

การเสริมสร้างค่านิยมของประชาชนเพื่อต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบ
ทางการเมืองในเขตสัมพันธวงศ์ กรุงเทพมหานคร
STRENGTHENING PEOPLE'S VALUES AGAINST CORRUPTION AND
POLITICAL MISCONDUCT IN SAMPHANTHAWONG DISTRICT,
BANGKOK

พระครูศรีปริยัตยาภิณธ์ (นพพล เขมนโง)

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญารัฐศาสตรมหาบัณฑิต

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
พุทธศักราช ๒๕๖๓

การเสริมสร้างค่านิยมของประชาชนเพื่อต่อต้านการทุจริตและ
ประพฤติมิชอบทางการเมืองในเขตสัมพันธวงศ์ กรุงเทพมหานคร

พระครูศรีปริยัตยาภิณธ์ (นพพล เขมนโว)

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญารัฐศาสตรมหาบัณฑิต

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
พุทธศักราช ๒๕๖๓

(ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย)

Strengthening People's Values against Corruption and Political Misconduct
in Samphanthawong District, Bangkok

Phrakhrusripariyattaphimon (Nopphon Khemanavo)

A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of
the Requirements for the Degree of
Master of Political Science

Graduate School
Mahachulalongkornrajavidyalaya University
C.E. 2020

(Copyright by Mahachulalongkornrajavidyalaya University)

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย อนุมัติให้บัณฑิตวิทยาลัย
เรื่อง “การเสริมสร้างค่านิยมของประชาชนเพื่อต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบทางการเมืองใน
เขตสัมพันธวงศ์ กรุงเทพมหานคร” เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาวิทยาศาสตร
มหาบัณฑิต

(พระมหาสมบุรณ์ วุฑฒิกโร, รศ.ดร.)
คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

คณะกรรมการตรวจสอบวิทยานิพนธ์

(รศ.ดร.เต็มศักดิ์ ทองอินทร์)

ประธานกรรมการ

(รศ.ว่าที่ พ.ต. ดร.สวัสดี จิรัฏฐิติกาล)

กรรมการ

(รศ.อนุภูมิ ไชวเกษม)

กรรมการ

(ผศ.ดร. ยุทธนา ปราณีต)

กรรมการ

(รศ.ดร.สุรพล สุยะพรหม)

กรรมการ

คณะกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์

ผศ.ดร.ยุทธนา ปราณีต

ประธานกรรมการ

รศ.ดร.สุรพล สุยะพรหม

กรรมการ

ชื่อผู้วิจัย

(พระครูศรีปริยัตยาภิมณฑ)

ชื่อวิทยานิพนธ์ : การเสริมสร้างค่านิยมของประชาชนเพื่อต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบ
ทางการเมืองในเขตสัมพันธวงศ์ กรุงเทพมหานคร

ผู้วิจัย : พระครูศรีปริยัตยาภิรมย์ (นพพล เขมณโฑ)

ปริญญา : รัฐศาสตรมหาบัณฑิต

คณะกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์

: ผศ. ดร.ยุทธนา ปราณีต, พธ.บ. (การบริหารรัฐกิจ), ร.บ. (ทฤษฎีและเทคนิค
ทางรัฐศาสตร์), M.A. (Politics), Ph.D. (Political Science)

: รศ. ดร.สุรพล สุยะพรหม, พธ.บ. (สังคมวิทยา), M.A. (Politics),
Ph.D. (Political Science), ปร.ด. (สื่อสารการเมือง)

วันสำเร็จการศึกษา : ๑๒ มิถุนายน ๒๕๖๔

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์คือ ดังนี้คือ ๑) เพื่อศึกษาระดับความคิดเห็นต่อการเสริมสร้างค่านิยมของประชาชนเพื่อต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบทางการเมืองในเขตสัมพันธวงศ์ กรุงเทพมหานคร ๒) เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นต่อการเสริมสร้างค่านิยมของประชาชนเพื่อต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบทางการเมืองในเขตสัมพันธวงศ์ กรุงเทพมหานคร โดยจำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล และ ๓) เพื่อศึกษาปัญหา อุปสรรคและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการเสริมสร้างค่านิยมของประชาชนเพื่อต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบทางการเมืองในเขตสัมพันธวงศ์ กรุงเทพมหานคร

การวิจัยเป็นแบบผสมวิธี ประกอบด้วยการวิจัยเชิงปริมาณ ใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล โดยมีค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ ๐.๙๓๒ กลุ่มตัวอย่างคือประชาชนในเขตสัมพันธวงศ์ กรุงเทพมหานคร จำนวน ๓๙๕ คน โดยสุ่มตัวอย่างจากประชากรทั้งหมด ๒๗,๐๑๒ คน จากสูตรของทาโร่ ยามาเน่ (Taro Yamane) ซึ่งใช้ระดับความคลาดเคลื่อน ๐.๐๕ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ทดสอบสมมติฐานโดยการทดสอบค่าที (t-test) และการทดสอบค่าเอฟ (F-test) ส่วนการวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถามปลายเปิด วิเคราะห์โดยการพรรณนาแจกแจงความถี่ประกอบตารางและวิธีการวิจัยเชิงคุณภาพ ใช้การสัมภาษณ์เชิงลึกจากผู้ให้ข้อมูลสำคัญ จำนวน ๗ รูปหรือคนวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้เทคนิควิเคราะห์เนื้อหาเชิงพรรณนา

ผลการวิจัยพบว่า

๑. พบว่า ประชาชนมีความคิดเห็นต่อการเสริมสร้างค่านิยมของประชาชนเพื่อต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบทางการเมืองในเขตสัมพันธวงศ์ กรุงเทพมหานคร โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X}=๓.๔๙$, S.D.=๐.๖๓) เมื่อจำแนกเป็นรายด้านพบว่า โดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไป

หาน้อย ดังนี้ อยู่ในระดับมากดังนี้ ด้านการรับรู้การทุจริต ($\bar{X}=3.57$, S.D.=0.66), ด้านการประชาสัมพันธ์ ($\bar{X}=3.55$, S.D.=0.77) และอยู่ในระดับปานกลาง ด้านการปลูกฝังและสร้างจิตสำนึก ($\bar{X}=3.48$, S.D.=0.77) และด้านการดำเนินการป้องกันและเฝ้าระวัง ($\bar{X}=3.43$, S.D.=0.75) ด้านการสร้างเครือข่าย ($\bar{X}=3.43$, S.D.=0.77) ตามลำดับ

๒. พบว่า ประชาชนที่มีอายุ และการศึกษา ต่างกัน การเสริมสร้างค่านิยมของประชาชน เพื่อต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบทางการเมืองในเขตสัมพันธวงศ์ กรุงเทพมหานคร โดยรวมแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05 จึงยอมรับสมมติฐานการวิจัย ส่วนประชาชนที่มี เพศ อาชีพ และรายได้ต่างกัน โดยรวมไม่แตกต่างกัน จึงปฏิเสธสมมติฐานการวิจัย

๓. พบว่า ปัญหา อุปสรรคและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการเสริมสร้างค่านิยมของประชาชน เพื่อต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบทางการเมืองในเขตสัมพันธวงศ์ กรุงเทพมหานคร ปัญหามี ดังนี้คือ หน่วยงานรัฐขาดการสร้างค่านิยมในระดับพื้นที่ ขาดกิจกรรมต่อต้านการทุจริตในระดับชุมชน รัฐบาลไม่สามารถสร้างค่านิยมต่อต้านการทุจริตให้ประชาชนได้เห็นและเกิดจิตสำนึกได้ ทำให้ประชาชนยุคใหม่ยอมรับการทุจริตถ้าไม่ทำให้เกิดความเดือดร้อน โดยมีข้อเสนอแนะดังนี้ ควรปลูก และปลูกจิตสำนึกการเป็นพลเมืองที่ดี มีวัฒนธรรมสุจริต และการปลูกฝังและหล่อหลอมวัฒนธรรมต่อต้านการทุจริตและไม่ทนต่อการทุจริตในกลุ่มเด็กและเยาวชนทุกช่วงวัยทุกระดับ ให้คอยเฝ้าสังเกต และติดตามการประพฤติมิชอบของนักการเมือง

Thesis Title : Strengthening People's Values against Corruption and Political Misconduct in Samphanthawong District, Bangkok

Researcher : Phrakhrusripariyattaphimon (Nopphon Khemanavo)

Degree : Master of Political Science

Thesis Supervisory Committee:

: Asst. Prof. Dr. Yuttana Praneet, B.A. (Public Administration)
B.A. (Theory and Techniques to Political Science), M.A. (Politics),
Ph.D. (Political Science)

: Assoc. Prof. Dr. Surapon Suyaprom, B.A. (Sociology), M.A.
(Politics), Ph.D. (Political Science) Ph.D. (Political
Communications)

Date of Graduation : June 12, 2021

Abstract

Objectives of this research were: 1) To study the level of opinions on the Strengthening People's Values against Corruption and Political Misconduct in Samphanthawong District, Bangkok. 2) To compare opinions on the Strengthening People's Values against Corruption and Political Misconduct in Samphanthawong District, Bangkok. Classified by personal factors and 3) to study the problem Obstacles and suggestions on Strengthening People's Values against Corruption and Political Misconduct in Samphanthawong District, Bangkok.

Research is an integrated approach. It consists of quantitative research. Use questionnaires as a tool to collect information. The total confidence value was 0.932. People in Samphanthawong District Bangkok, 395 people, Persons were randomly assigned from a total population of 27,012 persons using Taro Yamane's formula, using a 0.05 level of error. Statistics were used to analyze the data. These are frequency, percentage, mean, and standard deviation. The hypothesis was tested by t-test and F-test. The data were analyzed from the open-ended questionnaire. Analyzed by descriptive frequency distribution and table. And qualitative research methods In-depth interviews were conducted by 7 key informants or data analyzers using descriptive content analysis techniques.

Findings of the research were as follows:

1. Found that the public had opinions on the Strengthening People's Values against Corruption and Political Misconduct in Samphanthawong District, Bangkok. Overall, it was at the moderate level (= 3.49, S.D. = 0.63). When classified by each side,

it was found that In order of the mean in descending order as follows: at a high level as follows, The perceived fraud (= 3.57, S.D. = 0.66), public relations (= 3.55, S.D. = 0.77) and was at the moderate level. In cultivating and raising awareness (= 3.48, S.D. = 0.77) and defense and surveillance (= 3.43, S.D. = 0.75), network construction. (= 3.43, S.D. = 0.77), respectively.

2. It was found that people of different age and education, creating anti-corruption values and Political Misconduct of people in Samphanthawong District, Bangkok. Overall different significantly at a level of 0.05, the research hypothesis was accepted. As for people with different genders, occupations and incomes Overall was no different. Therefore reject the research hypothesis.

3. It was found that the problems, obstacles and suggestions about the Strengthening People's Values against Corruption and Political Misconduct in Samphanthawong District, Bangkok. The problem is as follows: Government agencies lack the creation of local values. Lack of anti-corruption activities at the community level, The government cannot create anti-corruption values for the people to see and raise awareness. Causing modern people to accept corruption if it does not cause trouble with the following suggestions, Should cultivate and raise awareness of good citizenship. Have honest culture and cultivating and shaping the culture, against corruption and not tolerate corruption among children and young people of all ages and levels. To keep an eye on and follow the misconduct of politicians.

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์เรื่อง “การเสริมสร้างค่านิยมของประชาชนเพื่อต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบทางการเมืองในเขตสัมพันธวงศ์ กรุงเทพมหานคร” สำเร็จเสร็จสมบูรณ์ได้ เพราะได้รับความเมตตาจาก ผศ.ดร.ยุทธนา ปราณีต และ รศ.ดร.สุรพล สุยะพรหม และ กรรมการควบคุม ที่กรุณาให้คำแนะนำและข้อเสนอแนะอันเป็นประโยชน์ และผู้มีพระคุณหลายท่าน ผู้วิจัยจึงขอขอบพระคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอขอบคุณประธานและคณะกรรมการสอบทุกท่าน ที่ให้คำแนะนำและชี้แนะให้งานวิจัยฉบับนี้มีความสมบูรณ์

เจริญพร ขอขอบคุณ รศ.ดร.สุรพล สุยะพรหม ผู้อำนวยการหลักสูตรบัณฑิตศึกษา ภาควิชารัฐศาสตร์ คณะสังคมศาสตร์ ที่เมตตาทำให้การทำวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ลุล่วงไปด้วยดี

ขอขอบคุณ ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือวิจัย ที่เสียสละอันมีค่าเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการทำวิจัย ขอขอบคุณคุณอาจารย์ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย หลักสูตรรัฐศาสตรมหาบัณฑิต ที่กรุณาให้ความรู้และประสบการณ์ในการเรียนที่ดี

ขอขอบคุณ และประชาชนในเขตสัมพันธวงศ์ กรุงเทพมหานคร ทุกท่านที่กรุณาตอบแบบสอบถามและให้ข้อมูลที่เป็นประโยชน์ต่องานวิจัย ขอขอบคุณเพื่อนๆ นิสิตหลักสูตรรัฐศาสตรมหาบัณฑิต ที่ให้การช่วยเหลือทั้งกำลังกายและกำลังใจมาโดยตลอด

อนึ่ง คุณค่าอันเป็นประโยชน์บังเกิดขึ้นจากงานวิจัยเล่มนี้ ผู้วิจัยขอยกคุณความดีนี้บูชาพระคุณขององค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า ตลอดจน บิดามารดา ครูอุปัชฌาย์อาจารย์ รวมทั้งพุทธบริษัทสี่ และผู้มีพระคุณทุกท่าน

พระครูศรีปริยัตยาภิณธ์

๑๖ มีนาคม ๒๕๖๔

สารบัญ

เรื่อง	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย	ก
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	ค
กิตติกรรมประกาศ	จ
สารบัญ	ฉ
สารบัญตาราง	ช
สารบัญแผนภาพ	ฎ
สารบัญคำย่อ	ฏ
บทที่ ๑ บทนำ	๑
๑.๑ ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา	๑
๑.๒ คำถามการวิจัย	๓
๑.๓ วัตถุประสงค์ของการวิจัย	๓
๑.๔ สมมติฐานของการวิจัย	๓
๑.๕ ขอบเขตของการวิจัย	๔
๑.๖ นิยามศัพท์เฉพาะศัพท์ที่ใช้ในการวิจัย	๕
๑.๗ ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับการวิจัย	๕
บทที่ ๒ แนวคิด ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	๗
๒.๑ แนวคิดเกี่ยวกับค่านิยม	๗
๒.๒ แนวคิดเกี่ยวกับการเสริมสร้างค่านิยม	๒๔
๒.๓ ค่านิยมหลักของคนไทย ๑๒ ประการ ตามนโยบายของ คสช.	๒๗
๒.๔ แนวคิดเกี่ยวกับการทุจริตและประพฤติมิชอบ	๒๙
๒.๕ หลักกรรมหรือดีป๊ะ	๓๔
๒.๖ ข้อมูลบริบทเรื่องที่วิจัย	๓๗
๒.๗ งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	๔๐
๒.๘ กรอบแนวคิดในการวิจัย	๕๕
บทที่ ๓ วิธีดำเนินการวิจัย	๕๖
๓.๑ รูปแบบการวิจัย	๕๖
๓.๒ ประชากร กลุ่มตัวอย่าง และผู้ให้ข้อมูลสำคัญ	๕๖
๓.๓ เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	๕๙
๓.๔ การเก็บรวบรวมข้อมูล	๖๒
๓.๕ การวิเคราะห์ข้อมูล	๖๓

สารบัญ (ต่อ)

	เรื่อง	หน้า
บทที่ ๔	ผลการวิจัย	๖๕
	๔.๑ ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไป	๖๖
	๔.๒ ผลการวิเคราะห์การสร้างค่านิยมต่อต้านการทุจริตและประพฤตินิชอบ ทางการเมืองของประชาชนในเขตสัมพันธวงศ์ กรุงเทพมหานคร	๖๘
	๔.๓ ผลการเปรียบเทียบการสร้างค่านิยมต่อต้านการทุจริตและประพฤตินิ ชอบทางการเมืองของประชาชนในเขตสัมพันธวงศ์ กรุงเทพมหานคร	๗๙
	๔.๔ ผลการศึกษาค้นคว้า และข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการสร้างค่านิยม ต่อต้านการทุจริตและประพฤตินิชอบทางการเมืองของประชาชนใน เขตสัมพันธวงศ์ กรุงเทพมหานคร	๑๐๐
	๔.๕ ผลการวิเคราะห์จากการสัมภาษณ์เกี่ยวกับการสร้างค่านิยมต่อต้านการ ทุจริตและประพฤตินิชอบทางการเมืองของประชาชนในเขตสัม พันธวงศ์ กรุงเทพมหานคร	๑๐๗
	๔.๖ องค์กรความรู้	๑๑๘
	๔.๖.๑ องค์กรความรู้ที่ได้รับจากการวิจัย	๑๑๘
	๔.๖.๒ องค์กรความรู้ที่ได้สังเคราะห์จากงานวิจัย	๑๒๑
บทที่ ๕	สรุป อภิปรายผล และเสนอแนะ	๑๒๓
	๕.๑ สรุปผลการวิจัย	๑๒๔
	๕.๒ อภิปรายผลการวิจัย	๑๓๐
	๕.๓ ข้อเสนอแนะ	๑๓๕
	๕.๓.๑ ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย	๑๓๕
	๕.๓.๒ ข้อเสนอแนะเชิงปฏิบัติการ	๑๓๖
	๕.๓.๓ ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป	๑๓๖
	บรรณานุกรม	๑๓๘
	ภาคผนวก	๑๔๒
	ภาคผนวก ก แบบสอบถาม	๑๔๓
	ภาคผนวก ข ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือ	๑๕๓
	ภาคผนวก ค ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม	๑๖๑
	ภาคผนวก ง หนังสือขอความอนุเคราะห์เก็บข้อมูล	๑๖๔
	ภาคผนวก จ ข้อมูลภาพประกอบการสัมภาษณ์	๑๖๗
	ประวัติผู้วิจัย	๑๗๐

สารบัญตาราง

ตารางที่		หน้า
๒.๑	สรุปสาระสำคัญจากแนวคิดเกี่ยวกับค่านิยม	๑๒
๒.๒	สรุปแนวคิดเกี่ยวกับความหมายของค่านิยม	๒๒
๒.๓	งานวิจัยเกี่ยวกับการสร้างค่านิยมการต่อต้านการทุจริต	๔๒
๒.๔	สรุปงานวิจัยเกี่ยวกับการต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบ	๔๖
๓.๑	แสดงที่มาของกลุ่มตัวอย่างแต่ละหมู่บ้าน ตามสัดส่วนของประชากร	๕๘
๔.๑	ผลการวิเคราะห์ข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม	๖๖
๔.๒	ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับการสร้างค่านิยมต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบทางการเมืองของประชาชนในเขตสัมพันธวงศ์ กรุงเทพมหานคร โดยรวม	๖๘
๔.๓	ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นต่อการสร้างค่านิยมต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบทางการเมืองของประชาชนในเขตสัมพันธวงศ์ กรุงเทพมหานคร ด้านการรับรู้การทุจริต	๖๙
๔.๔	ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นต่อการสร้างค่านิยมต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบทางการเมืองของประชาชนในเขตสัมพันธวงศ์ กรุงเทพมหานคร ด้านการปลูกฝังและสร้างจิตสำนึก	๗๐
๔.๕	ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นต่อการสร้างค่านิยมต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบทางการเมืองของประชาชนในเขตสัมพันธวงศ์ กรุงเทพมหานคร ด้านการป้องกันและเฝ้าระวัง	๗๒
๔.๖	ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นต่อการสร้างค่านิยมต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบทางการเมืองของประชาชนในเขตสัมพันธวงศ์ กรุงเทพมหานคร ด้านการป้องกันและเฝ้าระวัง	๗๔
๔.๗	ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นต่อการสร้างค่านิยมต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบทางการเมืองของประชาชนในเขตสัมพันธวงศ์ กรุงเทพมหานคร ด้านการประชาสัมพันธ์	๗๖

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่		หน้า
๔.๘	ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นต่อการสร้างค่านิยมต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบทางการเมืองของประชาชนในเขตสัมพันธวงศ์ กรุงเทพมหานคร ด้านการสร้างเครือข่าย	๗๗
๔.๙	ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นของประชาชนต่อการสร้างค่านิยมต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบทางการเมืองของประชาชนในเขตสัมพันธวงศ์ กรุงเทพมหานคร จำแนกตามเพศ โดยรวม	๗๙
๔.๑๐	แสดงการเปรียบเทียบระดับความคิดเห็นของประชาชนต่อการสร้างค่านิยมต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบทางการเมืองของประชาชนในเขตสัมพันธวงศ์ กรุงเทพมหานคร จำแนกเพศ โดยรวม	๘๐
๔.๑๑	ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นต่อการสร้างค่านิยมต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบทางการเมืองของประชาชนในเขตสัมพันธวงศ์ กรุงเทพมหานคร จำแนกตามอายุ โดยรวม	๘๑
๔.๑๒	แสดงการทดสอบความแตกต่างระดับความคิดเห็นของประชาชนต่อการสร้างค่านิยมต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบทางการเมืองของประชาชนในเขตสัมพันธวงศ์ กรุงเทพมหานคร เป็นรายคู่ด้วยวิธีผลต่างนัยสำคัญน้อยที่สุด (LSD.) โดยรวม จำแนกตามอายุ	๘๓
๔.๑๓	แสดงการทดสอบความแตกต่างระดับความคิดเห็นของประชาชนต่อการสร้างค่านิยมต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบทางการเมืองของประชาชนในเขตสัมพันธวงศ์ กรุงเทพมหานคร เป็นรายคู่ด้วยวิธีผลต่างนัยสำคัญน้อยที่สุด (LSD.) จำแนกตามอายุด้านการรับรู้การทุจริต	๘๔
๔.๑๔	แสดงการทดสอบความแตกต่างระดับความคิดเห็นของประชาชนต่อการสร้างค่านิยมต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบทางการเมืองของประชาชนในเขตสัมพันธวงศ์ กรุงเทพมหานคร เป็นรายคู่ด้วยวิธีผลต่างนัยสำคัญน้อยที่สุด (LSD.) จำแนกตามอายุด้านการปลูกฝังและสร้างจิตสำนึก	๘๕
๔.๑๕	แสดงการทดสอบความแตกต่างระดับความคิดเห็นของประชาชนต่อการสร้างค่านิยมต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบทางการเมืองของประชาชนในเขตสัมพันธวงศ์ กรุงเทพมหานคร เป็นรายคู่ด้วยวิธีผลต่างนัยสำคัญน้อยที่สุด (LSD.) จำแนกตามอายุด้านการป้องกันและเฝ้าระวัง	๘๖

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่		หน้า
๔.๑๖	แสดงการทดสอบความแตกต่างระดับความคิดเห็นของประชาชนต่อการสร้างค่านิยมต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบทางการเมืองของประชาชนในเขตสัมพันธวงศ์ กรุงเทพมหานคร เป็นรายคู่ด้วยวิธีผลต่างนัยสำคัญน้อยที่สุด (LSD.) จำแนกตามอายุด้านการประชาสัมพันธ์	๘๗
๔.๑๗	แสดงการทดสอบความแตกต่างระดับความคิดเห็นของประชาชนต่อการสร้างค่านิยมต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบทางการเมืองของประชาชนในเขตสัมพันธวงศ์ กรุงเทพมหานคร เป็นรายคู่ด้วยวิธีผลต่างนัยสำคัญน้อยที่สุด (LSD.) จำแนกตามอายุด้านการสร้างเครือข่าย	๘๘
๔.๑๘	ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นของประชาชนต่อการสร้างค่านิยมต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบทางการเมืองของประชาชนในเขตสัมพันธวงศ์ กรุงเทพมหานคร จำแนกตามการศึกษาโดยรวม	๘๙
๔.๑๙	แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวนระดับความคิดเห็นของประชาชนต่อการสร้างค่านิยมต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบทางการเมืองของประชาชนในเขตสัมพันธวงศ์ กรุงเทพมหานคร จำแนกตามการศึกษา	๙๐
๔.๒๐	แสดงการทดสอบความแตกต่างระดับความคิดเห็นของประชาชนต่อการสร้างค่านิยมต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบทางการเมืองของประชาชนในเขตสัมพันธวงศ์ กรุงเทพมหานคร เป็นรายคู่ด้วยวิธีผลต่างนัยสำคัญน้อยที่สุด (LSD.) จำแนกตามการศึกษา โดยรวม	๙๑
๔.๒๑	แสดงการทดสอบความแตกต่างระดับความคิดเห็นของประชาชนต่อการสร้างค่านิยมต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบทางการเมืองของประชาชนในเขตสัมพันธวงศ์ กรุงเทพมหานคร เป็นรายคู่ด้วยวิธีผลต่างนัยสำคัญน้อยที่สุด (LSD.) จำแนกตามการศึกษา ด้านการปลูกฝังและสร้างจิตสำนึก	๙๒
๔.๒๒	แสดงการทดสอบความแตกต่างระดับความคิดเห็นของประชาชนต่อการสร้างค่านิยมต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบทางการเมืองของประชาชนในเขตสัมพันธวงศ์ กรุงเทพมหานคร เป็นรายคู่ด้วยวิธีผลต่างนัยสำคัญน้อยที่สุด (LSD.) จำแนกตามการศึกษา ด้านการป้องกันและเฝ้าระวัง	๙๒

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่		หน้า
๔.๒๓	แสดงการทดสอบความแตกต่างระดับความคิดเห็นของประชาชนต่อการสร้างค่านิยมต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบทางการเมืองของประชาชนในเขตสัมพันธวงศ์ กรุงเทพมหานคร เป็นรายคู่ด้วยวิธีผลต่างนัยสำคัญน้อยที่สุด (LSD.) จำแนกตามการศึกษา ด้านการประชาสัมพันธ์	๙๓
๔.๒๔	แสดงการทดสอบความแตกต่างระดับความคิดเห็นของประชาชนต่อการสร้างค่านิยมต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบทางการเมืองของประชาชนในเขตสัมพันธวงศ์ กรุงเทพมหานคร เป็นรายคู่ด้วยวิธีผลต่างนัยสำคัญน้อยที่สุด (LSD.) จำแนกตามการศึกษา ด้านการสร้างเครือข่าย	๙๔
๔.๒๕	ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นของประชาชนต่อการสร้างค่านิยมต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบทางการเมืองของประชาชนในเขตสัมพันธวงศ์ กรุงเทพมหานคร จำแนกตามอาชีพ โดยรวม	๙๕
๔.๒๖	แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวนระดับความคิดเห็นของประชาชนต่อการสร้างค่านิยมต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบทางการเมืองของประชาชนในเขตสัมพันธวงศ์ กรุงเทพมหานคร จำแนกตามอาชีพ	๙๖
๔.๒๗	ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นของประชาชนต่อการสร้างค่านิยมต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบทางการเมืองของประชาชนในเขตสัมพันธวงศ์ กรุงเทพมหานคร จำแนกตามรายได้ โดยรวม	๙๗
๔.๒๘	แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวนระดับความคิดเห็นของประชาชนต่อการสร้างค่านิยมต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบทางการเมืองของประชาชนในเขตสัมพันธวงศ์ กรุงเทพมหานคร จำแนกตามรายได้	๙๘
๔.๒๙	สรุปผลทดสอบสมมติฐานโดยการเปรียบเทียบระดับความคิดเห็นต่อการสร้างค่านิยมต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบทางการเมืองของประชาชนในเขตสัมพันธวงศ์ กรุงเทพมหานคร โดยจำแนกปัจจัยส่วนบุคคล	๙๙
๔.๓๐	ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับปัญหา อุปสรรค และแนวทางเกี่ยวกับการสร้างค่านิยมต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบทางการเมืองของประชาชนในเขตสัมพันธวงศ์ กรุงเทพมหานคร ด้านการรับรู้การทุจริต	๑๐๐
๔.๓๑	ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับปัญหา อุปสรรค แนวทางเกี่ยวกับการสร้างค่านิยมต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบทางการเมืองของประชาชนในเขตสัมพันธวงศ์ กรุงเทพมหานคร ด้านการรับรู้การทุจริต ด้านการปลูกฝังและสร้างจิตสำนึก	๑๐๑

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่		หน้า
๔.๓๒	ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับปัญหา อุปสรรค และแนวทางเกี่ยวกับการสร้าง ค่านิยมต่อต้านการทุจริตและประพฤตินิยมชอบทางการเมืองของประชาชน ในเขตสัมพันธวงศ์ กรุงเทพมหานคร ด้านการรับรู้การทุจริต ด้านการ ป้องกันและเฝ้าระวัง	๑๐๒
๔.๓๓	ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับปัญหา อุปสรรค และแนวทางเกี่ยวกับการสร้าง ค่านิยมต่อต้านการทุจริตและประพฤตินิยมชอบทางการเมืองของประชาชน ในเขตสัมพันธวงศ์ กรุงเทพมหานคร ด้านการรับรู้การทุจริต ด้านการ ประชาสัมพันธ์	๑๐๓
๔.๓๔	ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับปัญหา อุปสรรค และแนวทางเกี่ยวกับการสร้าง ค่านิยมต่อต้านการทุจริตและประพฤตินิยมชอบทางการเมืองของประชาชน ในเขตสัมพันธวงศ์ กรุงเทพมหานคร ด้านการรับรู้การทุจริต ด้านการสร้าง เครือข่าย	๑๐๔
๔.๓๕	สรุปความถี่จำนวนผู้ให้สัมภาษณ์ ด้านการรับรู้การทุจริต	๑๐๗
๔.๓๖	สรุปความถี่จำนวนผู้ให้สัมภาษณ์ ด้านการปลูกฝังและสร้างจิตสำนึก	๑๑๐
๔.๓๗	สรุปความถี่จำนวนผู้ให้สัมภาษณ์ ด้านการป้องกันและเฝ้าระวัง	๑๑๒
๔.๓๘	สรุปความถี่จำนวนผู้ให้สัมภาษณ์ ด้านการประชาสัมพันธ์	๑๑๕
๔.๓๙	สรุปความถี่จำนวนผู้ให้สัมภาษณ์ ด้านการสร้างเครือข่าย	๑๑๗

สารบัญแผนภาพ

แผนภาพที่		หน้า
๔.๑	การสร้างค่านิยมต่อต้านการทุจริตและประพฤติ มิชอบทางการเมือง “ด้านการรับรู้ การทุจริต”	๑๐๘
๔.๒	การสร้างค่านิยมต่อต้านการทุจริตและประพฤติ มิชอบทางการเมือง “ด้านการปลูกฝังและสร้างจิตสำนึก”	๑๑๐
๔.๓	การสร้างค่านิยมต่อต้านการทุจริตและประพฤติ มิชอบทางการเมือง “ด้านการป้องกันและเฝ้าระวัง”	๑๑๓
๔.๔	การสร้างค่านิยมต่อต้านการทุจริตและประพฤติ มิชอบทางการเมือง “ด้านการประชาสัมพันธ์”	๑๑๕
๔.๕	การสร้างค่านิยมต่อต้านการทุจริตและประพฤติ มิชอบทางการเมือง “ด้านการสร้างเครือข่าย”	๑๑๖
๔.๖	องค์ความรู้ที่ได้จากการวิจัย	๑๑๗
๔.๗	องค์ความรู้ที่ได้สังเคราะห์จากงานวิจัย	๑๑๒

บทที่ ๑

บทนำ

๑.๑ ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

๑.๑.๑ ความเป็นมา

ในการปกครองระบอบประชาธิปไตย โดยอำนาจสูงสุดในการปกครองประเทศหรืออำนาจอธิปไตยเป็นของประชาชน ประเทศไทยมีการปกครองระบอบประชาธิปไตย อันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข คำว่า “ประชาธิปไตย” ซึ่งแปลว่า “ประชาชนเป็นใหญ่” คือ การที่ประชาชนมีอำนาจอธิปไตยหรือมีอำนาจสูงสุดในการปกครองประเทศ ในการปกครองบริหารประเทศโดยผ่านกระบวนการเลือกตั้งเพื่อเลือกตัวแทนเข้าไปทำหน้าที่แทนตนให้ทำการปกครองในช่วงระยะเวลาหนึ่ง ตามกติกาที่กำหนดไว้ ภายใต้รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ปัจจุบันรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐ เป็นรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ฉบับที่ ๒๐ ซึ่งจัดร่างโดยคณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญ ในระหว่าง พ.ศ. ๒๕๕๗-๒๕๖๐ ภายหลังจากรัฐประหารในประเทศไทยโดยคณะรักษาความสงบแห่งชาติ เมื่อวันที่ ๒๒ พฤษภาคม พ.ศ.๒๕๕๗ เป็นรัฐธรรมนูญฉบับที่ ๒ ที่ผ่านการออกเสียงประชามติ ต่อจากรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐^๑

พระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๔๕ และพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี พ.ศ. ๒๕๔๖ จึงต่างให้ความสำคัญต่อการบริหารราชการอย่างโปร่งใส สุจริต เปิดเผยข้อมูล และการเปิดโอกาสให้ประชาชนได้เข้ามามีส่วนร่วมในการกำหนดนโยบายสาธารณะ การตัดสินใจทางการเมือง รวมถึงการตรวจสอบ การใช้อำนาจรัฐในทุกระดับการมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชนเป็นการปกครองโดยประชาชนและเพื่อประชาชน ด้วยศักยภาพของรัฐบาลที่บริหารประเทศเพียงหน่วยงานส่วนเดียวไม่อาจสนองตอบความต้องการ การบริการ และการอำนวยความสะดวกให้แก่ประชาชนได้อย่างทั่วถึง

๑.๑.๒ ความสำคัญของปัญหา

หลักการและเหตุผลของปัญหาการทุจริตในระบบราชการส่งผลกระทบต่อระบบเศรษฐกิจ ระบบสังคม ระบบการเมืองการปกครองและการบริหารราชการอย่างมาก แม้หน่วยงานในภาครัฐจะได้อำนาจกำหนดนโยบายหรือมาตรการต่างๆ ในการหยุดยั้งการทุจริต แต่ปัญหาดังกล่าวก็ยังคงดำรง

^๑“รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐”, ราชกิจจานุเบกษา, เล่ม ๑๒๔ ตอนที่ ๔๗ ก, ๒๔ สิงหาคม ๒๕๕๐, หน้า ๖๑.

อยู่ทำให้ประเทศไทยมีภาพลักษณ์การทุจริตสูงในสายตาของนานาชาติ โดยผลการจัดอันดับดัชนีชี้วัดภาพลักษณ์คอร์รัปชัน (CPI : Corruption Perceptions Index) ขององค์กรความโปร่งใสระหว่างประเทศหรือ Transparency International (TI) ปี ๒๕๕๙ ประเทศไทยได้คะแนน ๓๕ คะแนนจากคะแนนเต็ม ๑๐๐ คะแนน ซึ่งอยู่ในอันดับที่ ๑๐๑ จากการจัดอันดับทั้งหมด ๑๗๖ ประเทศทั่วโลกการแก้ปัญหาการทุจริตจึงเป็นนโยบายเร่งด่วนสำคัญที่ทุกรัฐบาลให้ความสำคัญในการแก้ปัญหาซึ่งการดำเนินการที่ให้บังเกิดผลเป็นรูปธรรมต้องอาศัยความร่วมมือจากทุกภาคส่วน ทั้งภาครัฐ ภาคเอกชน ภาคประชาสังคม และภาคประชาชน โดยการปลูกฝังให้คนไทยไม่โกง มีทัศนคติและค่านิยมที่ไม่ยอมรับการทุจริตคอร์รัปชัน การไม่รับทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดของเจ้าหน้าที่รัฐ การปรับปรุงระบบจัดซื้อจัดจ้างการแต่งตั้งโยกย้ายข้าราชการ การบริหารราชการหน่วยงานของรัฐ รัฐวิสาหกิจและหน่วยงานในกำกับให้มีธรรมาภิบาล ควบคู่ไปกับการปรับเปลี่ยนกฎหมายให้มีความทันสมัยและการลงโทษผู้ที่กระทำความผิดอย่างจริงจังเพื่อให้บุคลากรและภาคประชาสังคมมีจิตสำนึกต่อต้านการทุจริต รวมทั้งมีความพึงพอใจในคุณภาพการให้บริการและการดำเนินงานของหน่วยงานของรัฐ จึงได้จัดทำยุทธศาสตร์ชาติว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต ระยะที่ ๓ (พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๖๔) มาตรการป้องกันและปราบปรามการทุจริตภาครัฐ เพื่อเป็นแนวทางการขับเคลื่อนการป้องกันและปราบปรามการทุจริต โดยมุ่งเน้นการปลูกฝังให้คนไทยไม่โกง การป้องกันและการปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบให้เกิดผลเป็นรูปธรรมอย่างชัดเจน

ดังนั้น เพื่อให้การขับเคลื่อนการดำเนินการมาตรการป้องกันการทุจริตและประพฤติมิชอบของสำนักงานนวัตกรรมแห่งชาติ (สนช.) บรรลุวัตถุประสงค์และเกิดผลสัมฤทธิ์อย่างเป็นรูปธรรม สนช. จึงจัดทำแผนปฏิบัติการป้องกันการทุจริตและประพฤติมิชอบของ สนช. ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๒ ขึ้น ยุทธศาสตร์ที่ ๑ สร้างสังคม สนช. ที่ไม่ทนต่อการทุจริต ยุทธศาสตร์ที่ ๒ สกัดกั้นการทุจริตเชิงนโยบายยุทธศาสตร์ที่ ๓ พัฒนาระบบป้องกันการทุจริตเชิงรุก วัตถุประสงค์ ๑) เพื่อสนับสนุนการขับเคลื่อนแผนยุทธศาสตร์ชาติว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต ๒) เพื่อส่งเสริมให้เจ้าหน้าที่และลูกจ้างของ สนช. มีจิตสำนึกและค่านิยมในการป้องกันและต่อต้านการทุจริต และปฏิบัติหน้าที่ด้วยความซื่อสัตย์สุจริต โปร่งใส และประพฤติปฏิบัติตนตามหลักคุณธรรม จริยธรรมตามประมวลจริยธรรมข้าราชการพลเรือนหรือตามกฎระเบียบที่หน่วยงานกำหนด ๓) เพื่อป้องกันมิให้เจ้าหน้าที่และลูกจ้างของ สนช. กระทำการทุจริตประพฤติมิชอบ ๔) เพื่อประสานความร่วมมือกับเครือข่ายทุกภาคส่วนในการร่วมกันป้องกันมิให้เกิดการทุจริตประพฤติมิชอบในทุกรูปแบบ^๒

ปัญหาการทุจริตคอร์รัปชันในหน่วยงานองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นถือเป็นปัญหาสำคัญประการหนึ่ง ซึ่งส่งผลกระทบต่อเสถียรภาพทางการเมือง การพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมตลอดจนการ

^๒ ทัฬหยาญจน์ ตรีสุวรรณ, ๒ ปีประกาศใช้ ธน. : สำนวณสิ่งที่ ทรธ. คิด กับสิ่งที่เกิดขึ้นจริงในสนาม เลือกลง ๒๕๖๒ <https://www.bbc.com/thai/thailand-๔๗๘๒๘๖๖๖>

พัฒนาประเทศเป็นอย่างมาก โดยกระบวนการของปัญหาทุจริตเกิดจากนักการเมืองท้องถิ่น ข้าราชการ ซึ่งมีพฤติกรรมในเชิงทุจริต คอร์รัปชันในรูปแบบของผลประโยชน์ทับซ้อน (Conflict of Interest) และการเอื้อประโยชน์ (Trading Influence) สร้างความเสียหายแก่ราชการในแต่ละครั้ง เป็นจำนวนมาก จากสรุปผลการสอบสวนและศึกษา เรื่องการทุจริตของคณะกรรมการวิสามัญ พิจารณาสอบสวนและศึกษาเรื่องเกี่ยวกับการทุจริตของวุฒิสภา ได้แบ่งกรณีการทุจริตคอร์รัปชัน ออกเป็น ๕ ประเภท ได้แก่ การทุจริตต่อตำแหน่งหน้าที่ การทุจริตในการ จัดซื้อจัดจ้าง การทุจริตในการ สัมปทาน การทุจริตโดยการทำลายระบบตรวจสอบอำนาจรัฐและการทุจริตเชิงนโยบาย^๓ ปัญหา ระบบอุปถัมภ์และค่านิยมในทางที่ผิด เช่น ดิตสินบน ยกย่องคนร่ำรวยและมีอำนาจ โดยมิชอบ ระบบ พวกพ้องในวงราชการ การเมืองไม่เป็นประชาธิปไตย การซื้อเสียงเลือกตั้ง การใช้ผลประโยชน์อิทธิพล ครอบงำประชาชน ระบบการตรวจสอบทุจริตของภาครัฐล่าช้า ไม่ทั่วถึงและละเลยในบางกรณี

จากสภาพปัญหาการทุจริตดังกล่าวส่งผลให้ประชาชนขาดความเชื่อมั่นต่อข้าราชการ และนักการเมือง ในเรื่องของความซื่อสัตย์ สุจริตในการบริหารงาน รัฐบาลจึงได้กำหนดยุทธศาสตร์ชาติว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต โดยฉบับปัจจุบันอยู่ในระยะที่ ๓ (พ.ศ.๒๕๖๐-๒๕๖๔) ภายใต้วิสัยทัศน์ “ประเทศไทยใส สะอาด ไทยทั้งชาติด้านทุจริต (Zero Tolerance and Clean Thailand)” มุ่งให้ประเทศไทยเป็นประเทศที่มี มาตรฐานทางคุณธรรมจริยธรรม เป็นสังคมใหม่ที่ ประชาชนไม่เพิกเฉยต่อการทุจริตทุกรูปแบบ

ประชาชนชาวไทยย่อมมีฐานะเป็นพลเมือง พลเมืองต้องเคารพและปฏิบัติตาม รัฐธรรมนูญและกฎหมาย เคารพสิทธิและเสรีภาพของผู้อื่น เคารพ หลักความเสมอภาค ยึดมั่นใน ความถูกต้องชอบธรรม มีค่านิยมที่ดีมีวินัย ตระหนักในหน้าที่ มีความรับผิดชอบต่อ สังคมและ ส่วนรวม รู้รักสามัคคีมีความเพียร และพึ่งตนเอง พลเมืองต้องไม่กระทำการที่ทำให้เกิดความเกลียดชัง กันระหว่างคนในชาติหรือศาสนา หรือไม่ช่วย ให้เกิดการเลือกปฏิบัติ การเป็นปฏิปักษ์ หรือการใช้ ความรุนแรงระหว่างกัน รัฐมีหน้าที่ต้องปลูกฝังให้พลเมืองยึดมั่นในระบอบประชาธิปไตยอันมี พระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข มีค่านิยมประชาธิปไตย ตลอดจนถึงให้มีการศึกษาอบรมในทุกระดับ ทุกประเภท และทุกกลุ่มอายุ เพื่อสร้างความเป็นพลเมือง โดยคำนึงถึงประโยชน์ส่วนรวมของประเทศ เป็นสำคัญ และ เพื่อให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการตรวจสอบและกำกับการบริหารจัดการขององค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่น^๔ ดังนั้น เมื่อการตรวจสอบเป็นเจตนาารมณของประชาชน จึงต้องดูว่าประชาชน จะมีพฤติกรรมแบบใด ในการสร้างค่านิยมในการต่อต้านการทุจริตมากน้อยเพียงใด

^๓แผนปฏิบัติการป้องกันการทุจริต (พ.ศ. ๒๕๖๑ – ๒๕๖๔)

<http://office.bangkok.go.th/samphanthawong/ita๐๓๙.php>

^๔ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๓๔ ตอนที่ ๔๐ ก หน้า ๑๓ ๖ เมษายน ๒๕๖๐

๑.๒ คำถามการวิจัย

๑.๒.๑ การเสริมสร้างค่านิยมของประชาชนเพื่อต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบทางการเมืองในเขตสัมพันธวงศ์ กรุงเทพมหานคร เป็นอย่างไร

๑.๒.๒ ประชาชนที่มีปัจจัยส่วนบุคคลต่างกันมีการเสริมสร้างค่านิยมเพื่อต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบทางการเมืองในเขตสัมพันธวงศ์ กรุงเทพมหานครต่างกันหรือไม่อย่างไรบ้าง

๑.๒.๓ มีปัญหา อุปสรรคและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการเสริมสร้างค่านิยมของประชาชนเพื่อต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบทางการเมืองในเขตสัมพันธวงศ์ กรุงเทพมหานคร อะไรบ้าง

๑.๓ วัตถุประสงค์ของการวิจัย

๑.๓.๑ เพื่อศึกษาระดับความคิดเห็นต่อการเสริมสร้างค่านิยมของประชาชนเพื่อต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบทางการเมืองในเขตสัมพันธวงศ์ กรุงเทพมหานคร

๑.๓.๒ เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นต่อการเสริมสร้างค่านิยมของประชาชนเพื่อต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบทางการเมืองในเขตสัมพันธวงศ์ กรุงเทพมหานคร โดยจำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล

๑.๓.๓ เพื่อศึกษาปัญหา อุปสรรคและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการเสริมสร้างค่านิยมของประชาชนเพื่อต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบทางการเมืองในเขตสัมพันธวงศ์ กรุงเทพมหานคร

๑.๔ สมมติฐานของการวิจัย

๑.๔.๑ ประชาชนที่มีเพศต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการเสริมสร้างค่านิยมเพื่อต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบทางการเมือง ต่างกัน

๑.๔.๒ ประชาชนที่มีอายุต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการเสริมสร้างค่านิยมเพื่อต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบทางการเมือง ต่างกัน

๑.๔.๓ ประชาชนที่มีสถานภาพการสมรสต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการเสริมสร้างค่านิยมเพื่อต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบทางการเมือง ต่างกัน

๑.๔.๔ ประชาชนที่มีการศึกษาต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการเสริมสร้างค่านิยมเพื่อต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบทางการเมือง ต่างกัน

๑.๔.๕ ประชาชนที่มีอาชีพต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการเสริมสร้างค่านิยมเพื่อต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบทางการเมือง ต่างกัน

๑.๔.๖ ประชาชนที่มีสถานะภาพทางสังคมต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการเสริมสร้างค่านิยมเพื่อต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบทางการเมือง ต่างกัน

๑.๕ ขอบเขตของการวิจัย

ในการศึกษาวิจัยเรื่อง “การเสริมสร้างค่านิยมของประชาชนเพื่อต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบทางการเมืองในเขตสัมพันธวงศ์ กรุงเทพมหานคร” ผู้วิจัยได้กำหนดขอบเขตการศึกษาได้ดังนี้

๑.๕.๑ ขอบเขตด้านเนื้อหา

ในการวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้กำหนดขอบเขตด้านเนื้อหาโดยการศึกษา “การเสริมสร้างค่านิยมของประชาชนเพื่อต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบทางการเมืองในเขตสัมพันธวงศ์ กรุงเทพมหานคร” ดังนี้

๑.๕.๒ ขอบเขตด้านประชากรและผู้ให้ข้อมูลสำคัญ

๑) ประชากร

ได้แก่ ประชาชนในเขตสัมพันธวงศ์ กรุงเทพมหานคร จำนวน ๒๗,๐๑๒ คน^๔

๒) ผู้ให้ข้อมูลสำคัญ

ได้แก่ ผู้ให้สัมภาษณ์เชิงลึก (In-depth Interview) ซึ่งมีส่วนเกี่ยวข้องข้องกับการเสริมสร้างค่านิยมของประชาชนเพื่อต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบทางการเมืองในเขตสัมพันธวงศ์ กรุงเทพมหานคร จำนวน ๗ คน

๑.๕.๓ ขอบเขตด้านพื้นที่

ได้แก่ เขตสัมพันธวงศ์ กรุงเทพมหานคร ประกอบด้วย ๓ แขวง ได้แก่ แขวงสัมพันธวงศ์ แขวงจักรวรรดิ และแขวงตลาดน้อย

๑.๕.๔ ขอบเขตด้านระยะเวลา

ผู้วิจัยกำหนดช่วงเวลาในการทำวิจัยผู้วิจัยกำหนดช่วงเวลาในการทำวิจัยระหว่างเดือนตั้งแต่ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๖๓–กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๖๔ รวมระยะเวลา ๙ เดือน

๑.๖ นิยามศัพท์เฉพาะที่ใช้ในการวิจัย

การสร้างค่านิยมต่อต้าน หมายถึง การแสดงและกิริยาท่าทางของมนุษย์ที่เกิดร่วมกันกับฝ่ายตรงข้าม เช่น พรรคฝ่ายค้านกับรัฐบาล เป็นการตอบสนองต่อสิ่งเร้าหรือการรับเข้าทั้งหลาย ไม่ว่าจะป็นภายในหรือภายนอก ทั้งชัดเจนหรือแอบแฝง และโดยตั้งใจหรือไม่ตั้งใจ ดังนี้

การรับรู้การทุจริต หมายถึง การรับฟังและติดตามข่าวสารการทุจริตและประพฤติมิชอบทางการเมืองจากสื่อต่างๆ การได้พูดคุยกับเพื่อนๆ เกี่ยวกับการทุจริตและประพฤติมิชอบ

^๔ข้อมูลผู้มีสิทธิลงคะแนนเสียงเลือกตั้ง ๒๕๖๒, [ออนไลน์], แหล่งข้อมูล: <https://www.ect.go.th/nakhonratchasima/main.php?filename=index>. [๑๕ ตุลาคม ๒๕๖๓].

การปลูกฝังและสร้างจิตสำนึก หมายถึง การปลูกฝังให้ประชาชนการยึดมั่นในการปกครองตามระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข และหน่วยงานภาครัฐส่งเสริมความซื่อสัตย์ต่อหน้าที่พลเมือง

การป้องกันและเฝ้าระวัง หมายถึง การติดตามและเฝ้าระวังคนรอบตัวไม่ให้ขายสิทธิ ขายเสียง ในการใช้สิทธิลงคะแนนเสียงเลือกตั้งในระดับต่างๆ และการร่วมตรวจสอบบทบาทหน้าที่ของข้าราชการประจำและข้าราชการการเมือง

การประชาสัมพันธ์ หมายถึง จัดทำโฆษณาณรงค์ต่อต้านการทุจริต ส่งเสริมให้มีพื้นที่สื่ออย่างกว้างขวางเพื่อให้มีการประชาสัมพันธ์ ข่าวกรณีการทุจริตคอร์รัปชัน การให้ความรู้เชิงรุก ทั้งทางหนังสือพิมพ์ รายการโทรทัศน์ และสื่อออนไลน์ จัดสร้างละครหรือภาพยนตร์ที่มีเนื้อหาสอดแทรกการต่อต้านการคอร์รัปชันเพื่อเป็นการปลูกฝังค่านิยมในสังคม

การสร้างเครือข่าย หมายถึง การเข้าร่วมกิจกรรมกับเครือข่ายการต่อต้านการทุจริต และประพุดติมิชอบ การปรับเปลี่ยนค่านิยมจากการนับถือเงินและอำนาจมาเป็นการยกย่องคนดีที่ไม่โกงกิน สื่อมวลชนร่วมกันจัดและดำเนินกิจกรรมสร้างสรรค์ผลงานบทเพลง ภาพถ่ายประกอบ คำบรรยาย และสปอร์ตโทรทัศน์ เพื่อค้นหา และปลูกสำนึกที่ดีของคนไทย

การทุจริตและประพุดติมิชอบ หมายถึง กิจกรรมของมนุษย์ที่เกี่ยวข้องกับความร่วมมือและความขัดแย้ง จะผูกพันอยู่กับลักษณะของธรรมชาติแห่งความเป็นสัตว์สังคมของมนุษย์ ก็จะเข้าไปเกี่ยวข้องกับระบบต่างๆ เช่น ระบบอำนาจ ระบบองค์การสังคมต่างๆ ระบบวัฒนธรรม ระบบความคิด ความเชื่อ เป็นต้น

การเมือง หมายถึง การแสดงออกทางการเมือง ซึ่งจะมีผลก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงทางการเมือง ได้แก่ การร่วมตรวจสอบ รวมไปถึงการติดตามพฤติกรรมกรรมการทุจริตทางการเมือง

๑.๗ ประโยชน์ที่ได้รับจากการวิจัย

๑.๗.๑ ทำให้ทราบระดับความคิดเห็นต่อการเสริมสร้างค่านิยมของประชาชนเพื่อต่อต้านการทุจริตและประพุดติมิชอบทางการเมืองในเขตสัมพันธวงศ์ กรุงเทพมหานคร

๑.๗.๒ ทำให้ทราบผลเปรียบเทียบความคิดเห็นต่อการเสริมสร้างค่านิยมของประชาชนเพื่อต่อต้านการทุจริตและประพุดติมิชอบทางการเมืองในเขตสัมพันธวงศ์ กรุงเทพมหานคร โดยจำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล

๑.๗.๓ ทำให้ทราบปัญหา อุปสรรคและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการเสริมสร้างค่านิยมของประชาชนเพื่อต่อต้านการทุจริตและประพุดติมิชอบทางการเมืองในเขตสัมพันธวงศ์ กรุงเทพมหานคร

๑.๗.๔ นำข้อมูลที่ได้ไปใช้ในการเสริมสร้างค่านิยมของประชาชนเพื่อต่อต้านการทุจริตและประพุดติมิชอบทางการเมืองในเขตสัมพันธวงศ์ กรุงเทพมหานคร ในจังหวัดอื่นๆ ต่อไป

บทที่ ๒

แนวคิด ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การวิจัยเรื่อง “การเสริมสร้างค่านิยมของประชาชนเพื่อต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบทางการเมืองในเขตสัมพันธวงศ์ กรุงเทพมหานคร” มีขอบเขตการศึกษา แนวคิด ทฤษฎี เอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเพื่อใช้เป็นพื้นฐาน และแนวทางการศึกษาตามลำดับดังนี้

- ๒.๑ แนวคิดเกี่ยวกับค่านิยม
- ๒.๒ แนวคิดเกี่ยวกับการเสริมสร้างค่านิยม
- ๒.๓ ค่านิยมหลักของคนไทย ๑๒ ประการ ตามนโยบายของ คสช.
- ๒.๔ แนวคิดเกี่ยวกับการทุจริตและประพฤติมิชอบ
- ๒.๕ หลักธรรมทศพิธราชธรรม
- ๒.๖ ข้อมูลบริบทเรื่องที่เกี่ยวข้อง
- ๒.๗ งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
- ๒.๘ กรอบแนวคิดในการวิจัย

๒.๑ แนวคิดเกี่ยวกับค่านิยม

๒.๑.๑ แนวคิดเกี่ยวกับค่านิยม

ที่เป็นที่รู้จักกันอย่างกว้างขวางและมีการนำมาใช้อย่างแพร่หลาย โดยเป็นกรอบแนวคิดด้านค่านิยมที่ดีและสมบูรณ์แบบมากที่สุดเป็นแนวคิดของนักจิตวิทยาสังคมชาว อเมริกัน ชื่อ Milton Rokeach นอกจากเป็นนักคิดคนสำคัญด้านค่านิยมแล้ว Rokeach ได้สร้าง เครื่องมือในการวัดค่านิยม ชื่อว่า The Rokeach Value Survey (RVS) เพื่อใช้ในการศึกษาค่านิยม ทางวัฒนธรรมในระดับปัจเจกบุคคล โดยในประเทศไทยมีการนำมาใช้ครั้งแรกในงานศึกษาของสุนทรีย์ โคมิน และ สนิท สมัครการ

ตามความคิดเห็นของ Rokeach ค่านิยม (Value) เป็นความเชื่อที่มีลักษณะค่อนข้างถาวร รวมถึงการมีความเชื่อว่าวิถีปฏิบัติบางอย่างหรือเป้าหมายบางอย่างนั้น เป็นสิ่งที่ตัวเองหรือสังคม เห็นสมควรที่จะยึดถือหรือปฏิบัติ ค่านิยมจึงเป็นสิ่งที่บุคคลนั้นได้ให้ความสำคัญกับสิ่งใดสิ่งหนึ่ง และสิ่ง นั้นมีคุณค่าพร้อมที่จะปฏิบัติตามความเชื่อนั้น

ค่านิยมของแต่ละบุคคลขึ้นอยู่กับประสบการณ์ที่แต่ละบุคคลได้รับ ประสบการณ์ของแต่ละบุคคลนั้นย่อมมีความแตกต่างกัน ดังนั้นค่านิยมที่เรายึดถือจึงแตกต่างกันไป แม้จะอยู่ในสังคมเดียวกัน อย่างไรก็ตาม ค่านิยมสามารถมีการเปลี่ยนแปลงได้ เห็นได้จากการที่มีบางคนมีค่านิยมที่คล้อยตามคนอื่น โดยเฉพาะบุคคลที่สำคัญและมีอิทธิพลต่อความเชื่อ ความศรัทธา นอกจากนี้แล้วค่านิยมมีลักษณะของการเปลี่ยนแปลงไปตามวุฒิภาวะและประสบการณ์ของแต่ละบุคคลในขณะที่ระบบค่านิยม (Value System) คือ การรวมกันของความเชื่อที่เกี่ยวกับวิถีทางในการประพฤติปฏิบัติ หรือจุดหมายปลายทางของชีวิตให้เข้าเป็นระบบความเชื่อที่มีลักษณะคงทนถาวร ลดหลั่นกันไปตามลำดับความสำคัญ^๑

ในด้านธรรมชาติของค่านิยม (Rokeach) มีการสรุปลักษณะธรรมชาติของค่านิยมไว้ ๓ ประการ ดังต่อไปนี้ คือ

๑. ค่านิยมมีลักษณะยืนยงถาวร (Completely Stable) โดยส่วนใหญ่ค่านิยมมีลักษณะคงที่และไม่มีการเปลี่ยนแปลง ทำให้มีความต่อเนื่องของวัฒนธรรม สังคมหรือบุคลิกภาพของกลุ่มคนในสังคม และทำให้คนกลุ่มหนึ่งแตกต่างไปจากกลุ่มคนใน อีกสังคมหนึ่ง จนในที่สุดเกิดลักษณะประจำกลุ่มหรือประจำชาติเกิดขึ้น สาเหตุที่ค่านิยมมีลักษณะยืนยงเพราะตามกระบวนการเรียนรู้ของมนุษย์นั้น มนุษย์ได้ถูกสอนมาแต่เด็กเกี่ยวกับค่านิยมต่างๆ ในรูป ของความแน่นอนอย่างเต็มที่ (Absolute, All-or-None Manner) เช่น ความซื่อสัตย์ ความมีน้ำใจ ดังนั้นกระบวนการเรียนรู้มาเป็นเวลานาน จะช่วยตอกย้ำให้ค่านิยมมีลักษณะคงทนถาวร ค่านิยม สามารถเปลี่ยนแปลงได้ประสบการณ์ในช่วงชีวิตของคนที่ผ่านมา ไม่ใช่การเกิดขึ้นตามอารมณ์ขึ้นลงของมนุษย์ในลักษณะชั่วคราวช่วยยาม

๒. ค่านิยมมีลักษณะเปรียบเทียบระดับความสำคัญ (Relative Conception) เมื่อเด็กโตขึ้นและมีประสบการณ์การเรียนรู้ทางสังคม (Socialization) มากขึ้น เขาจะเรียนรู้ ว่าสถานการณ์ที่เขาประสบไม่ได้มีเฉพาะค่านิยมที่พ่อแม่ได้สั่งสอนไว้แต่ยังมีค่านิยมอื่นๆ อีกที่ปรากฏอยู่และกลุ่มอื่นๆ ในสังคมให้ความสำคัญแก่ค่านิยมบางอย่างมากกว่า ซึ่งเด็กจะเรียนรู้สิ่งเหล่านี้ผ่าน การสั่งสอน ประกอบกับการสังเกตจากการกระทำที่เป็นบรรทัดฐาน (Norm) ของคนในสังคมนั้นๆ และ เมื่อเขามีประสบการณ์กับคำว่าค่านิยมที่ไม่สอดคล้องกัน เขาก็จะจัดลำดับค่านิยมโดยอย่างไรก็ตามจะไม่ แตกต่างจากคนในกลุ่มมากนัก

๓. ค่านิยมมีลักษณะเป็นความเชื่อ ความเชื่อนั้นแบ่งได้เป็น ๓ ประเภท คือ ประเภทแรก เป็นความเชื่อแบบพรรณนาสถานการณ์ (Descriptive or Existential Beliefs) ซึ่งเป็นความเชื่อที่ถูกทดสอบได้จริง หรือ แท้จริง เช่น ฉันเชื่อว่า ข้างนอกฝนกำลังตก ประเภทที่สอง คือ ความเชื่อแบบประเมินสถานการณ์ (Evaluative Beliefs) ซึ่งเป็นความเชื่อที่ประเมินสถานการณ์ต่างๆ ว่าดีหรือไม่ดี

^๑Rokeach, Milton, **Beliefs, Attitudes and Values**, (San Francisco: Jossey Basso Inc., 1979), p. 115.

เช่น ฉันทันเชื่อว่าการออกกำลังกายเป็นประโยชน์ ต่อสุขภาพ ประเภทที่สาม เป็นความเชื่อแบบพรรณนากำหนด (Descriptive or Perspective) เป็นความเชื่อที่บ่งบอกถึงวิถีทางปฏิบัติ (Means of Action) หรือจุดหมายปลายทาง (End of Action) อันเป็นที่ปรารถนาด้วยและเป็นความเชื่อที่มีทิศทางและเป้าหมายของการกระทำมากกว่าเชื่ออีก ๒ ชนิดแรก

นอกจากนี้แล้วตามความเห็นของ Rokeach ค่านิยมมีองค์ประกอบสำคัญอีก ๓ ประการ ดังนี้ คือ

๑) ค่านิยมมีลักษณะเป็นความระลึกรู้ (Cognitive) ในความหมายที่ว่าบุคคลหนึ่งรู้ในทางที่ถูกของการประพฤติ หรือรับรู้ในเป้าหมายที่ถูกในชีวิตของเขา

๒) ค่านิยมมีลักษณะเป็นความรู้สึกสัมผัส (Affective) ในความหมายที่บุคคลนั้นมีอารมณ์อ่อนไหวเกี่ยวข้องกับค่านิยมนั้นๆ คือ ชอบเห็นด้วย สนับสนุน ค่านิยมหนึ่งๆ หรือเกลียดไม่เห็นด้วย คัดค้าน อีกค่านิยมหนึ่ง

๓) ค่านิยมเป็นองค์ประกอบของพฤติกรรม (Behavioral) ในความหมายที่เป็นตัวแทรกซ้อนที่นำไปสู่พฤติกรรม เมื่อถูกกระตุ้นให้เกิดการกระทำขึ้น^๒

๒.๑.๒ ประเภทของค่านิยม

จากที่ Rokeach ได้กำหนดนิยามความหมายของค่านิยมไว้ตามข้างต้นที่กล่าว มาแล้ว นั้น ได้นำไปสู่การกำหนดชนิดหรือประเภทของค่านิยมเป็น ๒ ลักษณะ คือ ค่านิยมวิถีทางในการประพฤติปฏิบัติ (Mode of Conduct) เป็นค่านิยมที่สะท้อนความเชื่อของบุคคลเกี่ยวกับแนวทางที่เขาจะบรรลุเป้าหมายสุดท้าย หรืออาจเรียกว่า ค่านิยมที่เป็นเครื่องมือ และค่านิยมจุดหมายปลายทางของชีวิต (End-state of Existence) เป็นค่านิยมที่แสดงความเชื่อของบุคคลเกี่ยวกับเป้าหมายสุดท้าย (End) ที่เขาต้องการ หรือค่านิยมขั้นปลาย

ความแตกต่างของค่านิยม ๒ ชุดนี้สำคัญมากในแง่แนวคิดทฤษฎีและในการวัด ๒ ประการ คือ จำนวนค่านิยมทั้งหมดของวิถีปฏิบัตินั้นไม่จำเป็นต้องเท่ากับจำนวนค่านิยมทั้งหมดของค่านิยม จุดหมายปลายทาง และค่านิยมทั้งสองมีหน้าที่ต่างกัน แต่สัมพันธ์กัน (Functional Relationship) ระบบย่อยของค่านิยมทั้งสองมีลักษณะดังต่อไปนี้

๑. ค่านิยมจุดหมายปลายทาง มีศูนย์รวมทั้งอยู่สองแห่ง คือ ศูนย์รวมอยู่ที่ตัวบุคคล (Self-Centered) หรืออีกนัยหนึ่งอยู่ ภายในตัวบุคคล (Intra-Personal) และอยู่ในสังคม (Society-Centered) หรือ อยู่ที่ภายนอกตัว บุคคล (Interpersonal) ตัวอย่างเช่น ค่านิยมจุดหมายปลายทาง “ความสงบสุขทางจิตใจ” เป็นค่านิยมที่จุดรวมภายในตัวบุคคล ซึ่งบุคคลแต่ละคนจัดลำดับความสำคัญของค่านิยมที่เน้นทางส่วนบุคคลและทางสังคม รวมถึงแสดงพฤติกรรมแตกต่างกัน การ

^๒Rokeach, Milton, **Beliefs, Attitudes and Values**, (San Francisco: Jossey Basso, Inc. 1973), p. 26.

เพิ่มสำคัญของค่านิยมด้านสังคม (Social Values) จะนำไปสู่ค่านิยมด้านสังคมตัวอื่นๆ และจะนำไปสู่การลดความสำคัญของค่านิยม ด้านส่วนบุคคล (Personal Values) ค่านิยมจุดหมายปลายทาง ได้แก่

- ๑) ชีวิตที่สะดวกสบาย
- ๒) ชีวิตที่ตื่นเต้น
- ๓) ความรู้สึกว่าประสบความสำเร็จ
- ๔) ต้องการให้โลกมีสันติภาพ
- ๕) ต้องการให้โลกมีความสวยงาม
- ๖) ความเสมอภาค
- ๗) ความมั่นคงของครอบครัว
- ๘) เสรีภาพ
- ๙) ความสุข

๒. ค่านิยมวิถีปฏิบัติ มีศูนย์รวมอยู่สองแห่งเช่นกัน คือ ส่วนจริยธรรม (Moral Values) และส่วนความสามารถ (Competence Values) หรือค่านิยมการสร้างตน (Self-Actualization) ที่เสริมให้เป็นตัวของตัวเองเต็มทีอีกด้านหนึ่งค่านิยมที่เน้นส่วนจริยธรรม หมายถึง ค่านิยมวิถีปฏิบัติที่มีจุดรวมอยู่ที่ความสัมพันธ์ ระหว่างบุคคล ซึ่งหากค่านิยมเหล่านี้ถูกละเมิด บุคคลนั้นจะรู้สึกไม่สบายใจ ในการกระทำผิดนั้นๆ และสำนึกผิดด้วยมโนธรรมภายในใจ^๓

ส่วนค่านิยมที่เน้นความสามารถของตัวบุคคลนั้นมีจุดรวมอยู่ที่ตัวเอง และดูจะไม่มีส่วนเกี่ยว พันธ์กับความไม่มีจริยธรรม การละเมิดค่านิยมประเภทหลังนี้จะทำให้บุคคลนั้นเกิดความรู้สึก อายที่ตน ขาดความสามารถส่วนตัว ตัวอย่างเช่น การประพฤติอย่างซื่อสัตย์ทำให้บุคคลรู้สึกว่าเขา ประพฤติ ตัวอย่างมีจริยธรรม ในขณะที่ถ้าบุคคลใช้สมองและปฏิบัติอย่างมีเหตุผล รวมทั้งมีความเป็น ตัวของตัวเอง เขาจะรู้สึกภาคภูมิใจในความสามารถและประสิทธิภาพของตน บุคคลอาจจะมีค่านิยมที่ ขัดกันระหว่างค่านิยมทางจริยธรรม ๒ ค่านิยม (เช่น ประพฤติอย่าง “ซื่อสัตย์” กับ “เป็นที่รักใคร่ เอ็นดู”) หรือค่านิยมจริยธรรมและค่านิยมส่วนความสามารถ (เช่น ประพฤติอย่าง “สุภาพอ่อนน้อม” กับ ประพฤติอย่าง “กล้าวิจารณ์ด้วยความรู้และเหตุผล”

ค่านิยมวิถีปฏิบัติ ได้แก่

- ๑) ทะเยอทะยาน
- ๒) ใจกว้าง
- ๓) ความสามารถ
- ๔) ร่าเริง

^๓Ibid. p. 167.

- ๕) สะอาด ประณีต
- ๖) กล้าหาญ
- ๗) รู้จักการขอโทษผู้อื่น
- ๘) ช่วยเหลือ
- ๙) ซื่อสัตย์

ในความสัมพันธ์ระหว่างระบบย่อยของค่านิยมสองชนิดอาจกล่าวได้ว่ามีความสัมพันธ์กันใน ระดับหนึ่ง เช่น บุคคลที่ให้ความสำคัญแก่ค่านิยมจุดหมายปลายทางส่วนที่เป็นสังคมสูงจะให้ความสำคัญกับค่านิยมวิถีปฏิบัติในส่วนที่เป็นจริยธรรมสูงหรือไม่นั้นอาจจะเป็นไปได้เพราะมีสายใย

รวมที่แฝงไว้ในค่านิยมทั้ง ๒ ชุด แต่อย่างไรก็ตาม ไม่ควรจะคิดว่ามีความสัมพันธ์ง่าย ๆ แบบหนึ่งต่อหนึ่ง (Sample One-to-One Relationship) บุคคลหนึ่งซึ่งมีค่านิยมจุดหมายปลายทางที่เน้นด้าน ส่วนบุคคล (เช่น “ความสงบสุขทางจิตใจ” หรือ “ความภาคภูมิใจในตน” ฯลฯ) อาจจะทำให้ค่านิยมทาง จริยธรรมสูง (เช่น “ความกตัญญู” หรือ “การรักษาน้ำใจกัน”) ก็เป็นไปได้ หรือบุคคลหนึ่งที่มีค่านิยม จุดปลายทางที่กระเด็นไปทางสังคมมากกว่า (เช่น “ความกว้างขวางในสังคม”) ก็อาจจะให้ค่านิยมวิถีปฏิบัติส่วนที่เน้นความสามารถส่วนบุคคลก็ได้

อนึ่งธรรมชาติของค่านิยม เป็นสิ่งที่มีลักษณะสม่ำเสมอและคงที่ กล่าวคือ เปลี่ยนแปลงได้ยาก สิ่งนี้เองจึงเป็นสาเหตุที่ทำให้บุคลิกภาพของกลุ่มคนในสังคมหนึ่งแตกต่างจากอีกสังคมหนึ่ง ทำให้เกิด ลักษณะประจำกลุ่มหรือลักษณะประจำชาติ เป็นค่านิยมที่บุคคลจัดว่าสำคัญมาก อีกทั้งค่านิยมที่มีความสำคัญหรือมีลักษณะประจำชาติเป็นสิ่งที่เปลี่ยนแปลงได้ยากกว่าค่านิยมที่มีความสำคัญน้อย สิ่งนี้ จึงทำให้การเปลี่ยนแปลงค่านิยมจึงไม่ใช่เรื่องง่ายตามอารมณ์ของบุคคล จากที่กล่าวมานี้จึงนำไปสู่ค่านิยมที่มีลักษณะเปรียบเทียบระดับความสำคัญ ซึ่งเป็นการปลูกฝังค่านิยมให้แก่ นักเรียนจากการอบรมและเรียนรู้ แต่ละคนจะได้รับการเน้นถึงความสำคัญของค่านิยมแตกต่างกัน เช่น บางสังคมให้ความสำคัญกับการตรงต่อเวลา ในขณะที่อีกสังคมหนึ่งเห็นว่าสำคัญ แต่ย้งรองๆ ลงไปกว่าความซื่อสัตย์ กตัญญู บุคคลเกิดการเปรียบเทียบระดับความสำคัญของค่านิยมต่างๆ จากประสบการณ์ที่ เขาได้รับตั้งแต่วัยเด็ก ทำให้เกิดการเรียนรู้ ที่จะแยกแยะพวกค่านิยมที่ได้รับการสั่งสอนมาอย่างเต็มที่แล้ว จัดเป็นระดับสูงต่ำรวมเข้าเป็นระบบซึ่งมีการเรียงลำดับความสำคัญมากที่สุดไปหาน้อยที่สุด

นักวิชาการต่างประเทศท่านอื่นได้ทำการศึกษาเกี่ยวกับระบบค่านิยมและสังคม และทำการจำแนกค่านิยมออกเป็น ๖ ประเภท คือ

- ๑) ค่านิยมตามแนวทฤษฎี (Theoretical) หมายถึงค่านิยมที่ให้ความสำคัญกับการหาความจริง (Truth) ที่สามารถพิสูจน์หรือตรวจสอบได้ตามหลักเหตุผล และการคิดอย่างเป็นระบบ

๒) ค่านิยมตามแนวเศรษฐกิจ (Economic) หมายถึงค่านิยมที่ให้ความสำคัญกับการใช้ งานและผลประโยชน์ที่ได้รับ ซึ่งมักจะเป็นผลประโยชน์ทางเศรษฐกิจหรือการสร้างความมั่นคง

๓) ค่านิยมตามแนวทางสุนทรียศาสตร์ (Aesthetic) หมายถึงค่านิยมที่ให้ความสำคัญกับ ศิลปะ ความงาม รูปแบบ และการแสดงออกที่สอดคล้องกับสถานการณ์

๔) ค่านิยมตามแนวสังคม (Social) หมายถึงค่านิยมที่ให้ความสำคัญต่อความผูกพัน มนุษย์ สัมพันธ์ และการอยู่ร่วมกันของส่วนรวม

๕) ค่านิยมตามแนวการเมือง (Political) หมายถึงค่านิยมที่ให้ความสำคัญต่อการได้มา การดำรงรักษา และการใช้อำนาจเหนือบุคคลอื่น ยกย่องความมีอิทธิพลและอำนาจ ไม่ว่าจะได้มาโดย ชอบธรรมหรือก็ตาม

๖) ค่านิยมตามแนวศาสนา (Religious) หมายถึงค่านิยมที่ให้ความสำคัญต่อคุณธรรม จริยธรรม ความเชื่อ และศรัทธาของบุคคล ตลอดจนการศึกษาและประสบการณ์ เพื่อ ทำความเข้าใจ และเป็นเอกภาพกับระบบธรรมชาติ^๔

Geert Hofstede ได้ศึกษาค่านิยมทางวัฒนธรรมทำให้เห็นถึงวิถีทางของพฤติกรรม ของ มนุษย์ดังนั้นจึงได้จัดแบ่งค่านิยมเป็น ๔ ประเภทคือ

๑) Power distance ค่านิยมในการยอมรับอำนาจและสถานะทางสังคมของบุคคลที่มี ตำแหน่งต่างกัน

๒) Individualism-Collectivism ค่านิยมที่เน้นความต้องการของบุคคลหรือความ ต้องการของกลุ่ม

๓) Masculinity-Femininity โดยที่ Masculinity คือค่านิยมของความกล้าแสดงออก ความเป็นอิสระ และความรับผิดชอบ Femininity คือค่านิยมของการพึ่งพาอาศัยซึ่งกันและกัน มีมิตร สัมพันธ์ เปิดเผย เอื้อเฟื้อเผื่อแผ่

๔) Uncertainty avoidance ค่านิยมที่หลีกเลี่ยงความไม่แน่นอน ความคลุมเครือ^๕

ค่านิยมตามแนวความคิดของสแปรงเกอร์ แบ่งเป็น ๖ ด้าน คือ

๑) ค่านิยมทางด้านทฤษฎี เป็นค่านิยมด้านการแสวงหาความรู้

๒) ค่านิยมทางด้านเศรษฐกิจ เป็นค่านิยมที่กระตุ้นให้บุคคลสะสมเงินทองมีฐานะมั่นคง

๓) ค่านิยมทางการปกครอง ช่วยผลักดันให้บุคคลแสวงหาอำนาจทางการเมือง และ สนใจการปกครองประเทศ

^๔Gordow W. Allport and Leo Postman, *Personality : A Psychological Interpretation*, (New York: Henry Holt and Company, 1973), p. 79.

^๕Geert Hofstede & R. R. McCrae. (2004). "Personality and Culture Revisited: Linking Traits and Dimensions of Culture", *Cross-Cultural Research* 38 (1): 52-88.

๔) ค่านิยมทางด้านสังคม เป็นค่านิยมที่บุคคลสร้างความสัมพันธ์อันดีกับผู้อื่นและเข้าร่วมในสังคม

๕) ค่านิยมทางสุนทรียภาพ ช่วยให้บุคคลเกิดความพึงพอใจในประสบการณ์ที่เกิดจากความซาบซึ้งในศิลปะและดนตรี

๖) ค่านิยมทางด้านศาสนา ทำให้บุคคลปรารถนาที่จะนับถือและศรัทธาในศาสนา^๖

ตารางที่ ๒.๑ สรุปแนวคิดเกี่ยวกับค่านิยม

นักวิชาการ	แนวคิดหลัก
Rokeach (1973, p. 26)	มีการสรุปลักษณะธรรมชาติของค่านิยมไว้ ๓ ประการ ดังต่อไปนี้ คือ ๑. ค่านิยมมีลักษณะยืนยงถาวร (Completely Stable) ๒. ค่านิยมมีลักษณะเปรียบเทียบระดับความสำคัญ (Relative Conception) และ ๓. ค่านิยมมีลักษณะเป็นความเชื่อ ค่านิยมมีองค์ประกอบสำคัญอีก ๓ ประการ ดังนี้ ๑) ค่านิยมมีลักษณะเป็นความรู้ (Cognitive) ในความหมายที่ว่าบุคคลหนึ่งรู้ ในทางที่ถูกของการประพฤติ หรือรับรู้ในเป้าหมายที่ถูกในชีวิตของเขา ๒) ค่านิยมมีลักษณะเป็นความรู้สึกสัมพันธ์ (Affective) ในความหมายที่บุคคลนั้นมี อารมณ์อ่อนไหวเกี่ยวข้องกับค่านิยมนั้นๆ คือ ชอบเห็นด้วย สนับสนุน ค่านิยมหนึ่งๆ หรือเกลียด ไม่เห็นด้วย คัดค้าน อีกค่านิยมหนึ่ง ๓) ค่านิยมเป็นองค์ประกอบของพฤติกรรม (Behavioral) ในความหมายที่เป็นตัวแทรก ซ้อนที่นำไปสู่พฤติกรรม เมื่อถูกกระตุ้นให้เกิดการกระทำขึ้น

ตารางที่ ๒.๑ สรุปแนวคิดเกี่ยวกับค่านิยม (ต่อ)

นักวิชาการ	แนวคิดหลัก

^๖Sprangers อังใน ธัญชนก สุขแสง, “ค่านิยมและอิทธิพลจากบุคคลที่ส่งผลต่อกระบวนการตัดสินใจ คัลยกรรมความงาม”, การค้นคว้าอิสระเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต, (บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยกรุงเทพ, ๒๕๕๖), หน้า ๓๖.

Gordow W. Allport and Leo Postman
(1973, p. 79)

๔) ค่านิยมตามแนวสังคม (Social) หมายถึง ค่านิยมที่ให้ความสำคัญต่อความผูกพัน มนุษย์สัมพันธ์ และการอยู่ร่วมกันของส่วนรวม

๕) ค่านิยมตามแนวการเมือง (Political) หมายถึงค่านิยมที่ให้ความสำคัญต่อการได้มา การดำรงรักษา และการใช้อำนาจเหนือบุคคลอื่น ยกย่องความมีอิทธิพลและอำนาจ ไม่ว่าจะได้มาโดยชอบธรรมหรือก็ตาม

๖) ค่านิยมตามแนวศาสนา (Religious) หมายถึง ค่านิยมที่ให้ความสำคัญต่อคุณธรรม จริยธรรม ความเชื่อ และศรัทธาของบุคคล ตลอดจนการศึกษาและประสบการณ์ เพื่อทำความเข้าใจและเป็นเอกภาพกับระบบธรรมชาติ

ค่านิยมและสังคม และทำการจำแนกค่านิยมออกเป็น ๖ ประเภท คือ

๑) ค่านิยมตามแนวทฤษฎี (Theoretical) หมายถึงค่านิยมที่ให้ความสำคัญกับการหาความจริง (Truth) ที่สามารถพิสูจน์หรือตรวจสอบได้ตามหลักเหตุผล และการคิดอย่างเป็นระบบ

๒) ค่านิยมตามแนวเศรษฐกิจ (Economic) หมายถึงค่านิยมที่ให้ความสำคัญกับการใช้ งานและผลประโยชน์ที่ได้รับ ซึ่งมักจะเป็นผลประโยชน์ทางเศรษฐกิจหรือการสร้างความมั่นคง

๓) ค่านิยมตามแนวทางสุนทรียศาสตร์ (Aesthetic) หมายถึงค่านิยมที่ให้ความสำคัญกับศิลปะ ความงาม รูปแบบ และการแสดงออกที่สอดคล้องกับสถานการณ์

ตารางที่ ๒.๑ สรุปแนวคิดเกี่ยวกับค่านิยม (ต่อ)

นักวิชาการ	แนวคิดหลัก
Sprangers (อ้างใน ธัญชนก สุขแสง, ๒๕๕๖)	ค่านิยมตามแนวความคิดของสแปรงเกอร์ แบ่งเป็น ๖ ด้าน คือ ๑) ค่านิยมทางด้านทฤษฎี เป็นค่านิยมด้านการแสวงหาความรู้

๒) ค่านิยมทางด้านเศรษฐกิจ เป็นค่านิยมที่กระตุ้นให้บุคคลสะสมเงินทองมีฐานะมั่นคง

๓) ค่านิยมทางการปกครอง ช่วยผลักดันให้บุคคลแสวงหาอำนาจทางการเมือง และสนใจการปกครองประเทศ

๔) ค่านิยมทางด้านสังคม เป็นค่านิยมที่บุคคลสร้างความสัมพันธ์อันดีกับผู้อื่นและเข้าร่วมในสังคม

๕) ค่านิยมทางสุนทรียภาพ ช่วยให้เกิดความพึงพอใจในประสบการณ์ที่เกิดจากความซาบซึ้งในศิลปะและดนตรี

๖) ค่านิยมทางด้านศาสนา ทำให้บุคคลปรารถนาที่จะนับถือและศรัทธาในศาสนา

ค่านิยมทางวัฒนธรรมทำให้เห็นถึงวิถีทางของพฤติกรรมของมนุษย์ดังนั้นจึงได้จัดแบ่งค่านิยมเป็น ๔ ประเภทคือ

๑) Power distance ค่านิยมในการยอมรับอำนาจและสถานะทางสังคมของบุคคลที่มีตำแหน่งต่างกัน

๒) Individualism-Collectivism ค่านิยมที่เน้นความต้องการของบุคคลหรือความต้องการของกลุ่ม

Geert Hofstede
(Cross-Cultural Research 38
(1): 52-88)

ตารางที่ ๒.๑ สรุปแนวคิดเกี่ยวกับค่านิยม (ต่อ)

นักวิชาการ	แนวคิดหลัก
	๓) Masculinity-Femininity โดยที่ Masculinity คือค่านิยมของความกล้าแสดงออก ความเป็นอิสระ และความรับผิดชอบ Femininity คือค่านิยมของการพึ่งพาอาศัยซึ่งกันและกัน มีมิตรสัมพันธ์ เปิดเผยเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่
	๔) Uncertainty avoidance ค่านิยมที่หลีกเลี่ยงความไม่แน่นอน ความคลุมเครือ

๒.๑.๓ ความหมายค่านิยม

ค่านิยม คือ ความเชื่ออย่างหนึ่งซึ่งมีลักษณะถาวร เชื่อว่าวิถีปฏิบัติบางอย่างหรือเป้าหมายของชีวิตบางอย่างนั้น เป็นสิ่งที่ตัวเองหรือสังคมเห็นดีเห็นชอบสมควรที่จะยึดถือหรือปฏิบัติมากกว่าวิถี ปฏิบัติหรือเป้าหมายชีวิตอย่างอื่น^๗

ค่านิยม คือ ทศนะของคนหรือสังคมที่มีต่อสิ่งของความคิด และเหตุการณ์ที่เกี่ยวข้องกับความปรารถนา คุณค่าและความถูกต้องของสิ่งนั้นๆ^๘ กูด (Good, ๑๙๗๓, p. ๖๓๗) ให้ความหมายค่านิยมว่าหมายถึงคุณลักษณะที่มนุษย์ได้ พิจารณาแล้วเห็นว่ามีความสำคัญมีความหมาย และมีผลเกี่ยวเนื่องกับชีวิตของเขาลักษณะนี้ เป็นสิ่งที่สมาชิกของสังคมควรช่วยกันรักษาและสนับสนุนให้คงอยู่^๙ แฟรงเคิล (Frankel, ๑๙๗๗, p. ๖) ให้ความเห็นว่าค่านิยมเป็นความคิด (idea) หรือ ความคิดรวบยอด (concept) ในสิ่งที่เราเห็นว่ามีความสำคัญต่อชีวิตของเราเมื่อบุคคลมีค่านิยมต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งนั้นแสดงว่าเขาเห็นคุณค่าของสิ่งนั้น^{๑๐} โรเคริช (Rokeach, ๑๙๖๘, p. ๕) กล่าวว่า “...ค่านิยมคือความเชื่ออย่างหนึ่งซึ่งมี ลักษณะการที่เชื่อว่าวิถีปฏิบัติบางอย่างหรือเป้าหมายของชีวิตบางอย่างเป็นสิ่งที่ดีตนเองเห็นดีเห็นชอบ สมควรที่จะยึดถือหรือปฏิบัติมากกว่าวิถีปฏิบัติหรือเป้าหมายอย่างอื่น...”^{๑๑} ทิศนา แคมมณี (๒๕๔๒, หน้า ๒) กล่าวถึง ความหมายของค่านิยมว่า เป็นหลักการ แนวคิดความเชื่อที่บุคคลยึดถือเป็นคุณค่า หรือแนวทางในการตัดสินใจและการดำรงชีวิต หากค่านิยมที่แต่ละบุคคลยึดถือเป็นแนวทางในการดำรงชีวิตตรงกันเป็นจำนวนมาก สิ่งนั้นก็กลายเป็นค่านิยมของสังคมไปจากความหมายของค่านิยมต่างๆ ที่กล่าวมานั้น^{๑๒}

ค่านิยม หมายถึง สิ่งที่บุคคลพอใจหรือเห็นว่าเป็นสิ่งที่มีคุณค่า แล้วยอมรับไว้เป็นความเชื่อ หรือความรู้สึกนึกคิดของตนเอง ค่านิยมจะอยู่ในตัวบุคคลในรูปของความเชื่อตลอดไป จนกว่าจะพบกับค่านิยมใหม่ ซึ่งตนพอใจว่าก็จะยอมรับไว้ เมื่อบุคคลประสบกับการเลือกหรือเผชิญกับเหตุการณ์ ที่ต้องตัดสินใจอย่างใดอย่างหนึ่ง บุคคลนั้นจะนำค่านิยมมาประกอบการตัดสินใจทุกครั้งไป ค่านิยมจึงเป็นเสมือนพื้นฐานแห่งการประพฤติ ปฏิบัติของบุคคลโดยตรง^{๑๓}

^๗สุนทรี โคมิน และสนธิ สมัครการ, รายงานการวิจัยเรื่องค่านิยมและระบบค่านิยมไทย : เครื่องมือในการสำรวจวัด, (สำนักวิจัย สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์, ๒๕๒๒), หน้า ๑๕.

^๘สำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ, ๒๕๕๑.

^๙Good, C. V., *Dictionary of Education*, (3rd ed.), (New York: McGraw-Hill, 1973), p. 637

^{๑๐}Frankel, Frankel, J. R., *How to Teach About Values : An Analytic Approach*, (New Jersey: Prentice Hall, 1977), p. 6.

^{๑๑}Rokeach, M., *Beliefs Attitude and Values : Theory of Organization and Change*, (San Francisco: Jossey-Boss, 1968), p. 156.

^{๑๒}ทิศนา แคมมณี, การจัดการเรียนการสอนโดยยึดผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง (CIPPA MODEL). วารสารวิชาการกรมวิชา, ๒(๕), (๒๕๔๒). ๒-๓๐.

^{๑๓}Fraenkel J., อ่างใน นวลศิริ เปาโรหิต, *จิตวิทยาสังคมเบื้องต้น*, (กรุงเทพมหานคร : รุ่งศิลป์การพิมพ์, ๒๕๔๕), หน้า ๑๓๒.

ค่านิยม คือ สิ่งที่สังคมหนึ่งๆ เห็นว่าเป็นสิ่งมีค่า น่ายกย่อง น่ากระทำหรือเห็นว่าถูกต้อง และ เป็นแนวทางที่คนในสังคมยึดถือไว้เพื่อประพฤติปฏิบัติ^{๑๔}

จากนิยามของค่านิยมข้างต้น อาจกล่าวได้ว่าค่านิยมที่แท้นั้นเป็นค่านิยมที่ผ่านการเลือก มาอย่างดีและเมื่อเลือกแล้วก็ถือปฏิบัติอย่างสม่ำเสมอ นำไปสู่คุณลักษณะต่างๆ ดังนี้ คือ

- ๑) ค่านิยมมีลักษณะเป็นความเชื่อ
 - ๒) ค่านิยมมีลักษณะเป็นความระลึกรู้ในความหมายที่ว่าบุคคลหนึ่งรู้ในทางที่ถูกของการ ประพฤติงานหรือรู้ในเป้าหมายที่ถูกในชีวิตของเขาพยายามจะฝ่าฝืนหา
 - ๓) ค่านิยมมีลักษณะเป็นความรู้สึกสัมพันธ์ ในความหมายที่ว่าบุคคลนั้นมีอารมณ์ อ่อนไหว เกี่ยวข้องกับค่านิยมนั้น คือ ชอบค่านิยมนั้นหรือเกลียดไปเลย เห็นด้วยหรือสนับสนุน หรือไม่ เห็นด้วยและคัดค้านค่านิยมนั้น
 - ๔) ค่านิยมเป็นองค์ประกอบของพฤติกรรม โดยเป็นสิ่งที่นำไปสู่พฤติกรรม ดังนั้น ค่านิยมจึง เป็นสิ่งที่กระตุ้นให้มีการกระทำเกิดขึ้น^{๑๕}
- เมื่อเป็นเช่นนี้แล้วค่านิยมจึงมีหน้าที่และความสำคัญต่อสังคมเป็นอย่างมาก อันได้แก่
- ๑) ค่านิยมนั้นเป็นเหมือนเครื่องมือที่เป็นมาตรฐานซึ่งเป็นตัวนำไปสู่การประพฤติปฏิบัติ อันทำหน้าที่เปรียบเสมือนเป็นทั้งบรรทัดฐาน สิ่งชี้แนะคนในสังคม
 - ๒) ค่านิยมเป็นตัวกำหนดพฤติกรรมของคนในสังคม
 - ๓) ค่านิยมมีผลกระทบต่อความเจริญและความเสื่อมของสังคม ตลอดจนความมั่นคงของ ชาติ
 - ๔) ค่านิยมมีความเกี่ยวข้องกับวัฒนธรรมอย่างใกล้ชิด โดยค่านิยมบางอย่างเป็นแกนของ วัฒนธรรม
 - ๕) ค่านิยมบางอย่างมีผลมาจากสภาพแวดล้อมของสังคม ค่านิยมเปลี่ยนแปลงไปตาม สภาพ สังคม^{๑๖}

เมื่อเราได้ศึกษาถึง “ค่านิยม” ย่อมทำให้เราเข้าใจได้ว่าค่านิยมนั้น คือ ฐานความเชื่อ อย่างหนึ่ง ซึ่งอาจจะถูกยึดถือไว้เพียงส่วนบุคคลหรืออาจจะเป็นค่านิยมที่ยึดถือของสมาชิกในสังคม อันเป็นการแสดงออกให้เห็นถึงจุดยืนที่ชัดเจนที่มีต่อสิ่งใดๆ ว่าดีหรือไม่ดี ชอบหรือไม่ชอบ เห็นด้วย หรือไม่เห็นด้วยและนำเอามาเป็นบรรทัดฐานในการประพฤติปฏิบัติตน ซึ่งแน่นอนว่าค่านิยมของทุก คนที่เป็นปัจเจกบุคคลนั้นย่อมไม่เหมือนกันขึ้นอยู่กับ การตัดสินใจและความปรารถนาส่วนบุคคล แต่หากว่าสิ่งที่ยึดถือนั้นถูกมองว่าเป็นสิ่งที่ดีหรือมีคุณประโยชน์ที่ยอมรับและนิยมกันโดยทั่วไป ก็จะทำให้กลาย

^{๑๔} จุฑารัตน์ เอื้ออำนวย, **จิตวิทยาสังคม**, (กรุงเทพมหานคร : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, ๒๕๔๙), หน้า ๒๕.

^{๑๕} สุทธิ โคมิน และ สนิท สมัครงการ, อ้างแล้ว.

^{๑๖} สำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ, ๒๕๕๑.

มาเป็นค่านิยม ของสังคมได้ ซึ่งทำให้คนทั่วไปนำมาปฏิบัติยึดถือ จนค่านิยมบางอย่างนั้นอาจได้กลายเป็นไปเป็นส่วนหนึ่งของวัฒนธรรมได้เช่นกัน ซึ่งการเปลี่ยนแปลงของสังคมที่ผ่านช่วงเวลาต่างๆ ก็ย่อมทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงต่อค่านิยมบางอย่างได้ อาจจะมีค่านิยมใหม่ๆ เข้ามา ส่วนค่านิยมเก่าที่มีมาแต่เดิมนั้นอาจเลือนหายไป อย่างไรก็ตามค่านิยมเป็นสิ่งที่ส่งผลให้เกิดได้ทั้งการขับเคลื่อนให้สังคมเจริญก้าวหน้าไป รวมไปถึงสามารถทำให้สังคมถดถอยลงได้เช่นเดียวกัน

สำหรับค่านิยมของสังคมไทยเรานั้นมีอยู่ด้วยกันหลากหลายและยังมีการเปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดตามกาลเวลาและสภาพแวดล้อม ปัจจัยต่างๆ ไม่ว่าจะเป็นการติดต่อสัมพันธ์กับนานาชาติ การศึกษา กระแสโลกาภิวัตน์ ล้วนแล้วแต่เป็นสาเหตุที่ทำให้ค่านิยมเปลี่ยนแปลงเกิดขึ้น หรือถูกลอมรวมและเสื่อมไป ทั้งนี้ค่านิยมต่างๆ ของสังคมไทยจากการรวบรวมงานค้นคว้าและงานวิจัยต่างๆ สามารถสรุปได้ดังนี้ คือ

๑) ยึดมั่นในพระพุทธศาสนา

๒) เคารพเทิดทูลสถาบันพระมหากษัตริย์ สังคมไทยต่างกับสังคมชาติอื่น กษัตริย์ไทยเปรียบเสมือนสมมติเทพ คอยดูแลทุกข์สุขของประชาชน ทำนุบำรุงประเทศชาติให้ เจริญรุ่งเรืองในทุกๆ ด้าน จึงเป็นศูนย์รวมจิตใจพระองค์เป็นทุกสิ่งทุกอย่างในชีวิตคนไทย เป็นที่เคารพเทิดทูนของคนไทยเป็นอย่างยิ่ง

๓) นิยมความร่ำรวยและมีเกียรติ สังคมไทยในปัจจุบันให้ความสำคัญเรื่องความร่ำรวยและเงินทอง เพราะมีความเชื่อที่ว่าเงินทองสามารถบันดาลความสุขตอบสนองความต้องการของคนได้

๔) นิยมอำนาจ สังคมไทยยกย่องผู้มีอำนาจ ให้ความสำคัญ และเกรงกลัวบาบารมี คนไม่มีอำนาจ คนในสังคมจะไม่เกรงใจ ดังนั้นคนไทยอยากจะเป็นคนที่มีอำนาจ เพื่อให้ได้รับการยกย่อง และเกรงกลัวจากคนในสังคม ซึ่งการแสวงหาอำนาจอาจจะทำในทางที่ไม่ถูกต้อง เช่น การใช้เงินซื้อเสียง และตำแหน่งต่างๆ เป็นต้น

๕) เคารพผู้อาวุโส ผู้อาวุโสหมายถึง ความอาวุโสด้านอายุ ตำแหน่งหน้าที่การงาน คุณวุฒิ ชาติสกุล การเคารพผู้อาวุโสได้รับการปลูกฝังสืบต่อกันมาจนเป็นวิถีชีวิตที่พึงปฏิบัติใน สังคมไทย เช่น สถาบันครอบครัวจะอบรมสั่งสอนให้เคารพพ่อแม่ ปู่ย่า ตายาย สถาบันการศึกษาจะอบรมให้เคารพครู อาจารย์ รุ่นน้องเคารพรุ่นพี่ เป็นต้น

๖) รักสนุก กิจกรรมต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับชีวิตประจำวันของสังคมไทย มักสอดแทรกความ สนุกสนานแฝงไว้ เช่น ประเพณีลงแขกเกี่ยวข้าว ประเพณีสงกรานต์ ประเพณีโกนจุก ประเพณีรับน้องใหม่ งานฉลองวันเกิด เป็นต้น

๗) นิยมความหรูหรา คนไทยนิยมแสดงออกถึงความหรูหรา มีหน้ามีตาในสังคม เพื่อแสดงให้ผู้อื่นเห็นว่าตนมีสถานภาพทางสังคมสูง เช่น จัดงานใหญ่ แต่งกายด้วยของมีค่า มีเครื่องใช้ที่ทันสมัย และราคาแพง เป็นต้น

๘) นิยมเครื่องรางและโชคกลาง เป็นค่านิยมเรื่องความเชื่อ และการนับถือผีสงเทวดามักนิยมทำเครื่องราง ปะพรมน้ำมนต์เพื่อขจัดภัยต่างๆ เพื่อความสบายใจ และเป็นเครื่อง ยึดเหนี่ยวจิตใจ เมื่อประสบภัยจะมีการสะเดาะเคราะห์ และขอให้สิ่งศักดิ์สิทธิ์ช่วยใน การทำกิจกรรมต่างๆ โดยการดูฤกษ์ยาม เช่น การเดินทาง การขึ้นบ้านใหม่ เป็นต้น

๙) นิยมการทำบุญสร้างวัด ปิดทองฝังลูกนิมิต คนไทยส่วนใหญ่เชื่อว่าการทำบุญจะส่งผลดีให้ตนทั้งชาตินี้และชาติหน้า ปัจจุบันสภาพเศรษฐกิจและสังคมเปลี่ยนไป คนทำบุญลด น้อยลง และการทำบุญเริ่มนิยมทำกันหลายรูปแบบ เช่น การเลี้ยงเด็กพิการ การ สงเคราะห์เด็กกำพร้า การสร้างโรงเรียน เป็นต้น

๑๐) นิยมพูดหรือบอกเล่าเกินความเป็นจริง เป็นการสร้างบรรยากาศให้ตื่นตื้นมีรสชาติ สนุกสนาน และยกตนเองให้มีค่าขึ้นเพื่อให้อีกฝ่ายหนึ่งเสียหาย ดังนั้น สุภาจิตไทยจึง กล่าวไว้ว่า สิบปากว่า ไม่เท่าตาเห็น ฟังหู ใ้หู เพื่อเตือนใจให้เห็นข้อเท็จจริงด้วยตนเอง

๑๑) มีความเชื่อมั่นในตนเองสูง เพื่อปลุกฝังให้เยาวชนไทยทุกคนกล้าตัดสินใจและกล้าแสดงออกทางความคิดและการกระทำมีบุคลิกภาพที่เหมาะสมที่จะเป็นผู้นำที่ดีได้

๑๒) ชอบแก่งแย่งชิงดีชิงเด่น ลักษณะกลัวการเสียเปรียบ กลัวสู้เพื่อนไม่ได้ เพื่อการอยู่รอด จึงต้องทำการแย่งชิงแสวงหาผลประโยชน์ให้ตนเอง

๑๓) นิยมการบริโภคนิยมบริโภคของแพง เลียบแบบอย่างตะวันตก รักความสะดวกสบาย ใช้จ่ายเกินตัวเป็นการนำไปสู่การมีหนี้สินมากขึ้น

๑๔) ชอบอิสระไม่ชอบอยู่ภายใต้อำนาจของใคร ไม่ชอบการมีเจ้านายหลายคน ในการทำงาน มักประกอบอาชีพอิสระ เปิดกิจการเป็นของตนเอง

สำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติได้บัญญัติค่านิยมพื้นฐาน ๕ ประการ เมื่อปี พ.ศ. ๒๕๒๕ เพื่อเป็นหลักในการดำเนินชีวิตและพัฒนาประเทศ คือ

๑) การพึ่งตนเอง การขยันหมั่นเพียรและมีความรับผิดชอบ การพึ่งตนเองคือการรู้จักหารายได้ หาทรัพย์สินไว้เลี้ยงตัวเองได้ โดยไม่เป็นภาระแก่คนอื่น ไม่ทอดย้อต่ออุปสรรคต่อความยากลำบาก ซึ่งจะทำให้เกิดการขยันหมั่นเพียรมีมานะอดทนสามารถฝ่าฟันอุปสรรคที่ขวางกั้น อันเป็นบ่อเกิดของความสำเร็จหรือปรับปรุงตนเองให้ดียิ่งขึ้น ซึ่งก็เท่ากับสร้าง คนให้มีความรับผิดชอบคือ รู้จักหน้าที่ที่ตนเองต้องกระทำต้องปฏิบัติ เช่น เป็นครูความรับผิดชอบคือ การสอนนักเรียนให้มีความรู้และดูแลนักเรียนให้ดีที่สุด ความรับผิดชอบนี้ รวมถึงการเคารพในกฎเกณฑ์ มีใจเป็นนักกีฬา กล้ารับผิดชอบ

๒) การประหยัดและการออม การประหยัดคือ การรู้จักใช้จ่ายในทางที่ถูกที่ควร การประหยัด เป็นการสอนคนให้มีความละเอียดรอบคอบ มีระเบียบวินัย มีความระมัดระวัง เช่น เสื้อผ้าเก่าขาดก็รู้จักนำมาปะชุนกินอาหารไม่หมดก็รู้จักอุ่นเก็บไว้กินในมือต่อไป เป็นต้น การประหยัดจึงเป็น

การรู้จักใช้เงินและสิ่งของให้เป็นประโยชน์ให้มากที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้ การประหยัดจึงช่วยให้รู้จักวางแผนในการใช้เงินและสิ่งของให้คุ้มค่าและเหมาะสม ซึ่งก็เท่ากับเป็นการออม คือการรู้จักถนอม สงวน เก็บงำ เพื่อจะได้มีโอกาสเก็บสะสมให้มากยิ่งขึ้น

๓) การมีระเบียบวินัยและการเคารพกฎหมาย “การมีระเบียบวินัย” ได้แก่ การรู้จักทำตามกฎเกณฑ์ ไม่ฝ่าฝืนไม่เห็นแก่ความสบายเล็กๆ น้อยๆ หรือผลประโยชน์ของตนเองเป็นหลักจนขาดระเบียบ เช่น ทิ้งสิ่งของลงบนท้องถนนข้ามถนนในทางที่เขาไม่ให้ข้าม เป็นต้น ระเบียบวินัยจึงสร้างคนให้มีความประพฤติปฏิบัติไปตามกฎเกณฑ์ที่สังคมต้องการ ซึ่งกฎเกณฑ์นี้ ในสังคมใหญ่เรียกว่า “กฎหมาย” ซึ่งเป็นสิ่งจำเป็นสำหรับในสังคมที่มีคนอยู่เป็นจำนวนมากและมาจากที่ต่างๆ กัน

๔) การปฏิบัติตามคุณธรรมของทางศาสนา ทุกศาสนาสอนคนให้ไม่เมตากรรมต่อกันและทำความดี มีจิตใจที่งดงามพฤติกรรมที่ประกอบด้วยคุณธรรมสุจริตทั้งกายวาจาและใจ โดยเฉพาะอย่างยิ่งศาสนาพุทธสอนให้บุคคลละเว้นความชั่ว ประพฤติดี ทำใจให้บริสุทธิ์ ไม่ประมาท สอนในเรื่องชีวิตที่ไม่เที่ยงแท้แน่นอน มีการเปลี่ยนแปลงและความแตกดับของสังขาร ซึ่งช่วยให้คนเราเกิดความเข้าใจเรื่องของชีวิต การปฏิบัติตามคุณธรรมของ ศาสนานอกจากจะเป็นประโยชน์แก่ชีวิตของแต่ละบุคคลแล้ว ยังเป็นประโยชน์แก่สังคม โดยส่วนรวม

๕) ความรักชาติ ศาสน์ กษัตริย์ ชาติ หมายถึงกลุ่มคนที่มีเชื้อชาติ ศาสนา วัฒนธรรม และความเป็นมาในประวัติศาสตร์อย่างเดียวกันชาติจึงเป็นสมบัติของส่วนรวม เราจึงต้องรักและยกย่องเทิดทูน เพราะความเสื่อมสลายของชาติหมายถึงความเสื่อมสลายของคนไทยทุกคน ความเจริญก้าวหน้าของชาติ หมายถึงความเจริญก้าวหน้าของทุกคน ศาสนา เป็น

สถาบันที่สอนคนให้เป็นคนดีโดยเฉพาะในสังคมไทยนี้เปิดโอกาสให้คนไทยเลือกนับถือศาสนาได้ตามความศรัทธาของคน มิได้มีความรังเกียจเดียดฉันท์ พระมหากษัตริย์ เป็นสถาบันสูงสุดที่ทำให้คนไทยมีที่ยึดเหนี่ยวทางใจ เป็นที่เคารพเทิดทูนของคนไทยเป็นอย่างดี ยิ่งพระมหากษัตริย์ไทยจึงทรงเป็นมิ่งขวัญ และที่รักเคารพเทิดทูนของคนทั้งชาติ ฉะนั้น เราจึงควรจะรักเคารพยกย่องเทิดทูนปกป้องสถาบันพระมหากษัตริย์ไม่ให้ใครมาทำลาย^{๑๗}

ด้านนักวิชาการไทยได้มีการจำแนกค่านิยมออกเป็นประเภทต่างๆ เช่นกัน โดยค่านิยมเป็น “ระบบความชอบพิเศษ” เพราะสิ่งที่เราชอบมาก เราจะให้คุณค่ามากกว่าสิ่งที่เราไม่ชอบ ซึ่งสามารถ แบ่งออกได้เป็น ๒ ประเภท คือ

๑) ค่านิยมเฉพาะตัว (Individual Value) คือ ค่านิยมส่วนบุคคลเป็นการตัดสินใจเลือกในสิ่ง หรือสถานการณ์ที่ตนต้องการหรือพอใจนั้นถือว่าเป็นค่านิยม (Value) ของบุคคล

๒) ค่านิยมของสังคม (Social Value) มีนักวิชาการได้แสดงทัศนะไว้แตกต่างกันดังนี้ ค่านิยมของสังคม คือ การรวมค่านิยมของคนส่วนใหญ่ในสังคม กล่าวคือ สมาชิกของสังคมส่วนใหญ่

^{๑๗} สำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ, ๒๕๒๖.

นิยมหรืออยากจะทำปฏิบัติตนในสถานการณ์นั้นๆ อย่างไร สิ่งหรือสถานการณ์นั้นๆ ก็กลายเป็นค่านิยมของสังคม ของสังคมนั้น ยกตัวอย่างเช่น ใน สถานการณ์ที่ผิวเมียบตบตีกัน สมาชิกส่วนใหญ่ของสังคมอยากสอดรู้สอดเห็นถึงความ เดือดร้อนของคนอื่นจึงได้ไปมุงดู การมุงดูก็เป็นค่านิยมของสังคมนั้น^{๑๔}

ไม่เพียงเท่านั้น “ค่านิยม” สามารถแบ่งออกเป็น ๒ ระดับ ดังนี้คือ

๑) ค่านิยมในทางปฏิบัติ (Pragmatic values) เป็นหลักของศีลธรรมที่ตั้งอยู่บนรากฐานที่ว่า ตนในสังคมต้องพึ่งพาอาศัยกัน ดังนั้นค่านิยมจึงประณาม สิ่งที่ทำให้เกิดความแตกแยกในสังคม เช่น การคดโกง การทำร้ายกัน และยกย่องพฤติกรรมที่เป็นประโยชน์ต่อ ส่วนรวม เช่น ความขยันขันแข็ง ความซื่อสัตย์

๒) ค่านิยมอุดมคติ (Ideal values) ซึ่งมีความลึกซึ้งกว่าค่านิยมในทางปฏิบัติ เช่นศาสนาคริสต์สอนว่าให้คนรักเพื่อนบ้านเหมือนกับรักตนเอง ซึ่งน้อยคนที่จะปฏิบัติตามได้ แต่ ค่านิยมระดับนี้ ก็มีความสำคัญในการทำให้คนเห็นแก่ตัวน้อยลง

สำหรับศาสตราจารย์ ดร.สาโรช บัวศรี (๒๕๒๗) ซึ่งเป็นปูชนียบุคคลในด้านการศึกษาของไทย ได้จำแนกค่านิยมออกเป็น ๒ ประเภทใหญ่ๆ คือ ค่านิยมพื้นฐานกับค่านิยมวิชาชีพ

๑) ค่านิยมพื้นฐาน เป็นค่านิยมที่ทุกคนในสังคมนั้นๆ ต้องยึดถือปฏิบัติร่วมกันเพื่อก่อให้เกิด ความผาสุกเกิดความเจริญมั่นคง สังคมได้รับการพัฒนาให้ก้าวหน้าอย่างรวดเร็ว เช่น ทุกคนในสังคมปฏิบัติตามกฎระเบียบ เคารพกฎหมาย มีมารยาทต่อกัน ไม่เบียดเบียนกัน ด้วยคำพูดหรือการกระทำใดๆ สังคมก็จะสงบสุข บ้านเมืองก็จะพัฒนาอย่างรวดเร็ว ค่านิยมประเภทนี้ ประกอบด้วย ศีลธรรม คุณธรรม ธรรมเนียมประเพณี วัฒนธรรม และ กฎหมายต่างๆ สำหรับปกครองบ้านเมือง

๒) ค่านิยมวิชาชีพ คือ ค่านิยมที่บุคคลในอาชีพหรือวิชาชีพนั้นจะต้องยึดถือปฏิบัติเพื่อให้เกิดความเป็นระเบียบเรียบร้อยในการปฏิบัติงาน ทำให้งานวิชาชีพมีความ เจริญก้าวหน้า สังคมให้ความศรัทธาเลื่อมใส ขณะเดียวกันผู้ปฏิบัติงานนั้น ๆ ก็ได้รับการ พัฒนาให้เกิดความเจริญก้าวหน้าอย่างต่อเนื่อง ค่านิยมประเภทนี้ประกอบด้วย อุดมการณ์วิชาชีพ วินัยวิชาชีพ มารยาททางวิชาชีพ และพระราชบัญญัติวิชาชีพ

สรุปได้ว่า ค่านิยมเป็นความคิด ความเชื่อที่บุคคลหรือกลุ่มคนยอมรับในคุณค่าของสิ่งใดสิ่งหนึ่งอย่างไม่มีเงื่อนไข โดยประเมินค่าพิจารณาเลือกสรรแล้วอย่างรอบคอบ ว่าเป็นสิ่งที่มีค่า เป็นที่ยอมรับของสังคมก็ปฏิบัติ ตามความเชื่อนั้นมีอิทธิพลต่อการแสดงพฤติกรรมของบุคคล ค่านิยม เป็นสิ่งที่มีความสำคัญในด้านจิตใจของมนุษย์ เพราะสามารถให้ความสุขต่อการดำรงชีวิตประจำวัน และยังมีต่อสังคมได้ด้วย เพราะเป็นพลังทางความคิดของแต่ละบุคคล ผลักดันให้มีพฤติกรรมเป็นไปต่างๆ ตามที่บุคคลยึดถือเป็นคุณค่าหรือแนวทางในการตัดสินใจและการดำรงชีวิต และเห็นว่าเหมาะสม

^{๑๔} สมบัติ มหารศ และคณะ, (๒๕๔๐), หน้า ๕๐.

มีการปฏิบัติสอดคล้องกันกับบุคคลอื่นๆ ค่านิยมนั้นก็จะเป็นค่านิยมของสังคม อาจเป็นค่านิยมที่ดีหรือไม่ก็ได้

ตารางที่ ๒.๒ สรุปแนวคิดเกี่ยวกับความหมายของค่านิยม

นักวิชาการ	แนวคิดหลัก
สุนทรী โคมิน และสนธิ สมัครงการ (๒๕๒๒, หน้า ๑๕)	ค่านิยม คือ ความเชื่ออย่างหนึ่งซึ่งมีลักษณะถาวร เชื่อว่าวิถีปฏิบัติบางอย่างหรือเป้าหมายของชีวิตบางอย่างนั้น เป็นสิ่งที่ตัวเองหรือสังคมเห็นดีเห็นชอบสมควรที่จะยึดถือหรือปฏิบัติมากกว่าวิถี ปฏิบัติหรือเป้าหมายชีวิตอย่างอื่น
สำนักงาน คณะกรรมการ วัฒนธรรมแห่งชาติ (๒๕๕๑๗)	ค่านิยม คือ ทักษะของคนหรือสังคมที่มีต่อสิ่งของ ความคิด และเหตุการณ์ที่เกี่ยวข้องกับความปรารถนา คุณค่าและความถูกต้องของสังคมนั้นๆ
จุฑารัตน์ เอื้ออำนวย (๒๕๔๙, หน้า ๒๕)	ค่านิยม คือ สิ่งที่สังคมหนึ่งๆ เห็นว่าเป็นสิ่งมีค่า น่ายกย่อง น่ากระทำหรือเห็นว่าถูกต้องและเป็นแนวทางที่คนในสังคมยึดถือไว้เพื่อประพฤติปฏิบัติ
Fraenkel J., อ้างใน นวลศิริ เปาโรหิต (๒๕๔๕, หน้า ๑๓๒)	ค่านิยม หมายถึง สิ่งที่บุคคลพอใจหรือเห็นว่าเป็นสิ่งที่มีคุณค่า แล้วยอมรับไว้เป็นความเชื่อ หรือความรู้สึกนึกคิดของตนเอง ค่านิยมจะอยู่ในตัวบุคคล ในรูปของความเชื่อตลอดไป จนกว่าจะพบกับค่านิยมใหม่ ซึ่งตนพอใจกว่าก็จะยอมรับ

๒.๑.๔ ค่านิยมไทยและผลกระทบต่อสังคม

โดยรวมแล้วค่านิยมของสังคมไทยเป็นสิ่งที่คนไทยสนใจ ปรารถนาจะได้ ปรารถนาจะเป็นหรือ กลับกลายมาเป็นมีความสุขที่ได้เห็นได้ฟังได้เป็นเจ้าของ ดังนั้นค่านิยมในสังคมจึงเป็น “วิถีของการ จัดรูปแบบความประพฤติ” ที่มีความหมายต่อบุคคล เป็นแบบฉบับของความคิดที่มีคุณค่าสำหรับ ยึดถือในการปฏิบัติตัวของคนในสังคม

อาจกล่าวได้ว่าค่านิยมมีความเกี่ยวข้องกับวัฒนธรรม ค่านิยมบางอย่างได้สร้างแก่นของวัฒนธรรมนั่นเอง เช่น ค่านิยมเรื่องรักอิสระเสรีของสังคมไทย ทำให้คนไทยมีพฤติกรรมที่ “ทำอะไรตามใจคือไทยแท้” เพราะฉะนั้นค่านิยมจึงมีความสำคัญมากและมีผลกระทบต่อความเจริญหรือความเสื่อมของสังคม กล่าวคือ สังคมที่มีค่านิยมที่เหมาะสมและถูกต้อง เช่น ถ้าสังคมใดยึดถือค่านิยมเรื่องความซื่อสัตย์ ความขยันหมั่นเพียร ความเสียสละหรือความสามัคคี สังคมนั้นย่อมจะเจริญก้าวหน้า

เป้าหมายของการปฏิบัติงานเป็นประจำจนกลายเป็นธรรมเนียมหรือเอกลักษณ์ของกลุ่มค่านิยมร่วมที่สำคัญประกอบด้วย (เสาวภา ไพทยวัฒน์, ๒๕๓๘)

- ๑) ค่านิยมทางอุดมการณ์หรือความคิด
- ๒) ค่านิยมทางด้านประเพณีหรือธรรมเนียมปฏิบัติ
- ๓) ค่านิยมทางด้านระบบหรือความต่อเนื่องขององค์ประกอบย่อย
- ๔) ค่านิยมทางด้านเครื่องมือหรือวัตถุที่ใช้ค่านิยมที่จะจูงใจให้คนทำงานและมีพลังขับให้

สมาชิกทุกคนในการทำงานต้องเสริมสร้างให้ได้ครบทั้ง ๔ องค์ประกอบ เช่น

๔.๑ อุดมการณ์: คนทำงาน คือคนที่มีคุณค่าต่อสังคม

๔.๒ ธรรมเนียม: คนในองค์การมีการทำงานเป็นประจำจนเป็นพฤติกรรมปกติของคน ในองค์การ ผู้ใดไม่ทำงานถือว่าเป็นพฤติกรรมไม่ปกติและไม่มีคุณค่า

๔.๓ ระบบ: คนทุกคนที่เป็นสมาชิกขององค์การต่างทำงานตามบทบาทหน้าที่กันทุกคน

๔.๔ ปราบกฎการณ์ (วัตถุ/ เครื่องมือ): พฤติกรรมที่เป็นสมาชิกขององค์การต่างทำงาน ตามบทบาทหน้าที่กันทุกคนการสร้างค่านิยมร่วมจึงถือเป็นวิธีการที่สำคัญในการ เสริมแรงหรือเปลี่ยนแปลงเจตคติของบุคคล ซึ่งตามปกติการเปลี่ยนแปลงเจตคติ ในทิศทางเดียวกันจะเปลี่ยนแปลงได้ง่ายกว่าการเปลี่ยนแปลงเจตคติในทิศทางที่ สวนทางกัน เช่น ถ้ายอมรับค่านิยมร่วมว่าการทำงานเป็นสิ่งมีคุณค่ายิ่งเห็น สมาชิกในองค์การยึดมั่นในค่านิยม และมุ่งมั่นทำงานเป็นประจำก็จะยิ่งเพิ่มเจตคติในเชิงบวกต่อค่านิยมการทำงานมากขึ้น การเพิ่มค่านิยมให้มีปริมาณมาก ๆ จะทำให้คนเกิดความทะยานอยากที่จะมีพฤติกรรมไปในทิศทางเดียวกันกับค่านิยมร่วมมากขึ้นตามไป

ความต้องการของบุคคลเป็นบ่อเกิดของแรงจูงใจจะทำให้บุคคลมีพฤติกรรมการทำงานไปใน ทิศทางบวกหรือลบก็ได้ ตามปกติแรงจูงใจจะมีอยู่ ๓ ประเภท คือ ทางสรีระ ทางสังคม ทางจิตวิทยา (รวมจิตใต้สำนึกด้วย) การวัดแรงจูงใจเป็นสิ่งจำเป็นอันดับแรกเพื่อทราบว่ามึระดับแรงจูงใจอยู่ในระดับใด และสามารถเชื่อมโยงไปถึงความต้องการของบุคคล ดังนั้นการสร้างแรงจูงใจของบุคคล จึงมีขั้นตอนที่สำคัญ ๖ ขั้นตอน คือ

- ๑) รู้ความต้องการของบุคคล
- ๒) สร้างความพึงพอใจในงาน
- ๓) สร้างขวัญในการทำงาน
- ๔) การสร้างค่านิยมร่วม
- ๕) การสนองความต้องการทางด้านสรีระ
- ๖) การเสริมสร้างพลังอำนาจให้แก่บุคคลในองค์การ

๒.๒ แนวคิดเกี่ยวกับการสร้างค่านิยม

การสร้างค่านิยมร่วม (Shared หรือ Common Value) ค่านิยมร่วมตามความหมายของนักวิชาการหลายคน เช่น ปีเตอร์ เจ. โรมีส, โรเบิร์ต เอช. วอเตอร์แมน และริชาร์ด ปาสคาล ได้ใช้เป็น

ค่านิยมเกิดจากประสบการณ์และการประเมินค่าของบุคคล ขณะเดียวกันก็มาจากความเชื่อ และเจตคติ ส่วนประกอบที่สำคัญของพฤติกรรมที่แสดงว่าเกิดค่านิยมขึ้น ได้แก่ การเกิดแรงจูงใจไม่ได้ เกิดจากความต้องการที่เชื่อฟังหรือปฏิบัติตาม แต่เกิดจากความชอบที่เกิดในตัวบุคคลที่มีค่านิยมสิ่งใด สิ่งหนึ่งเป็นตัวนำให้เกิดการปฏิบัติการต่างๆ การเกิดค่านิยมมีพฤติกรรม ๓ อย่าง คือ

๑) การยอมรับค่านิยม พฤติกรรมในขั้นแรกนี้ เป็นการลงความคิดเห็นว่า เหตุการณ์สิ่งของการกระทำเป็นสิ่งที่มีความคุณค่า บุคคลมีความเชื่อซึ่งมีมากน้อยแตกต่างกันไป ความเชื่อนี้เป็นการยอมรับสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ซึ่งพร้อมที่จะวัดและประเมินสิ่งนั้น

๒) ความชอบในค่านิยม พฤติกรรมความชอบแทรกอยู่ระหว่างการยอมรับ การเกิดค่านิยมและความรู้สึกถูกผูกมัดอยู่กับค่านิยมนั้น ความชอบนี้ประเมินจากทั้งตนเองและจากบุคคลข้างเคียงด้วยว่าเขามีค่านิยมในสิ่งนั้น

๓) การผูกมัด เป็นขั้นที่มีความเชื่อมั่นว่ายอมรับค่านิยม เช่น การเคารพผู้ใหญ่ การแสดงความอ่อนน้อม ซึ่งบ่งบอกว่าเขามีค่านิยมในสิ่งนั้น

ค่านิยมในแต่ละบุคคลแตกต่างกันไป บุคคลเดียวกันมีค่านิยมหลายๆ อย่าง เราสามารถจัดให้เป็นระบบโดยการเข้ากลุ่มกัน สร้างแนวคิดเกี่ยวกับค่านิยม และจัดระบบค่านิยม เป็นการเรียงลำดับ โดยพิจารณาถึงความสัมพันธ์ของค่านิยมนั้น ซึ่งเป็นที่มาของการกำหนดปรัชญาชีวิตของเรา อาจเป็นเป้าหมายในอุดมการณ์ของชีวิตเป็นการแสดงลักษณะค่านิยม ความยึดถือ และพฤติกรรมต่อมาก็คือ การปฏิบัติซึ่งสังเกตจากพฤติกรรมภายนอกในสถานการณ์หนึ่ง บางครั้งเป็นพฤติกรรมภายในที่ไม่ได้ นำไปปฏิบัติก็ได้

ค่านิยมที่ผู้นำควรนิยาม คือ ค่านิยมที่นักปราชญ์หรือบัณฑิตและสังคมส่วนใหญ่นิยมยกย่องว่า ดี หากนำมา ประพฤติปฏิบัติแล้วจะนำความเจริญก้าวหน้ามาสู่ตนเองและชาติบ้านเมือง ตัวอย่างเช่น

๑. การพึ่งตนเอง ความขยันหมั่นเพียร และมีความรับผิดชอบ
๒. การประหยัดและอดออม
๓. การมีระเบียบวินัยและเคารพกฎหมาย
๔. การปฏิบัติตามศีล ๕ (หรือข้อกำหนดในศาสนาที่ตนนับถือ)
๕. ความซื่อสัตย์สุจริต
๖. ความยุติธรรม
๗. การรักษาสุขภาพอนามัยให้สมบูรณ์
๘. ความนิยมไทย

๙. การปฏิบัติตามขนบธรรมเนียม ประเพณี และวัฒนธรรมไทย
๑๐. การหมั่นศึกษาหาความรู้ในวิชาชีพและความรู้ทั่วไป
๑๑. ความสันโดษ
๑๒. ความคิดริเริ่มสร้างสรรค์
๑๓. ความสุภาพนอบน้อม
๑๔. การรักษาอุดมการณ์ในวิชาชีพ
๑๕. การยึดมั่นในคำสอนของศาสนา
๑๖. ความเสียสละ
๑๗. ความกตัญญูท่เวทีต่อผู้มีพระคุณและสิ่งแวดล้อมที่ให้ประโยชน์
๑๘. ความเมตตากรุณา
๑๙. ความกล้าหาญอย่างสมเหตุสมผล
๒๐. ความสามัคคี
๒๑. การยึดมั่นในการปกครองตามระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข^{๑๙}

รูปแบบและวิธีการ

การสร้างค่านิยมให้กับเยาวชน โดยให้เด็กหรือเยาวชนเป็นผู้ที่มีคุณค่า มีปัญญา เป็นผู้มีความคุณธรรมและสติปัญญาในทางที่ถูกต้องเหมาะสมนั้น สังคมไทยจะได้ผู้ใหญ่ที่ดีในอนาคต ครอบครัวเป็นสถาบันแรกที่สำคัญที่สุดในการแต่้มคุณธรรมความดีหรือสิ่งที่เลวร้ายให้กับเด็กได้ ดังนั้น การอบรมเยาวชนให้เป็นคนดีสามารถปฏิบัติได้ดังนี้

๑) สถาบันครอบครัวสามารถปลูกฝังค่านิยมที่ดีให้เยาวชนได้ โดยพ่อแม่ ผู้อบรมเลี้ยงดูต้อง เป็นแบบอย่างที่ดีให้กับลูกเพื่อให้เขาเติบโตมาอย่างมีคุณภาพทั้งร่างกายและจิตใจ

๒) สถาบันการศึกษา ให้การอบรมสั่งสอนในด้านความรู้ คิดเป็น ทำเป็นมีคุณธรรมจริยธรรม โดยครูต้องเป็นแบบอย่างที่ดีต่อศิษย์ เพื่อสร้างเขาให้เป็นคนดี

๓) การปลูกฝังทั้ง ๒ สถาบัน นอกจากจะอบรมสั่งสอนและเป็นแบบอย่างที่ดีแล้ว ควรปลูกฝัง ให้เยาวชนรู้จักใช้สติปัญญาในการแก้ไขปัญหาด้วยเหตุผลแห่งความถูกต้อง เพื่อให้เกิดความมั่นใจในการปฏิบัติ ว่าสิ่งที่ตนได้ปฏิบัตินั้นเป็นสิ่งที่ถูกต้องเหมาะสม

โดยสรุปแล้วการจัดประเภทของค่านิยมสามารถ แบ่งเป็น ๗ ประเภท คือ

๑. แนวทฤษฎี ได้แก่ ระบบการวิจัย การหาความจริง การคิดอย่างเป็นระบบ การพัฒนา ประเทศ เป็นต้น

๒. แนวเศรษฐกิจ

๓. ด้านสุนทรียศาสตร์ ได้แก่ การศึกษาวรรณกรรมต่างๆ

๔. ด้านสังคม ได้แก่ สุขภาพ ภูมิศาสตร์ สิ่งแวดล้อม วิทยาศาสตร์ เป็นต้น

^{๑๙}ยันต์ ชุ่มจิต, ๒๕๕๐), หน้า ๑๒.

๕. ด้านการเมือง ได้แก่ ความมั่นคง รักชาติ
๖. ด้านศาสนา ได้แก่ จริยธรรม คุณธรรม
๗. วิชาชีพหรือกลุ่มคน

๒.๓ ค่านิยมหลักของคนไทย ๑๒ ประการ ตามนโยบายของ คสช.

การยึดอำนาจของคณะรักษาความสงบแห่งชาติ (คสช.) เมื่อวันที่ ๒๒ พฤษภาคม ๒๕๕๗ นำโดยพลเอกประยุทธ์ จันทร์โอชา ให้เหตุผลการเข้าควบคุมอำนาจการปกครองประเทศว่า ความแตกแยกทางความคิดที่ดำรงอยู่ในสังคมไทยได้นำไปสู่สถานการณ์ความรุนแรงในพื้นที่ต่างๆ ของประเทศ เป็นผลให้ประชาชนสูญเสียชีวิตและทรัพย์สินในรอบหลายปีที่ผ่านมา คสช. จึงเข้าควบคุมสถานการณ์ให้กลับคืนสู่สภาพปกติ และดำเนินการปฏิรูปโครงสร้างการเมือง เศรษฐกิจ สังคม และด้านอื่นๆ ให้สำเร็จลุล่วง เพื่อให้เกิดความชอบธรรมแก่ทุกฝ่าย^[๑] เพื่อดำเนินการตามเป้าหมายดังกล่าว พลเอกประยุทธ์ จันทร์โอชา ในฐานะหัวหน้า คสช. จึงแถลงออกรายการโทรทัศน์ “คืนความสุขให้คนในชาติ” เมื่อคืนวันที่ ๑๑ กรกฎาคม ๒๕๕๗ สรุปใจความได้ว่า สิ่งแรกที่ยังถือเป็นปัญหาของประชาชนคนในทุกระดับชั้นซึ่งต้องพัฒนาอย่างเร่งด่วน คือ การกำหนดค่านิยมหลักให้ชัดเจนในสังคมไทย เพื่อที่จะสร้างประเทศไทยให้เข้มแข็ง ดังนั้นประชาชนไทยต้องเข้มแข็งก่อน จึงถือเป็นที่มาของ “ค่านิยม ๑๒ ประการ” อันเป็นค่านิยมหลักของสังคมไทยตามนโยบาย คสช.

๑. มีความรักชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์
๒. ซื่อสัตย์ เสียสละ อดทน มีอุดมการณ์ในสิ่งที่ดีงามเพื่อส่วนรวม
๓. กตัญญูต่อพ่อแม่ ผู้ปกครอง ครูบาอาจารย์
๔. ใฝ่หาความรู้ หมั่นศึกษาเล่าเรียนทั้งทางตรง และทางอ้อม
๕. รักษาวัฒนธรรมประเพณีไทยอันงดงาม
๖. มีศีลธรรม รักษาความสัตย์ หวังดีต่อผู้อื่น เผื่อแผ่และแบ่งปัน
๗. เข้าใจเรียนรู้การเป็นประชาธิปไตย อันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุขที่ถูกต้อง
๘. มีระเบียบวินัย เคารพกฎหมาย ผู้น้อยรู้จักการเคารพผู้ใหญ่
๙. มีสติรู้ตัว รู้คิด รู้ทำ รู้ปฏิบัติตามพระราชดำรัสของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว
๑๐. รู้จักดำรงตนอยู่โดยใช้หลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงตามพระราชดำรัสของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว รู้จักอดออมไว้ใช้เมื่อยามจำเป็น มีไว้พอกินพอใช้ ถ้าเหลือก็แจกจ่ายจำหน่าย และพร้อมที่จะขยายกิจการเมื่อมีความพร้อม เมื่อมีภูมิคุ้มกันที่ดี
๑๑. มีความเข้มแข็งทั้งร่างกาย และจิตใจ ไม่ยอมแพ้ต่ออำนาจฝ่ายต่ำ หรือกิเลส มีความละอายเกรงกลัวต่อบาปตามหลักของศาสนา

๑๒. คำนึงถึงผลประโยชน์ของส่วนรวม และของชาติมากกว่าผลประโยชน์ของตนเอง^{๒๐}

ปัจจุบันรัฐบาลให้ความสำคัญกับการสร้างค่านิยม เช่น ค่านิยม ๑๒ ประการของรัฐบาล ด้วยเหตุผลที่ค่านิยมมีความสำคัญและเป็นสิ่งหนึ่งที่ก่อให้เกิดการประพฤติปฏิบัติของคนใน สังคม ดังนั้นหากสังคมใดมีค่านิยมที่ดี เหมาะสมย่อมก่อให้เกิดการกระทำการประพฤติปฏิบัติต่างๆ เหมาะสมตามไปด้วย

ปัจจุบันหลายหน่วยงานโดยเฉพาะหน่วยงานทางด้านสังคมวัฒนธรรมต่างมีความกังวลเกี่ยวกับค่านิยมที่เปลี่ยนแปลงไปของคนไทยรวมไปถึงการรับเอาค่านิยมที่ไม่เหมาะสมมาใช้ในสังคม ดังนั้นเพื่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงค่านิยมไปในทางที่ดีและเหมาะสมจึงเป็นที่มาของการเสริมค่านิยมเดิมที่ดีที่เหมาะสมให้มากขึ้นและสร้างค่านิยมใหม่ที่ดียิ่งขึ้นที่เหมาะสมรวมไปถึงปรับเปลี่ยนค่านิยมที่ไม่ดีไม่เหมาะสมให้กลับกลายเป็นค่านิยมที่ดี

แนวคิดเกี่ยวกับการกำหนดนโยบายยังสำหรับบุคคลทั่วไปยังเข้าถึงไม่ครอบคลุมเพราะยังขาดการให้ความรู้ความเข้าใจ ถึงแม้จะมีความจำเป็นในการบริหารบ้านเมืองอย่างยิ่ง ถึงกับบัญญัติไว้ในรัฐธรรมนูญให้คณะรัฐบาลต้องประกาศนโยบายก่อนจึงจะมีอำนาจสั่งการบริหารบ้านเมืองได้ เพราะเป็นเรื่องที่มีผลกระทบต่อทุกคนประเภทของนโยบายนโยบายตามลักษณะมีอยู่หลายประเภทด้วยกันคือ นโยบายที่พิจารณาตามกระบวนการ นโยบายที่พิจารณาตามรูปแบบ และนโยบายที่พิจารณาตามผลกระทบโดยหลักการนโยบายที่พิจารณาตามกระบวนการจะกำหนดขึ้นมา เพื่อเป็นแนวทางการกระทำต่างๆ ในอนาคตของรัฐ โดยมีเครื่องมือกลไกต่างๆ และเป้าหมาย คือ ผลประโยชน์ของชาติในส่วนของนโยบายตามรูปแบบ จะมีหลักเกณฑ์แนวทางวิธีปฏิบัติที่ตายตัว ไม่เปลี่ยนแปลงไปตามอารมณ์ความรู้สึกของใครๆ และในส่วนของนโยบายที่พิจารณาตามผลกระทบจะมีลักษณะที่ทำให้เกิดความขัดแย้งในสังคม เพราะจะก่อให้เกิดผลกระทบต่อบุคคล หรือกลุ่มบุคคลจนเป็นเหตุให้เกิดความพอใจ ไม่พอใจ ทั้งทางบวก และทางลบ ถ้าจะแบ่งตามประเภทก็สามารถแบ่งได้หลายประเภทด้วยกัน เช่นนโยบายการจัดระเบียบกฎเกณฑ์ นโยบายการบริหาร นโยบายการกระจายทรัพยากร นโยบายการจัดสรรทรัพยากรใหม่ และนโยบายต้นแบบ

จากนโยบายทั้งหลายเหล่านี้ เพราะแต่ละคนแต่ละกลุ่มมีความต้องการมีผลประโยชน์แตกต่างกันไปจึงต้องมีกฎเกณฑ์ในการอยู่ร่วมกันในสังคม ส่วนการกระจายทรัพยากรก็เป็นการจัดการให้มีแบ่งปัน ปันส่วนผลประโยชน์สิ่งที่ต้องการสิ่งที่ดีควรจะได้ เช่น สิทธิประโยชน์สิทธิเสรีภาพ และสิทธิหน้าที่ ในสินค้า การบริการของรัฐ และสวัสดิการของรัฐทั้งในยามปกติและในยามฉุกเฉิน ในส่วนของการจัดการทรัพยากรใหม่นั้น ก็เป็นการแสวงหาเพื่อนำมาจัดสรรช่วยเหลือให้แก่ประชาชนที่ประสบกับปัญหาหรือปัญหาเฉพาะด้านใดด้านหนึ่ง เช่นการพัฒนาชานาการช่วยเหลือชานา และ

^{๒๐}สำนักงานส่งเสริมการศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัย กระทรวงศึกษาธิการ
<https://www.moe.go.th/moe/th/news/detail.php?NewsID=38658&Key=news20>

สุดท้าย นโยบายต้นแบบก็คือแนวทางในการมีส่วนร่วมของประชาชนช่องทางและโอกาสในการแสดงบทบาท เช่น การออกกฎหมายเลือกตั้ง และ กฎหมายพรรคการเมือง เป็นต้น จากลักษณะและประเภทของนโยบายต่างๆเหล่านี้มีนักวิชาการได้ให้ความเห็นไว้ตรงกันบ้าง ในบางส่วนมีความเห็นแตกต่างกันไปบ้างก็มี ในการศึกษาประเด็นนโยบายศึกษามีอยู่ ๔ ประเด็นด้วยกัน คือ

๑. เนื้อหาสาระของนโยบาย
๒. กระบวนการนโยบาย
๓. ปัจจัยที่เป็นตัวกำหนดนโยบาย
๔. ผลลัพธ์ของนโยบายหรือผลกระทบแต่ถ้าจะจัดเป็นกลุ่มประเด็นในการศึกษาที่อาจจัด

ได้เป็น ๒ กลุ่มด้วยกันคือ กลุ่มกระบวนการกำหนดนโยบาย และกลุ่มสาเหตุและผลกระทบของนโยบาย

สรุปได้ว่าแนวคิดเกี่ยวกับการกำหนดนโยบายที่พิจารณาตามผลกระทบจะมีลักษณะที่ทำให้เกิดความขัดแย้งในสังคม เพราะจะก่อให้เกิดผลกระทบต่อบุคคล หรือกลุ่มบุคคลจนเป็นเหตุให้เกิดความพอใจ ไม่พอใจ ทั้งทางบวก และทางลบ ถ้าจะแบ่งตามประเภทก็สามารถแบ่งได้หลายประเภทด้วยกันเช่น นโยบายการจัดระเบียบกฎเกณฑ์ นโยบายการบริหาร เป็นต้น

๒.๔ แนวคิดเกี่ยวกับการทุจริตและประพฤตินิชอบ

องค์ประกอบของการบริหารที่สำคัญ และมีความจำเป็นต่อองค์การ ดังนี้

๑. วัตถุประสงค์ที่แน่นอน กล่าวคือ จะต้องรู้ว่า จะดำเนินการไปทำไม เพื่ออะไร และต้องการอะไรจากการดำเนินการ เช่น ต้องมีวัตถุประสงค์ในการให้บริการ หรือในการผลิตต้องรู้ว่า จะผลิตเพื่อใคร ต้องการผลตอบแทนเช่นใด ถ้าหากไม่มีเป้าหมายหรือวัตถุประสงค์แล้วก็ไม่มีความหมายที่ จะบริหารการดำเนินงานต่างๆ จะไม่มีผลสำเร็จ เพราะไม่มีเป้าหมายกำหนดไว้แน่นอน

๒. ทรัพยากรในการบริหาร ได้แก่ วัตถุและเครื่องใช้เพื่อประกอบการดำเนินงานรวมไปถึงความสามารถในการจัดการ ทรัพยากรในการบริหาร ได้แก่ ๔Ms คือมนุษย์ (Man) เงิน (Money) วัสดุอุปกรณ์ (Material) และความสามารถในการจัดการ (Management) หรือ ๖Ms ที่มีเครื่องจักร (Machine) และตลาด (Market) เพิ่มเข้ามาซึ่งในปัจจุบันมีความจำเป็นมากขึ้น

๓. มีการประสานงานระหว่างกัน หรือเรียกได้ว่ามีปฏิสัมพันธ์ระหว่างกัน กล่าวคือ เป้าหมายและวัตถุประสงค์รวมทั้งทรัพยากรในการบริหารทั้ง ๔Ms หรือ ๖Ms ดังกล่าว จะต้องมีความสัมพันธ์ซึ่งกันและเกิดปฏิสัมพันธ์ระหว่างกัน หรือกล่าวได้ว่าจะต้องมีระบบของการทำงานร่วมกัน และที่เกิดขึ้นจริงๆ ด้วย การนำปัจจัยทั้งหลายเบื้องต้นมาไว้ร่วมกันแล้วไม่เกิดปฏิสัมพันธ์ระหว่างกัน ไม่เกิดความสัมพันธ์ระหว่างกัน การบริหารก็จะไม่เกิดขึ้น

๔. ประสิทธิภาพ และประสิทธิผล ในการบริหารงานนั้นสิ่งที่วัดผลสำเร็จของงานว่าบรรลุเป้าหมายของวัตถุประสงค์ขององค์การก็คือ ประสิทธิภาพขององค์การ หมายถึง ความสามารถของ

องค์การ ในอันที่จะบริหารงานให้บรรลุวัตถุประสงค์ขององค์การในการใช้ทรัพยากรขององค์การที่มีอยู่ระยะสั้น โดยเปรียบเทียบกับปัจจัยนำเข้าและค่าใช้จ่ายกับปัจจัยนำออกและรายได้ขององค์การ^{๒๑}

รัฐธรรมนูญปี ๒๕๖๐ มาตรา ๗๘ รัฐพึงส่งเสริมให้ประชาชนและชุมชนมีความรู้ความเข้าใจที่ถูกต้องเกี่ยวกับการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข และมีส่วนร่วมในการพัฒนาประเทศด้านต่าง ๆ การจัดทำบริการสาธารณะทั้งในระดับชาติและระดับท้องถิ่น การตรวจสอบการใช้อำนาจรัฐ การต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบ รวมตลอดทั้งการตัดสินใจทางการเมือง และการอื่นใดบรรดาที่อาจมีผลกระทบต่อประชาชนหรือชุมชน

ในด้านการมีส่วนร่วมแนวนโยบายพื้นฐานแห่งรัฐ มีลักษณะเป็นแนวนโยบายพื้นฐานที่ไม่ใช่แนวนโยบายทั่วไปที่อาจเปลี่ยนแปลงได้เหมือนดังเช่นที่ผ่านมา ซึ่งมีความแตกต่างจากรัฐธรรมนูญในอดีต ๒ ประการ คือ ประการแรก การกำหนดให้บทบัญญัติในแนวนโยบายพื้นฐานแห่งรัฐเป็นเจตจำนงเพื่อให้มีสภาพบังคับให้คณะรัฐมนตรีต้องดำเนินการตรากฎหมายหรือกำหนดนโยบายให้เป็นไปตามที่กำหนดไว้ ซึ่งแตกต่างจากรัฐธรรมนูญในอดีตที่กำหนดเป็นเพียงแนวทางในการดำเนินการ ประการที่สอง การกำหนดให้มีสภาพบังคับ ได้แก่ การกำหนดหน้าที่ของคณะรัฐมนตรีต้องชี้แจงในการแถลงนโยบายต่อรัฐสภาให้ชัดเจนว่าจะดำเนินการตามแนวนโยบายพื้นฐานแห่งรัฐนี้อย่างไร และในเรื่องใดบ้าง และในแต่ละปี คณะรัฐมนตรีจะจัดทำแผนการบริหารราชการแผ่นดินเพื่อแสดงมาตรการและวิธีการในการปฏิบัติ รวมทั้งต้องมีแผนกฎหมายที่จะแสดงว่าได้ดำเนินการให้เกิดผล^{๒๒}

ยุทธศาสตร์และแผนด้านการต่อต้านการทุจริต : แผนยุทธศาสตร์ว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต (พ.ศ. ๒๕๖๐-๒๕๖๔)

๑. **หลักการและเหตุผล** คำสั่งคณะรักษาความสงบแห่งชาติ ฉบับที่ ๖๙/๒๕๕๗ ลงวันที่ ๑๘ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๕๗ เรื่อง มาตรการป้องกันและแก้ไขปัญหาคอร์รัปชันประพฤติดมิชอบ ให้ทุกส่วนราชการและหน่วยงานของรัฐกำหนดมาตรการหรือแนวทางการป้องกันและแก้ไขปัญหาคอร์รัปชันในส่วนราชการและหน่วยงานของรัฐ โดยมุ่งเน้นการสร้างธรรมาภิบาลในการบริหารงาน ดังนี้

ข้อ ๑ ให้ทุกส่วนราชการและหน่วยงานของรัฐ กำหนดมาตรการหรือแนวทางการป้องกันและแก้ไขปัญหาคอร์รัปชันประพฤติดมิชอบในส่วนราชการและหน่วยงานของรัฐ โดยมุ่งเน้นการสร้างธรรมาภิบาลในการบริหารงาน และส่งเสริมการมีส่วนร่วมจากทุกภาคส่วนในการตรวจสอบ ฝ้าระวัง เพื่อสกัดกั้นมิให้เกิดการทุจริตประพฤติดมิชอบได้

^{๒๑}สมคิด บางโม, **องค์การและการจัดการ**, (กรุงเทพฯ: วิทยพัฒน์, ๒๕๔๖), หน้า ๖๒.

^{๒๒}นโยบายพื้นฐานแห่งรัฐ, <https://th.wikisource.org/wiki>

ข้อ ๒ ในกรณีที่มีการกล่าวหาหรือพบเหตุอันควรสงสัยว่าข้าราชการและเจ้าหน้าที่ของรัฐ กระทำการหรือเกี่ยวข้องกับการทุจริตประพฤติมิชอบ ทั้งในฐานะตัวการ ผู้ใช้ หรือผู้สนับสนุน ให้หัวหน้าส่วนราชการและหัวหน้าหน่วยงานของรัฐดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ภายใต้พระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๓๔ และพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยหลักเกณฑ์วิธีการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี พ.ศ. ๒๕๔๖ ประกอบกฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับที่เกี่ยวข้องกับการบริหารงานบุคคล โดยให้บังคับใช้มาตรการทางวินัย มาตรการทางปกครอง และมาตรการทางกฎหมายอย่างเฉียบขาดและรวดเร็ว

ข้อ ๓ ในกรณีการจัดซื้อจัดจ้างของส่วนราชการและหน่วยงานของรัฐให้หัวหน้าส่วนราชการและหัวหน้าหน่วยงานของรัฐมีหน้าที่ในการควบคุม กำกับดูแลการดำเนินงานให้เป็นไปตามบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ อย่างเคร่งครัด

ข้อ ๔ กรณีที่หัวหน้าส่วนราชการหรือผู้บังคับบัญชาปล่อยปละละเลย ไม่ดำเนินการตามข้อ ๒ และข้อ ๓ ให้ถือเป็นความผิดวินัยหรือความผิดทางอาญาแล้วแต่กรณี

ข้อ ๕ ให้สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ ดำเนินการแสวงหา รวบรวม และดำเนินการอื่นใด เพื่อให้ได้มาซึ่งข้อเท็จจริงและพยานหลักฐานในการที่จะทราบรายละเอียดและพิสูจน์เกี่ยวกับการทุจริต รวมทั้งติดตาม เร่งรัดผลการดำเนินงานตามข้อ ๑ ข้อ ๒ ข้อ ๓ และข้อ ๔ และรายงานผลการปฏิบัติ พร้อมทั้งเสนอความเห็นให้คณะรักษาความสงบแห่งชาติทราบและพิจารณาอย่างต่อเนื่อง

๑.๒ นโยบายรัฐบาลของ พลเอกประยุทธ์ จันทร์โอชา ซึ่งได้แถลงต่อสภานิติบัญญัติแห่งชาติ เมื่อวันที่ ๑๒ กันยายน พ.ศ. ๒๕๕๗ โดยมุ่งเน้นการส่งเสริมการบริหารราชการแผ่นดินที่มีธรรมาภิบาลและการป้องกันปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในภาครัฐ ข้อ ๑๐.๕ ให้ใช้มาตรการทางกฎหมาย การปลูกฝังค่านิยม คุณธรรม จริยธรรมและจิตสำนึกในการรักษาคำสัตย์ของความเป็นข้าราชการและความซื่อสัตย์สุจริต ควบคู่กับการบริหารจัดการภาครัฐที่มีประสิทธิภาพเพื่อป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบของเจ้าหน้าที่ของรัฐทุกระดับอย่างเคร่งครัด ยกเลิก หรือแก้ไขกฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับต่าง ๆ ที่ไม่จำเป็น สร้างภาระแก่ประชาชนเกินควร หรือเปิดช่องโอกาสทุจริต เช่น ระเบียบการจัดซื้อจัดจ้าง การอนุญาต อนุมัติ และการขอรับบริการจากรัฐ ซึ่งมีขั้นตอนที่ยืดยาว ใช้เวลานาน ชำช้า และเสียค่าใช้จ่ายทั้งของภาครัฐและประชาชน โดยถือว่าเรื่องนี้เป็นวาระเร่งด่วนแห่งชาติ และเป็นเรื่องที่ต้องแทรกอยู่ในการปฏิรูปทุกด้าน

๑.๓ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ (พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๖๔)
ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๖ : การบริหารจัดการในภาครัฐ การป้องกันการทุจริตประพฤติมิชอบและธรรมาภิบาลในสังคมไทย กำหนดเป้าหมาย “เพิ่มระดับคะแนนของดัชนีการรับรู้การทุจริตสูงกว่าร้อยละ ๕๐ เมื่อสิ้นสุดแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒”

๑.๔ สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ (ป.ป.ช.) ได้จัดทำแผนยุทธศาสตร์ชาติว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต ระยะที่ ๓ (พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๖๔) ขึ้น กำหนดเป้าประสงค์เชิงยุทธศาสตร์ “ยกระดับคะแนนของดัชนีการรับรู้การทุจริต (Corruption Perceptions Index : CPI) สูงกว่าร้อยละ ๕๐” มุ่งสู่เป้าหมาย “ประเทศไทยใสสะอาดไทยทั้งชาติต้านทุจริต (Zero Tolerance & Clean Thailand)” เมื่อสิ้นสุดแผนยุทธศาสตร์ชาติฯ ในปี พ.ศ. ๒๕๖๔ โดยกำหนดให้มีการดำเนินงานใน ๖ ยุทธศาสตร์ ดังนี้

ยุทธศาสตร์ที่ ๑ สร้างสังคมที่ไม่ทนต่อการทุจริต

ยุทธศาสตร์ที่ ๒ ยกระดับเจตจำนงทางการเมืองในการต่อต้านการทุจริต

ยุทธศาสตร์ที่ ๓ สกัดกั้นการทุจริตเชิงนโยบาย

ยุทธศาสตร์ที่ ๔ พัฒนาระบบป้องกันการทุจริตเชิงรุก

ยุทธศาสตร์ที่ ๕ ปฏิรูปกลไกและกระบวนการการปราบปรามการทุจริต

ยุทธศาสตร์ที่ ๖ ยกระดับคะแนนดัชนีการรับรู้การทุจริต (Corruption Perceptions Index : CPI) ของประเทศไทย^{๒๓}

การตรวจสอบและป้องกันการทุจริต

๑. มีการส่งเสริม ปกป้องและสร้างจิตสำนึก จริยธรรมคุณธรรม และความซื่อสัตย์สุจริต
๒. มีการป้องกันและเฝ้าระวังเหตุการณ์และพฤติกรรมที่อาจเป็นภัยต่อการทุจริตและประพฤติ มิชอบ เช่น มีการตรวจสอบภายใน หรือควบคุมภายใน อย่างเข้มงวดและจริงจัง
๓. มีการจัดการกรณีที่มีการทุจริตที่เกิดขึ้นแล้ว เช่น มีการสอบสวนลงโทษทั้งทางอาญา และทางวินัยอย่างรวดเร็วและเป็นธรรม
๔. มีการประชาสัมพันธ์ราชการใสสะอาด เผยแพร่ให้ความรู้เรื่องการทุจริตและโทษที่จะได้รับ
๕. มีการสร้างเครือข่ายราชการใสสะอาด เฝ้าระวังการทุจริตโดยเจ้าหน้าที่ของรัฐและภาค ประชาชนร่วมมือกัน เช่น แจ้งเบาะแสการทุจริตของเจ้าหน้าที่ให้ทำการตรวจสอบ

^{๒๓}<http://www.mfa.go.th/acc/th/other/8592/91894>. แผนยุทธศาสตร์ว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต.html

ความผิดของผู้ที่กระทำการทุจริต

การทุจริต นั้น อาจทุจริตเป็นตัวเงินหรือเป็นประโยชน์อย่างอื่นก็ได้ผู้ที่ทำความผิดจะต้องได้รับ โทษทางอาญา เช่น มีความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๑๔๗ และมาตรา ๑๕๗ ดังนี้
 มาตรา ๑๔๗ บัญญัติว่า "ผู้ใดเป็นเจ้าของพนักงาน มีหน้าที่ซื้อ ทำจัดการหรือรักษาทรัพย์สินใด เบียดบังทรัพย์สินนั้นเป็นของตน หรือเป็นของผู้อื่นโดยทุจริต หรือโดยทุจริตยอมให้ผู้อื่นเอาทรัพย์สิน นั้น เสีย ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่ห้าปีถึงยี่สิบปีหรือจำคุกตลอดชีวิต และปรับตั้งแต่สองพัน บาทถึงสี่หมื่นบาท"

มาตรา ๑๕๗ บัญญัติว่า " ผู้ใดเป็นเจ้าพนักงาน ปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบ เพื่อให้เกิดความเสียหายแก่ผู้หนึ่งผู้ใด หรือปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยทุจริต ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่หนึ่งปีถึงสิบปีหรือปรับตั้งแต่สองพันบาทถึงสองหมื่นบาท หรือทั้งจำ ทั้งปรับ"

สำหรับความผิดทางวินัยของผู้ทุจริต พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ มาตรา ๘๕(๑) บัญญัติไว้ว่า " การปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยทุจริต " เป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง " ความผิดวินัยฐานทุจริตต่อหน้าที่ราชการ คณะรัฐมนตรีได้มีมติควรให้ลงโทษไล่ออกจากราชการ ซึ่งจะมีผลทำให้ผู้ถูกลงโทษไม่มีสิทธิได้รับเงินบำเหน็จบำนาญ สำหรับความผิดวินัยอย่างร้ายแรงเกี่ยวกับการทุจริตดังกล่าว มีองค์ประกอบ ๒ ประการ คือ

๑. มีหน้าที่ราชการที่จะต้องปฏิบัติหน้าที่ราชการ นั้น อาจเกิดจากกฎหมาย ระเบียบคำสั่ง หรือตามที่ได้รับมอบหมายก็ได้

๒. ได้ปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยทุจริต การปฏิบัติหน้าที่ราชการ หรือการละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ราชการจะต้องเป็นกรณีที่จงใจหรือ เจตนาที่จะไม่ปฏิบัติหน้าที่ของตน ไม่ใช่เป็นเรื่องพลั้งเผลอ หลงลืม หรือเข้าใจผิด คำว่า "โดยทุจริต" หมายถึง เพื่อแสวงหาประโยชน์ที่มีควรได้โดยชอบด้วยกฎหมายสำหรับตนเองหรือผู้อื่น ซึ่งการ แสวงหาประโยชน์ดังกล่าวนั้น อาจเป็นเงินทอง สิ่งของ หรือจะเป็นการได้รับบริการ ก็ได้ทั้งนี้โดยจะต้อง เป็นประโยชน์ที่ไม่ควรได้หรือไม่มีสิทธิที่จะได้รับโดยชอบธรรมหรือชอบด้วยระเบียบหรือกฎหมาย ไม่ว่า ตนเองหรือผู้อื่นจะได้ประโยชน์ดังกล่าวก็ตาม

๒.๕ หลักธรรมhiriโอดตัปปะ

hiriโอดตัปปะ hiri คือ ความละอายแก่ใจในการทำชั่ว โอดตัปปะ คือ ความเกรงกลัวต่อบาป เกรงกลัวต่อการทำผิดกฎหมาย ขนบธรรมเนียมประเพณี ถ้าบุคคลมีธรรมะข้อ นี้ก็จะไม่กล้าทำความชั่ว

hiriโอดตัปปะ นั้น เรียกรวมกันว่า ความละอายและความเกรงกลัวต่อบาป ถือว่าเป็นธรรมะสำคัญ ต่อการใช้ชีวิต อยู่ร่วมกันของคนในสังคมนี้มาก เพราะบุคคลที่ไม่ละอายแก่ใจต่อการกระทำผิด ไม่เกรงกลัวต่อผล ของการกระทำความผิดแล้วนั้น บุคคลนั้น สามารถทำอะไรเสียได้ทุกชนิด

สามารถสร้างความเดือดร้อน ความเสียหายให้แก่ตนเอง และผู้คนในสังคมได้ไม่หยุดหย่อน เพราะเหตุนี้ โลกนี้ สังคมนี ต้องการธรรมะสองข้อนี้ปกป้องคุ้มครอง เรียกได้ว่า เป็นธรรมโลกบาล หรือ ธรรมะที่คุ้มครองโลก เลยทีเดียว

๑. หิริ หรือความละอายแก่ใจในการทำบาป หากหิริเกิดขึ้น สามารถหยุดตัวเองไม่ให้ความชั่วชนะใจ เพราะมีความละอายที่จะคิด จะพูด หรือจะกระทำ ความชั่วเหล่านั้น หิริเกิดขึ้นได้จากการอบรมเลี้ยงดู ฝึกฝนตนเอง การคำนึงถึงชาติ วงศ์ตระกูล คนในสมัยโบราณอบรมเลี้ยงดูลูกหลานให้เกรงกลัวต่อบาป ด้วยการเล่าถึงนรก ยมบาล และการลงทัณฑ์ในเวทิจุมต่างๆ ทำให้คนเกรงกลัว ซึ่งไม่ใช่เรื่องเสียหาย หรือมงาย หากเรื่องเล่าเหล่านี้ สามารถคุ้มครองสังคม ให้อยู่ร่มเย็นเป็นสุขได้ ผิดกับสังคมอุคตมปัญญา ที่หาความละอายใจแก่บาปของคนในสังคมไม่ได้

ส่วนผู้ที่ขาดหิริ หมายถึงผู้ที่ไม่มี ความละอายใจต่อบาป คิดชั่ว พูดชั่ว ทำชั่ว ได้ทุกเวลา ไม่ว่าจะต่อหน้าหรือลับหลังผู้อื่นก็ตาม ไม่เคยคำนึงถึงความทุกข์กาย ทุกข์ใจที่จะเกิดขึ้นกับตนเองและผู้อื่น บางคนต่อหน้าผู้อื่น ไม่กล้าทำความชั่ว เพราะอายและกลัวคนจะตำหนิว่าเป็นคนชั่ว แต่พอลับหลังผู้อื่น ก็สามารถทำชั่วได้ทุกอย่าง เพราะขาดคุณธรรมประจำใจ คือขาดหิริ ไม่มี ความละอายใจต่อบาป จึงมีแต่ความทุกข์กาย ทุกข์ใจตลอดเวลา

๒. โอตตัปปะ หรือ ความเกรงกลัวต่อบาป หากคนกลัวแต่กฎหมาย ไม่กลัวกฎแห่งกรรม สังคมนีจะมีแต่คนหากินกับ การหาช่องโหว่ของกฎหมาย โดยไม่คำนึงถึงความถูกต้องเหมาะสม สังคมควรมีส่วนรับผิดชอบในเรื่องนี้ คือคนในสังคมควรยกย่องผู้กระทำดี มีศีลธรรม และตำหนิผู้ประพฤติชั่ว ไม่ใช่ยกย่องผู้มีเงิน มีอำนาจ โดยไม่สนใจที่มาของเงิน และอำนาจเหล่านั้น ซึ่งหากสังคมให้ยอมรับผู้มีศีลธรรม เป็นสำคัญ สังคมนั้นก็จะสงบร่มเย็น นีคือโทษที่จะได้รับ เพราะขาดคุณธรรมในข้อนี้ คือขาดโอตตัปปะ ไม่มีความเกรงกลัวต่อบาป ต่อทุกข์ที่จะเกิดขึ้นกับตนเองในชาตินี้ และชาติต่อไป^{๒๔}

สำหรับผู้ที่มิคุณธรรม มีโอตตัปปะ คือความเกรงกลัวต่อบาป หมายถึงผู้ที่เชื่อในพระธรรมคำสอนของพระผู้มีพระภาคเจ้า และเข้าใจในกฎแห่งกรรม เชื่อว่าทำดีได้ดี ทำชั่วได้ชั่ว ไม่ว่าจะทำความดีทางกาย วาจา ใจก็ดี หรือจะทำความชั่วด้วยกาย วาจา ใจก็ตาม รู้ว่ากรรมดีหรือกรรมชั่วส่งผลให้ผู้ที่ประกอบกรรมนั้น ได้รับในชาตินี้และชาติต่อไป ผู้ที่มีคุณธรรม โอตตัปปะจะไม่กล้าทำความชั่ว เพราะกลัวบาป กลัวโทษ กลัวทุกข์ที่จะเกิดขึ้นกับตนเอง จึงพยายามทำความดีเสมอ เรียกว่า มีสติ มีปัญญารักษาตนให้พ้นภัย

ส่วนผู้ที่ขาดคุณธรรม หิริ โอตตัปปะ จะไม่เชื่อเรื่องกฎแห่งกรรม ไม่เชื่อว่าทำดีได้ดี ทำชั่วได้ชั่ว จึงไม่ละอายต่อบาป ไม่เกรงกลัวต่อบาปสามารถทำความชั่วได้ทุกอย่าง เนื่องจากไม่มีหิริ โอตตัปปะ ตลอดชีวิตจึงมีแต่ความทุกข์ เพราะไม่มีคุณธรรมทั้ง ๒ ประการนี้ คุ้มครองจิตใจ

^{๒๔}http://119.46.166.126/self_all/selfaccess8/m2/222/lesson3/web3.php

ตัวอย่างเช่น พระภิกษุ สามเณรที่ขาดหิริ โอตตปปะสามารถทำผิดพระธรรมพระวินัย ผิดครรลอง คลองธรรม ผิดจารีตประเพณี ผิดกฎหมาย เพราะเป็นทาสของกิเลส คือความหลง ความโลภ ความ โกรธ จะไม่มีความละอายต่อบาป เกรงกลัวต่อบาป เช่นมีความหลงพอใจรักใคร่ ในรูป เสียง กลิ่น รส สัมผัส ธรรมารมณฺ์ หลงในลาภ ยศ สรรเสริญ สุข ก็จะไขว่คว้าหาสิ่งที่ต้องการ โดยไม่คำนึงว่าจะผิดศีล ผิดธรรม หรือผิดกฎหมาย เมื่อได้สิ่งที่ต้องการมาแล้วก็ไม่มีความพอเพียง กลับมีความโลภ ต้องการจะ ได้ทุกอย่างให้มากยิ่งขึ้น ไม่มีที่สิ้นสุด เมื่อไม่ได้ตามความต้องการก็เกิดความโกรธ ความอาฆาต พยาบาท เกิดความอิจฉา ริษยากันขึ้น ดังที่มีอยู่ในหมู่พระภิกษุ สามเณรทั่วไปในปัจจุบัน พระภิกษุ สามเณรดั้งกล่าวมานี้จะมีแต่ความทุกข์หาความสุขไม่ได้เลยในการบวช เพราะขาดคุณธรรมในข้อนี้ คือขาดหิริ โอตตปปะ คຸມครองจิตใจ

ส่วนพระภิกษุ สามเณรใดที่มีคุณธรรม คือหิริ โอตตปปะประจำใจ ถึงแม้จะมีกิเลสทั้งสาม อย่าง อันมีความหลง ความโลภ ความโกรธ อยู่ในจิตใจเหมือนกัน แต่มีคุณธรรมประจำใจ มีหิริ โอตตปปะ ความละอายต่อบาป ความเกรงกลัวต่อบาป คຸມครองจิตใจอยู่ จึงสามารถยับยั้งกิเลสไว้ได้ ไม่พากาย วาจา ใจ ไปทำความชั่วต่างๆ เช่นผิดครรลองคลองธรรม ผิดจารีตประเพณี ผิดกฎหมาย จะ มีความสำรวมกาย วาจา ใจ ให้เรียบร้อยเป็นที่น่าเคารพนับถือของพุทธศาสนิกชนทั่วไป และเป็น ตัวอย่างที่ดีของพระภิกษุ สามเณร ท่านเหล่านั้นจะอยู่อย่างมีความสุข เพราะมีหิริ โอตตปปะ ธรรมที่ คຸມครองโลกอยู่ในใจ จะตั้งใจประพฤติปฏิบัติตามพระธรรมคำสอนของพระผู้มีพระภาคเจ้า นำความ เจริญรุ่งเรืองมาสู่ตนเอง และพระพุทธศาสนาสืบไป

ภริณี ข้าราชการ แพทย์ พยาบาล ทหาร ตำรวจ ครู อาจารย์ นักการเมือง พ่อค้า ประชาชนทั่วไป ถ้าขาดหิริ โอตตปปะ ก็สามารถคิดชั่ว พุดชั่ว ทำชั่ว ทุจริตคดโกง แสวงหา ผลประโยชน์ส่วนตนและพวกพ้อง มากกว่าประโยชน์ส่วนรวม ลุ่มหลงมัวเมา ในลาภ ยศ สรรเสริญ สุข โดยไม่ละอายต่อบาป ไม่เกรงกลัวต่อบาป ทำผิดคิดชั่วได้ตลอดเวลา ในที่สุดก็ต้องได้รับโทษทัณฑ์ ตามกรรมชั่วที่ได้กระทำไว้นั้น ทำให้เสื่อมเสียชื่อเสียงวงศ์ตระกูล ถูกให้ออก ไล่ออกจากราชการ และ ยังต้องถูกดำเนินคดี ตัดคุกติดตะราง ตามกฎหมายบ้านเมือง ได้รับความทุกข์ ความเดือดร้อนทั้ง ตนเองและครอบครัว เพราะขาดหิริ โอตตปปะ เป็นธรรมที่คຸມครองใจ ดังข้าราชการหรือนักการเมือง บางคนที่ได้รับโทษ และปรากฏอยู่ในสังคมไทยในปัจจุบัน

สำหรับนักเรียน นักศึกษาที่ขาดคุณธรรม คือขาดหิริ โอตตปปะประจำใจ ไม่มีความ ละอายต่อบาป ไม่เกรงกลัวต่อบาป ประพฤติตนเป็นคนเกเร ไม่ตั้งใจศึกษาเล่าเรียน คบเพื่อนชั่ว มั่ว อบายมุข เสพยาเสพติด มีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร ไม่เคารพนับถือพ่อแม่ ครู อาจารย์ ทำผิดคิดชั่ว ได้ทุกอย่าง โดยไม่คำนึงถึงบาป บุญ คุณ โทษที่จะเกิดขึ้นกับตนเองและผู้อื่น ในที่สุดก็จะเป็นคนไม่มี อนาคต ตัดคุกติดตะราง นำความเสื่อมเสียมาให้พ่อแม่วงศ์ตระกูล นี่คือนักเรียน นักศึกษาที่ขาด คุณธรรมที่คຸມครองใจ คือขาดหิริ โอตตปปะ ไม่มีความละอายต่อบาป ไม่เกรงกลัวต่อบาป

เพราะฉะนั้น พระภิกษุ สามเณร ข้าราชการ แพทย์ พยาบาล ทหาร ตำรวจ ครู อาจารย์ นักการเมือง นักเรียน นักศึกษา พ่อค้า ประชาชนทั่วไป และผู้ที่เรียกว่าตนเองว่านักปฏิบัติธรรม รวมทั้งพุทธศาสนิกชน อุบาสก อุบาสิกา ทุกชั้นวรรณะ ทุกเพศ ทุกวัย ถ้าทุกคนในบ้าน ในหมู่บ้าน ในตำบล อำเภอ จังหวัด ในประเทศ และในโลกนี้ มีธรรมที่คุ้มครองใจ คือหิริ โอตตัปปะ ความละอายต่อบาป เกรงกลัวต่อบาป ทุกคนในโลกนี้ก็จะต้องอยู่อย่างสงบสุขถ้วนหน้า เพราะมีธรรมทั้งสองประการนี้เป็นคุณธรรมที่คุ้มครองโลก

สรุปได้ว่า หิริ คือ ความละอายต่อบาป ละอายต่อการทำความชั่ว โอตตัปปะ คือความเกรงกลัวต่อบาปหรือการทำความชั่ว หลักธรรมข้อนี้เป็นหลักธรรมที่เตือนสติให้เรายัง คิด ไตร่ตรอง ก่อนที่จะกระทำการใดๆ และผลของการกระทำนั้นๆ ว่าเป็นผลดีหรือไม่ดีต่อตนเองและคนอื่น เพื่อให้เกิดความละอายใจต่อการทำความชั่ว ต่อการประพฤติทุจริตทั้งหลาย และเกรงกลัวต่อความชั่วต่อผลของความทุจริตที่เกิดขึ้นจากการกระทำของตนเอง

๒.๖ ข้อมูลบริบทเรื่องที่วิจัย

สำนักงานเขตสัมพันธวงศ์ได้จัดทำแผนปฏิบัติการป้องกันการทุจริต ๔ ปีภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ ว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ ระยะเวลาที่ ๓ (พ.ศ. ๒๕๖๐-๒๕๖๔) เพื่อเป็นการแสดง เจตจำนงของผู้บริหารสำนักงานเขตสัมพันธวงศ์ ในการต่อต้านการทุจริต และเป็นกรอบแนวทางการดำเนินงาน ด้านการป้องกันและปราบปรามการทุจริตของหน่วยงานในสังกัดกรุงเทพมหานครให้มีระดับมาตรฐานในการ ป้องกันการทุจริต ตลอดจนเสริมสร้างค่านิยมในเรื่องของคุณธรรม จริยธรรม ความมีวินัยให้แก่บุคลากรของ กรุงเทพมหานคร โดยคำนึงถึงประโยชน์ส่วนรวมและประชาชนเป็นสำคัญ และมุ่งให้ประเทศไทยเป็นประเทศที่มีมาตรฐานทางคุณธรรม จริยธรรม เป็นสังคมใหม่ที่ประชาชนไม่เพิกเฉยต่อการทุจริตทุกรูปแบบ โดยกำหนดยุทธศาสตร์การดำเนินงานหลักเป็น ๖ ยุทธศาสตร์ ดังนี้

ยุทธศาสตร์ที่ ๑ สร้างสังคมที่ไม่ทนต่อการทุจริต

ยุทธศาสตร์ที่ ๒ ยกระดับเจตจำนงทางการเมืองในการต่อต้านการทุจริต

ยุทธศาสตร์ที่ ๓ สกัดกั้นการทุจริตเชิงนโยบาย

ยุทธศาสตร์ที่ ๔ พัฒนาระบบป้องกันการทุจริตเชิงรุก

ยุทธศาสตร์ที่ ๕ ปฏิรูปกลไกและกระบวนการปราบปรามการทุจริต

ยุทธศาสตร์ที่ ๖ ยกระดับคะแนนดัชนีการรับรู้การทุจริต (Corruption Perception

Index : CPI)

ดังนั้น เพื่อให้องค์กรมีการขับเคลื่อนด้านการป้องกันและปราบปรามทุจริตให้เกิดผลเป็นรูปธรรม สอดคล้องตามยุทธศาสตร์ว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริตระยะที่ ๓ (พ.ศ. ๒๕๖๐-๒๕๖๔) กรุงเทพมหานครจึงได้จัดทำแผนปฏิบัติการป้องกันการทุจริต ๔ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๑-๒๕๖๔) และกรอบการประเมินคุณธรรมและความโปร่งใสในการดำเนินงานของหน่วยงานภาครัฐ (Integrity and Transparency Assessment : ITA) ประกอบด้วย ๔ มิติ ดังนี้

มิติที่ ๑ การสร้างสังคมที่ไม่ทนต่อการทุจริต

มิติที่ ๒ การบริหารราชการเพื่อป้องกันการทุจริต

มิติที่ ๓ การส่งเสริมบทบาทและการมีส่วนร่วมของภาคประชาชน

มิติที่ ๔ การเสริมสร้างและปรับปรุงกลไกในการตรวจสอบการปฏิบัติราชการขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

เพื่อให้หน่วยงานในสังกัดกรุงเทพมหานครใช้แผนปฏิบัติการป้องกันการทุจริตเป็นกรอบแนวทางใน การปฏิบัติงานผ่านโครงการ/กิจกรรมและมาตรการที่กำหนดให้เป็นรูปธรรมอย่างชัดเจน ผลักดันให้การดำเนินงานด้านป้องกันการทุจริตของกรุงเทพมหานครเกิดประสิทธิภาพ สร้างความเชื่อมั่นตลอดจนเสริมสร้างภาพลักษณ์อันดีต่อสายตาประชาชนที่มีต่อการบริหารงานของกรุงเทพมหานคร^{๒๕}

^{๒๕}แผนปฏิบัติการป้องกันการทุจริต (พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๖๔)

หมวดหมู่ข้อมูล	รายละเอียดข้อมูล	หมายเหตุ
๓.การป้องกันการทุจริต	เจตจำนงสุจริตผู้บริหาร การมีส่วนร่วมของผู้บริหาร การประเมินความเสี่ยง การประเมินความเสี่ยงการทุจริตประจำปี การดำเนินการเพื่อจัดการความเสี่ยงการทุจริต แผนการป้องกันการทุจริต วัฒนธรรมองค์กร มาตรการภายในเพื่อป้องกันการทุจริต มาตรการเผยแพร่ข้อมูลต่อสาธารณะ มาตรการให้ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียมีส่วนร่วม มาตรการส่งเสริมความโปร่งใสในการจัดซื้อจัดจ้าง มาตรการจัดการเรื่องร้องเรียนการทุจริต มาตรการป้องกันการรับสินบน มาตรการป้องกันการขัดกันระหว่างผลประโยชน์ มาตรการตรวจสอบการใช้ดุลพินิจ	ตามมติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ ๒๓ มกราคม ๒๕๖๑ ที่ระบุว่า “ให้หน่วยงานภาครัฐทุกหน่วยงานให้ความร่วมมือและเข้าร่วมการประเมินคุณธรรมและความโปร่งใสในการดำเนินงานของหน่วยงานภาครัฐ ในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๑ – ๒๕๖๔ โดยใช้แนวทางและเครื่องมือการประเมินตามที่สำนักงาน ป.ป.ช. กำหนด

ข้อมูลประชากร เขตสัมพันธวงศ์ กรุงเทพมหานคร ประกอบด้วย ๓ แขวง

แขวง	ชาย	หญิง	รวม
แขวงสัมพันธวงศ์	๕,๐๐๒.๐๐	๕,๑๘๑.๐๐	๑๐,๑๘๓.๐๐
แขวงจักรวรรดิ	๔,๒๒๑.๐๐	๔,๒๘๓.๐๐	๘,๕๐๔.๐๐
แขวงตลาดน้อย	๓,๙๕๑.๐๐	๔,๓๗๔.๐๐	๘,๓๒๕.๐๐
รวม	๑๓,๑๗๔.๐๐	๑๓,๘๓๘.๐๐	๒๗,๐๑๒.๐๐

อำนาจหน้าที่สำนักงานเขตสัมพันธวงศ์

การปกครอง	การทะเบียน	การจัดทำแผนพัฒนาเขต
การจัดให้มีและบำรุงรักษาทางบก ทางน้ำ และทางระบายน้ำ	การจัดให้มีและควบคุมตลาดทำ เทียบเรือ ท่าข้าม และที่จอดรถ	การสาธารณสุขโรคและการ ก่อสร้างอื่นๆ

การพัฒนาคุณภาพชีวิต	การบำรุงรักษาศิลปะจารีตประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่น และวัฒนธรรมอันดีของท้องถิ่น	การจัดให้มีพิพิธภัณฑ์การปรับปรุงแหล่งชุมชนแออัดและการจัดการเกี่ยวกับที่อยู่อาศัย
การจัดให้มี และบำรุงรักษาสถานที่พักผ่อนหย่อนใจ	การส่งเสริมการกีฬา	การส่งเสริมประชาธิปไตย ความเสมอภาค และสิทธิเสรีภาพของประชาชน
การส่งเสริมการมีส่วนร่วม	รักษาความสะอาดและความเป็นระเบียบเรียบร้อยของบ้านเมือง	การสาธารณสุข การอนามัยครอบครัว
การจัดให้มีและควบคุมสุสานและฌาปนสถาน	การควบคุมการเลี้ยงสัตว์การจัดให้มีและควบคุมการฆ่าสัตว์	การรักษาความปลอดภัย ความเป็นระเบียบเรียบร้อยและการอนามัย
โรงแรมสรรพ และสาธารณสุขสถานอื่นๆ	การคุ้มครอง ดูแลและบำรุงรักษา และการใช้ประโยชน์จากที่ดิน ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	การผังเมือง การวิศวกรรมจราจร
การดูแลรักษาที่สาธารณะ ควบคุมอาหาร	การป้องกัน และการบรรเทาสาธารณภัย	การส่งเสริมและสนับสนุนการป้องกันและรักษาความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน
การจัดการสิ่งแวดล้อมและมลพิษต่างๆ		

การจัดเก็บรายได้การบังคับให้เป็นไปตามข้อบัญญัติกรุงเทพมหานครหรือกฎหมายอื่นที่กำหนดให้เป็นอำนาจหน้าที่ และหน้าที่อื่นตามที่ได้รับมอบหมาย

๒.๗ งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การวิจัยเรื่อง “การสร้างค่านิยมต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบทางการเมืองของประชาชนในเขตสัมพันธวงศ์ กรุงเทพมหานคร” มีการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องดังนี้

๒.๗.๑ งานวิจัยเกี่ยวกับค่านิยม

การวิจัยเกี่ยวกับการสร้างค่านิยมต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบทางการเมืองของประชาชนในเขตสัมพันธวงศ์ กรุงเทพมหานคร ผู้วิจัยได้รวบรวมงานวิจัยที่เกี่ยวข้องดังนี้

เศรษฐวัฒน์ โชควรรกุล และคณะ ได้วิจัยเรื่อง “แนวทางสร้างค่านิยมต่อต้านการคอร์รัปชันทุกรูปแบบให้กับกลุ่มเยาวชน ในจังหวัดนครราชสีมา” ผลการวิจัย พบว่า ๑) ปัญหาและอุปสรรค คือ (๑) ด้านตัวบุคคล (๒) ด้านระบบราชการและสังคม และ (๓) องค์ประกอบภายนอกอื่นๆ เช่น เศรษฐกิจ สังคม การเมือง และการเปลี่ยนแปลงทางเทคโนโลยี ๒) แนวทางสร้างค่านิยมต่อต้านการคอร์รัปชันทุกรูปแบบ คือ ยึดหลักแนวคิดสังคมวิทยาที่เชื่อว่ากระบวนการทางสังคมเป็นกระบวนการสำคัญที่ทำให้ บุคคลได้เรียนรู้การอยู่ร่วมกับผู้อื่น โดยบุคคลที่มีบทบาทสำคัญในการขัดเกลาทางสังคม และสร้างค่านิยม ได้แก่ พ่อ- แม่, ครู, เพื่อน, พระสงฆ์ และสื่อมวลชน และ ๓) วิธีการสร้างภาคีเครือข่ายต่อต้านการคอร์รัปชันทุกรูปแบบ คือ (๑) มีความตั้งใจร่วมกันในการเป็นภาคีต่อต้านการคอร์รัปชัน (๒) เผยแพร่ให้ความรู้ด้านต่อต้านการคอร์รัปชันให้กับคนที่ไม่ได้เข้าร่วมโครงการ (๓) มหาวิทยาลัย สนับสนุนส่งเสริมโครงการต่อต้านการคอร์รัปชัน อย่างต่อเนื่อง (๔) ร่วมเป็นเครือข่ายต่อต้านการคอร์รัปชันกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง และ (๕) ตั้ง Facebook Fan Page Nrru ด้านโกง เพื่อขยายเครือข่ายต่อต้านการคอร์รัปชัน^{๒๖}

ณขรต อิมณะรัฐ ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง “สัญลักษณ์เพื่อการรณรงค์ ต่อต้านการทุจริตคอร์รัปชันทางสื่อวีดิทัศน์ออนไลน์” พบว่า สัญลักษณ์เพื่อการรณรงค์ต่อต้านการทุจริต คอร์รัปชันทางสื่อ วีดิทัศน์ สามารถจำแนกได้ ๒ ประเภทคือ (๑) สัญลักษณ์ภาพและภาษา ประกอบด้วย (ก) สัญลักษณ์เกี่ยวกับสาเหตุของปัญหาทุจริตคอร์รัปชัน ได้แก่ สัญลักษณ์เกี่ยวกับความ ซบซ้อนและความไร้ระเบียบของสังคม (ข) สัญลักษณ์เกี่ยวกับพฤติกรรมกรรมการทุจริตคอร์รัปชัน ประกอบด้วย สัญลักษณ์เกี่ยวกับพฤติกรรมกรรมการโกงกิน และสัญลักษณ์ภาษาท่าทางการแสดงออกเกี่ยวกับการประเมินคุณค่า พฤติกรรมกรรมการทุจริตคอร์รัปชัน (๒) องค์ประกอบทางการสร้างสรรค์ของงาน รณรงค์การทุจริตคอร์รัปชัน ที่กระตุ้นให้เยาวชนตระหนักถึงปัญหาคอร์รัปชัน^{๒๗}

บงกช สุทัศน์ ณ อยุธยา ได้วิจัยเรื่อง “การสร้างจิตสำนึกของความเป็นไทย ค่านิยม เพื่อการต่อต้านป้องกัน การทุจริต คอร์รัปชัน” สาเหตุหนึ่งของปัญหาสังคมไทยในปัจจุบันคือการบริหารราชการแผ่นดินที่ผิดพลาด และการทุจริตคอร์รัปชัน ซึ่งเกิดจากการที่ข้าราชการประจำ และข้าราชการการเมืองส่วนใหญ่ ยังขาดความรับผิดชอบและไม่สามารถตอบสนองความต้องการของประชาชนส่วนใหญ่ของประเทศ ได้อย่างทั่วถึง กล่าวคือไม่สามารถทำให้เป็นไปตามความหมายที่ว่า “การเมือง และการบริหารราชการ เป็นกระบวนการการจัดสรรแบ่งปันทรัพยากรที่มีอยู่อย่างจำกัดให้กับทุกคนในสังคมได้อย่างเท่าเทียม และเป็นธรรม” เนื่องจากปัญหาที่คณะกรรมการป้องกันและ

^{๒๖}เศรษฐวัฒน์ โชควรรกุล และคณะ, “แนวทางสร้างค่านิยมต่อต้านการคอร์รัปชันทุกรูปแบบให้กับกลุ่มเยาวชน ในจังหวัดนครราชสีมา”, วารสารการบริหารการปกครองและนวัตกรรมท้องถิ่น, ปีที่ ๒ ฉบับที่ ๓ (กันยายน-ธันวาคม ๒๕๖๑) : ๑๕-๑๖.

^{๒๗}ณขรต อิมณะรัฐ, “สัญลักษณ์เพื่อการรณรงค์ต่อต้านการทุจริตคอร์รัปชันทางสื่อวีดิทัศน์ ออนไลน์”, วิทยานิพนธ์นิเทศศาสตรมหาบัณฑิต, (กรุงเทพมหานคร : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยรังสิต, ๒๕๕๗).

ปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ (ป.ป.ช.) ตรวจสอบพบมากที่สุด คือ การทุจริตคอร์รัปชันรูปแบบใหม่ เช่น การคอร์รัปชันเชิงนโยบาย และผลประโยชน์ทับซ้อน ดังนั้น การแก้ไขปัญหาจึงควรถูกปรับเปลี่ยนมาเป็นการสร้างค่านิยมแบบใหม่ให้กับประชาชน โดยการสร้างจิตสำนึกของความเป็นไทย ค่านิยมเพื่อการต่อต้านป้องกันการทุจริตคอร์รัปชัน และร่วมตรวจสอบบทบาทหน้าที่ของข้าราชการประจำ และข้าราชการการเมืองให้เข้มข้นยิ่งขึ้น รวมถึงต้องสามารถจูงใจให้คนดีมีคุณธรรม จริยธรรม และความรู้ความสามารถ เป็นที่ยอมรับของสังคมเข้าสู่ระบบราชการและระบบการเมืองอันเป็นปัจจัยสำคัญที่จะนำไปสู่การเป็นประเทศที่พัฒนาแล้ว^{๒๘}

สรุปได้ว่า ค่านิยมของแต่ละบุคคลขึ้นอยู่กับประสบการณ์ที่แต่ละบุคคลได้รับ ประสบการณ์ของแต่ละบุคคลนั้นย่อมมีความแตกต่างกัน ดังนั้นค่านิยมที่เรายึดถือจึงแตกต่างกันไป แม้จะอยู่ในสังคมเดียวกัน อย่างไรก็ตามอย่างไรก็ดีค่านิยมสามารถมีการเปลี่ยนแปลงได้ เห็นได้จากการที่มีบางคนมีค่านิยมที่คล้อยตามคนอื่น โดยเฉพาะบุคคลที่สำคัญและมีอิทธิพลต่อความเชื่อ ความศรัทธา นอกจากนี้แล้วค่านิยมมี ลักษณะของการเปลี่ยนแปลงไปตามวุฒิภาวะและประสบการณ์ของแต่ละบุคคลในขณะที่ระบบค่านิยมในสังคมนั้นๆ

ตารางที่ ๒.๓ สรุปแนวคิดเกี่ยวกับงานวิจัยเกี่ยวกับค่านิยม

นักวิชาการ/นักวิจัย	ผลการวิจัย
เศรษฐวัฒน์ โชควรรกุล และคณะ (๒๕๖๑)	พบว่า ๑) ปัญหาและอุปสรรค คือ (๑) ด้านตัวบุคคล (๒) ด้านระบบราชการและสังคม และ (๓) องค์ประกอบภายนอกอื่นๆ เช่น เศรษฐกิจ สังคม การเมือง และการเปลี่ยนแปลงทางเทคโนโลยี ๒) แนวทางสร้างค่านิยมต่อต้านการคอร์รัปชันทุกรูปแบบ

^{๒๘} บงกช สุทัศน์ ณ อยุธยา, “การสร้างจิตสำนึกของความเป็นไทย ค่านิยม เพื่อการต่อต้านป้องกันการทุจริต คอร์รัปชัน”, วารสารศรีนครินทร์วิจัยและพัฒนา (สาขามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์) ปีที่ ๖ ฉบับที่ ๑๑ (มกราคม - มิถุนายน ๒๕๕๗) : ๒๔๘.

คือ ยึดหลักแนวคิดสังคมวิทยาที่เชื่อว่ากระบวนการทางสังคมเป็นกระบวนการสำคัญที่ทำให้บุคคลได้เรียนรู้การอยู่ร่วมกับผู้อื่น โดยบุคคลที่มีบทบาทสำคัญในการขัดเกลาทางสังคมและสร้างค่านิยม ได้แก่ พ่อ-แม่, ครู, เพื่อน, พระสงฆ์ และสื่อมวลชน และ ๓) วิธีการสร้างภาคี เครือข่ายต่อต้านการคอร์รัปชันทุกรูปแบบ คือ (๑) มีความตั้งใจร่วมกันในการเป็นภาคีต่อต้านการคอร์รัปชัน (๒) เผยแพร่ให้ความรู้ด้านต่อต้านการคอร์รัปชันให้กับคนที่ไม่ได้เข้าร่วมโครงการ (๓) มหาวิทยาลัย สนับสนุนส่งเสริมโครงการต่อต้านการคอร์รัปชัน อย่างต่อเนื่อง (๔) ร่วมเป็นเครือข่ายต่อต้านการคอร์รัปชันกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง และ (๕) ตั้ง Facebook Fan Page Nrru ด้านโกง เพื่อขยายเครือข่ายต่อต้านการคอร์รัปชัน

ณชรัต อิมณะรัฐ
(๒๕๕๗)

พบว่า สัญลักษณ์เพื่อการรณรงค์ต่อต้านการทุจริต คอร์รัปชันทางสื่อ วิตทัศน์ สามารถจำแนกได้ ๒ ประเภทคือ (๑) สัญลักษณ์ภาพและภาษา ประกอบด้วย (ก) สัญลักษณ์เกี่ยวกับสาเหตุของปัญหาทุจริตคอร์รัปชัน ได้แก่ สัญลักษณ์เกี่ยวกับความซบซ่านและความไร้ระเบียบของสังคม (ข) สัญลักษณ์เกี่ยวกับพฤติกรรมกรรมการทุจริตคอร์รัปชัน ประกอบด้วย สัญลักษณ์เกี่ยวกับพฤติกรรมกรรมการโกงกิน และสัญลักษณ์ภาษาท่าทางการแสดงออกเกี่ยวกับการประเมินคุณค่าพฤติกรรมกรรมการทุจริตคอร์รัปชัน (๒) องค์ประกอบทางการสร้างสรรค์ของงาน รณรงค์การทุจริตคอร์รัปชันที่กระตุ้นให้เยาวชนตระหนักถึงปัญหาคอร์รัปชัน

ตารางที่ ๒.๓ สรุปแนวคิดเกี่ยวกับงานวิจัยเกี่ยวกับค่านิยม

นักวิชาการ	แนวคิดหลัก
บงกช สุทัศน์ ณ อยุธยา (๒๕๕๗)	ปัญหาที่คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ (ป.ป.ช.) ตรวจสอบพบมากที่สุดคือ การทุจริตคอร์รัปชันรูปแบบใหม่ เช่น การคอร์รัปชันเชิงนโยบาย และผลประโยชน์ทับซ้อน ดังนั้น การแก้ไขปัญหาก็ควรถูกปรับเปลี่ยนมาเป็น

การสร้างค่านิยมแบบใหม่ให้กับประชาชน โดยการสร้างจิตสำนึกของความเป็นไทย ค่านิยมเพื่อการต่อต้านป้องกันการทุจริตคอร์รัปชัน และร่วมตรวจสอบบทบาทหน้าที่ของข้าราชการประจำ และข้าราชการการเมืองให้เข้มข้นยิ่งขึ้น รวมถึงต้องสามารถจูงใจให้คนดีมีคุณธรรม จริยธรรมและความรู้ความสามารถ เป็นที่ยอมรับของสังคมเข้าสู่ระบบราชการและระบบการเมืองอันเป็นปัจจัยสำคัญที่จะนำไปสู่การเป็นประเทศที่พัฒนาแล้ว

๒.๗.๒ งานวิจัยเกี่ยวกับการต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบ

การวิจัยเกี่ยวกับการต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบทางการเมืองของประชาชนในเขตสัมพันธวงศ์ กรุงเทพมหานคร ผู้วิจัยได้รวบรวมงานวิจัยที่เกี่ยวข้องดังนี้

กิตติศักดิ์ รัฐประเสริฐ ได้วิจัยเรื่อง “การทุจริตในวงราชการไทย: การสังเคราะห์องค์ความรู้ด้านแนวทางการแก้ไขปัญหาจากผู้นำและบุคคลสำคัญของประเทศไทย” ผลการวิจัยพบว่าผลการวิจัยพบว่าสาเหตุของการทุจริต คือ เกิดจากระบบอุปถัมภ์ เชิดชูคนมีเงิน และขาด จิตสำนึก ดังนั้นการทุจริตในวงราชการไทยจากสาเหตุ สามารถแยกเป็นประเด็นได้ ๓ ด้าน คือ ด้านการเมือง ด้านเศรษฐกิจ และด้านสังคม วัฒนธรรม นอกจากนั้นแนวทางแก้ปัญหาการทุจริต มี ๒ แนวทาง คือ ๑) แนวทางป้องกันการทุจริต คือการปลูกจิตสำนึกให้กับประชาชน สังคม และเยาวชน ของชาติ และ ๒) แนวทางการปราบปราม คือการให้ผู้นำประเทศหรือนายกรัฐมนตรีควบคุมการทำงานของนักการเมือง ทำให้สามารถสังเคราะห์เป็นองค์ความรู้ใหม่ โดยพบว่าการแก้ไขปัญหาการทุจริต คือ ๑) แนวทางการป้องกันการให้ผู้นำประเทศประกาศการต่อต้านการทุจริตในวงราชการไทยให้ถือเป็นวาระแห่งชาติ และนโยบายของรัฐบาลอย่างจริงจัง และสร้างภูมิคุ้มกันด้วยวิถีเศรษฐกิจพอเพียง และ ๒) แนวทางการปราบปราม คือการจัดตั้งกลุ่มสื่อสารจากโซเชียลมีเดีย (Social media) ขององค์กร “ภาศิเครือข่ายต่อต้านการทุจริตคอร์รัปชันของชาติ” แนวใหม่ทั่วทั้งประเทศไทย เพื่อให้การส่งข้อมูล ติดตามการทุจริตของข้าราชการและนักการเมืองโดยผ่านทางระบบทวิตเตอร์ ไลน์ และเฟซบุ๊ก^{๒๙}

ดิฐภัทร บวรชัย ได้วิจัยเรื่อง “รูปแบบการป้องกันการทุจริตและประพฤติมิชอบของเจ้าหน้าที่ตำรวจ กรณีศึกษาระดับสถานีตำรวจ” สรุปผลการวิจัย การวิจัยรูปแบบการป้องกันการทุจริตและประพฤติมิชอบของเจ้าหน้าที่ตำรวจ กรณีศึกษา ระดับสถานีตำรวจแสดงผลของการวิจัย

^{๒๙}กิตติศักดิ์ รัฐประเสริฐ, “การทุจริตในวงราชการไทย: การสังเคราะห์องค์ความรู้ด้านแนวทางการแก้ไขปัญหาจากผู้นำและบุคคลสำคัญของประเทศไทย”, วารสาร มจร.วิชาการ ปีที่ ๑๘ ฉบับที่ ๓๕ (กรกฎาคม - ธันวาคม ๒๕๕๗) : ๖๑-๖๒.

ดังนั้น ลการวิจัยพบว่า สภาพปัญหาการทุจริตและประพฤติมิชอบของข้าราชการตำรวจระดับสถานีโดยรวมอยู่ในระดับมาก สาเหตุของการทุจริตประพฤติมิชอบ สรุปได้ ๒ ประการ คือ ๑) ปัจจัยภายใน ได้แก่ ตอบแทนผู้มีพระคุณ ยอมรับการทุจริตเป็นเรื่องปกติ คิดว่าไม่มีใครจับได้ ขาดความซื่อสัตย์สุจริต คำนึงถึงชื่อเสียง ความโลภ ไม่รู้จักพอ เห็นแก่ประโยชน์ส่วนตน ความเคยชิน คิดว่าใครๆ ก็ทำกัน จิตใจไม่เข้มแข็ง ต้องการความร่ำรวย ไม่ปฏิบัติตามจรรยาบรรณ ยกย่องคนมั่งมีผู้มีอำนาจ ๒) ปัจจัยภายนอก ได้แก่ ไม่มีการลงโทษผู้กระทำผิดอย่างจริงจัง ตกอยู่ใต้อิทธิพลผู้มีอำนาจ มีโอกาสในการเรียกรับผลประโยชน์ เข้าไปมีส่วนได้เสียกับสถานประกอบการ ผูกขาดอำนาจการแต่งตั้ง อิทธิพลทางการเมือง ความเข้าใจผิดของประชาชน การแทรกแซงทางการเมือง ความล่าช้าของกระบวนการบังคับใช้กฎหมาย ไม่มีความรู้เรื่องกฎหมายเกี่ยวกับการทุจริต ระดับการศึกษาที่แตกต่างกัน ผู้บังคับบัญชาบางคนเป็นตัวอย่างที่ไม่ดี รายได้น้อย ค่านิยมว่าตำแหน่งเป็นสมบัติส่วนบุคคล กฎหมายมีช่องโหว่ การมีอำนาจผูกขาด พฤติกรรมเลียนแบบ อยู่ในสภาวะแวดล้อมที่เกี่ยวข้องกับผลประโยชน์และอำนาจ สภาพการทำงานเอื้อต่อการทุจริต สำหรับรูปแบบการป้องกันและแก้ไขปัญหาการทุจริตประพฤติมิชอบ มี ๔ ระยะ ตั้งแต่ ระยะก่อนเข้าเป็นตำรวจ ระยะเข้าโรงเรียนตำรวจ ระยะรับราชการตำรวจ และระยะพ้นจากการเป็นตำรวจ โดยทั้ง ๕ สายงานในสถานีตำรวจ คือ ป้องกันปราบปราม สอบสวน สืบสวน จราจร และอำนวยการควรมีลักษณะเป็นการป้องกันและแก้ปัญหาแบบบูรณาการ ให้ภาครัฐและประชาชน เข้ามามีบทบาทมีส่วนร่วมสนับสนุน ส่งเสริมองค์ความรู้ งบประมาณสวัสดิการ กำลังพล และตรวจสอบการทำงาน มีระบบการตรวจสอบภายใน และตรวจสอบภายนอกที่เคร่งครัดจากองค์กรหรือหน่วยงานอิสระ เช่น คณะกรรมการร้องเรียนตำรวจ นำเทคโนโลยีที่ทันสมัยมาใช้ในการปฏิบัติงานและตรวจสอบระบบการทำงาน มีระบบการส่งเสริมตำรวจดีที่เข้มแข็ง^{๓๐}

ปิยะธิดา อภัยภักดิ์ ได้ศึกษาเรื่อง “แนวทางการป้องกันและปราบปรามการทุจริตคอร์รัปชันในหน่วยงานภาครัฐ” พบว่า แนวทางหรือมาตรการแก้ไขปัญหาการป้องกันการทุจริตในสังคมไทย นอกจากการใช้มาตรการทางด้าน กฎหมายในการปราบปรามแล้ว ควรนำหลักการบริหารจัดการบ้านที่ดีหรือหลักธรรมาภิบาลมาปฏิบัติอย่างเคร่งครัด ควรจะต้องมีการสร้างเครื่องหมายแห่งความดีให้เกิดขึ้นกับตัวเองและสังคม เช่น หลักคุณธรรมจริยธรรม เพื่อเป็นเครื่องหมายแห่งความดี มีจิตสำนึกที่ดี และที่สำคัญที่สุด คือ มีการดำเนินชีวิตตามหลักเศรษฐกิจพอเพียง ซึ่งเป็นปรัชญาที่ชี้แนวทางในการดำเนินชีวิตของประชาชนทุกระดับรวมถึงระดับรัฐบาลในการพัฒนาและบริหารประเทศ ซึ่งเป็นแนวทางแก้ไขและปราบปรามการทุจริตในองค์กรภาครัฐเพื่อให้รอดพ้น และสามารถ

^{๓๐}ดิฐภัทร บวรชัย, “รูปแบบการป้องกันการทุจริตและประพฤติมิชอบของเจ้าหน้าที่ตำรวจกรณีศึกษาระดับสถานีตำรวจ”, วารสารบริหารการศึกษา มศว ปีที่ ๑๖ ฉบับที่ ๓ (๒๕๖๒).

ดำรงอยู่ได้อย่างมั่นคงและยั่งยืนภายใต้กระแสการเปลี่ยนแปลงในโลกปัจจุบัน จึงเป็นแนวทางหนึ่งที่จะป้องกันและปราบปรามการทุจริตได้อย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผลยิ่งขึ้นในอนาคต^{๓๑}

พรเทพ จันทรนิภ ได้วิจัยเรื่อง “การพัฒนารูปแบบการป้องกันการทุจริตคอร์รัปชันในภาครัฐเพื่อการบริหารจัดการบ้านเมืองที่ดีในสังคมไทย” พบว่า สาเหตุของการทุจริตคอร์รัปชันในภาครัฐมาจากกฎหมายหรือระเบียบการปฏิบัติงานมีช่องว่าง ขาดผู้นำที่เป็นแบบอย่างที่ดี การใช้อำนาจของนักการเมือง ระเบียบปฏิบัติของหน่วยงานราชการมีหลายขั้นตอน กระบวนการ คัดเลือกบุคลากรเข้าสู่ระบบเน้นด้านความรู้ไม่มุ่งเน้นด้านคุณธรรมจริยธรรม มีระบบอุปถัมภ์ในหน่วยงานราชการ ข้าราชการขาดคุณธรรมจริยธรรม มีรายได้น้อยไม่เพียงพอต่อการครองชีพ และประชาชนมีส่วนสนับสนุนให้เกิดการคอร์รัปชันเพื่อลดขั้นตอนการติดต่อกับหน่วยงาน ภาครัฐ จากข้อค้นพบดังกล่าว รูปแบบการป้องกันการทุจริตคอร์รัปชันเพื่อการบริหารจัดการบ้านเมืองที่ดีในสังคมไทย ควรมีหลักการคือ สถาบันครอบครัวและสถาบันการศึกษาต้องมีบทบาทสำคัญในการปลูกฝังจิตสำนึกด้านคุณธรรมจริยธรรม อบรมสั่งสอนเด็กและเยาวชนให้มีคุณธรรมจริยธรรม ความซื่อสัตย์ความมีระเบียบวินัย และความรับผิดชอบต่อนหน้าที่ ผู้บริหารประเทศและผู้บริหารองค์กรต้องประพฤติตัวเป็นแบบอย่างที่ดี นอกจากนี้คนในสังคมต้องเปลี่ยนทัศนคติและความเชื่อโดยให้การเคารพยกย่องคนดีมีคุณธรรม รวมทั้งสื่อมวลชนต้องยกย่องชมเชยผู้ที่ประพฤติดี กำหนดเกณฑ์มาตรฐานระดับสูงในการคัดเลือกบุคลากรเข้าสู่ระบบ และองค์กรต้องสร้างและปลูกฝังจิตสำนึกด้านคุณธรรมให้กับบุคลากร จัดอบรมสัมมนา มีกลไกการติดตามและประเมินผลอย่างสม่ำเสมอ^{๓๒}

ตารางที่ ๒.๔ สรุปงานวิจัยเกี่ยวกับการต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบ

นักวิชาการ	แนวคิดหลัก
กิตติศักดิ์ รัฐประเสริฐ (๒๕๕๗)	ผลการวิจัยพบว่า ผลการวิจัยพบว่าสาเหตุของการทุจริต คือ เกิดจากระบบอุปถัมภ์ เชิดชูคนมีเงิน

^{๓๑}ปิยะธิดา อภัยภักดิ์, “แนวทางการป้องกันและปราบปรามการทุจริตคอร์รัปชันในหน่วยงานภาครัฐ”, วารสารบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม, ปีที่ ๑๓ ฉบับที่ ๑ (มกราคม – มิถุนายน ๒๕๖๑) : ๖๑.

^{๓๒}พรเทพ จันทรนิภ, “การพัฒนารูปแบบการป้องกันการทุจริตคอร์รัปชันในภาครัฐเพื่อการบริหารจัดการบ้านเมืองที่ดีในสังคมไทย”, วารสารเกษมบัณฑิต ปีที่ ๑๖ ฉบับที่ ๑ (๒๕๕๙) : ๘๘-๘๙.

และขาด จิตสำนึก ดังนั้นการทุจริตในวงราชการไทย จากสาเหตุ สามารถแยกเป็นประเด็นได้ ๓ ด้าน คือ ด้าน การเมือง ด้านเศรษฐกิจ และด้านสังคม วัฒนธรรม นอกจากนี้แนวทางแก้ปัญหาการทุจริต มี ๒ แนวทาง คือ ๑) แนวทางป้องกันการทุจริต คือการปลูกจิตสำนึกให้กับประชาชน สังคม และเยาวชน ของชาติ และ ๒) แนวทางการปราบปราม คือการให้ผู้นำประเทศหรือนายกรัฐมนตรีควบคุมการทำงาน ของนักการเมือง พบว่าการแก้ไขปัญหาการทุจริต คือ ๑) แนวทางการป้องกันการให้ผู้นำประเทศประกาศการต่อต้านการทุจริตในวงราชการไทยให้ถือเป็นวาระแห่งชาติ ๒) แนวทางการปราบปราม คือ การจัดตั้งกลุ่มสื่อสารจากโซเชียลมีเดีย ขององค์กร “ภาคีเครือข่ายต่อต้านการทุจริตคอร์รัปชั่นของชาติ” ส่งข้อมูล ติดตามการทุจริตของข้าราชการและนักการเมืองโดยผ่านทางระบบทวีตเตอร์ ไลน์ และเฟสบุ๊ก

พรเทพ จันทนิภ
(๒๕๖๒)

พบว่า สาเหตุของการทุจริตคอร์รัปชั่นในภาครัฐ มาจากกฎหมายหรือระเบียบการปฏิบัติงานมีช่องว่าง ขาดผู้นำที่เป็นแบบอย่างที่ดี การใช้อำนาจของนักการเมือง ระเบียบปฏิบัติของหน่วยงานราชการมีหลายขั้นตอน กระบวนการ คัดเลือกบุคลากรเข้าสู่ระบบเน้นด้านความรู้ไม่มุ่งเน้นด้านคุณธรรมจริยธรรม มีระบบอุปถัมภ์ใน หน่วยงานราชการ ข้าราชการขาดคุณธรรมจริยธรรม มีรายได้น้อยไม่เพียงพอต่อการครองชีพ และ ประชาชนมีส่วนสนับสนุนให้เกิดการคอร์รัปชั่นเพื่อลดขั้นตอนการติดต่อประสานงานกับหน่วยงาน ภาครัฐ

ตารางที่ ๒.๔ สรุปแนวคิดเกี่ยวกับการต่อต้านการทุจริตและประพฤตินิชอบ

นักวิชาการ	แนวคิดหลัก
ดิฐภัทร บวรชัย (๒๕๖๒)	ผลการวิจัย การวิจัยรูปแบบการป้องกันการทุจริตและประพฤตินิชอบของเจ้าหน้าที่ตำรวจ

กรณีศึกษา ระดับสถานีตำรวจแสดงผลของการวิจัย
ดังนี้ ผลการวิจัยพบว่า สภาพปัญหาการทุจริตและ
ประพฤติมิชอบของข้าราชการตำรวจระดับสถานีโดย
รวมอยู่ในระดับมาก สาเหตุของการทุจริตประพฤติ
มิชอบ สรุปได้ ๒ ประการ คือ ๑) ปัจจัยภายใน ได้แก่
ตอบแทนผู้มีพระคุณ ยอมรับการทุจริตเป็นเรื่องปกติ
คิดว่าไม่มีใครจับได้ ขาดความซื่อสัตย์สุจริต คຸ້มค้ำที่จะ
เสี่ยง ความโลภ ไม่รู้จักพอ เห็นแก่ประโยชน์ส่วนตน
ความเคยชิน คิดว่าใครๆก็ทำกัน จิตใจไม่เข้มแข็ง
ต้องการความร่ำรวย ไม่ปฏิบัติตามจรรยาบรรณ ยก
ย่องคนมั่งมีผู้มีอำนาจ ๒) ปัจจัยภายนอก ได้แก่ ไม่มี
การลงโทษผู้กระทำผิดอย่างจริงจัง ตกอยู่ใต้อิทธิพลผู้
มีอำนาจ มีโอกาสในการเรียกรับผลประโยชน์ เข้าไปมี
ส่วนได้เสียกับสถานประกอบการ ผูกขาดอำนาจการ
แต่งตั้ง อิทธิพลทางการเมือง ความเข้าใจผิดของ
ประชาชน การแทรกแซงทางการเมือง ความล่าช้าของ
กระบวนการบังคับใช้กฎหมาย ไม่มีความรู้เรื่อง
กฎหมายเกี่ยวกับการทุจริต ระดับการศึกษาที่
แตกต่างกัน

๒.๗.๓ วิจัยเกี่ยวกับการพฤติกรรมทางการเมือง

การวิจัยเกี่ยวกับพฤติกรรมทางการเมือง เช่น การเลือกตั้ง ผู้วิจัยได้รวบรวมงานวิจัยที่
เกี่ยวข้องดังนี้

วิจิตร เกิดน้อย ได้วิจัยเรื่อง “พฤติกรรมทางการเมืองในการเลือกตั้งทั่วไปของผู้มีสิทธิ
เลือกตั้งในตำบลไทยवास อำเภอนครชัยศรี จังหวัดนครปฐม” ผลการวิจัยพบว่า ๑. ความคิดเห็นของ

ประชาชนต่อพฤติกรรมทางการเมืองในการเลือกตั้งทั่วไปในตำบลไทยवास อำเภอนครชัยศรี จังหวัดนครปฐม โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อจำแนกเป็นรายด้านพบว่า อยู่ในระดับมากทุกด้าน โดยเรียงลำดับจากมากไปหาน้อย ดังนี้ ด้านพฤติกรรมช่วงเลือกตั้ง รองลงมาด้านพฤติกรรมก่อนเลือกตั้ง และด้านพฤติกรรมหลังเลือกตั้ง ตามลำดับ ๒. ผลการเปรียบเทียบพบว่า ประชาชนที่เพศ อายุ อาชีพ ต่างกัน มีความคิดเห็นต่อพฤติกรรมทางการเมืองในการเลือกตั้งทั่วไปของผู้มีสิทธิ์เลือกตั้งในตำบลไทยวาส อำเภอนครชัยศรี จังหวัดนครปฐม โดยรวม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ ๐.๐๕ จึงยอมรับสมมติฐานที่ตั้งไว้ ส่วนประชาชนที่มีการศึกษา และรายได้ต่างกัน มีความคิดเห็นต่อพฤติกรรมทางการเมืองในการเลือกตั้งทั่วไป โดยรวมไม่แตกต่างกัน จึงปฏิเสธสมมติฐานที่ตั้งไว้^{๓๓}

ณัฐกาญจน์ เข็มนาค ได้วิจัยเรื่อง “พฤติกรรมทางการเมืองในการออกเสียงลงคะแนนเลือกตั้งทั่วไป ปี พ.ศ. ๒๕๖๒ ในตำบลท่าช้าง อำเภอเฉลิมพระเกียรติ จังหวัดนครราชสีมา” ผลการวิจัยพบว่า ๑. ความคิดเห็นของประชาชนต่อพฤติกรรมทางการเมืองในการออกเสียงลงคะแนนเลือกตั้งทั่วไป ปี พ.ศ. ๒๕๖๒ ในตำบลท่าช้าง อำเภอเฉลิมพระเกียรติ จังหวัดนครราชสีมา โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อจำแนกเป็นรายด้านพบว่า โดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย ดังนี้ ด้านการวิพากษ์วิจารณ์ต่อการดำเนินการของพรรคการเมือง ด้านการเป็นสมาชิกกลุ่ม/สมาคมองค์กรทางการเมือง และ ด้านการไปใช้สิทธิ์เลือกตั้ง และด้านการติดตามข่าวสารทางการเมือง ด้านการให้การสนับสนุนพรรคการเมือง ตามลำดับ ๒. ผลการเปรียบเทียบพบว่า ประชาชนที่มีเพศ อายุ การศึกษา อาชีพ และรายได้ต่างกัน มีความคิดเห็นต่อพฤติกรรมทางการเมืองในการออกเสียงลงคะแนนเลือกตั้งทั่วไป ปี พ.ศ. ๒๕๖๒ ในตำบลท่าช้าง อำเภอเฉลิมพระเกียรติ จังหวัดนครราชสีมา โดยรวมไม่แตกต่างกัน จึงปฏิเสธสมมติฐานการวิจัย^{๓๔}

พระจักรพงษ์ อนุตตโร (วงษ์โพธิ์) ได้วิจัยเรื่อง “ความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อจริยธรรมของผู้ที่ดำรงตำแหน่งทางการเมือง อำเภอวิเชียรบุรี จังหวัดเพชรบูรณ์” ผลการวิจัยพบว่า ๑. ความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อจริยธรรมของผู้ที่ดำรงตำแหน่งทางการเมือง อำเภอวิเชียรบุรี จังหวัดเพชรบูรณ์ โดยภาพรวม อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านโดยเรียงลำดับตามค่าเฉลี่ยจากสูงสุดไปต่ำสุดพบว่าด้านที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ ด้านการตัดสินใจ อยู่ในระดับมาก รองลงมาคือด้านพฤติกรรม อยู่ในระดับมาก และด้านที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดคือ ด้านคุณลักษณะอยู่ในระดับมาก ตามลำดับ ๒. ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบ ความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อจริยธรรมของผู้ที่ดำรง

^{๓๓} วิจิตร เกิดน้อย, “พฤติกรรมทางการเมืองในการเลือกตั้งทั่วไปของผู้มีสิทธิ์เลือกตั้งในตำบลไทยวาส อำเภอนครชัยศรี จังหวัดนครปฐม”, , สารนิพนธ์รัฐศาสตรมหาบัณฑิต, (บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย, ๒๕๖๓).

^{๓๔} ณัฐกาญจน์ เข็มนาค, “พฤติกรรมทางการเมืองในการออกเสียงลงคะแนนเลือกตั้งทั่วไป ปี พ.ศ. ๒๕๖๒ ในตำบลท่าช้าง อำเภอเฉลิมพระเกียรติ จังหวัดนครราชสีมา”, สารนิพนธ์รัฐศาสตรมหาบัณฑิต, (บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย, ๒๕๖๓).

ตำแหน่งทางการเมือง อำเภอวิเชียรบุรี จังหวัดเพชรบูรณ์ จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคลพบว่า ประชาชนที่มีเพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพและรายได้ต่างกัน มีความคิดเห็นต่อจริยธรรมของผู้ที่ดำรงตำแหน่งทางการเมือง แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ ๐.๐๕ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐานการวิจัย^{๓๕}

ปิ่นอนงค์ ทองบ่อ ได้วิจัยเรื่อง “การเสริมสร้างความเข้าใจการเมืองการปกครองในระบอบประชาธิปไตยของประชาชนในเขตเทศบาลตำบลพระอินทราชา อำเภอบางปะอิน จังหวัดพระนครศรีอยุธยา” ผลการวิจัยพบว่า ๑. การเสริมสร้างความเข้าใจการเมืองการปกครองในระบอบประชาธิปไตยของประชาชนในเขตเทศบาลตำบลพระอินทราชา อำเภอบางปะอิน จังหวัดพระนครศรีอยุธยา โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านโดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากสูงสุดไปต่ำสุด พบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ ด้านหลักการอำนาจอธิปไตยเป็นของปวงชน รองลงมาคือ ด้านหลักความเสมอภาค ด้านหลักเสรีภาพ ด้านหลักการปกครองโดยกฎหมาย และด้านที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดคือ ด้านหลักเสียงข้างมาก ตามลำดับ ๒. ผลการเปรียบเทียบพบว่า ประชาชนที่มีอายุ และระดับการศึกษาต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการเสริมสร้างความเข้าใจการเมืองการปกครองในระบอบประชาธิปไตยของประชาชนในเขตเทศบาลตำบลพระอินทราชา อำเภอบางปะอิน จังหวัดพระนครศรีอยุธยา แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ๐.๐๕ จึงยอมรับสมมติฐานที่ตั้งไว้ ส่วนประชาชนที่มีเพศ และรายได้ต่อเนื่อง มีการเสริมสร้างความเข้าใจในการเมือง ไม่แตกต่างกัน จึงปฏิเสธสมมติฐานที่ตั้งไว้^{๓๖}

พระมหาณัฐพล กิตติปัญญา (อรรถารส) ได้วิจัยเรื่อง “การมีส่วนร่วมทางการเมืองการปกครองของประชาชน ในเขตเทศบาลตำบลมหาพราหมณ์ อำเภอบางบาล จังหวัดพระนครศรีอยุธยา” ผลการวิจัยพบว่า ๑. การมีส่วนร่วมทางการเมืองการปกครองของประชาชน ในเขตเทศบาลตำบลมหาพราหมณ์ อำเภอบางบาล จังหวัดพระนครศรีอยุธยา โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อจำแนกเป็นรายด้านโดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย ดังนี้ ด้านการเลือกตั้ง อยู่ในระดับมาก ด้านการสนทนาเรื่องการเมือง อยู่ในระดับปานกลาง ส่วนด้านการณรงค์หาเสียงเลือกตั้ง และด้านการจัดตั้งและเข้าร่วมเป็นสมาชิกกลุ่มการเมือง อยู่ในระดับน้อย ตามลำดับ ๒. ผลการเปรียบเทียบพบว่า ประชาชนที่มี การศึกษา อาชีพ และรายได้ต่างกัน มีส่วนร่วมทางการเมืองการ

^{๓๕}พระจักรพงษ์ อนุตตโร (วงศ์โพธิ์), “ความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อจริยธรรมของผู้ที่ดำรงตำแหน่งทางการเมือง อำเภอวิเชียรบุรี จังหวัดเพชรบูรณ์”, *สารนิพนธ์รัฐศาสตรมหาบัณฑิต*, (บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย, ๒๕๖๓).

^{๓๖}ปิ่นอนงค์ ทองบ่อ, “การเสริมสร้างความเข้าใจการเมืองการปกครองในระบอบประชาธิปไตยของประชาชนในเขตเทศบาลตำบลพระอินทราชา อำเภอบางปะอิน จังหวัดพระนครศรีอยุธยา”, *สารนิพนธ์รัฐศาสตรมหาบัณฑิต*, (บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย, ๒๕๖๓).

ปกครองในเขตเทศบาลตำบลมหาพราหมณ์ อำเภอบางบาล จังหวัดพระนครศรีอยุธยา โดยรวมแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ ๐.๐๕ จึงยอมรับสมมติฐานการวิจัย ส่วนประชาชนที่มีเพศ อายุ และสถานภาพการสมรสต่างกัน มีส่วนร่วมทางการเมืองการปกครองไม่แตกต่างกัน จึงปฏิเสธสมมติฐานการวิจัย^{๓๓๗}

พระปลัดเอกชัย จนทโชโต (คงชีวะ) ได้วิจัยเรื่อง “การมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชนในการเลือกตั้งระดับท้องถิ่นตำบลหนองแก อำเภอพระพุทธรบาท จังหวัดสระบุรี” ผลการวิจัย พบว่า ๑. การมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชนในการเลือกตั้งระดับท้องถิ่นตำบลหนองแก อำเภอพระพุทธรบาท จังหวัดสระบุรี โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน โดยเรียงลำดับตามค่าเฉลี่ยจากสูงสุดไปต่ำสุด พบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ ด้านการมีส่วนร่วมในการดำเนินกิจกรรม รองลงมาคือ ด้านการมีส่วนร่วมในการรับผลประโยชน์อยู่ในระดับมาก และด้านที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ ด้านการมีส่วนร่วมในการตัดสินใจอยู่ในระดับมาก ตามลำดับ ๒. ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบการมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชนในการเลือกตั้งระดับท้องถิ่นตำบลหนองแก อำเภอพระพุทธรบาท จังหวัดสระบุรี ประชาชนที่มีเพศต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการมีส่วนร่วมทางการเมืองในการเลือกตั้งระดับท้องถิ่น ไม่แตกต่างกัน ซึ่งปฏิเสธสมมติฐานการวิจัย ประชาชนที่มีอายุ การศึกษา อาชีพ และรายได้ต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการมีส่วนร่วมทางการเมืองในการเลือกตั้งระดับท้องถิ่น แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ ๐.๐๕ ดังนั้นจึงยอมรับสมมติฐานการวิจัย^{๓๓๘}

เกรียงไกร พัฒนะโชติ ได้วิจัยเรื่อง “วัฒนธรรมการมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชนในอำเภอวังน้อย จังหวัดพระนครศรีอยุธยา” ผลการวิจัยพบว่า ๑. วัฒนธรรมการมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชนในอำเภอวังน้อย จังหวัดพระนครศรีอยุธยา โดยภาพรวม อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านโดยเรียงลำดับตามค่าเฉลี่ยจากสูงสุดไปต่ำสุด พบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ ด้านการรับรู้ข่าวสารทางการเมือง รองลงมาคือ ด้านการไปใช้สิทธิในการเลือกตั้ง และด้านที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ ด้านการมีส่วนร่วมทางการเมือง) ตามลำดับ ๒. ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบวัฒนธรรมการมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชนในอำเภอวังน้อย จังหวัดพระนครศรีอยุธยา โดยจำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคลพบว่า ประชาชนที่มีเพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพและรายได้ต่างกัน มี

^{๓๓๗}พระมหาณัฐพล กิตติปัญญา (อรรถารส), “การมีส่วนร่วมทางการเมืองการปกครองของประชาชน ในเขตเทศบาลตำบลมหาพราหมณ์ อำเภอบางบาล จังหวัดพระนครศรีอยุธยา”, **สารนิพนธ์รัฐศาสตรมหาบัณฑิต**, (บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย, ๒๕๖๓).

^{๓๓๘}พระปลัดเอกชัย จนทโชโต (คงชีวะ), “การมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชนในการเลือกตั้งระดับท้องถิ่นตำบลหนองแก อำเภอพระพุทธรบาท จังหวัดสระบุรี”, **สารนิพนธ์รัฐศาสตรมหาบัณฑิต**, (บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย, ๒๕๖๓).

ความคิดเห็นต่อการสื่อสารทางการเมืองของนักการเมืองท้องถิ่น โดยภาพรวมไม่แตกต่างกัน ดังนั้นจึงปฏิเสธสมมติฐานที่ตั้งไว้^{๓๙}

รัตนา สารักษ์ ได้วิจัยเรื่อง “การส่งเสริมวัฒนธรรมการเมืองของประชาชนในอำเภอนิคมพัฒนา จังหวัดระยอง” ผลการวิจัยพบว่า ๑. การส่งเสริมวัฒนธรรมทางการเมืองของประชาชนในอำเภอนิคมพัฒนา จังหวัดระยองโดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านโดยเรียงลำดับตามค่าเฉลี่ยจากสูงสุดไปต่ำสุด พบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ ด้านวัฒนธรรมทางการเมืองแบบค้ำค้ำ รองลงมาคือ ด้านวัฒนธรรมทางการเมืองแบบมีส่วนร่วม อยู่ในระดับมากและด้านที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ ด้านวัฒนธรรมทางการเมืองแบบไปร้ฟ้า ตามลำดับ ๒. ผลการเปรียบเทียบการส่งเสริมวัฒนธรรมทางการเมืองของประชาชนในอำเภอนิคมพัฒนา จังหวัดระยองโดยจำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล พบว่า ประชาชนในอำเภอนิคมพัฒนา จังหวัดระยอง ที่มีเพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพและรายได้ต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการส่งเสริมวัฒนธรรมทางการเมืองโดยภาพรวมแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ ๐.๐๕ ดังนั้น จึงยอมรับสมมติฐานการวิจัย^{๔๐}

พระสร้อยทอง ปณญาวุธ (ประทุมทอง) ได้วิจัยเรื่อง “การพัฒนาการมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชนในเขตตำบลเมืองเตา อำเภอยักษ์ภูมิพิสัย จังหวัดมหาสารคาม” ผลการวิจัยพบว่า ๑. การพัฒนาการมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชนในตำบลเมืองเตา อำเภอยักษ์ภูมิพิสัย จังหวัดมหาสารคาม โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านการรับรู้ข้อมูลข่าวสารทางการเมือง ตามหลักอภิธานิยธรรม อยู่ในระดับมาก ด้านการมีส่วนร่วมในกิจกรรมทางการเมืองตามหลักอภิธานิยธรรม อยู่ในระดับมาก รองลงมาได้แก่ด้านการไปใช้สิทธิและมีส่วนร่วมในการเลือกตั้ง ตามหลักอภิธานิยธรรม อยู่ในระดับมาก และด้านการประขามติและประชาพิจารณ์ ตามหลักอภิธานิยธรรม อยู่ในระดับมาก ตามลำดับ ๒. ผลการเปรียบเทียบการพัฒนาการมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชนในตำบลเมืองเตา อำเภอยักษ์ภูมิพิสัย จังหวัดมหาสารคามโดยการจำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล พบว่า เพศอายุ และระดับการศึกษาต่างกัน ประชาชนมีส่วนร่วมแตกต่างกัน จึงปฏิเสธสมมติ

^{๓๙}เกรียงไกร พัฒนะโชติ, “วัฒนธรรมการเมืองมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชนในอำเภอวังน้อย จังหวัดพระนครศรีอยุธยา”, **สารนิพนธ์รัฐศาสตรมหาบัณฑิต**, (บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย, ๒๕๖๓).

^{๔๐}รัตนา สารักษ์, “การส่งเสริมวัฒนธรรมการเมืองของประชาชนใน อำเภอนิคมพัฒนา จังหวัดระยอง”, **สารนิพนธ์รัฐศาสตรมหาบัณฑิต**, (บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย, ๒๕๖๓).

ฐานที่ตั้งไว้ สวนประชาชนที่มี อาชีพ และรายได้ต่อเดือน ต่างกัน มีส่วนร่วมแตกต่างกัน จึงยอมรับสมมติฐานที่ตั้งไว้^{๔๑}

ตารางที่ ๒.๕ สรุปงานวิจัยเกี่ยวกับการพฤติกรรมทางการเมือง

นักวิชาการ	แนวคิดหลัก
วิจิตร เกิดน้อย (๒๕๖๓)	ผลการวิจัยพบว่า ๑. ประชาชนมีพฤติกรรมทางการเมืองในการเลือกตั้งทั่วไป โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อจำแนกเป็นรายด้านพบว่า อยู่ในระดับมากทุกด้าน ดังนี้ ด้านพฤติกรรมช่วงเลือกตั้ง รองลงมาด้านพฤติกรรมก่อนเลือกตั้ง และด้านพฤติกรรมหลังเลือกตั้ง ตามลำดับ ๒. ผลการเปรียบเทียบพบว่า ประชาชนที่เพศ อายุ อาชีพ ต่างกัน มีพฤติกรรมทางการเมือง โดยรวม แตกต่างกัน
ณัฐกาญจน์ เข็มนาค (๒๕๖๓)	ผลการวิจัยพบว่า ๑. ความคิดเห็นของประชาชนต่อพฤติกรรมทางการเมืองในการออกเสียงลงคะแนนเลือกตั้งทั่วไป โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อจำแนกเป็นรายด้านพบว่าด้านนี้ ด้านการวิพากษ์วิจารณ์ต่อการดำเนินการของพรรคการเมือง ด้านการเป็นสมาชิกกลุ่ม/สมาคม องค์กรทางการเมือง และ ด้านการไปใช้สิทธิ์เลือกตั้งและด้านการติดตามข่าวสารทางการเมือง ด้านการให้การสนับสนุนพรรคการเมือง ตามลำดับ ๒. ผลการเปรียบเทียบพบว่า ประชาชนที่มีเพศ อายุ การศึกษา อาชีพ และรายได้ต่างกัน มีความคิดเห็นต่อพฤติกรรมทางการเมืองในการออกเสียงลงคะแนนเลือกตั้ง โดยรวมไม่แตกต่างกัน จึงปฏิเสธสมมติฐานการวิจัย

ตารางที่ ๒.๕ สรุปงานวิจัยเกี่ยวกับการพฤติกรรมทางการเมือง (ต่อ)

นักวิชาการ	แนวคิดหลัก
------------	------------

^{๔๑}พระสร้อยทอง ปญญาวุธ (ประทุมทอง), “การพัฒนาการมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชนในเขตตำบลเมืองเตา อำเภอพยัคฆภูมิพิสัย จังหวัดมหาสารคาม”, สารนิพนธ์รัฐศาสตรมหาบัณฑิต, (บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย, ๒๕๖๓).

ปิ่นอนงค์ ทองบ่อ
(๒๕๖๓)

ผลการวิจัยพบว่า ๑. การเสริมสร้างความเข้าใจ การเมืองการปกครองในระบอบประชาธิปไตยของ ประชาชน โดยรวมอยู่ในระดับมาก ดังนี้ ด้านหลักการ อำนาจอธิปไตยเป็นของปวงชน รองลงมาอยู่ในระดับ ปานกลาง คือ ด้านหลักความเสมอภาค ด้านหลัก เสรีภาพ ด้านหลักการปกครองโดยกฎหมาย และด้าน ที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดคือ ด้านหลักเสียงข้างมาก ตามลำดับ ๒. ผลการเปรียบเทียบพบว่า ประชาชนที่มี อายุ และระดับการศึกษาต่างกัน มีความคิดเห็นต่อ การเสริมสร้างความเข้าใจการเมืองการปกครอง แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ๐.๐๕ ส่วนประชาชนที่มี เพศ และรายได้ต่อเดือน มีการเสริมสร้างความเข้าใจ ในการเมือง ไม่แตกต่างกัน

พระปลัดเอกชัย จนทโชโต (คงชีวะ)
(๒๕๖๓)

ผลการวิจัย พบว่า ๑. การมีส่วนร่วมทางการเมือง ของประชาชนในการเลือกตั้ง โดยภาพรวมอยู่ในระดับ เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านการมีส่วนร่วมใน การดำเนินกิจกรรม ด้านการมีส่วนร่วมในการรับผลปะ โยชน์ และด้านการมีส่วนร่วมในการตัดสินใจอยู่ใน ระดับมาก ๒. ผลการเปรียบเทียบพบว่า ประชาชนที่มี เพศต่างกัน มีส่วนร่วมไม่แตกต่างกัน ประชาชนที่มี อายุ การศึกษา อาชีพ และรายได้ต่างกัน มีความ คิดเห็นต่อการมีส่วนร่วมทางการเมืองในการเลือกตั้ง ระดับท้องถิ่น แตกต่างกัน

ตารางที่ ๒.๕ สรุปงานวิจัยเกี่ยวกับการพฤติกรรมทางการเมือง (ต่อ)

นักวิชาการ	แนวคิดหลัก
เกรียงไกร พัฒนะโชติ (๒๕๖๓)	ผลการวิจัยพบว่า ๑. วัฒนธรรมการมีส่วนร่วม ทางการเมืองของประชาชน โดยภาพรวม อยู่ในระดับ มาก คือ ด้านการรับรู้ข่าวสารทางการเมือง ด้านการ

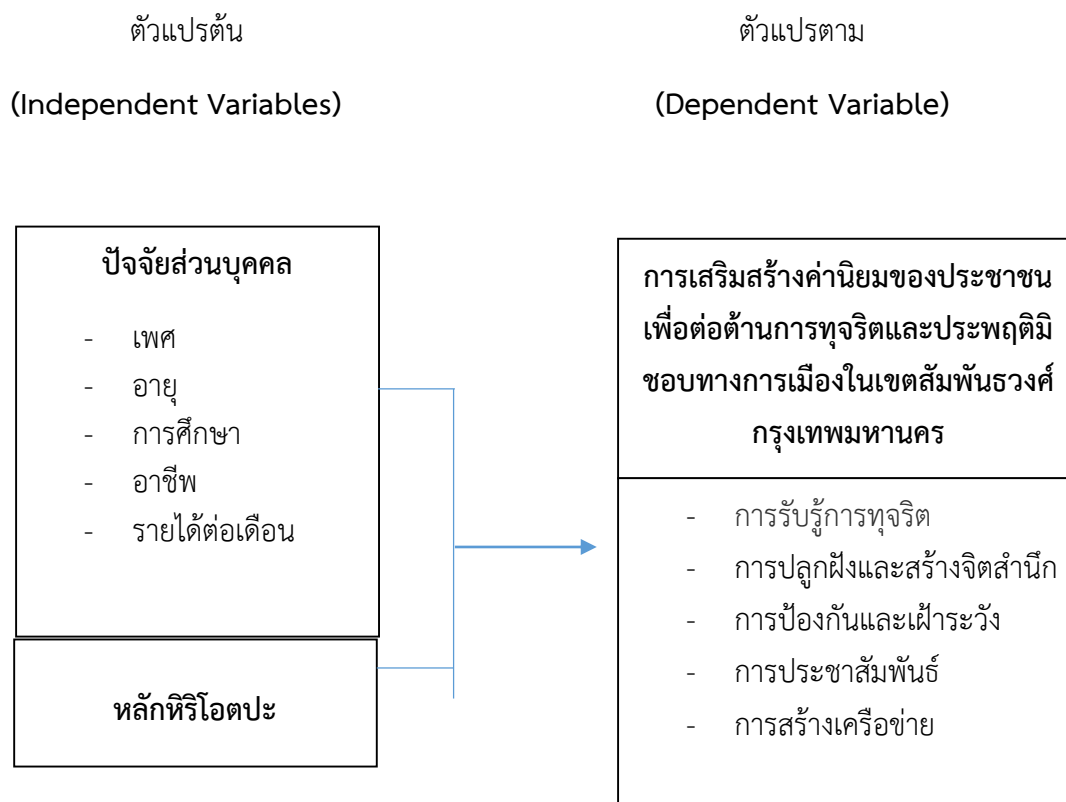
ไปใช้สิทธิในการเลือกตั้ง และด้านการมีส่วนร่วมทางเมือง ตามลำดับ ๒. ผลการเปรียบเทียบ พบว่าประชาชนที่มีเพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพและรายได้ต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการสื่อสารทางการเมืองของนักการเมืองท้องถิ่น โดยภาพรวมไม่แตกต่างกัน

พระมหาณัฐพล กิตติปัญญา (อรรถารส)
(๒๕๖๓)

ผลการวิจัยพบว่า การมีส่วนร่วมทางการเมืองการปกครองของ โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ดังนี้ ด้านการเลือกตั้ง อยู่ในระดับมาก ด้านการสนทนาเรื่องการเมือง อยู่ในระดับปานกลาง ส่วนด้านการรณรงค์หาเสียงเลือกตั้ง และด้านการจัดตั้งและเข้าร่วมเป็นสมาชิกกลุ่มการเมือง อยู่ในระดับน้อย ๒. ผลการเปรียบเทียบพบว่าประชาชนที่มี การศึกษา อาชีพและรายได้ต่างกัน มีส่วนร่วมทางการเมือง โดยรวมแตกต่างกัน ส่วนประชาชนที่มีเพศ อายุ และสถานภาพการสมรสต่างกัน มีส่วนร่วมไม่แตกต่างกัน

๒.๘ กรอบแนวคิดในการวิจัย

การวิจัยเรื่อง “การเสริมสร้างค่านิยมของประชาชนเพื่อต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบทางการเมืองในเขตสัมพันธวงศ์ กรุงเทพมหานคร” จากการศึกษาแนวคิด และทฤษฎี เกี่ยวกับการสร้างค่านิยม ค่านิยมหลักของคนไทย ๑๒ ประการ และนโยบายพื้นฐานแห่งรัฐเกี่ยวกับค่านิยมพื้นฐานการต้านการทุจริต ผู้วิจัยจึงนำมาเป็นกรอบแนวคิดในการวิจัยดังนี้

ภาพที่ ๒.๑ กรอบแนวคิดในการวิจัย

บทที่ ๓

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยเรื่อง “การเสริมสร้างค่านิยมของประชาชนเพื่อต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบทางการเมืองในเขตสัมพันธวงศ์ กรุงเทพมหานคร” เป็นการศึกษาโดยใช้รูปแบบผสมผสานโดยใช้ระเบียบวิธีวิจัยและขั้นตอนในการดำเนินการวิจัย ดังนี้

๓.๑ รูปแบบการวิจัย

๓.๒ ประชากร กลุ่มตัวอย่างและผู้ให้ข้อมูลสำคัญ

๓.๓ เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

๓.๔ การเก็บรวบรวมข้อมูล

๓.๕ การวิเคราะห์ข้อมูล

๓.๑ รูปแบบการวิจัย

งานวิจัยเรื่อง “การเสริมสร้างค่านิยมของประชาชนเพื่อต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบทางการเมืองในเขตสัมพันธวงศ์ กรุงเทพมหานคร” เป็นการศึกษาแบบผสมผสานวิธี (Mixed Methods Research) คือ เชิงปริมาณ (Quantitative Research) โดยใช้วิธีการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) จากแบบสอบถาม (Questionnaire) ประกอบการสัมภาษณ์เชิงลึก (In depth Interview) กับผู้ให้ข้อมูลสำคัญ

๓.๒ ประชากร กลุ่มตัวอย่างและผู้ให้ข้อมูลสำคัญ

๓.๒.๑ ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

๑) ประชากร (Population)

ได้แก่ ประชาชนที่มีอายุ ๑๘ ปีขึ้นไป ในเขตสัมพันธวงศ์ กรุงเทพมหานคร จำนวน

๒๗,๐๑๒ คน^๑

^๑ข้อมูลผู้มีสิทธิลงคะแนนเสียงเลือกตั้ง ๒๕๖๒, [ออนไลน์], แหล่งข้อมูล: <https://www.ect.go.th/samphanthawong/main.php?filename=index>. [๑๕ ตุลาคม ๒๕๖๓].

๒) กลุ่มตัวอย่าง (Sample)

ได้แก่ ประชาชนที่มีอายุ ๑๘ ปีขึ้นไปในเขตพื้นที่ใน เขตสัมพันธวงศ์ กรุงเทพมหานคร จำนวน ๓๙๕ คน ผู้วิจัยกำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่าง (Sample Size) และวิธีการสุ่มกลุ่มตัวอย่าง (Sampling) ดังนี้

ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง (Sample Size) กลุ่มตัวอย่างได้มาจากประชาชน จำนวน ๒๗,๐๑๒ คน^๒ ที่ได้จากสูตรของ Taro Yamane ซึ่งใช้ระดับความคลาดเคลื่อนที่ ๐.๐๕ ดังนี้

$$n = \frac{N}{1 + N(e)^2}$$

โดย N = จำนวนประชากรทั้งหมด
 e = ความคลาดเคลื่อนที่ยอมรับได้
 n = จำนวนกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรทั้งหมด ๒๗,๐๑๒ คน เมื่อแทนค่าในสูตรจะได้ดังนี้

$$n = \frac{27,012}{1 + 27,012(0.05)^2}$$

$$n = \frac{27,012}{1 + 67.53}$$

$$n = 394.16$$

ดังนั้นจำนวนกลุ่มตัวอย่าง เท่ากับ ๓๙๕ คน

วิธีการสุ่มกลุ่มตัวอย่าง (Sampling) การสุ่มกลุ่มตัวอย่างใช้หลักการสุ่มแบบแบ่งชั้น ประกอบด้วยขั้นตอน ดังนี้

- ๑) เลือกกลุ่มตัวอย่างที่เป็นตัวแทน จากเขตสัมพันธวงศ์ กรุงเทพมหานคร
- ๒) กำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างเป็นสัดส่วน โดยพิจารณาจากจำนวนประชากร เพื่อให้ได้ข้อมูลมีลักษณะกระจาย ให้สัมพันธ์กับสัดส่วนของประชากร จากแต่ละแขวง โดยทำการสุ่มแบบแบ่งชั้น (Stratified random sampling) จากประชาชน ๒๗,๐๑๒ คน
- ๓) แบ่งระดับการสุ่มกลุ่มตัวอย่างตามแขวง ในเขตสัมพันธวงศ์ กรุงเทพมหานคร อย่างเป็นสัดส่วนโดยใช้สูตร ดังนี้

จำนวนตัวอย่างในแต่ละชั้น = $\frac{\text{จำนวนตัวอย่างทั้งหมด} \times \text{จำนวนประชากรในแต่ละชั้น}}{\text{จำนวนประชากรทั้งหมด}}$

^๒<http://www.bangkok.go.th/samphanthawong> [๑๕ ตุลาคม ๒๕๖๓].

จากสูตรจะได้ประชากรที่เป็นกลุ่มตัวอย่างในแต่ละชั้นของประชาชน ในเขตสัมพันธวงศ์ กรุงเทพมหานคร รวม ๓๙๕ คน รายละเอียดดังตารางที่ ๓.๑

ตารางที่ ๓.๑ จำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่างประชาชนในเขตสัมพันธวงศ์ กรุงเทพมหานคร

ระดับชั้น	จำนวนประชากร (คน)	จำนวนกลุ่มตัวอย่าง(คน)
เขตสัมพันธวงศ์		
๑) แขวงสัมพันธวงศ์	๑๐,๑๘๓	๑๔๙
๒) แขวงจักรวรรดิ	๘,๕๐๔	๑๒๔
๓) แขวงตลาดน้อย	๘,๓๒๕	๑๒๒
	๒๗,๐๑๒	๓๙๕

๔) ใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบบังเอิญ (accidental sampling) หรือการเลือกหน่วยตัวอย่าง แบบตามสะดวก (convenience sampling) ในการเก็บข้อมูล ให้ครบ ๓๙๕ คน จากแขวงต่างๆ ดังตารางที่ ๓.๑

๓.๒.๒ ผู้ให้ข้อมูลสำคัญ

ผู้วิจัยทำการสัมภาษณ์เชิงลึก (In depth Interview) ผู้ให้ข้อมูลสำคัญ จำนวน ๘ คน ได้แก่ ๑) กลุ่มผู้นำทางการเมือง จำนวน ๒ คน ๒) กลุ่มนักการเมืองท้องถิ่น จำนวน ๒ คน ๓) กลุ่มผู้นำชุมชน จำนวน ๒ คน และ ๔) กลุ่มนักวิชาการ จำนวน ๒ คน

ชื่อ-นามสกุล	ตำแหน่ง
๑. นางสาวอติทยา โชคกิจมนัสชัย	ผู้อำนวยการเขตสัมพันธวงศ์ กรุงเทพมหานคร
๒. นางสาวกานต์กนิษฐ์ แห้วสันตติ	สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร กรุงเทพมหานคร เขต ๑
๓. นางเพ็ญพรรณ บัณฑิตวงศ์ไพศาล	ผู้อำนวยการสถานศึกษา โรงเรียนวัดจักรวรรดิ สำนักงานเขตสัมพันธวงศ์ กรุงเทพมหานคร
๔. นางสาวโสภา นาคสงค์	ผู้อำนวยการสถานศึกษา โรงเรียนวัดปทุมคงคา สำนักงานเขตสัมพันธวงศ์ กรุงเทพมหานคร
๕. นายสุริยกานต์ สุรชน	ผู้อำนวยการสถานศึกษา โรงเรียนวัดสัมพันธวงศ์ สำนักงานเขตสัมพันธวงศ์ กรุงเทพมหานคร
๖. นางสาวพรทิพย์ ชำนิกล้า	หัวหน้าฝ่ายปกครอง สำนักงานเขตสัมพันธวงศ์ กรุงเทพมหานคร
๗. นางลัดดา อมรชัยประสิทธิ์	ประธานชุมชนอิสราณีภาพ

๓.๓ เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นแบบสอบถามและแบบสัมภาษณ์ ผู้วิจัยได้สร้างขึ้นมาจากศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ปรึกษาอาจารย์ที่ปรึกษาและผู้เชี่ยวชาญ แล้วนำมาปรับปรุงแก้ไข ตามขั้นตอนดังนี้

๓.๓.๑ ขั้นตอนการสร้างเครื่องมือ

๑. ศึกษาค่านิยมต่อต้านการทุจริตและประพฤตินิยมชอบทางการเมืองของประชาชนในเขตสัมพันธวงศ์ กรุงเทพมหานคร จากเอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

๒. กำหนดกรอบแนวคิด ในการสร้างเครื่องมือการวิจัย

๓. กำหนดวัตถุประสงค์ในการสร้างเครื่องมือการวิจัยโดยขอคำปรึกษาจากอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

๔. สร้างเครื่องมือ

๕. นำเสนอโครงสร้างเครื่องมือการวิจัยต่ออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์และผู้เชี่ยวชาญ เพื่อตรวจสอบและปรับปรุงแก้ไข

๖. นำเครื่องมือการวิจัยไปทดลองใช้กับประชากรที่มีลักษณะคล้ายกับกลุ่มตัวอย่างเพื่อหาค่าสัมประสิทธิ์ความเที่ยงตรงของเครื่องมือ

๗. ปรับปรุงแก้ไขเครื่องมือการวิจัย

๘. จัดพิมพ์แบบสอบถามฉบับสมบูรณ์ และนำไปใช้จริงเพื่อเก็บรวบรวมข้อมูลกับกลุ่มตัวอย่าง

๙. รวบรวมแบบสอบถาม แล้วนำมาวิเคราะห์

๓.๓.๒ ลักษณะของเครื่องมือ

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แบบสอบถาม (Questionnaire) และแบบสัมภาษณ์ (Interview) ที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้นตามกรอบการศึกษาค่านิยมต่อต้านการทุจริตและประพฤตินิยมชอบทางการเมืองของประชาชนในเขตสัมพันธวงศ์ กรุงเทพมหานคร เพื่อใช้เก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย โดยมีลักษณะดังนี้

(๑) แบบสอบถาม (Questionnaire)

แบ่งแบบสอบถามออกเป็น ๓ ตอน ดังนี้

ตอนที่ ๑ เป็นแบบสอบถามแบบเลือกตอบ (Check List) ถามเกี่ยวกับสถานภาพส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ อายุ เพศ ระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้

ตอนที่ ๒ เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับการศึกษาค่านิยมต่อต้านการทุจริตและประพฤตินิยมชอบทางการเมืองของประชาชนในเขตสัมพันธวงศ์ กรุงเทพมหานคร โดยมีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประเมินค่า (Rating Scale) ๕ ระดับ คือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย และน้อยที่สุด โดยมีเกณฑ์การให้คะแนนดังนี้

๔ หมายถึง	มีค่านิยมต่อต้านการทุจริต อยู่ในระดับ	มากที่สุด
๔ หมายถึง	มีค่านิยมต่อต้านการทุจริต อยู่ในระดับ	มาก

- ๓ หมายถึง มีค่านิยมต่อต้านการทุจริต อยู่ในระดับ ปานกลาง
 ๒ หมายถึง มีค่านิยมต่อต้านการทุจริต อยู่ในระดับ น้อย
 ๑ หมายถึง มีค่านิยมต่อต้านการทุจริต อยู่ในระดับ น้อยที่สุด

ตอนที่ ๓ เป็นแบบสอบถามแบบปลายเปิด ถามเกี่ยวกับปัญหา อุปสรรคและข้อเสนอแนะการเสริมสร้างค่านิยมของประชาชนเพื่อต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบทางการเมืองในเขตสัมพันธวงศ์ กรุงเทพมหานคร

(๒) แบบสัมภาษณ์

ในการศึกษาวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้สร้างแบบสัมภาษณ์เชิงลึกเกี่ยวกับการเสริมสร้างค่านิยมของประชาชนเพื่อต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบทางการเมืองในเขตสัมพันธวงศ์ กรุงเทพมหานคร ใช้ในการรวบรวมข้อมูลจากผู้ให้ข้อมูลสำคัญ (Key Informants) โดยแบ่งแบบสัมภาษณ์เชิงลึกออกเป็น ๒ ตอน ดังนี้

ตอนที่ ๑ แบบสัมภาษณ์เกี่ยวกับข้อมูลส่วนตัวของผู้ให้สัมภาษณ์

ตอนที่ ๒ แบบสัมภาษณ์เกี่ยวกับการสร้างค่านิยมต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบทางการเมืองของประชาชนในเขตสัมพันธวงศ์ กรุงเทพมหานคร

๓.๓.๓ การสร้าง และตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ

เพื่อให้แบบสอบถามที่สร้างขึ้นใช้ในการศึกษาครั้งนี้ สามารถวัดสิ่งที่ต้องการวัด และมีความแม่นยำในการวัด ผู้วิจัยได้ทำการตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือ ดังนี้

๑. ร่างแบบสอบถามให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ และแนวทางที่ได้ศึกษาจากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

๒. นำแบบสอบถามไปให้อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ตรวจสอบความถูกต้องตามเนื้อหา (Content Validity)

๓. นำแบบสอบถามกลับมาปรับปรุงแก้ไขให้ถูกต้องตามที่อาจารย์ที่ปรึกษาให้คำแนะนำ

๔. นำแบบสอบถามฉบับร่างเสนอต่อที่ปรึกษาเพื่อขอรับคำแนะนำและปรับปรุงแก้ไข แล้วส่งให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความเที่ยงตรงตามเนื้อหา (Validity) จำนวน ๕ ท่าน ดังมีรายชื่อต่อไปนี้

๑) รศ.ดร.จำนงค์ อติวัฒน์สิทธิ์

อาจารย์ประจำหลักสูตรบัณฑิตศึกษา สาขาวิชารัฐศาสตร์ ภาควิชารัฐศาสตร์ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

๒) รศ.อนุภูมิ ไชวเกษม

อาจารย์ประจำหลักสูตรบัณฑิตศึกษา สาขาวิชารัฐศาสตร์ ภาควิชารัฐศาสตร์ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

๓) รศ.ดร.เต็มศักดิ์ ทองอินทร์

อาจารย์ประจำหลักสูตรบัณฑิตศึกษา สาขาวิชารัฐศาสตร์ ภาควิชารัฐศาสตร์ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

๔) ผศ.ชวีชัย ไชยสา อาจารย์ประจำภาควิชารัฐศาสตร์ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

๕) อ.ดร.กาญจนา คำจตุติ ประธานหลักสูตรรัฐศาสตรบัณฑิต ภาควิชารัฐศาสตร์ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

ผู้เชี่ยวชาญทดสอบหาค่าความสอดคล้องกับเนื้อหา มีเกณฑ์การให้คะแนน ดังนี้

- +๑ เมื่อผู้เชี่ยวชาญมีความแน่ใจว่าข้อคำถามนั้นสอดคล้องกับเนื้อหา
- ๐ เมื่อผู้เชี่ยวชาญมีความไม่แน่ใจว่าข้อคำถามนั้นสอดคล้องกับเนื้อหา
- ๑ เมื่อผู้เชี่ยวชาญมีความแน่ใจว่าข้อคำถามนั้นไม่สอดคล้องกับเนื้อหา

นำแบบสอบถามที่ได้รับจากผู้เชี่ยวชาญ หาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) Index of concurrence

$$IOC = \frac{\sum R}{N}$$

= ผลรวมคะแนนของผู้เชี่ยวชาญ

N = จำนวนผู้เชี่ยวชาญ

IOC = ค่าดัชนีความสอดคล้องหรือความตรงเชิงเนื้อหา

ค่าดัชนีความสอดคล้องหรือความตรงเชิงเนื้อหา มีค่าเท่ากับ ๐.๕ หรือมากกว่า หมายความว่า ข้อคำถามนั้นสอดคล้องกับเนื้อหา ส่วนค่าดัชนีความสอดคล้องหรือความตรงเชิงเนื้อหา มีค่าน้อยกว่า ๐.๕ หมายความว่า ข้อคำถามนั้นต้องดำเนินการปรับปรุงแก้ไขหรือตัดทิ้งไป เพราะถือว่าเป็นข้อคำถามที่ขาดความตรงตามเนื้อหาหรือมีความตรงตามเนื้อหาต่ำเกินไปโดยนำแบบสอบถามมาปรับปรุงแก้ไขเพื่อเกิดความเที่ยงตรงตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ (Expert) และเพื่อให้เกิดความเชื่อมั่น จากการทดสอบเครื่องมือกับกลุ่มตัวอย่าง รวมทั้งผ่านความเห็นชอบจากที่ปรึกษา แล้วจึงนำไปเก็บข้อมูลจากประชากรที่กำหนดไว้

๕. นำแบบสอบถามที่ได้รับการปรับปรุงแก้ไขแล้วไปทดลองใช้ (Try out) กับประชากร ที่มีสถานภาพเช่นเดียวกับกลุ่มตัวอย่างจำนวน ๓๐ คน เพื่อหาความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม

๖. นำแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเองไปหาความเชื่อมั่น (Reliability) ด้วยวิธีการหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha Coefficient) ของครอนบาค (Cronbach)^๓ โดยใช้สถิติทางสังคมศาสตร์ ได้ค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ ๐.๙๓๒

๓.๔ การเก็บรวบรวมข้อมูล

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล มีขั้นตอนดังนี้

๓.๔.๑ การเก็บรวบรวมข้อมูลแบบสอบถาม

๑. ทำหนังสือขอความอนุเคราะห์ในการเก็บข้อมูลจากผู้อำนวยการหลักสูตรรัฐศาสตรมหาบัณฑิต ภาควิชารัฐศาสตร์ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย อำเภอวังน้อย จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ถึงผู้อำนวยการเขตสัมพันธวงศ์ ๑ ฉบับ

^๓สิน พันธุ์พินิจ, เทคนิคการวิจัยทางสังคมศาสตร์, (กรุงเทพมหานคร : บริษัทจูนพับลิชชิ่ง จำกัด, ๒๕๕๗), หน้า ๑๙๑.

๒. นำแบบสอบถามฉบับสมบูรณ์ไปเก็บข้อมูลกับประชากรอายุ ๑๘ ปีขึ้นไป ทั้ง ๓ แขวง ในการสร้างค่านิยมต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบทางการเมืองของประชาชนในเขตสัมพันธวงศ์ กรุงเทพมหานคร ที่เป็นกลุ่มตัวอย่างจำนวน ๓๙๕ ชุด และเก็บแบบสอบถามคืนด้วยตนเอง แล้วนำมาตรวจสอบความถูกต้อง

๓. นำข้อมูลที่ได้ไปวิเคราะห์และประมวลผลโดยโปรแกรมสำเร็จรูปเพื่อการวิจัยทางสังคมศาสตร์ต่อไป

๓.๔.๒ การเก็บรวบรวมข้อมูลแบบสัมภาษณ์

๑. ทำหนังสือขอความอนุเคราะห์ในการเก็บรวบรวมข้อมูลจากผู้อำนวยการหลักสูตร รัฐศาสตรมหาบัณฑิต ภาควิชารัฐศาสตร์ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย อำเภอวังน้อย จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ถึงผู้ให้ข้อมูลสำคัญ (Key Informants) จำนวน ๘ รูปหรือคน เพื่อขอความอนุเคราะห์ในการให้สัมภาษณ์

๒. ทำการนัดวัน เวลา และสถานที่กับผู้ให้ข้อมูลสำคัญ (Key Informants) เพื่อสัมภาษณ์ตามที่กำหนดไว้

๓. ดำเนินการสัมภาษณ์ตามวัน เวลาและสถานที่ที่กำหนดไว้ จนครบทุกประเด็น โดยขออนุญาตใช้วิธีการจดบันทึกและการบันทึกเสียงประกอบการสัมภาษณ์

๔. นำข้อมูลที่ได้มารวบรวมเพื่อวิเคราะห์ โดยใช้วิธีการใช้เทคนิคการวิเคราะห์เนื้อหา ประกอบบริบท (Content Analysis Techniques)

๓.๕ การวิเคราะห์ข้อมูล และสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์

ผู้วิจัยดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถาม โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปเพื่อการวิจัยทางสังคมศาสตร์ โดยใช้สถิติ ดังนี้

สถิติพรรณนา (Descriptive Statistics) สำหรับอธิบายลักษณะทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง และพรรณนาระดับการสร้างค่านิยมต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบทางการเมืองของประชาชนในเขตสัมพันธวงศ์ กรุงเทพมหานคร สถิติที่ใช้ คือ ค่าความถี่ (Frequency) ค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

การวิเคราะห์ข้อมูล

๑) ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม วิเคราะห์โดยการหาค่าความถี่ (Frequency) ค่าเฉลี่ย (Mean) และค่าร้อยละ (Percentage)

๒) ข้อมูลเกี่ยวกับระดับความคิดเห็นจากการตอบแบบสอบถามของกลุ่มตัวอย่างใช้สถิติการวิเคราะห์ คือ ค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

๓) แปลค่าความหมายของค่าเฉลี่ยโดยยึดเกณฑ์ ดังนี้^๔

ค่าเฉลี่ย ๔.๕๐ – ๕.๐๐ มีค่านิยม อยู่ในระดับ มากที่สุด

ค่าเฉลี่ย ๓.๕๐ – ๔.๔๙ มีค่านิยม อยู่ในระดับ มาก

^๔ชานินทร์ ศิลป์จารุ, การวิจัยและวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติด้วย SPSS, พิมพ์ครั้งที่ ๑๐, (กรุงเทพมหานคร : ปิซิเนนส์แอสต์ดี, ๒๕๕๒), หน้า ๔๘-๔๙.

ค่าเฉลี่ย ๒.๕๐ – ๓.๔๙	มีค่านิยม อยู่ในระดับ ปานกลาง
ค่าเฉลี่ย ๑.๕๐ – ๒.๔๙	มีค่านิยม อยู่ในระดับ น้อย
ค่าเฉลี่ย ๑.๐๐ – ๑.๔๙	มีค่านิยม อยู่ในระดับ น้อยที่สุด

ผู้วิจัยดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลที่เป็นคำถามปลายเปิด (Open Ended Question) วิเคราะห์โดยการเขียนเป็นความถี่และร้อยละ โดยใช้เทคนิคการวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis Technique) ประกอบบริบท (Context)

การวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสัมภาษณ์

ผู้วิจัยวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสัมภาษณ์โดยวิธีการดังนี้

- ๑) นำข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์มาถอดเสียง และบันทึกเป็นข้อความ
- ๒) นำข้อความจากการสัมภาษณ์และการจดบันทึกมาจำแนกเป็นประเด็นและเรียบเรียงเฉพาะประเด็นที่เกี่ยวข้องกับวัตถุประสงค์การวิจัย
- ๓) วิเคราะห์คำให้สัมภาษณ์ของผู้ให้ข้อมูลสำคัญตามวัตถุประสงค์การวิจัย โดยใช้เทคนิคการวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis Technique) ประกอบบริบท (Context)
- ๔) สังเคราะห์ข้อมูลตามวัตถุประสงค์การวิจัยและนำเสนอต่อไป

บทที่ ๔

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยเรื่อง “การเสริมสร้างค่านิยมของประชาชนเพื่อต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบทางการเมืองในเขตสัมพันธวงศ์ กรุงเทพมหานคร” มีวัตถุประสงค์ในการวิจัย ดังนี้ ๑) เพื่อศึกษาระดับความคิดเห็นต่อการเสริมสร้างค่านิยมของประชาชนเพื่อต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบทางการเมืองในเขตสัมพันธวงศ์ กรุงเทพมหานคร ๒) เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นต่อการเสริมสร้างค่านิยมของประชาชนเพื่อต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบทางการเมืองในเขตสัมพันธวงศ์ กรุงเทพมหานคร โดยจำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล และ ๓) เพื่อศึกษาปัญหา อุปสรรคและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการเสริมสร้างค่านิยมของประชาชนเพื่อต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบทางการเมืองในเขตสัมพันธวงศ์ กรุงเทพมหานคร

ผู้วิจัยนำแบบสอบถามที่รวบรวมได้ จากกลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ประชาชนที่มีอายุ ๑๘ ปีขึ้นไปในเขตพื้นที่ใน เขตสัมพันธวงศ์ กรุงเทพมหานคร จำนวน ๓๕๕ คน มาวิเคราะห์โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปการวิเคราะห์ข้อมูลทางสังคมศาสตร์ ผลการวิเคราะห์ข้อมูลนำเสนอต่อไปนี้

๔.๑ ผลการวิเคราะห์ข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม

๔.๒ ผลการวิเคราะห์ระดับความคิดเห็นต่อการเสริมสร้างค่านิยมของประชาชนเพื่อต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบทางการเมืองในเขตสัมพันธวงศ์ กรุงเทพมหานคร

๔.๓ ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบความคิดเห็นต่อการเสริมสร้างค่านิยมของประชาชนเพื่อต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบทางการเมืองในเขตสัมพันธวงศ์ กรุงเทพมหานคร

๔.๔ ผลการวิเคราะห์ปัญหา อุปสรรคและข้อเสนอแนะต่อการเสริมสร้างค่านิยมของประชาชนเพื่อต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบทางการเมืองในเขตสัมพันธวงศ์ กรุงเทพมหานคร

๔.๕ ผลการวิเคราะห์บทสัมภาษณ์เกี่ยวกับการเสริมสร้างค่านิยมของประชาชนเพื่อต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบทางการเมืองในเขตสัมพันธวงศ์ กรุงเทพมหานคร

๔.๖ องค์กรความรู้

๔.๖.๑ องค์กรความรู้ที่ได้จากการวิจัย

๔.๖.๒ องค์กรความรู้ที่ได้สังเคราะห์จากการวิจัย

๔.๑ ผลการวิเคราะห์ข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม

การศึกษาข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม จำนวน ๓๙๕ คน จำแนกตาม เพศ อายุ การศึกษา อาชีพ และรายได้ ผลการวิเคราะห์ข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม มีรายละเอียดดังนี้

ตารางที่ ๔.๑ ผลการวิเคราะห์ข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม

(n=๓๙๕)

ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบสอบถาม	จำนวน	ร้อยละ
เพศ		
ชาย	๑๕๖	๓๙.๕
หญิง	๒๓๙	๖๐.๕
รวม	๓๙๕	๑๐๐.๐
อายุ		
๑๘ - ๓๐ ปี	๔๑	๑๐.๔
๓๑ - ๔๐ ปี	๑๐๒	๒๕.๘
๔๑ - ๕๐ ปี	๑๒๐	๓๐.๔
๕๑ - ๖๐ ปี	๗๘	๑๙.๗
๖๑ ปีขึ้นไป	๕๔	๑๓.๗
รวม	๓๙๕	๑๐๐.๐
การศึกษา		
ต่ำกว่าปริญญาตรี	๑๙๙	๕๐.๔
ปริญญาตรี	๑๗๓	๔๓.๘
สูงกว่าปริญญาตรี	๒๓	๕.๘
รวม	๓๙๕	๑๐๐.๐
อาชีพ		
นักศึกษา	๖๑	๑๕.๔
รับจ้าง	๑๑๔	๒๘.๙
รัฐวิสาหกิจ/รับราชการ	๓๗	๙.๔
พนักงานบริษัท	๑๐๔	๒๖.๓
เจ้าของกิจการ	๗๙	๒๐.๐
รวม	๓๙๕	๑๐๐.๐

ตารางที่ ๔.๑ ผลการวิเคราะห์ข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม (ต่อ)

(n=๓๙๕)

ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบสอบถาม	จำนวน	ร้อยละ
รายได้		
ต่ำกว่า ๑๐,๐๐๐ บาท	๔๖	๑๑.๖
๑๐,๐๐๑ - ๒๐,๐๐๐ บาท	๑๓๑	๓๓.๒
๒๐,๐๐๑ - ๓๐,๐๐๐ บาท	๑๕๒	๓๘.๕
๓๐,๐๐๑ บาท ขึ้นไป	๖๖	๑๖.๗
รวม	๓๙๕	๑๐๐.๐

จากตารางที่ ๔.๑ พบว่า ข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคลของประชาชนผู้ตอบแบบสอบถาม เรื่อง การสร้างค่านิยมต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบทางการเมืองของประชาชนในเขตสัมพันธวงศ์ กรุงเทพมหานคร จำแนกได้ดังนี้

เพศ พบว่า ประชาชนผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เพศหญิง จำนวน ๒๓๙ คน คิดเป็นร้อยละ ๖๐.๕ เพศชาย จำนวน ๑๕๖ คน คิดเป็นร้อยละ ๓๙.๕ ตามลำดับ

อายุ พบว่า ประชาชนผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีอายุ ๔๑ - ๕๐ ปี จำนวน ๑๒๐ คน คิดเป็นร้อยละ ๓๐.๔ อายุ ๓๑-๔๐ ปี จำนวน ๑๐๒ คน คิดเป็นร้อยละ ๒๕.๘ อายุ ๕๑-๖๐ ปี จำนวน ๗๘ คน คิดเป็นร้อยละ ๑๙.๗ อายุ ๖๑ ปีขึ้นไป จำนวน ๕๔ คน คิดเป็นร้อยละ ๑๓.๗ และ อายุ ๑๘ -๓๐ ปี จำนวน ๔๑ คน คิดเป็นร้อยละ ๑๐.๔ ตามลำดับ

การศึกษา พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่การศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรี จำนวน ๑๙๙ คน คิดเป็นร้อยละ ๕๐.๔ ปริญญาตรี จำนวน ๑๗๓ คน คิดเป็นร้อยละ ๔๓.๘ และสูงกว่าปริญญาตรี จำนวน ๒๓ คน คิดเป็นร้อยละ ๕.๘ ตามลำดับ

อาชีพ พบว่า ประชาชนผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีอาชีพรับจ้าง จำนวน ๑๑๔ คน คิดเป็นร้อยละ ๒๘.๙ พนักงานบริษัทเอกชน จำนวน ๑๐๔ คน คิดเป็นร้อยละ ๒๖.๓ เจ้าของกิจการ จำนวน ๗๙ คน คิดเป็นร้อยละ ๒๐.๐ นักศึกษา จำนวน ๖๑ คน คิดเป็นร้อยละ ๑๕.๔ รัฐวิสาหกิจ/รับราชการ จำนวน ๓๗ คน คิดเป็นร้อยละ ๙.๔ ตามลำดับ

รายได้ พบว่า ประชาชนผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีรายได้ต่ำกว่า ๑๐,๐๐๑-๒๐,๐๐๐ บาท จำนวน ๑๕๒ คน คิดเป็นร้อยละ ๓๘.๕ รายได้ ๑๐,๐๐๑-๒๐,๐๐๐ บาท จำนวน ๑๓๑ คน คิดเป็นร้อยละ ๓๓.๒ รายได้มากกว่า ๓๐,๐๐๑ บาท จำนวน ๖๖ คน คิดเป็นร้อยละ ๑๖.๗ และรายได้ต่ำกว่า ๑๐,๐๐๐ บาท จำนวน ๔๖ คน คิดเป็นร้อยละ ๑๑.๖ ตามลำดับ

๔.๒ ผลการวิเคราะห์ข้อมูลการสร้างค่านิยมต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบ ทางการเมืองของประชาชนในเขตสัมพันธวงศ์ กรุงเทพมหานคร

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล เกี่ยวกับการสร้างค่านิยมต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบทางการเมืองของประชาชนในเขตสัมพันธวงศ์ กรุงเทพมหานคร โดยรวม และรายด้าน ได้แก่ ๑) ด้านการรับรู้การทุจริต ๒) ด้านการปลูกฝังและสร้างจิตสำนึก ๓) ด้านการป้องกันและเฝ้าระวัง ๔) ด้านการประชาสัมพันธ์ และ ๕) ด้านการสร้างเครือข่าย ดังนี้

ตารางที่ ๔.๒ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับการสร้างค่านิยมต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบทางการเมืองของประชาชนในเขตสัมพันธวงศ์ กรุงเทพมหานคร โดยรวม

(n=๓๙๕)

การสร้างค่านิยมต่อต้านการทุจริต และประพฤติมิชอบทางการเมือง	ระดับความคิดเห็น		
	\bar{X}	S.D.	การแปลผล
๑. ด้านการรับรู้การทุจริต	๓.๕๗	๐.๖๖	มาก
๒. ด้านการปลูกฝังและสร้างจิตสำนึก	๓.๔๘	๐.๗๗	ปานกลาง
๓. ด้านการป้องกันและเฝ้าระวัง	๓.๔๓	๐.๗๕	ปานกลาง
๔. ด้านการประชาสัมพันธ์	๓.๕๕	๐.๗๗	มาก
๕. ด้านการสร้างเครือข่าย	๓.๔๓	๐.๗๗	ปานกลาง
โดยรวม	๓.๔๙	๐.๖๓	ปานกลาง

จากตารางที่ ๔.๒ พบว่า ความคิดเห็นต่อการสร้างค่านิยมต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบทางการเมืองของประชาชนในเขตสัมพันธวงศ์ กรุงเทพมหานคร โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X}=๓.๔๙$, S.D.=๐.๖๓) เมื่อจำแนกเป็นรายด้านพบว่า โดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย ดังนี้ อยู่ในระดับมากที่สุดนี้ ด้านการรับรู้การทุจริต ($\bar{X}=๓.๕๗$, S.D.=๐.๖๖), ด้านการประชาสัมพันธ์ ($\bar{X}=๓.๕๕$, S.D.=๐.๗๗) และอยู่ในระดับปานกลาง ด้านการปลูกฝังและสร้างจิตสำนึก ($\bar{X}=๓.๔๘$, S.D.=๐.๗๗) และด้านการด้านการป้องกันและเฝ้าระวัง ($\bar{X}=๓.๔๓$, S.D.=๐.๗๕) ด้านการสร้างเครือข่าย ($\bar{X}=๓.๔๓$, S.D.=๐.๗๗) ตามลำดับ

ตารางที่ ๔.๓ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นต่อการสร้างค่านิยมต่อต้านการทุจริตและประพฤตินิยมชอบทางการเมืองของประชาชนในเขตสัมพันธวงศ์ กรุงเทพมหานคร ด้านการรับรู้การทุจริต

(n=๓๙๕)

ด้านการรับรู้การทุจริต	ระดับความคิดเห็น		
	\bar{X}	S.D.	แปลผล
๑. การรับฟังและติดตามข่าวสารการทุจริตและประพฤตินิยมชอบทางการเมืองจากสื่อต่างๆ	๓.๗๙	๐.๘๕	มาก
๒. การแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสารการทุจริตและประพฤตินิยมชอบทางการเมืองทางการเมืองกับบุคคลอื่น	๓.๕๕	๐.๘๖	มาก
๓. การได้พูดคุยกับเพื่อนๆ เกี่ยวกับการทุจริตและประพฤตินิยมชอบเกี่ยวกับนโยบายทางการเมือง	๓.๕๐	๐.๘๕	มาก
๔. หน่วยงานภาครัฐส่งเสริมให้ประชาชนได้มีโอกาสติดต่อกับเจ้าหน้าที่ของรัฐหรือเจ้าหน้าที่การเมืองเกี่ยวกับการทุจริตและประพฤตินิยมชอบทางการเมือง	๓.๔๗	๐.๘๗	ปานกลาง
๕. หน่วยงานภาครัฐส่งเสริมให้ประชาชนได้ให้ข่าวสารการทุจริตและประพฤตินิยมชอบทางการเมืองแก่เพื่อนๆ	๓.๕๓	๐.๙๒	มาก
โดยรวม	๓.๕๗	๐.๖๖	มาก

จากตารางที่ ๔.๓ พบว่า ความคิดเห็นต่อการสร้างค่านิยมต่อต้านการทุจริตและประพฤตินิยมชอบทางการเมืองของประชาชนในเขตสัมพันธวงศ์ กรุงเทพมหานคร ด้านการรับรู้การทุจริต โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=๓.๕๗$, S.D.=๐.๖๖)

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากทุกข้อ โดยเรียงตามลำดับค่าเฉลี่ย ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุดได้แก่ ข้อที่ว่า “การรับฟังและติดตามข่าวสารการทุจริตและประพฤตินิยมชอบทางการเมืองจากสื่อต่างๆ” ($\bar{X}=๓.๗๙$, S.D.=๐.๕๕) รองลงมาได้แก่ ข้อที่ว่า “การแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสารการทุจริตและประพฤตินิยมชอบทางการเมืองทางการเมืองกับบุคคลอื่น” ($\bar{X}=๓.๕๕$, S.D.=๐.๘๖) และข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ได้แก่ข้อที่ว่า “หน่วยงานภาครัฐส่งเสริมให้ประชาชนได้มีโอกาสติดต่อกับเจ้าหน้าที่ของรัฐหรือเจ้าหน้าที่การเมืองเกี่ยวกับการทุจริตและประพฤตินิยมชอบทางการเมือง” อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X}=๓.๔๗$, S.D.=๐.๘๗) ตามลำดับ

ตารางที่ ๔.๔ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นต่อการสร้างค่านิยมต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบทางการเมืองของประชาชนในเขตสัมพันธวงศ์ กรุงเทพมหานคร ด้านการปลูกฝังและสร้างจิตสำนึก

(n=๓๙๕)

ด้านการปลูกฝังและสร้างจิตสำนึก	ระดับความคิดเห็น		
	\bar{X}	S.D.	แปลผล
๑. การปลูกฝังให้ประชาชนการยึดมั่นในการปกครองตามระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข	๓.๔๔	๐.๙๘	ปานกลาง
๒. หน่วยงานภาครัฐส่งเสริมให้ประชาชนช่วยกันตรวจสอบพฤติกรรมทางการเมืองของนักการเมือง	๓.๕๖	๐.๘๒	มาก
๓. หน่วยงานภาครัฐส่งเสริมความซื่อสัตย์ต่อหน้าที่พลเมือง	๓.๕๔	๐.๘๓	มาก
๔. หน่วยงานภาครัฐปลูกฝังค่านิยมในการยอมรับอำนาจและสถานะทางสังคมของบุคคลที่มีตำแหน่งต่างกัน	๓.๕๑	๐.๘๗	มาก
๕. หน่วยงานภาครัฐส่งเสริมให้ท่านมีความกล้าแสดงออกในประเด็นที่มีความถูกต้องเป็นธรรม	๓.๔๙	๐.๙๓	ปานกลาง
๖. หน่วยงานภาครัฐส่งเสริมการมีระเบียบวินัย เคารพกฎหมายและยอมรับการเลือกตั้งที่เป็นเสียงของคนส่วนใหญ่	๓.๓๖	๐.๙๖	ปานกลาง
โดยรวม	๓.๔๘	๐.๗๗	ปานกลาง

จากตารางที่ ๔.๔ พบว่า ความคิดเห็นต่อการสร้างค่านิยมต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบทางการเมืองของประชาชนในเขตสัมพันธวงศ์ กรุงเทพมหานคร ด้านการปลูกฝังและสร้างจิตสำนึก โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X}=๓.๔๘$, S.D.=๐.๗๗)

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ โดยเรียงตามลำดับค่าเฉลี่ย พบว่าข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุดได้แก่ข้อที่ว่า “หน่วยงานภาครัฐส่งเสริมให้ประชาชนช่วยกันตรวจสอบพฤติกรรมทางการเมืองของนักการเมือง” อยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=๓.๕๖$, S.D.=๐.๘๓) รองลงมาได้แก่ ข้อที่ว่า “หน่วยงานภาครัฐส่งเสริมความซื่อสัตย์ต่อหน้าที่พลเมือง” อยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=๓.๕๔$, S.D.=๐.๘๓) และข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ได้แก่ ข้อที่ว่า “หน่วยงานภาครัฐส่งเสริมการมีระเบียบวินัย เคารพกฎหมายและยอมรับการเลือกตั้งที่เป็นเสียงของคนส่วนใหญ่” อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X}=๓.๓๖$, S.D.=๐.๙๖) ตามลำดับ

ตารางที่ ๔.๕ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นต่อการสร้างค่านิยมต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบทางการเมืองของประชาชนในเขตสัมพันธวงศ์ กรุงเทพมหานคร ด้านการป้องกันและเฝ้าระวัง

(n=๓๙๕)

ด้านการป้องกันและเฝ้าระวัง	ระดับความคิดเห็น		
	\bar{X}	S.D.	แปลผล
๑. หน่วยงานภาครัฐส่งเสริมท่านให้ติดตามการทำงานของนักการเมือง	๓.๓๔	๐.๙๗	ปานกลาง
๒. หน่วยงานภาครัฐส่งเสริมท่านให้ไม่ยอมรับการซื้อสิทธิขายเสียงช่วงที่มีการเลือกตั้ง	๓.๕๐	๐.๙๑	มาก
๓. หน่วยงานภาครัฐส่งเสริมให้ท่านได้ติดตามและเฝ้าระวังคนรอบตัวไม่ให้ขายสิทธิ ขายเสียง ในการใช้สิทธิลงคะแนนเสียงเลือกตั้งในระดับต่างๆ	๓.๔๓	๐.๙๓	ปานกลาง
๔. หน่วยงานภาครัฐส่งเสริมให้ท่านชักชวน เผยแพร่ให้ความรู้เรื่องการทุจริตและโทษที่จะได้รับแก่บุคคลอื่น	๓.๔๓	๐.๙๒	ปานกลาง
๕. หน่วยงานภาครัฐส่งเสริมให้ท่านติดตามการสอบสวนลงโทษทั้งทางอาญาและทางวินัยการทุจริตที่เกิดขึ้น	๓.๔๓	๐.๙๐	ปานกลาง
๖. หน่วยงานภาครัฐส่งเสริมท่านให้ร่วมตรวจสอบบทบาท หน้าที่ของข้าราชการประจำและข้าราชการการเมือง	๓.๔๒	๐.๙๑	ปานกลาง
๗. หน่วยงานภาครัฐส่งเสริมให้สังคมมีมาตรการต่อต้านผู้กระทำการคอร์รัปชันไม่ให้มีสิทธิต่างๆ ในสังคม	๓.๔๕	๐.๘๘	ปานกลาง
๘. หน่วยงานภาครัฐส่งเสริมการต่อสู้กับคอร์รัปชันต้องเริ่มต้นจากจุดเล็กๆ คือที่ตัวเราเองและครอบครัว พ่อแม่มีหน้าที่สร้างค่านิยม และจิตสำนึกทำตัวเป็นตัวอย่าง และที่ยึดมั่นในความพอเพียง	๓.๔๙	๐.๘๙	ปานกลาง
โดยรวม	๓.๔๓	๐.๗๗	ปานกลาง

จากตารางที่ ๔.๕ พบว่า ความคิดเห็นต่อการสร้างค่านิยมต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบทางการเมืองของประชาชนในเขตสัมพันธวงศ์ กรุงเทพมหานคร ด้านการป้องกันและเฝ้าระวังโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X}=3.43$, S.D.=0.77)

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ โดยเรียงตามลำดับค่าเฉลี่ย ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุดได้แก่ ข้อที่ว่า “หน่วยงานภาครัฐส่งเสริมท่านให้ไม่ยอมรับการซื้อสิทธิขายเสียงช่วงที่มีการเลือกตั้ง” อยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=3.50$, S.D.=0.51) รองลงมาได้แก่ ข้อที่ว่า “หน่วยงานภาครัฐส่งเสริมการต่อสู้กับคอร์รัปชันต้องเริ่มต้นจากจุดเล็กๆ คือที่ตัวเราเองและครอบครัว พ่อแม่มีหน้าที่สร้างค่านิยม และจิตสำนึกทำตัวเป็นตัวอย่าง และที่ยึดมั่นในความพอเพียง” อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X}=3.45$, S.D.=0.88) และข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ได้แก่ ข้อที่ว่า “หน่วยงานภาครัฐส่งเสริมท่านให้ติดตามการทำงานของนักการเมือง” อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X}=3.34$, S.D.=0.87) ตามลำดับ

ตารางที่ ๔.๖ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นต่อการสร้างค่านิยมต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบทางการเมืองของประชาชนในเขตสัมพันธวงศ์ กรุงเทพมหานคร ด้านการป้องกันและเฝ้าระวัง

(n=๓๙๕)

ด้านการป้องกันและเฝ้าระวัง	ระดับความคิดเห็น		
	\bar{X}	S.D.	แปลผล
๑. หน่วยงานภาครัฐส่งเสริมท่านให้ติดตามการกรการทำงานของนักการเมือง	๓.๓๔	๐.๙๗	ปานกลาง
๒. หน่วยงานภาครัฐส่งเสริมท่านให้ไม่ยอมรับการซื้อสิทธิขายเสียงช่วงที่มีการเลือกตั้ง	๓.๕๐	๐.๙๑	มาก
๓. หน่วยงานภาครัฐส่งเสริมให้ท่านได้ติดตามและเฝ้าระวังคนรอบตัวไม่ให้ขายสิทธิ ขายเสียง ในการใช้สิทธิลงคะแนนเสียงเลือกตั้งในระดับต่างๆ	๓.๔๓	๐.๙๓	ปานกลาง
๔. หน่วยงานภาครัฐส่งเสริมให้ท่านซักชวน เผยแพร่ให้ความรู้เรื่องการทุจริตและโทษที่จะได้รับแก่บุคคลอื่น	๓.๔๓	๐.๙๒	ปานกลาง
๕. หน่วยงานภาครัฐส่งเสริมให้ท่านติดตามการสอบสวนลงโทษทั้งทางอาญาและทางวินัยการทุจริตที่เกิดขึ้น	๓.๔๓	๐.๙๐	ปานกลาง
๖. หน่วยงานภาครัฐส่งเสริมท่านให้ร่วมตรวจสอบบทบาท หน้าที่ของข้าราชการประจำและข้าราชการการเมือง	๓.๔๒	๐.๙๑	ปานกลาง
๗. หน่วยงานภาครัฐส่งเสริมให้สังคมมีมาตรการต่อต้านผู้กระทำการคอร์รัปชันไม่ให้มีสิทธิต่างๆ ในสังคม	๓.๔๙	๐.๘๘	ปานกลาง
๘. หน่วยงานภาครัฐส่งเสริมการต่อสู้กับคอร์รัปชันต้องเริ่มต้นจากจุดเล็กๆ คือที่ตัวเราเองและครอบครัว พ่อแม่มีหน้าที่สร้างค่านิยม และจิตสำนึกทำตัวเป็นตัวอย่าง และที่ยึดมั่นในความพอเพียง	๓.๔๕	๐.๘๙	ปานกลาง
โดยรวม	๓.๔๓	๐.๗๗	ปานกลาง

จากตารางที่ ๔.๖ พบว่า การสร้างค่านิยมต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบทางการเมืองของประชาชนในเขตสัมพันธวงศ์ กรุงเทพมหานคร ด้านการป้องกันและเฝ้าระวัง โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=๓.๔๓$, S.D.=๐.๗๗)

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากทุกข้อ โดยเรียงตามลำดับค่าเฉลี่ย ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุดได้แก่ ข้อที่ว่า “หน่วยงานภาครัฐส่งเสริมท่านให้ไม่ยอมรับการซื้อสิทธิขายเสียงช่วงที่มีการเลือกตั้ง” ($\bar{X}=๓.๕๐$, S.D.=๐.๙๑) รองลงมาได้แก่ ข้อที่ว่า “หน่วยงานภาครัฐส่งเสริมให้สังคมมีมาตรการต่อต้านผู้กระทำการคอร์รัปชันไม่ให้มีสิทธิต่างๆ ในสังคม” ($\bar{X}=๓.๔๙$, S.D.=๐.๘๘) และข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ได้แก่ ข้อที่ว่า “หน่วยงานภาครัฐส่งเสริมท่านให้ติดตามการทำงานของนักการเมือง” ($\bar{X}=๓.๓๔$, S.D.=๐.๙๗) ตามลำดับ

ตารางที่ ๔.๗ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นต่อการสร้างค่านิยมต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบทางการเมืองของประชาชนในเขตสัมพันธวงศ์ กรุงเทพมหานคร ด้านการประชาสัมพันธ์

(n=๓๕๖)

ด้านการประชาสัมพันธ์	ระดับความคิดเห็น		
	\bar{X}	S.D.	แปลผล
๑. หน่วยงานภาครัฐส่งเสริมท่านชักชวนเพื่อนหรือคนใกล้ชิดสอดส่องการทำงานของเจ้าหน้าที่ที่ปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบ	๓.๕๔	๐.๙๑	มาก
๒. หน่วยงานภาครัฐส่งเสริมท่านให้ได้เฝ้าดูการนับคะแนนการประกาศผลการเลือกตั้งการเมือง ณ สถานที่นับคะแนน	๓.๕๙	๐.๙๑	มาก
๓. ท่านเข้าไปมีส่วนร่วมในการกำหนดนโยบาย การวางแผนพัฒนาทางการเมืองร่วมกับพรรคการเมือง	๓.๕๕	๐.๙๒	มาก
๔. หน่วยงานภาครัฐจัดทำโฆษณาณรงค์ต่อต้านการทุจริต ส่งเสริมให้มีพื้นที่สื่ออย่างกว้างขวางเพื่อให้มีการประชาสัมพันธ์ ข่าวกรณีการทุจริตคอร์รัปชัน	๓.๔๘	๐.๙๑	ปานกลาง
๕. หน่วยงานภาครัฐส่งเสริมสนับสนุนการให้ความรู้เชิงรุกทั้งทางหนังสือพิมพ์ รายการโทรทัศน์ และสื่อออนไลน์ จัดสร้างละครหรือภาพยนตร์ที่มีเนื้อหาสอดแทรกการต่อต้านการคอร์รัปชันเพื่อเป็นการปลูกฝังค่านิยมในสังคม	๓.๕๕	๐.๙๒	มาก
๖. หน่วยงานภาครัฐส่งเสริม สนับสนุนให้เยาวชนเข้าร่วมขบวนการเป็นกระบอกเสียงในการต่อต้านคอร์รัปชัน	๓.๕๗	๐.๙๔	มาก
โดยรวม	๓.๕๕	๐.๗๗	มาก

จากตารางที่ ๔.๗ พบว่า การสร้างค่านิยมต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบทางการเมืองของประชาชนในเขตสัมพันธวงศ์ กรุงเทพมหานคร ด้านการประชาสัมพันธ์ โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=๓.๕๕$, S.D.=๐.๗๗)

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ โดยเรียงตามลำดับค่าเฉลี่ย พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุดได้แก่ข้อที่ว่า “หน่วยงานภาครัฐส่งเสริมท่านให้ได้เฝ้าดูการนับคะแนนการประกาศผลการเลือกตั้งการเมือง

ณ สถานที่นับคะแนน ($\bar{X}=3.59$, S.D.=0.51) รองลงมาได้แก่ ข้อที่ว่า “หน่วยงานภาครัฐส่งเสริมสนับสนุนให้เยาวชนเข้าร่วมขบวนการเป็นกระบอกเสียงในการต่อต้านคอร์รัปชัน” ($\bar{X}=3.57$, S.D.=0.54) และข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด อยู่ในระดับปานกลาง ได้แก่ ข้อที่ว่า “หน่วยงานภาครัฐจัดทำโฆษณาณรงค์ต่อต้านการทุจริต ส่งเสริมให้มีพื้นที่สื่ออย่างกว้างขวางเพื่อให้มีการประชาสัมพันธ์ ข่าวกรณีการทุจริตคอร์รัปชัน” ($\bar{X}=3.48$, S.D.=0.51) ตามลำดับ

ตารางที่ ๔.๗ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นต่อการสร้างค่านิยมต่อต้านการทุจริตและประพฤตินิยมชอบทางการเมืองของประชาชนในเขตสัมพันธวงศ์ กรุงเทพมหานคร ด้านการสร้างเครือข่าย

(n=395)

ด้านการสร้างเครือข่าย	ระดับความคิดเห็น		
	\bar{X}	S.D.	แปลผล
๑. หน่วยงานภาครัฐส่งเสริมการเข้าร่วมกิจกรรมกับเครือข่ายการต่อต้านการทุจริตและประพฤตินิยมชอบ	3.43	0.54	ปานกลาง
๒. หน่วยงานภาครัฐประชาสัมพันธ์ราชการใสสะอาด เผยแพร่ให้ความรู้เรื่องการทุจริตและโทษที่จะได้รับ	3.35	0.54	ปานกลาง
๓. หน่วยงานภาครัฐแจ้งเบาะแสการทุจริตของเจ้าหน้าที่ให้ทำการตรวจสอบ	3.37	0.53	ปานกลาง
๔. หน่วยงานภาครัฐส่งเสริมและสร้างความเข้าใจในความเป็นพลเมือง และ “หน้าที่พลเมือง”	3.38	0.52	ปานกลาง
๕. หน่วยงานภาครัฐส่งเสริมคนไทยเปลี่ยนพฤติกรรมลด ละ และเลิกทำ นิสัยเสียกระดูกให้ทุกคนหันมาใส่ใจและรับผิดชอบต่อสังคมร่วมกัน	3.51	0.56	มาก
๖. หน่วยงานภาครัฐส่งเสริมการปรับเปลี่ยนค่านิยมจากการนับถือเงินและอำนาจมาเป็นการยกย่องคนดีที่ไม่โกงกิน	3.47	0.58	ปานกลาง
๗. องค์กรสื่อมวลชนร่วมกันจัดและดำเนินกิจกรรมสร้างสรรค์ผลงานบทเพลง ภาพถ่ายประกอบ คำบรรยาย และสปอร์ตโทรทัศน์ เพื่อค้นหา และปลุกสำนึกที่ดีของคนไทย	3.49	0.51	ปานกลาง
โดยรวม	3.43	0.55	ปานกลาง

จากตารางที่ ๔.๗ พบว่า การสร้างค่านิยมต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบทางการเมืองของประชาชนในเขตสัมพันธวงศ์ กรุงเทพมหานคร ด้านการสร้างเครือข่าย โดยรวมอยู่ในระดับน้อย ($\bar{X}=๓.๔๓$, S.D.=๐.๗๕)

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากทุกข้อ โดยเรียงตามลำดับค่าเฉลี่ย ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุดได้แก่ ข้อที่ว่า “หน่วยงานภาครัฐส่งเสริมคนไทยเปลี่ยนพฤติกรรม ลด ละ และเลิกทำ นิสัยเสียกระตุ้นให้ทุกคนหันมาใส่ใจและรับผิดชอบต่อสังคมร่วมกัน ($\bar{X}=๓.๕๑$, S.D.=๐.๘๖) รองลงมาได้แก่ ข้อที่ว่า “องค์กรสื่อมวลชนร่วมกันจัดและดำเนินกิจกรรมสร้างสรรค์ผลงานบทเพลง ภาพถ่ายประกอบ คำ บรรยาย และสปอร์ตโทรทัศน์ เพื่อค้นหา และปลูกสำนึกที่ดีของคนไทย” ($\bar{X}=๓.๔๙$, S.D.=๐.๙๑) และข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด อยู่ในระดับปานกลาง ได้แก่ ข้อที่ว่า “หน่วยงานภาครัฐประชาสัมพันธ์ราชการใสสะอาด เผยแพร่ให้ความรู้เรื่องการทุจริตและโทษที่จะได้รับ” ($\bar{X}=๓.๓๕$, S.D.=๐.๙๔) ตามลำดับ

๔.๓ ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบการสร้างค่านิยมต่อต้านการทุจริตและประพฤตินิยมชอบทางการเมืองของประชาชนในเขตสัมพันธวงศ์ กรุงเทพมหานคร

การทดสอบสมมติฐานการวิจัย เพื่อเปรียบเทียบการสร้างค่านิยมต่อต้านการทุจริตและประพฤตินิยมชอบทางการเมืองของประชาชนในเขตสัมพันธวงศ์ กรุงเทพมหานคร จำแนกตาม เพศ อายุ การศึกษา อาชีพ รายได้ แตกต่างกัน โดยใช้สถิติ t-test เพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ย ๒ กลุ่ม ในเรื่อง พรชชา โดยการทดสอบค่า F-test (One-way ANOVA) ในการทดสอบความแปรปรวนแบบทางเดียวเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่าง ของค่าเฉลี่ยที่มีมากกว่า ๒ กลุ่ม ในเรื่อง อายุ การศึกษา ทางโลก และ การศึกษาทางธรรม ถ้าพบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ๐.๐๕ จึงเปรียบเทียบรายคู่ด้วยวิธีการหาผลต่างนัยสำคัญน้อยที่สุด LSD. (Least Significant Difference) ดังนี้

สมมติฐานที่ ๑ ประชาชนที่มีเพศต่างกัน **มีความคิดเห็นต่อการสร้างค่านิยมต่อต้านการทุจริตและประพฤตินิยมชอบทางการเมืองของประชาชนในเขตสัมพันธวงศ์ กรุงเทพมหานคร** แตกต่างกัน

การวิเคราะห์สมมติฐานที่ ๑ ใช้สถิติ t-test ในการทดสอบเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยที่มีมากกว่า ๒ กลุ่ม ใช้ระดับความเชื่อมั่น ๙๕% ดังนั้น ถ้าเป็นไปตามสมมติฐานต่อเมื่อค่า Sig. น้อยกว่า ๐.๐๕ และนำเสนอผลการวิเคราะห์ในรูปแบบตารางประกอบการบรรยายดังต่อไปนี้

ตารางที่ ๔.๘ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นของประชาชนต่อการสร้างค่านิยมต่อต้านการทุจริตและประพฤตินิยมชอบทางการเมืองของประชาชนในเขตสัมพันธวงศ์ กรุงเทพมหานคร จำแนกตามเพศ โดยรวม

(n=๓๙๕)

เพศ	ระดับความคิดเห็น			
	n	\bar{X}	S.D.	การแปลผล
ชาย	๑๕๖	๓.๕๕	๐.๖๓	มาก
หญิง	๒๓๙	๓.๔๖	๐.๖๒	ปานกลาง
โดยรวม	๓๙๕	๓.๔๙	๐.๖๓	ปานกลาง

จากตารางที่ ๔.๘ พบว่า ประชาชนมีความคิดเห็นต่อการสร้างค่านิยมต่อต้านการทุจริตและประพฤตินิยมชอบทางการเมืองในเขตสัมพันธวงศ์ กรุงเทพมหานคร โดยรวม จำแนกตามเพศอยู่ในระดับปานกลาง (\bar{X} =๓.๔๙, S.D.=๐.๖๓)

ตารางที่ ๔.๙ แสดงการเปรียบเทียบระดับความคิดเห็นของประชาชนต่อการสร้างค่านิยมต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบทางการเมืองของประชาชนในเขตสัมพันธวงศ์ กรุงเทพมหานคร จำแนกเพศ โดยรวม

(n = ๓๙๕)

การสร้างค่านิยมต่อต้านการทุจริตและ ประพฤติมิชอบทางการเมือง			n	\bar{X}	S.D.	t	Sig.
๑) ด้านการรับรู้การ ทุจริต	ชาย		๑๕๖	๓.๖๐	๐.๖๗	.๖๘๗	.๔๙๒
	หญิง		๒๓๙	๓.๕๕	๐.๖๖		
๒) ด้านการปลูกฝัง และสร้างจิตสำนึก	ชาย		๑๕๖	๓.๕๓	๐.๗๗	.๙๒๙	.๓๕๓
	หญิง		๒๓๙	๓.๔๖	๐.๗๗		
๓) ด้านการป้องกัน และเฝ้าระวัง	ชาย		๑๕๖	๓.๕๓	๐.๗๙	๑.๙๔๕	.๐๕๒
	หญิง		๒๓๙	๓.๓๗	๐.๗๖		
๔) ด้านการ ประชาสัมพันธ์	ชาย		๑๕๖	๓.๖๐	๐.๗๖	๑.๑๕๒	.๒๕๐
	หญิง		๒๓๙	๓.๕๑	๐.๗๘		
๕) ด้านการสร้าง เครือข่าย	ชาย		๑๕๖	๓.๔๘	๐.๗๔	๑.๐๙๕	.๒๗๔
	หญิง		๒๓๙	๓.๓๙	๐.๗๗		
รวม	ชาย		๑๕๖	๓.๔๘	๐.๗๔	๑.๔๐๑	.๑๖๒
	หญิง		๒๓๙	๓.๓๙	๐.๗๗		
	รวม		๓๙๕	๓.๔๙	๐.๖๓		

จากตารางที่ ๔.๙ พบว่า ประชาชนที่มีเพศต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการสร้างค่านิยมต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบทางการเมืองของประชาชนในเขตสัมพันธวงศ์ กรุงเทพมหานคร โดยรวมไม่แตกต่างกัน จึงปฏิเสธสมมติฐานการวิจัย

สมมติฐานที่ ๒ ประชาชนที่มีอายุต่างกัน **มีความคิดเห็นต่อการสร้างค่านิยมต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบทางการเมืองของประชาชนในเขตสัมพันธวงศ์ กรุงเทพมหานคร** แตกต่างกัน

การวิเคราะห์สมมติฐานที่ ๒ ใช้สถิติ F-test (One-way ANOVA) ในการทดสอบความแปรปรวนแบบทางเดียวเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยที่มากกว่า ๒ กลุ่ม ใช้ระดับความเชื่อมั่น ๙๕% ดังนั้น ถ้าเป็นไปตามสมมติฐานต่อเมื่อค่า Sig. น้อยกว่า ๐.๐๕ ถ้าพบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ๐.๐๕ จึงเปรียบเทียบรายคู่ด้วยวิธีการหาผลต่างนัยสำคัญน้อยที่สุด LSD. (Least Significant Difference) และนำเสนอในรูปตารางประกอบการบรรยาย ดังต่อไปนี้

ตารางที่ ๔.๑๐ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นต่อการสร้างค่านิยมต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบทางการเมืองของประชาชนในเขตสัมพันธวงศ์ กรุงเทพมหานคร จำแนกตามอายุ โดยรวม

(n=๓๙๕)

อายุ	n	ระดับความคิดเห็น		
		\bar{X}	S.D.	การแปลผล
๑๘ - ๓๐ ปี	๔๑	๓.๒๕	๐.๖๘	ปานกลาง
๓๑ - ๔๐ ปี	๑๐๒	๓.๔๔	๐.๖๓	ปานกลาง
๔๑ - ๕๐ ปี	๑๒๐	๓.๕๒	๐.๕๙	มาก
๕๑ - ๖๐ ปี	๗๘	๓.๖๘	๐.๖๓	มาก
๖๑ ปีขึ้นไป	๕๔	๓.๔๕	๐.๕๙	ปานกลาง
โดยรวม	๓๙๕	๓.๔๙	๐.๖๓	ปานกลาง

จากตารางที่ ๔.๑๐ พบว่า ประชาชนมีความคิดเห็นต่อการสร้างค่านิยมต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบทางการเมืองในเขตสัมพันธวงศ์ กรุงเทพมหานคร โดยรวมจำแนกตามอายุ อยู่ในระดับปานกลาง (\bar{X} =๓.๔๙, S.D.=๐.๖๓)

ตารางที่ ๔.๑๑ แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวนระดับความคิดเห็นของประชาชนต่อการสร้าง
ค่านิยมต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบทางการเมืองของประชาชนในเขต
สัมพันธวงศ์ กรุงเทพมหานคร จำแนกตามอายุ

(n = ๓๙๕)

การสร้างค่านิยมต่อต้านการทุจริต และประพฤติมิชอบทางการเมือง		SS	df	MS	F	Sig.
๑. ด้านการรับรู้การ ทุจริต	ระหว่างกลุ่ม	๔.๔๘๒	๔	๑.๑๒๐	๒.๖๐๕	.๐๓๖*
	ภายในกลุ่ม	๑๖๗.๗๔๑	๓๙๐	.๔๓๐		
	รวม	๑๗๒.๒๒๓	๓๙๔			
๒. ด้านการปลูกฝัง และสร้าง จิตสำนึก	ระหว่างกลุ่ม	๖.๒๓๗	๔	๑.๕๕๙	๒.๖๘๘	.๐๓๑*
	ภายในกลุ่ม	๒๒๖.๒๕๐	๓๙๐	.๕๘๐		
	รวม	๒๓๒.๔๘๗	๓๙๔			
๓. ด้านการป้องกัน และเฝ้าระวัง	ระหว่างกลุ่ม	๑๐.๑๗๒	๔	๒.๕๔๓	๔.๔๑๐	.๐๐๒*
	ภายในกลุ่ม	๒๒๔.๘๖๙	๓๙๐	.๕๗๗		
	รวม	๒๓๕.๐๔๐	๓๙๔			
๔. ด้านการ ประชาสัมพันธ์	ระหว่างกลุ่ม	๕.๙๙๗	๔	๑.๔๙๙	๒.๕๔๒	.๐๓๙*
	ภายในกลุ่ม	๒๒๙.๙๗๓	๓๙๐	.๕๙๐		
	รวม	๒๓๕.๙๗๐	๓๙๔			
๕. ด้านการสร้าง เครือข่าย	ระหว่างกลุ่ม	๘.๒๓๖	๔	๒.๐๕๙	๓.๗๑๕	.๐๐๖*
	ภายในกลุ่ม	๒๑๖.๑๕๑	๓๙๐	.๕๕๔		
	รวม	๒๒๔.๓๘๗	๓๙๔			
รวม	ระหว่างกลุ่ม	๕.๖๗๔	๔	๑.๔๑๙	๓.๗๑๕	.๐๐๖*
	ภายในกลุ่ม	๑๔๘.๙๒๓	๓๙๐	.๓๘๒		
	รวม	๑๕๔.๕๙๗	๓๙๔			

*มีนัยสำคัญที่ระดับ ๐.๐๕

จากตารางที่ ๔.๑๑ พบว่า ประชาชนที่มีอายุต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการสร้างค่านิยม
ต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบทางการเมืองของประชาชนในเขตสัมพันธวงศ์ กรุงเทพมหานคร
โดยรวมแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ ๐.๐๕ จึงยอมรับสมมติฐานการวิจัย

เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ประชาชนที่มีอายุต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการสร้าง
ค่านิยมต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบทางการเมืองของประชาชนในเขตสัมพันธวงศ์
กรุงเทพมหานคร โดยรวมแตกต่างกันทุกด้าน ดังนั้นจึงเปรียบเทียบรายคู่ LSD. ดังตาราง

ตารางที่ ๔.๑๒ แสดงการทดสอบความแตกต่างระดับความคิดเห็นของประชาชนต่อการสร้างค่านิยมต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบทางการเมืองของประชาชนในเขตสัมพันธวงศ์ กรุงเทพมหานคร เป็นรายคู่ด้วยวิธีผลต่างนัยสำคัญน้อยที่สุด (LSD.) **โดยรวม จำแนกตามอายุ**

(n = ๓๙๕)

อายุ	อายุ					
	๑๘-๓๐ ปี	๓๑-๔๐ ปี	๔๑-๕๐ ปี	๕๑-๖๐ ปี	๖๑ ปีขึ้นไป	
	\bar{X}	๓.๒๕	๓.๔๔	๓.๕๒	๓.๖๘	๓.๔๕
๑๘ - ๓๐ ปี	๓.๒๕	-	๐.๑๙	๐.๒๗*	๐.๔๓*	๐.๒๐
๓๑ - ๔๐ ปี	๓.๔๔		-	๐.๐๘	๐.๒๔*	๐.๐๑
๔๑ - ๕๐ ปี	๓.๕๒			-	๐.๑๖	-๐.๐๗
๕๑ - ๖๐ ปี	๓.๖๘				-	-๐.๒๓*
๖๑ ปีขึ้นไป	๓.๔๕					-

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ ๐.๐๕

ตารางที่ ๔.๑๒ พบว่า ประชาชนที่มีอายุต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการสร้างค่านิยมต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบทางการเมืองในเขตสัมพันธวงศ์ กรุงเทพมหานคร โดยรวมแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ ๐.๐๕ จำนวน ๔ คู่ ได้แก่ ประชาชนที่อายุ ๑๘-๓๐ ปี มีความคิดเห็นแตกต่างกับประชาชนที่มีอายุ ๔๑-๕๐ ปี และ อายุ ๕๑-๖๐ ปี, ประชาชนที่อายุ ๓๑-๔๐ ปี มีความคิดเห็นแตกต่างกับประชาชนที่มีอายุ ๕๑-๖๐ ปี และประชาชน ที่อายุ ๕๑-๖๐ ปี มีความคิดเห็นแตกต่างกับประชาชนที่มีอายุ ๖๑ ปีขึ้นไป อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ ๐.๐๕ นอกนั้นไม่พบความแตกต่างรายคู่

ตารางที่ ๔.๑๒ แสดงการทดสอบความแตกต่างระดับความคิดเห็นของประชาชนต่อการสร้างค่านิยมต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบทางการเมืองของประชาชนในเขตสัมพันธวงศ์ กรุงเทพมหานคร เป็นรายคู่ด้วยวิธีผลต่างนัยสำคัญน้อยที่สุด (LSD.) จำแนกตามอายุด้านการรับรู้การทุจริต

(n = ๓๙๕)

อายุ	18-30 ปี 31-40 ปี 41-50 ปี 51-60 ปี 61 ปีขึ้นไป					
	\bar{X}	๓.๔๙	๓.๕๐	๓.๖๘	๓.๖๕	๓.๓๙
18 - 30 ปี	๓.๔๙	-	0.01	0.19*	0.16	-0.10
31 - 40 ปี	๓.๕๐		-	0.18	0.15	-0.11
41 - 50 ปี	๓.๖๘			-	-0.03	-0.29*
51 - 60 ปี	๓.๖๕				-	-0.2๕*
61 ปีขึ้นไป	๓.๓๙					-

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.0๕

ตารางที่ ๔.๑๒ พบว่า ประชาชนที่มีอายุต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการสร้างค่านิยมต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบทางการเมืองในเขตสัมพันธวงศ์ กรุงเทพมหานคร ด้านการรับรู้การทุจริตแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.0๕ จำนวน ๓ คู่ ได้แก่ ประชาชนที่อายุ 18-30 ปี มีความคิดเห็นแตกต่างกับประชาชนที่มีอายุ 41-50 ปี, ประชาชนที่อายุ 41-50 ปี มีความคิดเห็นแตกต่างกับประชาชนที่มีอายุ 61 ปีขึ้นไป และประชาชน ที่อายุ 51-60 ปี มีความคิดเห็นแตกต่างกับประชาชนที่มีอายุ 61 ปีขึ้นไป อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.0๕ นอกนั้นไม่พบความแตกต่างรายคู่

ตารางที่ ๔.๑๒ แสดงการทดสอบความแตกต่างระดับความคิดเห็นของประชาชนต่อการสร้างค่านิยมต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบทางการเมืองของประชาชนในเขตสัมพันธวงศ์ กรุงเทพมหานคร เป็นรายคู่ด้วยวิธีผลต่างนัยสำคัญน้อยที่สุด (LSD.) **จำแนกตามอายุ** ด้านการปลูกฝังและสร้างจิตสำนึก

(n = ๓๙๕)

อายุ	\bar{X}	๑๘-๓๐ ปี	๓๑-๔๐ ปี	๔๑-๕๐ ปี	๕๑-๖๐ ปี	๖๑ ปีขึ้นไป
		๓.๒๑	๓.๔๒	๓.๕๒	๓.๖๖	๓.๔๖
๑๘ - ๓๐ ปี	๓.๒๑	-	๐.๒๑	๐.๓๑*	๐.๔๕*	๐.๒๕
๓๑- ๔๐ ปี	๓.๔๒		-	๐.๑๐	๐.๒๔	๐.๐๔
๔๑ - ๕๐ ปี	๓.๕๒			-	๐.๑๔	-๐.๐๖
๕๑ - ๖๐ ปี	๓.๖๖				-	-๐.๒๐
๖๑ ปีขึ้นไป	๓.๔๖					-

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ ๐.๐๕

ตารางที่ ๔.๑๒ พบว่า ประชาชนที่มีอายุต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการสร้างค่านิยมต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบทางการเมืองในเขตสัมพันธวงศ์ กรุงเทพมหานคร ด้านการปลูกฝังและสร้างจิตสำนึก แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ ๐.๐๕ จำนวน ๒ คู่ ได้แก่ ประชาชนที่อายุ ๑๘-๓๐ ปี มีความคิดเห็นแตกต่างกับประชาชนที่มีอายุ ๔๑-๕๐ ปี และ ประชาชนที่อายุ ๕๑-๖๐ ปี นอกนั้นไม่พบความแตกต่างรายคู่

ตารางที่ ๔.๑๒ แสดงการทดสอบความแตกต่างระดับความคิดเห็นของประชาชนต่อการสร้างค่านิยมต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบทางการเมืองของประชาชนในเขตสัมพันธวงศ์ กรุงเทพมหานคร เป็นรายคู่ด้วยวิธีผลต่างนัยสำคัญน้อยที่สุด (LSD.) จำแนกตามอายุ ด้านการป้องกันและเฝ้าระวัง

(n = ๓๙๕)

อายุ	อายุ					
	๑๘-๓๐ ปี	๓๑-๔๐ ปี	๔๑-๕๐ ปี	๕๑-๖๐ ปี	๖๑ ปีขึ้นไป	
	\bar{X}	๓.๐๖	๓.๔๕	๓.๔๒	๓.๖๗	๓.๓๙
๑๘ - ๓๐ ปี	๓.๐๖	-	๐.๓๙*	๐.๓๖*	๐.๖๑*	๐.๓๓*
๓๑ - ๔๐ ปี	๓.๔๕		-	-๐.๐๓	๐.๒๒	-๐.๐๖
๔๑ - ๕๐ ปี	๓.๔๒			-	๐.๒๕*	-๐.๐๓
๕๑ - ๖๐ ปี	๓.๖๗				-	-๐.๒๘*
๖๑ ปีขึ้นไป	๓.๓๙					-

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ ๐.๐๕

ตารางที่ ๔.๑๒ พบว่า ประชาชนที่มีอายุต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการสร้างค่านิยมต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบทางการเมืองในเขตสัมพันธวงศ์ กรุงเทพมหานคร ด้านการป้องกันและเฝ้าระวัง แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ ๐.๐๕ จำนวน ๓ คู่ ได้แก่ ประชาชนที่อายุ ๑๘-๓๐ ปี มีความคิดเห็นแตกต่างกับประชาชนที่มีอายุ ๓๑-๔๐ ปี, อายุ ๔๑-๕๐ ปี, อายุ ๕๑-๖๐ ปี อายุ ๖๑ ปีขึ้นไป มีความคิดเห็นแตกต่างกับประชาชนที่มีอายุ ๖๑ ปีขึ้นไป และประชาชน ที่อายุ ๔๑-๕๐ ปี มีความคิดเห็นแตกต่างกับประชาชนที่มีอายุ ๕๑-๖๐ ปี ประชาชน ที่อายุ ๕๑-๖๐ ปี มีความคิดเห็นแตกต่างกับประชาชนที่มีอายุ ๖๑ ปีขึ้นไป อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ ๐.๐๕ นอกนั้นไม่พบความแตกต่างรายคู่

ตารางที่ ๔.๑๒ แสดงการทดสอบความแตกต่างระดับความคิดเห็นของประชาชนต่อการสร้างค่านิยมต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบทางการเมืองของประชาชนในเขตสัมพันธวงศ์ กรุงเทพมหานคร เป็นรายคู่ด้วยวิธีผลต่างนัยสำคัญน้อยที่สุด (LSD.) จำแนกตามอายุด้านการประชาสัมพันธ์

(n = ๓๙๕)

อายุ	18-30 ปี 31-40 ปี 41-50 ปี 51-60 ปี 61 ปีขึ้นไป					
	\bar{X}	๓.๒๙	๓.๔๗	๓.๕๘	๓.๗๓	๓.๕๕
๑๘ - ๓๐ ปี	๓.๒๙	-	๐.๑๘	๐.๒๙*	๐.๖๔*	๐.๒๖
๓๑ - ๔๐ ปี	๓.๔๗		-	๐.๑๑	๐.๒๖	๐.๐๘
๔๑ - ๕๐ ปี	๓.๕๘			-	๐.๒๕	-๐.๐๓
๕๑ - ๖๐ ปี	๓.๗๓				-	-๐.๒๘*
๖๑ ปีขึ้นไป	๓.๕๕					-

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ ๐.๐๕

ตารางที่ ๔.๑๒ พบว่า ประชาชนที่มีอายุต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการสร้างค่านิยมต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบทางการเมืองในเขตสัมพันธวงศ์ กรุงเทพมหานคร ด้านการประชาสัมพันธ์ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ ๐.๐๕ จำนวน ๓ คู่ ได้แก่ ประชาชนที่อายุ ๑๘-๓๐ ปี มีความคิดเห็นแตกต่างกับประชาชนที่มีอายุ ๔๑-๕๐ ปี และ อายุ ๕๑-๖๐ ปี, อายุ ๕๑-๖๐ ปี มีความคิดเห็นแตกต่างกับประชาชนที่อายุ ๖๑ ปีขึ้นไป อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ ๐.๐๕ นอกนั้นไม่พบความแตกต่างรายคู่

ตารางที่ ๔.๑๒ แสดงการทดสอบความแตกต่างระดับความคิดเห็นของประชาชนต่อการสร้างค่านิยมต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบทางการเมืองของประชาชนในเขตสัมพันธวงศ์ กรุงเทพมหานคร เป็นรายคู่ด้วยวิธีผลต่างนัยสำคัญน้อยที่สุด (LSD.) **จำแนกตามอายุ**
ด้านการสร้างเครือข่าย

(n = ๓๙๕)

อายุ	\bar{X}	๑๘-๓๐ ปี	๓๑-๔๐ ปี	๔๑-๕๐ ปี	๕๑-๖๐ ปี	๖๑ ปีขึ้นไป
		๓.๑๗	๓.๓๖	๓.๔๐	๓.๖๘	๓.๔๔
๑๘ - ๓๐ ปี	๓.๑๗	-	๐.๑๙	๐.๒๓	๐.๕๑*	๐.๒๗
๓๑- ๔๐ ปี	๓.๓๖		-	๐.๐๔	๐.๓๒*	๐.๐๘
๔๑ - ๕๐ ปี	๓.๔๐			-	๐.๒๘*	๐.๐๔
๕๑ - ๖๐ ปี	๓.๖๘				-	-๐.๒๔
๖๑ ปีขึ้นไป	๓.๔๔					-

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ ๐.๐๕

ตารางที่ ๔.๑๒ พบว่า ประชาชนที่มีอายุต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการสร้างค่านิยมต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบทางการเมืองในเขตสัมพันธวงศ์ กรุงเทพมหานคร ด้านการสร้างเครือข่าย แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ ๐.๐๕ จำนวน ๓ คู่ ได้แก่ ประชาชนที่อายุ ๕๑-๖๐ ปี มีความคิดเห็นแตกต่างกับประชาชนที่มีอายุ ๑๘-๓๐ ปี และ อายุ ๓๑-๔๐ ปี, อายุ ๔๑-๕๐ ปี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ ๐.๐๕ นอกนั้นไม่พบความแตกต่างรายคู่

สมมติฐานที่ ๓ ประชาชนที่การศึกษาต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการสร้างค่านิยมต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบทางการเมืองของประชาชนในเขตสัมพันธวงศ์ กรุงเทพมหานคร แตกต่างกัน

การวิเคราะห์สมมติฐานที่ ๓ ใช้สถิติ F-test (One-way ANOVA) ในการทดสอบความแปรปรวนแบบทางเดียวเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยที่มากกว่า ๒ กลุ่ม ใช้ระดับความเชื่อมั่น ๙๕% ดังนั้น ถ้าเป็นไปตามสมมติฐานต่อเมื่อค่า Sig. น้อยกว่า ๐.๐๕ ถ้าพบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ๐.๐๕ จึงเปรียบเทียบรายคู่ด้วยวิธีการหาผลต่างนัยสำคัญน้อยที่สุด LSD. (Least Significant Difference) และนำเสนอในรูปตารางประกอบการบรรยาย ดังต่อไปนี้

ตารางที่ ๔.๑๒ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นของประชาชนต่อการสร้าง
ค่านิยมต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบทางการเมืองของประชาชนในเขต
สัมพันธวงศ์ กรุงเทพมหานคร จำแนกตามการศึกษา โดยรวม

(n=๓๙๕)

การศึกษา	ระดับความคิดเห็น			
	n	\bar{X}	S.D.	การแปลผล
ต่ำกว่าปริญญาตรี	๑๙๙	๓.๖๓	๐.๕๖	มาก
ปริญญาตรี	๑๗๓	๓.๓๔	๐.๖๗	ปานกลาง
สูงกว่าปริญญาตรี	๒๓	๓.๔๓	๐.๖๐	ปานกลาง
โดยรวม	๓๙๕	๓.๔๙	๐.๖๓	ปานกลาง

จากตารางที่ ๔.๑๒ พบว่า ประชาชนมีความคิดเห็นต่อการสร้างค่านิยมต่อต้านการทุจริต
และประพฤติมิชอบทางการเมืองในเขตสัมพันธวงศ์ กรุงเทพมหานคร โดยรวมจำแนกตามการศึกษา
อยู่ในระดับปานกลาง (\bar{X} =๓.๔๙, S.D.=๐.๖๓)

ตารางที่ ๔.๑๑ แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวนระดับความคิดเห็นของประชาชนต่อการสร้าง
ค่านิยมต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบทางการเมืองของประชาชนในเขต
สัมพันธวงศ์ กรุงเทพมหานคร จำแนกตามการศึกษา

(n = ๓๙๕)

การสร้างค่านิยมต่อต้านการทุจริต และประพฤติมิชอบทางการเมือง		SS	df	MS	F	Sig.
๖. ด้านการรับรู้การ ทุจริต	ระหว่างกลุ่ม	๒.๕๔	๒	๑.๒๗	๒.๙๔	๐.๐๕๔
	ภายในกลุ่ม	๑๖๙.๖๘	๓๙๒	๐.๔๓		
	รวม	๑๗๒.๒๒	๓๙๔			
๗. ด้านการปลูกฝัง และสร้าง จิตสำนึก	ระหว่างกลุ่ม	๙.๙๘	๒	๔.๙๙	๘.๗๙	๐.๐๐๐*
	ภายในกลุ่ม	๒๒๒.๕๑	๓๙๒	๐.๕๗		
	รวม	๒๓๒.๔๙	๓๙๔			
๘. ด้านการป้องกัน และเฝ้าระวัง	ระหว่างกลุ่ม	๑๐.๑๕	๒	๕.๐๗	๘.๘๔	๐.๐๐๐*
	ภายในกลุ่ม	๒๒๔.๘๙	๓๙๒	๐.๕๗		
	รวม	๒๓๕.๐๔	๓๙๔			
๙. ด้านการ ประชาสัมพันธ์	ระหว่างกลุ่ม	๑๑.๘๔	๒	๕.๙๒	๑๐.๓๕	๐.๐๐๐*
	ภายในกลุ่ม	๒๒๔.๑๓	๓๙๒	๐.๕๗		
	รวม	๒๓๕.๙๗	๓๙๔			
๑๐. ด้านการสร้าง เครือข่าย	ระหว่างกลุ่ม	๙.๘๗	๒	๔.๙๔	๙.๐๒	๐.๐๐๐*
	ภายในกลุ่ม	๒๑๔.๕๑	๓๙๒	๐.๕๕		
	รวม	๒๒๔.๓๘	๓๙๔			
รวม	ภายในกลุ่ม	๘.๑๐	๒	๔.๐๕	๑๐.๘๔	๐.๐๐๐*
	รวม	๑๕๖.๕๐	๓๙๒	๐.๓๗		
	รวม	๑๕๔.๖๐	๓๙๔			

*มีนัยสำคัญที่ระดับ ๐.๐๕

จากตารางที่ ๔.๑๑ พบว่า ประชาชนที่มีการศึกษาต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการสร้าง
ค่านิยมต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบทางการเมืองของประชาชนในเขตสัมพันธวงศ์
กรุงเทพมหานคร โดยรวมแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ ๐.๐๕ จึงยอมรับสมมติฐานการวิจัย

เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ประชาชนที่มีการศึกษาต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการ
สร้างค่านิยมต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบทางการเมืองของประชาชนในเขตสัมพันธวงศ์
กรุงเทพมหานคร ด้านการปลูกฝังและสร้างจิตสำนึก ด้านการป้องกันและเฝ้าระวัง ด้านการ
ประชาสัมพันธ์ ด้านการสร้างเครือข่าย แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ ๐.๐๕ ส่วนด้านการรับรู้
การทุจริต ไม่แตกต่างกัน ดังนั้นจึงเปรียบเทียบรายคู่ LSD. ดังตาราง

ตารางที่ ๔.๑๒ แสดงการทดสอบความแตกต่างระดับความคิดเห็นของประชาชนต่อการสร้างค่านิยมต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบทางการเมืองของประชาชนในเขตสัมพันธวงศ์ กรุงเทพมหานคร เป็นรายคู่ด้วยวิธีผลต่างนัยสำคัญน้อยที่สุด (LSD.) จำแนกตามการศึกษา โดยรวม

การศึกษา	(n = ๓๙๕)			
	ต่ำกว่า ปริญญาตรี	ปริญญาตรี	สูงกว่าปริญญา ตรี	
	\bar{X}	๓.๖๓	๓.๓๔	๓.๔๓
ต่ำกว่าปริญญาตรี	๓.๖๓		๐.๒๙*	-๐.๒๐
ปริญญาตรี	๓.๓๔		-	๐.๐๙
สูงกว่าปริญญาตรี	๓.๔๓			-

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ ๐.๐๕

ตารางที่ ๔.๑๒ พบว่า ประชาชนที่มีการศึกษาต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการสร้างค่านิยมต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบทางการเมืองในเขตสัมพันธวงศ์ กรุงเทพมหานคร โดยรวมแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ ๐.๐๕ จำนวน ๑ คู่ ได้แก่ ประชาชนที่การศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรี มีความคิดเห็นแตกต่างกับประชาชนที่การศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ ๐.๐๕ นอกนั้นไม่พบความแตกต่างรายคู่

ตารางที่ ๔.๑๒ แสดงการทดสอบความแตกต่างระดับความคิดเห็นของประชาชนต่อการสร้างค่านิยมต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบทางการเมืองของประชาชนในเขตสัมพันธวงศ์ กรุงเทพมหานคร เป็นรายคู่ด้วยวิธีผลต่างนัยสำคัญน้อยที่สุด (LSD.) จำแนกตามการศึกษา **ด้านการปลูกฝังและสร้างจิตสำนึก**

(n = ๓๙๕)

การศึกษา	ต่ำกว่า ปริญญาตรี		
	\bar{X}	๓.๖๔	๓.๓๒
ต่ำกว่าปริญญาตรี	๓.๖๔	-๐.๓๒*	-๐.๒๖
ปริญญาตรี	๓.๓๒	-	๐.๐๖
สูงกว่าปริญญาตรี	๓.๓๘		-

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ ๐.๐๕

ตารางที่ ๔.๑๒ พบว่า ประชาชนที่มีการศึกษาต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการสร้างค่านิยมต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบทางการเมืองในเขตสัมพันธวงศ์ กรุงเทพมหานคร ด้านการปลูกฝังและสร้างจิตสำนึก แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ ๐.๐๕ จำนวน ๑ คู่ ได้แก่ ประชาชนที่การศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรี มีความคิดเห็นแตกต่างกับประชาชนที่การศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ ๐.๐๕ นอกนั้นไม่พบความแตกต่างรายคู่

ตารางที่ ๔.๑๒ แสดงการทดสอบความแตกต่างระดับความคิดเห็นของประชาชนต่อการสร้างค่านิยมต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบทางการเมืองของประชาชนในเขตสัมพันธวงศ์ กรุงเทพมหานคร เป็นรายคู่ด้วยวิธีผลต่างนัยสำคัญน้อยที่สุด (LSD.) จำแนกตามการศึกษา **ด้านการป้องกันและเฝ้าระวัง**

(n = ๓๙๕)

การศึกษา	ต่ำกว่า ปริญญาตรี		
	\bar{X}	๓.๕๙	๓.๒๗
ต่ำกว่าปริญญาตรี	๓.๕๙	-๐.๓๒*	-๐.๒๘
ปริญญาตรี	๓.๒๗	-	๐.๐๔
สูงกว่าปริญญาตรี	๓.๓๑		-

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ ๐.๐๕

ตารางที่ ๔.๑๒ พบว่า ประชาชนที่มีการศึกษาต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการสร้างค่านิยมต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบทางการเมืองในเขตสัมพันธวงศ์ กรุงเทพมหานคร ด้านการป้องกันและเฝ้าระวัง แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ ๐.๐๕ จำนวน ๑ คู่ ได้แก่ ประชาชนที่มีการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรี มีความคิดเห็นแตกต่างกับประชาชนที่มีการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ ๐.๐๕ นอกนั้นไม่พบความแตกต่างรายคู่

ตารางที่ ๔.๑๒ แสดงการทดสอบความแตกต่างระดับความคิดเห็นของประชาชนต่อการสร้างค่านิยมต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบทางการเมืองของประชาชนในเขตสัมพันธวงศ์ กรุงเทพมหานคร เป็นรายคู่ด้วยวิธีผลต่างนัยสำคัญน้อยที่สุด (LSD.) จำแนกตามการศึกษา ด้านการประชาสัมพันธ์

การศึกษา	(n = ๓๙๕)			
	ต่ำกว่าปริญญาตรี	ปริญญาตรี	สูงกว่าปริญญาตรี	
	\bar{X}	๓.๗๑	๓.๓๕	๓.๖๔
ต่ำกว่าปริญญาตรี	๓.๗๑	-๐.๓๖*	-๐.๐๗	
ปริญญาตรี	๓.๓๕	-	๐.๒๙	
สูงกว่าปริญญาตรี	๓.๖๔		-	

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ ๐.๐๕

ตารางที่ ๔.๑๒ พบว่า ประชาชนที่มีการศึกษาต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการสร้างค่านิยมต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบทางการเมืองในเขตสัมพันธวงศ์ กรุงเทพมหานคร ด้านการประชาสัมพันธ์ แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ ๐.๐๕ จำนวน ๑ คู่ ได้แก่ ประชาชนที่มีการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรี มีความคิดเห็นแตกต่างกับประชาชนที่มีการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ ๐.๐๕ นอกนั้นไม่พบความแตกต่างรายคู่

ตารางที่ ๔.๑๒ แสดงการทดสอบความแตกต่างระดับความคิดเห็นของประชาชนต่อการสร้างค่านิยมต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบทางการเมืองของประชาชนในเขตสัมพันธวงศ์ กรุงเทพมหานคร เป็นรายคู่ด้วยวิธีผลต่างนัยสำคัญน้อยที่สุด (LSD.) จำแนกตามการศึกษา ด้านการสร้างเครือข่าย

		(n = ๓๙๕)		
การศึกษา		ต่ำกว่า ปริญญาตรี	ปริญญาตรี	สูงกว่าปริญญา ตรี
	\bar{X}	๓.๕๘	๓.๒๕	๓.๔๓
ต่ำกว่าปริญญาตรี	๓.๕๘		-๐.๓๓*	-๐.๑๕
ปริญญาตรี	๓.๒๕		-	๐.๑๘
สูงกว่าปริญญาตรี	๓.๔๓			-

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ ๐.๐๕

ตารางที่ ๔.๑๒ พบว่า ประชาชนที่มีการศึกษาต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการสร้างค่านิยมต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบทางการเมืองในเขตสัมพันธวงศ์ กรุงเทพมหานคร ด้านการสร้างเครือข่าย แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ ๐.๐๕ จำนวน ๑ คู่ ได้แก่ ประชาชนที่มีการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรี มีความคิดเห็นแตกต่างกับประชาชนที่มีการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ ๐.๐๕ นอกนั้นไม่พบความแตกต่างรายคู่

สมมติฐานที่ ๔ ประชาชนที่อาชีพต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการสร้างค่านิยมต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบทางการเมืองของประชาชนในเขตสัมพันธวงศ์ กรุงเทพมหานคร แตกต่างกัน

การวิเคราะห์สมมติฐานที่ ๔ ใช้สถิติ F-test (One-way ANOVA) ในการทดสอบความแปรปรวนแบบทางเดียวเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยที่มากกว่า ๒ กลุ่ม ใช้ระดับความเชื่อมั่น ๙๕% ดังนั้น ถ้าเป็นไปตามสมมติฐานต่อเมื่อค่า Sig. น้อยกว่า ๐.๐๕ ถ้าพบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ๐.๐๕ จึงเปรียบเทียบรายคู่ด้วยวิธีการหาผลต่างนัยสำคัญน้อยที่สุด LSD. (Least Significant Difference) และนำเสนอในรูปตารางประกอบการบรรยาย ดังต่อไปนี้

ตารางที่ ๔.๑๒ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นของประชาชนต่อการสร้างค่านิยมต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบทางการเมืองของประชาชนในเขตสัมพันธวงศ์ กรุงเทพมหานคร จำแนกตามอาชีพ โดยรวม

(n=๓๙๕)

อาชีพ	ระดับความคิดเห็น			
	n	\bar{X}	S.D.	การแปลผล
นักศึกษา	๖๑	๓.๕๔	๐.๕๕	มาก
รับจ้าง	๑๑๔	๓.๔๔	๐.๖๑	ปานกลาง
รัฐวิสาหกิจ/รับราชการ	๓๗	๓.๔๗	๐.๗๖	ปานกลาง
พนักงานบริษัท	๑๐๔	๓.๕๑	๐.๖๕	มาก
เจ้าของกิจการ	๗๙	๓.๕๒	๐.๖๒	มาก
โดยรวม	๓๙๕	๓.๔๙	๐.๖๓	ปานกลาง

จากตารางที่ ๔.๑๒ พบว่า ประชาชนมีความคิดเห็นต่อการสร้างค่านิยมต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบทางการเมืองในเขตสัมพันธวงศ์ กรุงเทพมหานคร โดยรวมจำแนกตามอาชีพ อยู่ในระดับปานกลาง (\bar{X} =๓.๔๙, S.D.=๐.๖๓)

ตารางที่ ๔.๑๑ แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวนระดับความคิดเห็นของประชาชนต่อการสร้าง
 ค่านิยมต่อต้านการทุจริตและประพฤตินิยมชอบทางการเมืองของประชาชนในเขต
 สัมพันธวงศ์ กรุงเทพมหานคร จำแนกตามอาชีพ

(n = ๓๙๕)

การสร้างค่านิยมต่อต้านการทุจริต และประพฤตินิยมชอบทางการเมือง		SS	df	MS	F	Sig.
๑. ด้านการรับรู้การ ทุจริต	ระหว่างกลุ่ม	๑.๓๒	๔	๐.๓๓	๐.๗๕	๐.๕๕๗
	ภายในกลุ่ม	๑๗๐.๙๐	๓๙๐	๐.๔๔		
	รวม	๑๗๒.๒๒	๓๙๔			
๒. ด้านการปลูกฝัง และสร้าง จิตสำนึก	ระหว่างกลุ่ม	๑.๒๔	๔	๐.๓๑	๐.๕๒	๐.๗๒๐
	ภายในกลุ่ม	๒๓๑.๒๕	๓๙๐	๐.๕๙		
	รวม	๒๓๒.๔๙	๓๙๔			
๓. ด้านการป้องกัน และเฝ้าระวัง	ระหว่างกลุ่ม	๐.๗๕	๔	๐.๑๙	๐.๓๑	๐.๘๖๙
	ภายในกลุ่ม	๒๓๔.๒๙	๓๙๐	๐.๖๐		
	รวม	๒๓๕.๐๔	๓๙๔			
๔. ด้านการ ประชาสัมพันธ์	ระหว่างกลุ่ม	๑.๐๖	๔	๐.๒๖	๐.๔๔	๐.๗๘๑
	ภายในกลุ่ม	๒๓๔.๙๑	๓๙๐	๐.๖๐		
	รวม	๒๓๕.๙๗	๓๙๔			
๕. ด้านการสร้าง เครือข่าย	ระหว่างกลุ่ม	๒.๕๙	๔	๐.๖๕	๑.๑๔	๐.๓๓๙
	ภายในกลุ่ม	๒๒๑.๘๐	๓๙๐	๐.๕๗		
	รวม	๒๒๔.๓๙	๓๙๔			
รวม	ภายในกลุ่ม	๐.๔๙	๔	๐.๑๒	๐.๓๑	๐.๘๗๑
	รวม	๑๕๔.๑๑	๓๙๐	๐.๔๐		
	รวม	๑๕๔.๖๐	๓๙๔			

*มีนัยสำคัญที่ระดับ ๐.๐๕

จากตารางที่ ๔.๑๑ พบว่า ประชาชนที่มีอาชีพต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการสร้างค่านิยม
 ต่อต้านการทุจริตและประพฤตินิยมชอบทางการเมืองของประชาชนในเขตสัมพันธวงศ์ กรุงเทพมหานคร
 โดยรวมไม่แตกต่างกัน จึงปฏิเสธสมมติฐานการวิจัย

สมมติฐานที่ ๔ ประชาชนที่อาชีพต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการสร้างค่านิยมต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบทางการเมืองของประชาชนในเขตสัมพันธวงศ์ กรุงเทพมหานคร แตกต่างกัน

การวิเคราะห์สมมติฐานที่ ๔ ใช้สถิติ F-test (One-way ANOVA) ในการทดสอบความแปรปรวนแบบทางเดียวเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยที่มากกว่า ๒ กลุ่ม ใช้ระดับความเชื่อมั่น ๙๕% ดังนั้น ถ้าเป็นไปตามสมมติฐานต่อเมื่อค่า Sig. น้อยกว่า ๐.๐๕ ถ้าพบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ๐.๐๕ จึงเปรียบเทียบรายคู่ด้วยวิธีการหาผลต่างนัยสำคัญน้อยที่สุด LSD. (Least Significant Difference) และนำเสนอในรูปตารางประกอบการบรรยาย ดังต่อไปนี้

ตารางที่ ๔.๑๒ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นของประชาชนต่อการสร้างค่านิยมต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบทางการเมืองของประชาชนในเขตสัมพันธวงศ์ กรุงเทพมหานคร จำแนกตามรายได้ โดยรวม

(n=๓๙๕)

รายได้	ระดับความคิดเห็น			
	n	\bar{X}	S.D.	การแปลผล
ต่ำกว่า ๑๐,๐๐๐ บาท	๔๖	๓.๔๓	๐.๖๕	ปานกลาง
๑๐,๐๐๑ - ๒๐,๐๐๐ บาท	๑๓๑	๓.๕๐	๐.๕๖	ปานกลาง
๒๐,๐๐๑ - ๓๐,๐๐๐ บาท	๑๕๒	๓.๔๙	๐.๖๙	ปานกลาง
๓๐,๐๐๑ บาท ขึ้นไป	๖๖	๓.๕๒	๐.๕๘	มาก
โดยรวม	๓๙๕	๓.๔๙	๐.๖๓	ปานกลาง

จากตารางที่ ๔.๑๒ พบว่า ประชาชนมีความคิดเห็นต่อการสร้างค่านิยมต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบทางการเมืองในเขตสัมพันธวงศ์ กรุงเทพมหานคร โดยรวมจำแนกตามรายได้ อยู่ในระดับปานกลาง (\bar{X} =๓.๔๙, S.D.=๐.๖๓)

ตารางที่ ๔.๑๑ แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวนระดับความคิดเห็นของประชาชนต่อการสร้าง
 ค่านิยมต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบทางการเมืองของประชาชนในเขต
 สัมพันธวงศ์ กรุงเทพมหานคร จำแนกตามรายได้

(n = ๓๙๕)

การสร้างค่านิยมต่อต้านการทุจริต และประพฤติมิชอบทางการเมือง		SS	df	MS	F	Sig.
๑. ด้านการรับรู้ การทุจริต	ระหว่างกลุ่ม	๐.๐๖	๓	๐.๐๒	๐.๐๓	๐.๙๙๑
	ภายในกลุ่ม	๑๗๒.๑๘	๓๙๑	๐.๔๔		
	รวม	๑๗๒.๒๒	๓๙๔			
๒. ด้านการปลูกฝัง และสร้าง จิตสำนึก	ระหว่างกลุ่ม	๐.๘๐	๓	๐.๒๗	๐.๔๕	๐.๗๑๗
	ภายในกลุ่ม	๒๓๑.๖๙	๓๙๑	๐.๕๙		
	รวม	๒๓๒.๔๙	๓๙๔			
๓. ด้านการป้องกัน และเฝ้าระวัง	ระหว่างกลุ่ม	๐.๘๘	๓	๐.๒๙	๐.๔๙	๐.๖๙๐
	ภายในกลุ่ม	๒๓๔.๑๖	๓๙๑	๐.๖๐		
	รวม	๒๓๕.๐๔	๓๙๔			
๔. ด้านการ ประชาสัมพันธ์	ระหว่างกลุ่ม	๐.๖๓	๓	๐.๒๐	๐.๓๔	๐.๗๙๙
	ภายในกลุ่ม	๒๓๕.๓๖	๓๙๑	๐.๖๐		
	รวม	๒๓๕.๙๗	๓๙๔			
๕. ด้านการสร้าง เครือข่าย	ระหว่างกลุ่ม	๐.๙๗	๓	๐.๓๒	๐.๕๗	๐.๖๓๗
	ภายในกลุ่ม	๒๒๓.๔๒	๓๙๑	๐.๕๗		
	รวม	๒๒๔.๓๙	๓๙๔			
รวม	ระหว่างกลุ่ม	๐.๒๘	๓	๐.๐๙	๐.๒๔	๐.๘๗๑
	ภายในกลุ่ม	๑๕๔.๓๒	๓๙๑	๐.๓๙		
	รวม	๑๕๔.๖๐	๓๙๔			

จากตารางที่ ๔.๑๑ พบว่า ประชาชนที่มีรายได้ต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการสร้างค่านิยม
 ต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบทางการเมืองของประชาชนในเขตสัมพันธวงศ์ กรุงเทพมหานคร
 โดยรวมไม่แตกต่างกัน จึงปฏิเสธสมมติฐานการวิจัย

ตารางที่ ๔.๑๘ สรุปผลทดสอบสมมติฐานโดยการเปรียบเทียบระดับความคิดเห็นต่อการสร้างค่านิยมต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบทางการเมืองของประชาชนในเขตสัมพันธวงศ์ กรุงเทพมหานคร โดยจำแนกปัจจัยส่วนบุคคล

สมมติฐาน ที่	ตัวแปรต้น	ตัวแปรตาม	t / F	ค่า Sig	ผลการทดสอบ	
					ยอมรับ	ปฏิเสธ
๑	เพศ	การสร้างค่านิยม ต่อต้านการทุจริตและ ประพฤติมิชอบ ทางการเมือง	๑.๔๐๑	๐.๑๖๒		✓
๒	อายุ	การสร้างค่านิยม ต่อต้านการทุจริตและ ประพฤติมิชอบ ทางการเมือง	๓.๗๑๕	๐.๐๐๖*	✓	
	การศึกษา	การสร้างค่านิยม ต่อต้านการทุจริตและ ประพฤติมิชอบ ทางการเมือง	๑๐.๘๔	๐.๐๐๐*	✓	
๔	อาชีพ	การสร้างค่านิยม ต่อต้านการทุจริตและ ประพฤติมิชอบ ทางการเมือง	๐.๓๑	๐.๘๗๑		✓
๕	รายได้	การสร้างค่านิยม ต่อต้านการทุจริตและ ประพฤติมิชอบ ทางการเมือง	๐.๒๔	๐.๘๗๑		✓

จากตารางที่ ๔.๑๘ พบว่า ประชาชนที่มี อายุ การศึกษา ต่างกัน การสร้างค่านิยมต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบทางการเมืองของประชาชนในเขตสัมพันธวงศ์ กรุงเทพมหานคร โดยรวมแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ ๐.๐๕ จึงยอมรับสมมติฐานการวิจัย ส่วนประชาชนที่มี เพศ อาชีพ และรายได้ต่างกัน โดยรวมไม่แตกต่างกัน จึงปฏิเสธสมมติฐานการวิจัย

๔.๔ ผลการวิเคราะห์ปัญหา อุปสรรค และข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการสร้างค่านิยม ต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบทางการเมืองของประชาชนในเขตสัม พันธวงศ์ กรุงเทพมหานคร

จากผลการศึกษาพบว่า ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับผลการวิเคราะห์ปัญหาและอุปสรรค และ ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการสร้างค่านิยมต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบทางการเมืองของ ประชาชนในเขตสัมพันธวงศ์ กรุงเทพมหานคร ซึ่งเป็นข้อมูลที่ได้จากคำถามปลายเปิด (Open-Ended) ผู้วิจัยได้นำเสนอข้อมูลโดยเขียนเป็นความเรียงประกอบตาราง ดังนี้

ตารางที่ ๔.๑๙ ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับปัญหา อุปสรรค และแนวทางเกี่ยวกับการสร้างค่านิยมต่อต้าน การทุจริตและประพฤติมิชอบทางการเมืองของประชาชนในเขตสัมพันธวงศ์ กรุงเทพมหานคร ด้านการรับรู้การทุจริต

ปัญหาและอุปสรรค	ความถี่	แนวทางแก้ไข	ความถี่
๑. ประชาชนยังไม่เข้าใจถึงสิทธิหน้าที่ในการเลือกตั้ง การติดตามข่าวสารทางการเมือง การให้ข่าวต่างๆ เพื่อโจมตีฝ่ายตรงข้าม หรือกลุ่มที่ไม่ใช่พวก	๑๕	๑. ให้ความรู้แก่ประชาชนถึงความสำคัญของการเลือกตั้ง และการติดตามข่าวโดยใช้ วิจารณญาณ ก่อนตัดสินใจ หรือเผยแพร่ออกไปต่อๆ กัน	๑๔
๒. ประชาชนเบื่อหน่ายการเมือง การเลือกตั้ง เลือกไปตามหน้าที่ เพราะการเลือกตั้งไม่ส่งผลกับความเป็นอยู่ ใครจะมาเป็นรัฐบาลหรือได้รับการเลือกตั้งก็สนใจแต่เรื่องผลประโยชน์ส่วนตัว	๑๓	๒. หน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการเลือกตั้งต้องรณรงค์ให้เห็นประโยชน์ที่เกิดจากข่าวลวง ข่าวลือข่าวหลอก การเลือกตั้ง และอนาคตการเมืองของประเทศ	๘

จากตารางที่ ๔.๑๙ พบว่า ประชาชนผู้ตอบแบบสอบถาม เสนอแนะปัญหา และแนวทางเกี่ยวกับการสร้างค่านิยมต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบทางการเมืองของประชาชนในเขตสัมพันธวงศ์ กรุงเทพมหานคร ด้านการรับรู้การทุจริต ได้เสนอแนะปัญหาและอุปสรรค เรียงลำดับตามความสำคัญดังนี้คือ ๑) ประชาชนยังไม่เข้าใจถึงสิทธิหน้าที่ในการเลือกตั้ง การติดตามข่าวสารทางการเมือง การให้ข่าวต่างๆ เพื่อโจมตีฝ่ายตรงข้าม หรือกลุ่มที่ไม่ใช่พวก จำนวน ๑๕ คน ๒) ประชาชนเบื่อหน่ายข่าวการเมือง ไม่อยากรับรู้ข่าวการเมืองทั้งหลาย การเมือง การเลือกตั้ง เลือกไปตามหน้าที่ เพราะการเลือกตั้งไม่ส่งผลกับความเป็นอยู่ ใครจะมาเป็นรัฐบาลหรือได้รับการเลือกตั้งก็สนใจแต่เรื่อง

ผลประโยชน์ส่วนตน จำนวน ๑๓ คน ๓) ข้าราชการเมืองก่อให้เกิดความเครียด จำนวน ๙ คน และมีข้อเสนอแนะดังนี้ ๑) ให้ความรู้แก่ประชาชนถึงความสำคัญของการเลือกตั้ง และการติดตามข่าวโดยการใช้วารณญาณ ก่อนตัดสินใจหรือเผยแพร่ออกไปต่อๆ กัน จำนวน ๑๔ คน ๒) หน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการเลือกตั้งต้องรณรงค์ให้เห็นประโยชน์ที่เกิดจากข่าวลงข่าวลือข่าวหลอก การเลือกตั้งและอนาคตการเมืองของประเทศ จำนวน ๘ คน

ตารางที่ ๔.๒๐ ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับปัญหา อุปสรรค แนวทางเกี่ยวกับการสร้างค่านิยมต่อต้านการทุจริตและประพฤตินิยมชอบทางการเมืองของประชาชนในเขตสัมพันธวงศ์ กรุงเทพมหานคร ด้านการรับรู้การทุจริต ด้านการปลูกฝังและสร้างจิตสำนึก

ปัญหาและอุปสรรค	ความถี่	แนวทางแก้ไข	ความถี่
๑. ข้าราชการเมืองทำให้เกิดความเครียด มีแต่ความขัดแย้งกัน ของคนในสังคม คนต้องการอำนาจ ส่งผลต่อการขึ้นำทางการเมือง	๑๘	๑. สื่อควรมีการนำเสนอข่าวการเลือกตั้ง ที่สร้างสรรค์การไปใช้สิทธิที่เป็นธรรมทั้งสองฝ่าย และให้วิเคราะห์บนพื้นฐานความเป็นจริง	๘
๒. ประชาชนมีความเฉื่อยชากับการเลือกตั้ง	๖	๒. ต้องกระตุ้นให้ประชาชนไปใช้สิทธิกันเยอะๆ	๗

จากตารางที่ ๔.๒๐ พบว่า ประชาชนผู้ตอบแบบสอบถาม เสนอแนะปัญหา แนวทางเกี่ยวกับการสร้างค่านิยมต่อต้านการทุจริตและประพฤตินิยมชอบทางการเมืองของประชาชนในเขตสัมพันธวงศ์ กรุงเทพมหานคร ด้านการรับรู้การทุจริต ด้านการปลูกฝังและสร้างจิตสำนึก ได้เสนอแนะปัญหาและอุปสรรค เรียงลำดับตามความสำคัญดังนี้คือ ๑) ข้าราชการเมืองทำให้เกิดความเครียด มีแต่ความขัดแย้งกันของคนในสังคม คนต้องการอำนาจ ส่งผลต่อการขึ้นำทางการเมือง การติดตามข่าวสารทางการเมือง การให้ข่าวต่างๆ เพื่อโจมตีฝ่ายตรงข้าม หรือกลุ่มที่ไม่ใช่พวก จำนวน ๑๘ คน ๒) ประชาชนมีความเฉื่อยชากับการเลือกตั้ง จำนวน ๖ คน และมีข้อเสนอแนะดังนี้ ๑) สื่อควรมีการนำเสนอข่าวการเลือกตั้ง ที่สร้างสรรค์การไปใช้สิทธิที่เป็นธรรมทั้งสองฝ่าย และให้วิเคราะห์บนพื้นฐานความเป็นจริง จำนวน ๘ คน ๒) ต้องกระตุ้นให้ประชาชนไปใช้สิทธิกันเยอะๆ จำนวน ๗ คน

ตารางที่ ๔.๒๑ ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับปัญหา อุปสรรค และแนวทางเกี่ยวกับการสร้างค่านิยมต่อต้านการทุจริตและประพฤตินิยมชอบทางการเมืองของประชาชนในเขตสัมพันธวงศ์ กรุงเทพมหานคร ด้านการรับรู้การทุจริต ด้านการป้องกันและเฝ้าระวัง

ปัญหาและอุปสรรค	ความถี่	แนวทาง	ความถี่
๑. คนส่วนใหญ่จะไม่เข้าสมาชิก กลุ่มพรรคการเมือง ยกเว้นคน ที่สนใจการเมือง หรือกลุ่ม ผลประโยชน์ที่มีส่วนได้เสียกับ นักการเมือง	๑๔	๑. รัฐหรือองค์กรที่เกี่ยวข้องกับ พรรคการเมือง หรือหน่วยงาน ที่ดูแลควบคุมพรรคการเมือง ระดับจังหวัดต้องให้ความ กระจ่างแก่ประชาชน	๑๓
๒. ประชาชนไม่ทราบการเป็น สมาชิกพรรคการเมืองแล้วจะ ส่งผลกระทบต่อตำแหน่ง หน้าที่บางอาชีพหรือไม่	๑๓	๒. รัฐหรือองค์กรที่เกี่ยวข้องกับ พรรคการเมือง หรือหน่วยงาน ที่ดูแลควบคุมพรรคการเมือง ต้องประชาสัมพันธ์สาเหตุที่ต้อง เป็นสมาชิกพรรคหรือกลุ่มต่างๆ ทางการเมือง	๑๐

จากตารางที่ ๔.๒๑ พบว่า ประชาชนผู้ตอบแบบสอบถาม เสนอแนะปัญหา อุปสรรค และแนวทางเกี่ยวกับการสร้างค่านิยมต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบทางการเมืองของ ประชาชนในเขตสัมพันธวงศ์ กรุงเทพมหานคร ด้านการรับรู้การทุจริต **ด้านการป้องกันและเฝ้าระวัง** ได้เสนอแนะปัญหาและอุปสรรค เรียงลำดับตามความสำคัญดังนี้คือ ๑) คนส่วนใหญ่จะไม่เข้าสมาชิก กลุ่มพรรคการเมือง ยกเว้นคนที่สนใจการเมือง หรือกลุ่มผลประโยชน์ที่มีส่วนได้เสียกับนักการเมือง จำนวน ๑๔ คน ๒) ประชาชนไม่ทราบการเป็นสมาชิกพรรคการเมืองแล้วจะส่งผลกระทบต่อตำแหน่ง หน้าที่บางอาชีพหรือไม่จำนวน ๑๓ คน และมีข้อเสนอแนะดังนี้ ๑) รัฐหรือองค์กรที่เกี่ยวข้องกับพรรค การเมือง หรือหน่วยงานที่ดูแลควบคุมพรรคการเมืองระดับจังหวัดต้องให้ความกระจ่างแก่ประชาชน จำนวน ๑๓ คน ๒) รัฐหรือองค์กรที่เกี่ยวข้องกับพรรคการเมือง หรือหน่วยงานที่ดูแลควบคุมพรรค การเมืองต้องประชาสัมพันธ์สาเหตุที่ต้องเป็นสมาชิกพรรคหรือกลุ่มต่างๆทางการเมือง จำนวน ๑๐ คน

ตารางที่ ๔.๒๒ ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับปัญหา อุปสรรค และแนวทางเกี่ยวกับการสร้างค่านิยมต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบทางการเมืองของประชาชนในเขตสัมพันธวงศ์ กรุงเทพมหานคร ด้านการรับรู้การทุจริต ด้านการประชาสัมพันธ์

ปัญหาและอุปสรรค	ความถี่	แนวทาง	ความถี่
๑. ประชาชนมักวิจารณ์ข่าวทางการเมืองทำให้เกิดความเครียดและวิพากษ์วิจารณ์ ฝ่ายตรงข้าม ตามกระแสข่าวจากสื่อต่างๆ	๑๙	๑. สื่อควรมีการนำเสนอข่าวที่เป็นธรรม ทั้งสองฝ่าย และให้วิเคราะห์บนพื้นฐานความเป็นจริง	๑๕
๒. การเสนอข่าวการเมืองที่ปกป้องผลประโยชน์ส่วนรวมที่ไม่ใช่ปกป้องอำนาจบางกลุ่มในสังคม การเสนอข่าวการเมืองในประเด็นเกี่ยวกับรัฐบาลและประเด็นเกี่ยวกับฝ่ายค้านและนักวิชาการ	๑๓	๒. การนำเสนอข่าวความขัดแย้งทางการเมืองด้วยถ้อยคำภาษาที่เหมาะสมในการพาดหัวข่าว	๙
๓. การเสนอข่าวต่อสังคมของหนังสือพิมพ์ออนไลน์ในการเสนอข่าวการเมืองว่า ยังไม่สามารถทำหน้าที่ในด้านความรับผิดชอบทางสังคมได้อย่างสมบูรณ์เพียงพอ เนื่องจากหนังสือพิมพ์ออนไลน์ถือเป็นสื่อที่มีความใกล้ชิดประชาชนมากที่สุด	๘	๓. การเสนอข่าวการเมืองที่แสดง ความ ขัดแย้ง ที่เหมาะสมทำให้ไม่รู้สึกเบื่อหน่ายกับการเมือง และการเปิดโอกาสให้ประชาชนแสดงความคิดเห็นทางการเมืองอย่างกว้างขวาง ถือเป็นทัศนคติของประชาชนที่ได้สะท้อนถึงการท าหน้าที่ตามหลักความรับผิดชอบ	๗

จากตารางที่ ๔.๒๒ พบว่า ประชาชนผู้ตอบแบบสอบถาม เสนอแนะปัญหา อุปสรรค และแนวทางเกี่ยวกับการสร้างค่านิยมต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบทางการเมืองของประชาชนในเขตสัมพันธวงศ์ กรุงเทพมหานคร ด้านการรับรู้การทุจริต ด้านการประชาสัมพันธ์ ได้เสนอแนะปัญหาและอุปสรรค เรียงลำดับตามความสำคัญดังนี้คือ ๑) ประชาชนมักวิจารณ์ข่าวทางการเมืองทำให้เกิดความเครียด และวิพากษ์วิจารณ์ ฝ่ายตรงข้าม ตามกระแสข่าวจากสื่อต่างๆ จำนวน ๑๙ คน ๒) การเสนอข่าวการเมืองที่ปกป้องผลประโยชน์ส่วนรวมที่ไม่ใช่ปกป้องอำนาจบางกลุ่มในสังคม การเสนอข่าวการเมืองในประเด็นเกี่ยวกับรัฐบาลและประเด็นเกี่ยวกับฝ่ายค้านและ

นักวิชาการจำนวน ๑๓ คน ๓) การเสนอข่าวต่อสังคมของหนังสือพิมพ์ออนไลน์ในการเสนอข่าว การเมืองว่า ยังไม่สามารถทำหน้าที่ในด้านความรับผิดชอบทางสังคมได้อย่างสมบูรณ์เพียงพอ เนื่องจากหนังสือพิมพ์ออนไลน์ถือเป็นสื่อที่มีความใกล้ชิดประชาชนมากที่สุด จำนวน ๘ คน และมี ข้อเสนอแนะดังนี้ ๑) สื่อควรมีการนำเสนอข่าวที่เป็นธรรมทั้งสองฝ่าย และให้วิเคราะห์บนพื้นฐาน ความเป็นจริง จำนวน ๑๕ คน ๒) การนำเสนอข่าวความขัดแย้งทางการเมืองด้วยถ้อยคำภาษาที่ เหมาะสมในการพาดหัวข่าว จำนวน ๙ คน ๓) การเสนอข่าวการเมืองที่แสดงความขัดแย้งที่ เหมาะสมทำให้ไม่รู้สึกเบื่อหน่ายกับการเมือง และการเปิดโอกาสให้ประชาชนแสดงความคิดเห็น ทางการ เมืองอย่างกว้างขวาง ถือเป็นทัศนคติของประชาชนที่ได้สะท้อนถึงการท าหน้าที่ตามหลัก ความรับผิดชอบ จำนวน ๗ คน

ตารางที่ ๔.๒๓ ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับปัญหา อุปสรรค และแนวทางเกี่ยวกับการสร้างค่านิยมต่อต้าน การทุจริตและประพฤติมิชอบทางการเมืองของประชาชนในเขตสัมพันธวงศ์ กรุงเทพมหานคร ด้านการรับรู้การทุจริต ด้านการสร้างเครือข่าย

ปัญหาและอุปสรรค	ความถี่	แนวทาง	ความถี่
๑. ประชาชนโดยทั่วไป ไม่ สนใจการสนับสนุนพรรค การเมืองด้วยการให้เงินบริจาค ยกเว้นกลุ่มที่มีส่วนได้เสียกับ นักการเมืองหรือพรรค การเมือง	๑๐	๑. รัฐ หรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ควรให้ข้อมูลหรือทำความเข้าใจ ที่ถูกต้องแก่ประชาชน ว่าสิทธิ เสรีภาพในการสนับสนุนพรรค การเมืองมีอะไรบ้าง	๘
๒. ประชาชนส่วนมากจะไม่ทราบ ว่าสามารถสนับสนุนพรรค การเมืองอย่างไรและเพื่ออะไร	๓	๒. รัฐ หรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ควรให้ข้อมูลแก่ประชาชน	๓

จากตารางที่ ๔.๒๓ พบว่า ประชาชนผู้ตอบแบบสอบถาม เสนอแนะปัญหา อุปสรรค และแนวทางเกี่ยวกับการสร้างค่านิยมต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบทางการเมืองของ ประชาชนในเขตสัมพันธวงศ์ กรุงเทพมหานคร ด้านการรับรู้การทุจริต ด้านการสร้างเครือข่าย ได้ เสนอแนะปัญหาและอุปสรรค เรียงลำดับตามความสำคัญดังนี้คือ ๑) ประชาชนโดยทั่วไป ไม่ สนใจการสนับสนุนพรรคการเมืองด้วยการให้เงินบริจาค ยกเว้นกลุ่มที่มีส่วนได้เสียกับนักการเมือง หรือพรรคการเมือง จำนวน ๘ คน ๒) ประชาชนส่วนมากจะไม่ทราบว่าสามารถสนับสนุนพรรค การเมืองอย่างไรและเพื่ออะไร จำนวน ๓ คน และมีข้อเสนอแนะดังนี้ ๑) รัฐ หรือหน่วยงานที่ เกี่ยวข้องควรให้ข้อมูลหรือทำความเข้าใจที่ถูกต้องแก่ประชาชน ว่าสิทธิ เสรีภาพในการสนับสนุน

พรรคการเมืองมีอย่างไรบ้าง จำนวน ๘ คน ๒) รัฐ หรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรให้ข้อมูลแก่ประชาชน จำนวน ๓ คน

สรุปได้ว่า ประชาชนผู้ตอบแบบสอบถาม เสนอแนะปัญหา อุปสรรค และพฤติกรรมทางการเมืองในการออกเสียงลงคะแนนเลือกตั้งทั่วไป ปี พ.ศ. ๒๕๖๒ ในตำบลท่าช้าง อำเภอเฉลิมพระเกียรติ จังหวัดนครราชสีมา

ด้านการรับรู้การทุจริต คือ ๑) ประชาชนยังไม่เข้าใจถึงสิทธิหน้าที่ในการเลือกตั้ง การติดตามข่าวสารทางการเมือง การให้ข่าวต่างๆ เพื่อโจมตีฝ่ายตรงข้าม หรือกลุ่มที่ไม่ใช่พวก ๒) ประชาชนเบื่อหน่ายข่าวการเมือง ไม่อยากรับรู้ข่าวการเมืองทั้งหลาย การเมือง การเลือกตั้ง เลือกไปตามหน้าที่ เพราะการเลือกตั้งไม่ส่งผลกับความเป็นอยู่ ใครจะมาเป็นรัฐบาลหรือได้รับการเลือกตั้งก็สนใจแต่เรื่องผลประโยชน์ส่วนตัว ๓) ข่าวการเมืองก่อให้เกิดความเครียด และมีข้อเสนอแนะดังนี้ ๑) ให้ความรู้แก่ประชาชนถึงความสำคัญของการเลือกตั้ง และการติดตามข่าวโดยการใช้วิจารณญาณ ก่อนตัดสินใจหรือเผยแพร่ออกไปต่อๆ กัน ๒) หน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการเลือกตั้งต้องรณรงค์ให้เห็นประโยชน์ที่เกิดจากข่าวลวงข่าวลือข่าวหลอก การเลือกตั้งและอนาคตการเมืองของประเทศ

ด้านการปลูกฝังและสร้างจิตสำนึก ปัญหา อุปสรรค คือ ๑) ข่าวทางการเมืองทำให้เกิดความเครียด มีแต่ความขัดแย้งกันของคนในสังคม คนต้องการอำนาจ ส่งผลต่อการขึ้นำทางการเมือง การติดตามข่าวสารทางการเมือง การให้ข่าวต่างๆ เพื่อโจมตีฝ่ายตรงข้าม หรือกลุ่มที่ไม่ใช่พวก ๒) ประชาชนมีความเฉื่อยชากับการเลือกตั้ง และมีข้อเสนอแนะดังนี้ ๑) สื่อควรมีการนำเสนอข่าวการเลือกตั้ง ที่สร้างสรรค์การไปใช้สิทธิที่เป็นธรรมทั้งสองฝ่าย และให้วิเคราะห์บนพื้นฐานความเป็นจริง ๒) ต้องกระตุ้นให้ประชาชนไปใช้สิทธิกันเยอะๆ

ด้านการป้องกันและเฝ้าระวัง ปัญหาและอุปสรรค คือ ๑) คนส่วนใหญ่จะไม่เข้าสมาชิกกลุ่มพรรคการเมือง ยกเว้นคนที่สนใจการเมือง หรือกลุ่มผลประโยชน์ที่มีส่วนได้เสียกับนักการเมือง ๒) ประชาชนไม่ทราบการเป็นสมาชิกพรรคการเมืองแล้วจะส่งผลกระทบต่อตำแหน่งหน้าที่บางอาชีพหรือไม่ และมีข้อเสนอแนะดังนี้ ๑) รัฐหรือองค์กรที่เกี่ยวข้องกับพรรคการเมือง หรือหน่วยงานที่ดูแลควบคุมพรรคการเมืองระดับจังหวัดต้องให้ความกระจ่างแก่ประชาชน ๒) รัฐหรือองค์กรที่เกี่ยวข้องกับพรรคการเมือง หรือหน่วยงานที่ดูแลควบคุมพรรคการเมืองต้องประชาสัมพันธ์สาเหตุที่ต้องเป็นสมาชิกพรรคหรือกลุ่มต่างๆทางการเมือง

ด้านการประชาสัมพันธ์ ปัญหาและอุปสรรค คือ ๑) ประชาชนมักวิจารณ์ข่าวทางการเมืองทำให้เกิดความเครียด และวิพากษ์วิจารณ์ ฝ่ายตรงข้าม ตามกระแสข่าวจากสื่อต่างๆ ๒) การเสนอข่าวการเมืองที่ปกป้องผลประโยชน์ส่วนรวมที่ไม่ใช่ปกป้องอำนาจบางกลุ่มในสังคม การเสนอข่าวการเมืองในประเด็นเกี่ยวกับรัฐบาลและประเด็นเกี่ยวกับฝ่ายค้านและนักวิชาการ ๓) การเสนอข่าวต่อสังคมของหนังสือพิมพ์ออนไลน์ในการเสนอข่าวการเมืองว่า ยังไม่สามารถทำหน้าที่ในด้านความรับผิดชอบทางสังคมได้อย่างสมบูรณ์เพียงพอ เนื่องจากหนังสือพิมพ์ออนไลน์ถือเป็นสื่อที่มีความ

ใกล้ชิดประชาชนมากที่สุด และมีข้อเสนอแนะดังนี้ ๑) สื่อควรมีการนำเสนอข่าวที่เป็นธรรมทั้งสองฝ่าย และให้วิเคราะห์บนพื้นฐานความเป็นจริง ๒) การนำเสนอข่าวความขัดแย้งทางการเมืองด้วยถ้อยคำภาษาที่เหมาะสมในการพาดหัวข่าว ๓) การเสนอข่าวการเมืองที่แสดงความขัดแย้งที่เหมาะสม ทำให้ไม่รู้สึกเบื่อหน่ายกับการเมือง และการเปิดโอกาสให้ประชาชนแสดงความคิดเห็นทางการเมืองอย่างกว้างขวาง ถือเป็นทัศนคติของประชาชนที่ได้สะท้อนถึงการทำหน้าที่ตามหลักความรับผิดชอบ

ด้านการสร้างเครือข่าย ปัญหาและอุปสรรค คือ ๑) ประชาชนโดยทั่วไป ไม่สนใจการสนับสนุนพรรคการเมืองด้วยการให้เงินบริจาค ยกเว้นกลุ่มที่มีส่วนได้เสียกับนักการเมืองหรือพรรคการเมือง ๒) ประชาชนส่วนมากจะไม่ทราบว่าสามารถสนับสนุนพรรคการเมืองอย่างไรและเพื่ออะไร และมีข้อเสนอแนะดังนี้ ๑) รัฐ หรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรให้ข้อมูลหรือทำความเข้าใจที่ถูกต้องแก่ประชาชน ว่าสิทธิ เสรีภาพในการสนับสนุนพรรคการเมืองมีอย่างไรบ้าง ๒) รัฐ หรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรให้ข้อมูลแก่ประชาชน

๔.๕ ผลการวิเคราะห์จากการสัมภาษณ์เกี่ยวกับการสร้างค่านิยมต่อต้านการทุจริตและ ประเพณีชอบทางการเมืองของประชาชนในเขตสัมพันธวงศ์ กรุงเทพมหานคร

ผู้วิจัยใช้แบบสัมภาษณ์ (Interview) สำหรับเก็บข้อมูลจากผู้ให้ข้อมูลสำคัญ (Key Informants) จากการสุ่มแบบเจาะจง (Purposive Sampling) จำนวน ๗ คน ตามหลักทฤษฎีโหนดปะ ให้ทุกคนเกรงกลัวและรู้สึกอายต่อบาป ต่อต้านการกระทำผิด ดังนี้

๑. การรับรู้การทุจริต

จากการสัมภาษณ์พบว่า

๑) ประชาชนส่วนใหญ่ออกไปใช้สิทธิ์เลือกตั้ง ไปใช้สิทธิ์ตามสิทธิ์นอกจากป่วยหรือมีเหตุอื่น ๆ คนที่ไปใช้สิทธิ์ส่วนใหญ่มาใช้สิทธิ์ไม่ถึง ๑๐๐ ส่วนใหญ่การออกไปใช้สิทธิ์ของประชาชนไม่เกิน ๗๐ การลงคะแนนเสียงของผู้ลงคะแนนเสียงนั้น จุดสนใจมุ่งไปที่เป้าหมายทางการเมืองของผู้ลงคะแนนเสียง ตามเจตนาารมย์ของคนบางส่วนที่ต้องการเลือกตั้ง^๑

๒) ต้องช่วยกันให้ข่าวสาร เพื่อลดการซื้อสิทธิ์ขายเสียงไม่สามารถจางหายไปได้ ส่วนใหญ่ในระดับล่างจะมีการซื้อสิทธิ์ขายเสียงมาจากหัวคะแนน กลุ่มผู้นำ คนในพื้นที่คือปัญหาที่ควรได้รับการแก้ไข ผู้หาเสียงต้องใช้วาจาที่จริงใจและตรงไปตรงมาต่อประชาชน^๒

๓) ต้องมีข้อมูลเกี่ยวกับสิทธิประโยชน์ของประชาชนให้มากที่สุด ทรัพยากรธรรมชาติ ในรูปนโยบาย วัฒนธรรมต่างๆ ที่อาจจะถูกลืมหายไปจากชุมชน โดยเฉพาะวัฒนธรรมทางการเมืองที่ถูกต้องและเป็นควรเป็น การตัดสินใจลงคะแนนเสียง ผู้ลงคะแนนเสียงจะกระทำอย่างละเอียดรอบคอบระมัดระวังโดยใช้ข่าวสารที่มากเพียงพอ^๓

๔) สิ่งที่มาจูงใจทำให้ผู้ที่ออกมาใช้สิทธิ์ในการลงคะแนนเลือกตั้งนั้นไม่เป็นประชาธิปไตยเต็มตัวเพราะว่ายังมีนักการเมือง กลุ่มผลประโยชน์ และหัวคะแนนที่เข้ามาบีบบทบาทในชุมชน ผู้ที่เปลี่ยนใจสนับสนุนจากพรรคการเมืองหนึ่งไปเป็นอีกพรรคหนึ่ง หรือยืนยันสนับสนุนพรรคเดิมไม่เปลี่ยนแปลงต่างก็ใช้ความพอใจในการดำเนินนโยบายของพรรคเป็นเหตุผลในการตัดสินใจทั้งสิ้น^๔

๕) ข่าวสารเกี่ยวกับการซื้อสิทธิ์ขายเสียงในการตั้งนั้นในสังคมไทยในยุคปัจจุบันนี้กลายเป็นประเพณีปฏิบัติไปแล้วและจะเป็นอย่างนี้ตลอดไป ถ้านักการเมืองยังมองประโยชน์ส่วนตัวเป็นที่ตั้ง^๕

๖) กลุ่มผลประโยชน์ นักการเมืองในยุคปัจจุบันนี้ไม่สามารถที่จะแยกออกจากกันได้ トラบใดที่นักการเมืองยังไม่มีจิตสำนึกเห็นประโยชน์ของชาติมากกว่าส่วนตัว การลงคะแนนเสียง

^๑สัมภาษณ์ ให้ข้อมูลสำคัญลำดับที่ ๑, ๑๓ มกราคม ๒๕๖๔.

^๒สัมภาษณ์ ให้ข้อมูลสำคัญลำดับที่ ๒, ๑๓ มกราคม ๒๕๖๔.

^๓สัมภาษณ์ ให้ข้อมูลสำคัญลำดับที่ ๓, ๑๓ มกราคม ๒๕๖๔.

^๔สัมภาษณ์ ให้ข้อมูลสำคัญลำดับที่ ๔, ๑๗ มกราคม ๒๕๖๔.

^๕สัมภาษณ์ ให้ข้อมูลสำคัญลำดับที่ ๕, ๑๗ มกราคม ๒๕๖๔.

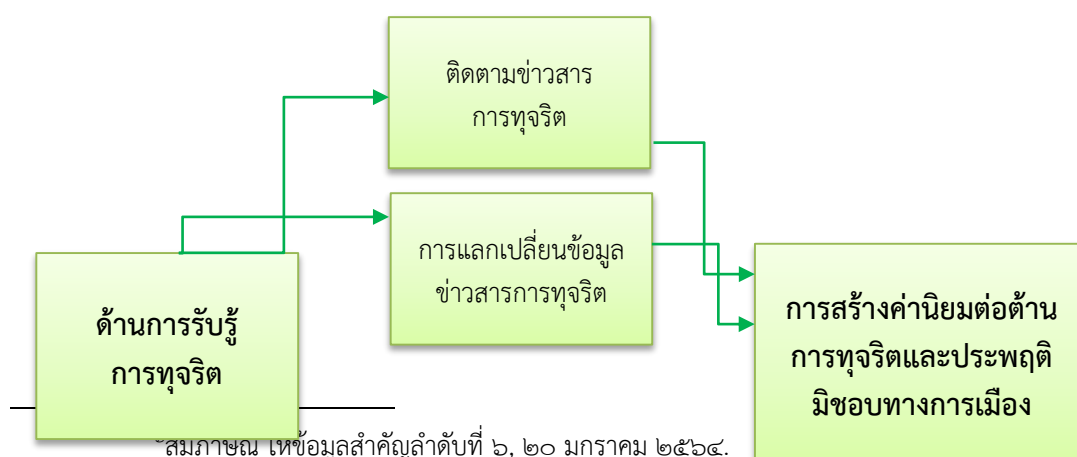
เลือกตั้งเป็นเครื่องมือที่จะนำมาซึ่งผลประโยชน์หรือเป้าหมายที่ประชาชนต้องการ ดังนั้น การตัดสินใจลงคะแนนเสียงของผู้ลงคะแนน จะพิจารณาจากผลประโยชน์ของตนเป็นที่ตั้ง^๖

๗) พฤติกรรมการเลือกตั้งส่วนใหญ่ถูกโน้มน้าวโดยปัจจัย แต่ไม่สามารถพิสูจน์ได้โดยมีเงินมาเกี่ยวข้องและเป็นแรงจูงใจในการออกมาเลือกตั้งและนี่คือสาเหตุของการได้นักการเมืองที่ไม่ดีเข้าสภา^๗

สรุป ขาวสารการเลือกตั้งจะต้องให้ความรู้เกี่ยวกับการเลือกตั้ง มีการรณรงค์การเลือกตั้ง ไม่ว่าจะเป็นในระดับหน่วยงาน ส่วนงานกองงานที่เกี่ยวกับสิทธิตามประชาธิปไตยของประชาชน และสร้างวินัยประชาธิปไตยให้กับประชาชนในท้องถิ่น ประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนออกไปใช้สิทธิ์เลือกตั้ง ประชาสัมพันธ์การเลือกตั้งผู้ปกครองผ่านนักเรียนในการไปเลือกตั้ง ให้นักเรียนจัดกิจกรรมรณรงค์เชิญชวนไปเลือกตั้งใช้สิทธิ์ทางการเมือง ในชุมชนที่โรงเรียนตั้งอยู่ จัดกิจกรรมจำลอง สถานการณ์การเลือกตั้งให้นักเรียนได้เรียนรู้ ทั้งกระบวนการและขั้นตอนในการเลือกตั้ง

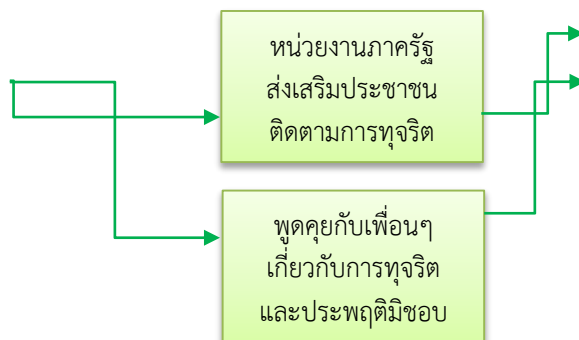
ตารางที่ ๔.๒๔ สรุปความถี่จำนวนผู้ให้สัมภาษณ์ ด้านการรับรู้การทุจริต

ประเด็น/ตัวบ่งชี้	ผู้ให้สัมภาษณ์	
	ความถี่	คน
๑) การลงคะแนนเสียงของผู้ลงคะแนนเสียงนั้น จุดสนใจมุ่งไปที่เป้าหมายทางการเมืองของผู้ลงคะแนนเสียง	๘	๑, ๒, ๓, ๔, ๕, ๖, ๗, ๘
๒) ให้ข่าวสาร เพื่อลดการซื้อสิทธิ์ขายเสียง การลงคะแนนเสียงเลือกตั้งเป็นเครื่องมือที่จะนำมาซึ่งผลประโยชน์หรือเป้าหมายที่ประชาชนต้องการ	๘	๑, ๒, ๓, ๔, ๕, ๖, ๗, ๘

^๖สัมภาษณ์ ให้ข้อมูลสำคัญลำดับที่ ๖, ๒๐ มกราคม ๒๕๖๔.

^๗สัมภาษณ์ ให้ข้อมูลสำคัญลำดับที่ ๗, ๒๐ มกราคม ๒๕๖๔.

แผนภาพที่ ๔.๑ การสร้างค่านิยมต่อต้านการทุจริตและประพุดติ มิชอบทางการเมือง
“ด้านการรับรู้ การทุจริต”

๒. ด้านการปลูกฝังและสร้างจิตสำนึก จากการสัมภาษณ์พบว่า

๑) การให้ความรู้เกี่ยวกับการเลือกตั้ง มีการรณรงค์การเลือกตั้ง ไม่ว่าจะเป็นในระดับหน่วยงาน ส่วนงานกองงานที่เกี่ยวกับสิทธิตามประชาธิปไตยของประชาชน สร้างวินัยประชาธิปไตยให้กับประชาชนในท้องถิ่น เช่น การเลือกตั้งคณะกรรมการประปาหมู่บ้าน การเลือกตั้งสภาเยาวชนเด็ก เป็นต้น^๘

๒) หน่วยงานรัฐมีหน้าที่ประชาสัมพันธ์ ให้ประชาชนออกไปใช้สิทธิ์เลือกตั้ง รวมไปถึงวิธีการเลือก ประชาสัมพันธ์ วัน และเวลา สถานที่เลือกตั้งและผู้สมัครในเขตการเลือกตั้ง ว่ามีกี่ราย ปัญหาคือ ประชาชนเบื่อการเลือกตั้ง^๙

๓) หน่วยงานรัฐควรเชิญชวนประชาชนเข้ามีส่วนเลือกตั้ง และประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนทราบถึงการเลือกตั้ง โดยให้พิจารณาถึงผลประโยชน์ของผู้ไปใช้สิทธิ์ลงคะแนนเสียงเอง ซึ่งตามปกติแล้วก็จะเลือกหรือลงคะแนนให้ผู้รับสมัครที่มีนโยบายใกล้เคียงกับความคิดตามที่เราต้องการมากที่สุด^{๑๐}

๔) ต้องการให้ผู้นำทั้งหลายมีความเข้าใจของการอยู่ร่วมกันให้เป็นส่วนรวมอย่าคิดเห็นแก่ตัว จะทำให้ไม่มีใครไว้ใจทำตามหน้าที่ ทำด้วยใจแค้นก็เป็นธรรมแล้ว สำเร็จทุกเรื่อง อย่าทำให้ประชาชนจะไปลงคะแนนเสียงเลือกตั้งด้วยความรู้สึกเป็นหนี้บุญคุณ^{๑๑}

๕) ควรมียุทธศาสตร์การประชาสัมพันธ์การเลือกตั้ง ให้ผู้ปกครองนักเรียนไปเลือกตั้งจากต้นสังกัด แล้วนำมาดำเนินการกับครู บุคลากรทางการศึกษา นักเรียนไปจัดกิจกรรมรณรงค์ เชิญชวนไปเลือกตั้งใช้สิทธิ์ทางการเมือง ในชุมชนที่โรงเรียนตั้งอยู่ จัดกิจกรรมจำลอง สถานการณ์การเลือกตั้งให้

^๘สัมภาษณ์ ให้ข้อมูลสำคัญลำดับที่ ๑, ๑๓ มกราคม ๒๕๖๔.

^๙สัมภาษณ์ ให้ข้อมูลสำคัญลำดับที่ ๒, ๑๓ มกราคม ๒๕๖๔.

^{๑๐}สัมภาษณ์ ให้ข้อมูลสำคัญลำดับที่ ๓, ๑๓ มกราคม ๒๕๖๔.

^{๑๑}สัมภาษณ์ ให้ข้อมูลสำคัญลำดับที่ ๔, ๑๗ มกราคม ๒๕๖๔.

นักเรียนได้เรียนรู้ ตั้กระบวนกรขั้นตอนในการเลือกตั้ง และให้นักเรียนเชิญชวนผู้ปกครองไปใช้สิทธิ^{๑๒}

๖) ประชาชนผู้ไปใช้สิทธิเลือกตั้ง ต้องช่วยกันสอดส่องการเลือกตั้งให้สุจริตเที่ยงธรรมมีความคิดที่ดี คุณสมบัติส่วนตัวของผู้สมัคร จึงมีความสำคัญมากกว่านโยบายของพรรค จึงได้ปรากฏภาพว่าที่ผ่านมามากหลายคราว ในการหาเสียงเลือกตั้งผู้สมัครจะมุ่งชูคุณสมบัติส่วนตัวมากกว่าจะพูดถึงนโยบายของพรรคการเมืองที่เขาสังกัด หรือใช้ยุทธวิธีการโจมตีเรื่องส่วนตัวของคู่แข่งมากกว่าจะโจมตีหรือพูดถึงเรื่องนโยบายของพรรค และมักพูดแสดงให้ประชาชนเห็นว่าเขาจะทำอะไรให้กับชุมชนและประชาชนในเขตเลือกตั้งของเขาบ้างหากได้รับเลือก^{๑๓}

๗) การเลือกผู้แทนเข้าไปทำหน้าที่บริหารองค์การปกครองส่วนท้องถิ่น (อปท.) ประชาชนในท้องถิ่นจึงไม่ควรมึบทบาทเพียงแค่ไปลงคะแนนเสียงเลือกตั้งเท่านั้น แต่ต้องมีบทบาทติดตามและตรวจสอบการทำงานของตัวแทนและฝ่ายบริหารในระดับท้องถิ่น เพื่อให้ผลลัพธ์ที่ได้เป็นประโยชน์ต่อกับประชาชนในท้องถิ่นโดยตรงเท่าที่จะเป็นไปได้^{๑๔}

สรุปได้ว่า พฤติกรรมทางการเมืองในการออกไปใช้สิทธิเลือกตั้งทั่วไปโดยส่วนใหญ่แล้วพบว่า กลุ่มผลประโยชน์ พรรคการเมือง นักการเมือง ผู้มีสิทธิเลือกตั้งไม่สามารถแยกออกจากกันได้แม้จะมีการแก้ไขกฎหมายมาตราต่างๆแล้วก็ตามนิสัยของนักการเมืองก็ไม่มีเปลี่ยนแปลงโดยเฉพาะในเรื่องของการซื้อสิทธิ์ขายเสียงในการเลือกตั้งแต่ละครั้งที่ผ่านมายังแต่จะมีการซื้อสิทธิ์ขายเสียงเพิ่มมากขึ้นและเห็น ได้ชัดในยุคปัจจุบันนี้ จึงทำให้การพัฒนาประเทศชาติล่าช้าลงเกิดการทุจริตคอร์รัปชันของนักการเมืองประเทศชาติเสียหายเศรษฐกิจแย่ นักลงทุนไม่กล้าเข้ามาร่วมลงทุนด้วย

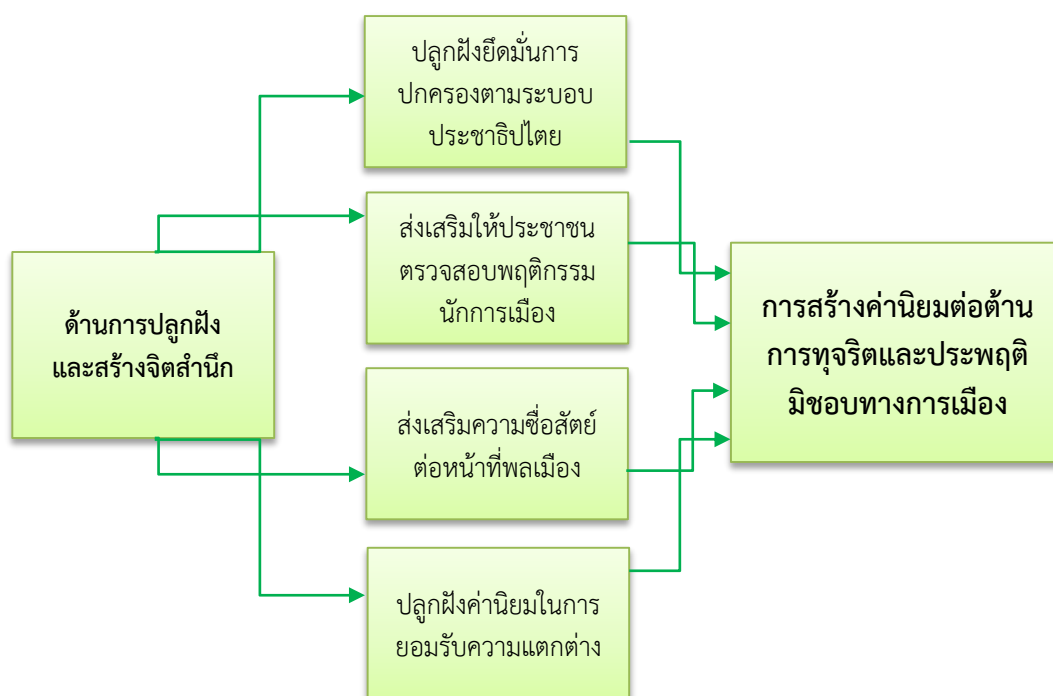
ตารางที่ ๔.๒๕ สรุปความถี่จำนวนผู้ให้สัมภาษณ์ ด้านการปลูกฝังและสร้างจิตสำนึก

ประเด็น/ตัวบ่งชี้	ผู้ให้สัมภาษณ์	
	ความถี่	คน
๑) การเลือกตั้ง เป็นการสร้างวินัย ประชาธิปไตย หน่วยงานรัฐมีหน้าที่ ประชาสัมพันธ์ ให้ประชาชนออกไปใช้สิทธิเลือกตั้ง โดยให้พิจารณาถึงผลประโยชน์ของผู้ไปใช้สิทธิลงคะแนนเสียง	๘	๑, ๒, ๓, ๔, ๕, ๖, ๗, ๘

^{๑๒}สัมภาษณ์ ให้ข้อมูลสำคัญลำดับที่ ๕, ๑๗ มกราคม ๒๕๖๔.

^{๑๓}สัมภาษณ์ ให้ข้อมูลสำคัญลำดับที่ ๖, ๒๐ มกราคม ๒๕๖๔.

^{๑๔}สัมภาษณ์ ให้ข้อมูลสำคัญลำดับที่ ๗, ๒๐ มกราคม ๒๕๖๔.

แผนภาพที่ ๔.๒ การสร้างค่านิยมต่อต้านการทุจริตและประพฤติ มิชอบทางการเมือง
“ด้านการรับรู้ การทุจริต”

๓. ด้านการป้องกันและเฝ้าระวัง จากการสัมภาษณ์พบว่า

๑) ประชาชนส่วนใหญ่ไม่เป็นสมาชิกพรรคการเมือง หายากมากแทบจะไม่เคยได้ยินว่าประชาชนจะเป็นสมาชิกพรรคการเมืองในการลงคะแนนเสียงเลือกตั้งประชาชนจะพิจารณาคุณสมบัติของผู้สมัคร ซึ่งก็คือความพร้อมและความสามารถของผู้มาสมัครที่จะทำหน้าที่สนองความต้องการหรือแก้ปัญหาความเดือดร้อนของชุมชนได้มากน้อยเพียงใด^{๑๕}

๒) การเป็นสมาชิกพรรคการเมือง ส่วนใหญ่เป็นโดยการสนับสนุนพรรค หรือองค์กรทางการเมือง ทำให้เป็นที่รู้กันว่าคนนี้สังกัดพรรคการเมืองนี้ ส่วนใหญ่ในระดับล่างจะมีการซื้อสิทธิ์ขายเสียง มาจากหัวหน้าคะแนน กลุ่มผู้นำ คนในพื้นที่คือปัญหาที่ควรได้รับการแก้ไข^{๑๖}

๓) ผลประโยชน์ของประชาชนคือ การสังกัดพรรคที่ได้เป็นรัฐบาล ถ้าเป็นโรงเรียนก็สามารถตั้งกิจกรรมต่างๆ เข้าโรงเรียนได้ เน้นหลักของการที่จะให้ประชาชนไปใช้สิทธิออกเสียงเลือกตั้งอย่าง “บริสุทธิ์ยุติธรรม” พร้อมกับเสนอมาตรการแบบต่าง ๆ ที่เห็นว่าสร้างความบริสุทธิ์ยุติธรรมและมีความเหมาะสมสูงสุดของการเป็นตัวแทน เพื่อให้ระบบการเมืองมีพัฒนาการสูงขึ้น^{๑๗}

^{๑๕}สัมภาษณ์ ให้ข้อมูลสำคัญลำดับที่ ๑, ๑๔ มกราคม ๒๕๖๔.

^{๑๖}สัมภาษณ์ ให้ข้อมูลสำคัญลำดับที่ ๒, ๑๔ มกราคม ๒๕๖๔.

^{๑๗}สัมภาษณ์ ให้ข้อมูลสำคัญลำดับที่ ๓, ๑๔ มกราคม ๒๕๖๔.

๔) การเป็นสมาชิกพรรคการเมืองจะต้องมีสิ่งที่มาจูงใจทำให้ผู้ที่ออกมาใช้สิทธิ์ในการลงคะแนนเลือกตั้งนั้นไม่เป็นประชาธิปไตยเต็มตัวเพราะว่ายังมีนักการเมือง กลุ่มผลประโยชน์ และหัวคะแนนที่เข้ามามีบทบาทในชุมชน^{๑๘}

๕) ปัจจุบันนี้กลายเป็นประเพณีปฏิบัติไปแล้วและจะเป็นอย่างนี้ตลอดไป ถ้านักการเมืองยังมองประโยชน์ส่วนตัวเป็นที่ตั้ง การเลือกตั้งที่ดี บริสุทธิ์ยุติธรรมและไม่มีผู้แทนประชาชนที่ได้มาจากกระบวนการเลือกตั้งที่ฉ้อฉลไม่โปร่งใส เพื่อมิให้ซ้ำรอยเดิมกับประวัติศาสตร์การเลือกตั้งที่ได้รับการกล่าวขานว่า การเมืองแบบเงินตรา รวมทั้งมีพัฒนาการของพฤติกรรมกรรมการลงคะแนนเสียงเลือกตั้งที่ดีขึ้นกว่าประเทศด้อยพัฒนาหรือกำลังพัฒนาที่ประชาชนไปลงคะแนนเสียงเลือกตั้งเพราะถูกชักจูงยิ่งกว่าการตัดสินใจด้วยตัวเองและประชาชนที่ถูกชักจูงให้ลงคะแนนเสียง^{๑๙}

๖) กลุ่มผลประโยชน์ นักการเมืองในยุคปัจจุบันนี้ไม่สามารถที่จะแยกออกจากกันได้ ครอบคลุมที่นักการเมืองยังไม่มีจิตสำนึกเห็นประโยชน์ของชาติมากกว่าส่วนตัว^{๒๐}

๗) พฤติกรรมการเลือกตั้งส่วนใหญ่ถูกโน้มน้าวโดยปัจจัย แต่ไม่สามารถพิสูจน์ได้โดยมีเงินมาเกี่ยวข้องและเป็นแรงจูงใจในการออกมาเลือกตั้งและนี่คือสาเหตุของการได้นักการเมืองที่ไม่ดีเข้าสภา ดังนั้นก่อนที่จะเลือกใครเราต้องพิจารณาคิดให้ดี ไตร่ตรองให้ถี่ถ้วนก่อน^{๒๑}

สรุปได้ว่า ประชาชนส่วนใหญ่ไม่เป็นสมาชิกพรรคการเมือง หายากมากแทบจะไม่เคยได้ยินว่าประชาชนจะเป็นสมาชิกพรรคการเมือง การเป็นสมาชิกพรรคการเมือง ส่วนใหญ่เป็นโดยการสนับสนุนพรรค หรือองค์กรทางการเมือง ทำให้เป็นที่รู้กันว่าคนนี้สังกัดพรรคการเมืองนี้ ส่วนใหญ่ในระดับล่างจะมีการซื้อสิทธิ์ขายเสียง มาจากหัวคะแนน กลุ่มผู้นำ คนในพื้นที่คือปัญหาที่ควรได้รับการแก้ไขการเป็นสมาชิกพรรคการเมืองจะต้องมีสิ่งที่มาจูงใจทำให้ผู้ที่ออกมาใช้สิทธิ์ในการลงคะแนนเลือกตั้งนั้นไม่เป็นประชาธิปไตยเต็มตัวเพราะว่ายังมีนักการเมือง กลุ่มผลประโยชน์ และหัวคะแนนที่เข้ามามีบทบาทในชุมชน

ตารางที่ ๔.๒๖ สรุปความถี่จำนวนผู้ให้สัมภาษณ์ ด้านการป้องกันและเฝ้าระวัง

ประเด็น/ตัวบ่งชี้	ผู้ให้สัมภาษณ์	
	ความถี่	คน
การลงคะแนนเสียงเลือกตั้งประชาชนจะพิจารณาคุณสมบัติของผู้สมัคร สมาชิก	๘	๑, ๒, ๓, ๔, ๕, ๖, ๗, ๘

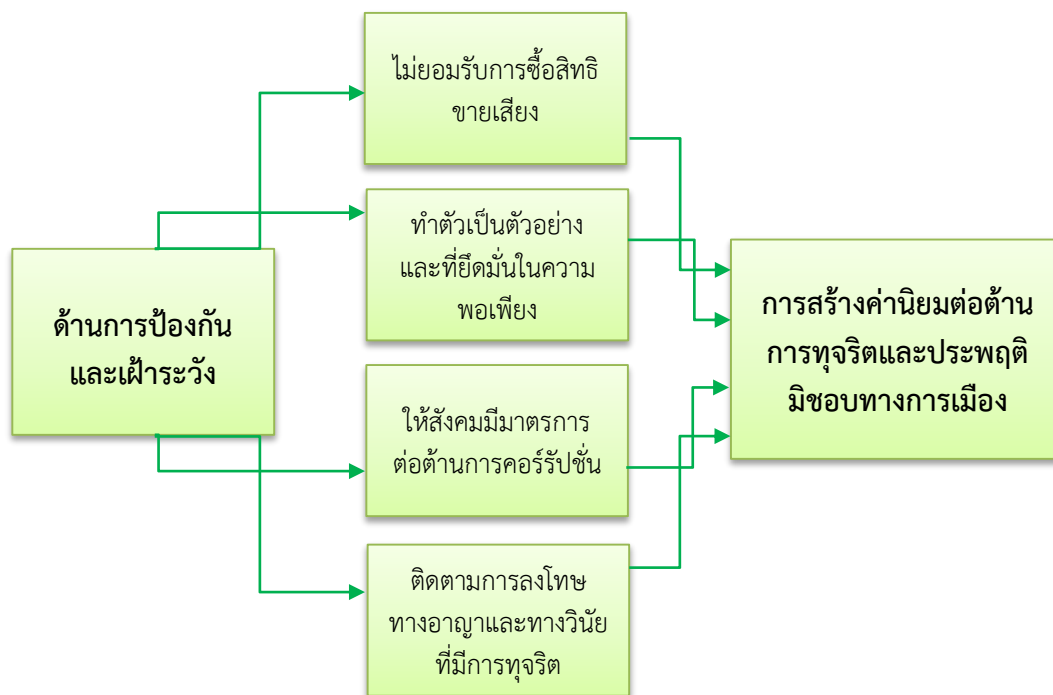
^{๑๘} สัมภาษณ์ ให้ข้อมูลสำคัญลำดับที่ ๔, ๑๗ มกราคม ๒๕๖๔.

^{๑๙} สัมภาษณ์ ให้ข้อมูลสำคัญลำดับที่ ๕, ๑๗ มกราคม ๒๕๖๔.

^{๒๐} สัมภาษณ์ ให้ข้อมูลสำคัญลำดับที่ ๖, ๒๐ มกราคม ๒๕๖๔.

^{๒๑} สัมภาษณ์ ให้ข้อมูลสำคัญลำดับที่ ๗, ๒๐ มกราคม ๒๕๖๔.

พรรคการเมืองจะต้องมีสิ่งที่มาจูงใจทำให้ผู้
ที่ออกมาใช้สิทธิในการลงคะแนน

แผนภาพที่ ๔.๓ การสร้างค่านิยมต่อต้านการทุจริตและประพฤติ มิชอบทางการเมือง
“ด้านกำรป้องกันและเฝ้าระวัง”

๔. ด้านกำรประชาสัมพันธ์

จากการสัมภาษณ์พบว่า

๑. การเป็นสมาชิกพรรคการเมืองเป็นเรื่องไกลตัวประชาชน ยังเข้ามาไม่ถึงกลุ่มคนบางกลุ่มในชุมชน พรรคการเมืองมีมากเกินไป ต้องลงพื้นที่ให้ความรู้ให้กับประชาชน ชาวบ้านได้รับรู้เกี่ยวกับการเลือกตั้ง และการเป็นสมาชิกมีสิทธิอย่างไรบ้าง^{๒๒}

^{๒๒}สัมภาษณ์ ให้ข้อมูลสำคัญลำดับที่ ๑, ๑๔ มกราคม ๒๕๖๔.

๒. การศึกษาจากแผ่นป้ายและการประชาสัมพันธ์ เชิญชวนมาใช้สิทธิลงคะแนนเสียงของพรรคการเมืองต่างๆ และจากจดหมายที่หน่วยงานปกครองส่วนท้องถิ่นที่รับผิดชอบการเลือกตั้งส่งมาตามบัญชีรายชื่อผู้มีสิทธิเลือกตั้งประจำบ้านทุกบ้าน^{๒๓}

๓. ทางรัฐช่วยส่งเสริมให้ใช้สถานที่และอำนวยความสะดวก ขณะเดียวกันนักการเมืองควรรวมตัวกัน ให้เหลือพรรคการเมืองน้อยลงประชาชนจะได้รู้จัก และเข้าถึงกลุ่มการเมือง ประชาชนยังขาดการมีส่วนร่วมเป็นกลุ่มการเมือง ซึ่งจะมีบางส่วนเท่านั้น ก็มีโอกาสเป็นสมาชิกกลุ่มการเมือง^{๒๔}

๔. ประชาชนต้องมีความรู้ความเข้าใจที่ถูกต้องเกี่ยวกับการปกครองระบอบประชาธิปไตย มีส่วนร่วมในการพัฒนาด้านสาธารณะประโยชน์ต่างๆ ในท้องถิ่น เชิญชวนประชาชนออกไปใช้สิทธิในการเลือกตั้งเพื่อให้เกิดการโปร่งใสและร่วมรณรงค์ให้ชาวบ้านไม่มีการซื้อสิทธิขายเสียง^{๒๕}

๕. รณรงค์ให้ประชาชนแต่ละคนรับทราบวัน การเป็นสมาชิกพรรคประชาชนสมัครพรรคการเมืองบ้างแต่ไม่มาก ส่วนใหญ่จะให้ความสนใจการเมืองท้องถิ่นมากกว่าการเมืองระดับประเทศ ประชาชนยังขาดการมีส่วนร่วมเป็นกลุ่มการเมือง ซึ่งจะมีบางส่วนเท่านั้นที่มีโอกาสเป็นสมาชิกกลุ่มการเมือง^{๒๖}

๖. เชิญชวนประชาชนและประชาสัมพันธ์ให้การเป็นสมาชิกพรรคประชาชนสมัครพรรคการเมืองบ้างแต่ไม่มาก ส่วนใหญ่จะให้ความสนใจการเมืองท้องถิ่นมากกว่าการเมืองระดับประเทศ ประชาชนยังขาดการมีส่วนร่วมเป็นกลุ่มการเมือง ซึ่งจะมีบางส่วนเท่านั้นที่มีโอกาสเป็นสมาชิกกลุ่มการเมือง^{๒๗}

๗. สนับสนุนประชาชนให้การเป็นสมาชิกพรรคประชาชนสมัครพรรคการเมืองบ้างแต่ไม่มาก เพื่อการมีส่วนร่วมและหันมาสนใจใส่ใจต่อการเป็นส่วนหนึ่งของพรรคการเมือง ประชาชนยังขาดการมีส่วนร่วมเป็นกลุ่มการเมือง ซึ่งจะมีบางส่วนเท่านั้นที่มีโอกาสเป็นสมาชิกกลุ่มการเมือง^{๒๘}

สรุปได้ว่า หน่วยงานองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นลงพื้นที่ให้ความรู้ให้กับประชาชนชาวบ้านได้รับรู้เกี่ยวกับการเลือกตั้ง โดยการติดแผ่นป้ายและการประชาสัมพันธ์ เชิญชวนมาใช้สิทธิลงคะแนนเสียงของพรรคการเมืองต่างๆ และจากจดหมายที่หน่วยงานปกครองส่วนท้องถิ่นที่รับผิดชอบการเลือกตั้งส่งมาตามบัญชีรายชื่อผู้มีสิทธิเลือกตั้งประจำบ้านทุกบ้าน รณรงค์ให้ประชาชนแต่ละคนรับทราบวัน เวลา การเลือกตั้งท้องถิ่นในแต่ละครั้งให้ประกาศเสียงตามสาย ประชาสัมพันธ์ให้ชาวบ้านเลิกการซื้อสิทธิขายเสียง สนับสนุนประชาชนให้ตรวจสอบรายชื่อ สิทธิการเลือกตั้ง ก่อนถึงวันเลือกตั้ง

^{๒๓} สัมภาษณ์ ให้ข้อมูลสำคัญลำดับที่ ๒, ๑๔ มกราคม ๒๕๖๔.

^{๒๔} สัมภาษณ์ ให้ข้อมูลสำคัญลำดับที่ ๓, ๑๔ มกราคม ๒๕๖๔.

^{๒๕} สัมภาษณ์ ให้ข้อมูลสำคัญลำดับที่ ๔, ๑๗ มกราคม ๒๕๖๔.

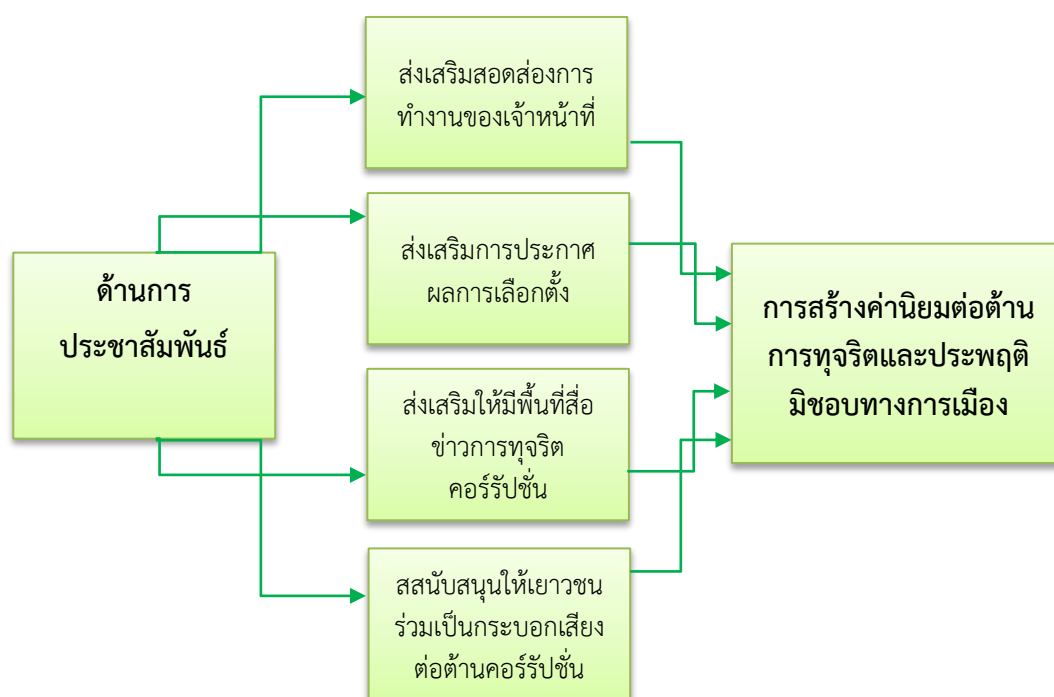
^{๒๖} สัมภาษณ์ ให้ข้อมูลสำคัญลำดับที่ ๕, ๒๐ มกราคม ๒๕๖๔.

^{๒๗} สัมภาษณ์ ให้ข้อมูลสำคัญลำดับที่ ๖, ๒๐ มกราคม ๒๕๖๔.

^{๒๘} สัมภาษณ์ ให้ข้อมูลสำคัญลำดับที่ ๗, ๒๐ มกราคม ๒๕๖๔.

ตารางที่ ๔.๒๗ สรุปความถี่จำนวนผู้ให้สัมภาษณ์ ด้านการประชาสัมพันธ์

ประเด็น/ตัวบ่งชี้	ผู้ให้สัมภาษณ์	
	ความถี่	คน
พรรคการเมืองมีมากเกินไป ต้องลงพื้นที่ให้ความรู้ให้กับประชาชน ชาวบ้านได้รับรู้เกี่ยวกับการเลือกตั้ง นักการเมืองควรรวมตัวกัน ให้เหลือพรรคการเมืองน้อยลง ประชาชนจะได้รู้จัก และเข้าถึงกลุ่มการเมือง	๘	๑, ๒, ๓, ๔, ๕, ๖, ๗, ๘

แผนภาพที่ ๔.๓ การสร้างค่านิยมต่อต้านการทุจริตและประพฤติ มิชอบทางการเมือง “ด้านการประชาสัมพันธ์”

๕. ด้านการสร้างเครือข่าย จากการสัมภาษณ์พบว่า

๑. ประชาชนโดยทั่วไป ไม่สนใจการสนับสนุนพรรคการเมืองด้วยการให้เงินบริจาค ยกเว้นกลุ่มที่มีส่วนได้เสียกับนักการเมืองหรือพรรคการเมือง นักการเมืองต่างก็หาผลประโยชน์จากการเลือกตั้ง ทำให้ประชาชนมองไม่เห็นว่าจะควรให้เงินเพื่อพรรคการเมืองหรือนักการเมือง^{๒๙}

^{๒๙} สัมภาษณ์ ให้ข้อมูลสำคัญลำดับที่ ๑, ๑๔ มกราคม ๒๕๖๔.

๒. ประชาชนส่วนมากจะไม่ทราบว่าสามารถสนับสนุนพรรคการเมืองอย่างไรและเพื่ออะไร ประชาชนยังขาดการมีส่วนร่วมเป็นกลุ่มการเมือง ซึ่งจะมีบางส่วนเท่านั้นที่มีโอกาสเป็นสมาชิกกลุ่มการเมือง^{๓๐}

๓. รัฐ หรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรให้ข้อมูลหรือทำความเข้าใจที่ถูกต้องแก่ประชาชนว่าสิทธิ เสรีภาพในการสนับสนุนพรรคการเมืองมีอย่างไรบ้าง แต่น่าจะมีข้อเสียตรงที่อาจจะทำให้เกิดความแตกแยกได้ เพราะต่างก็ถือว่ามิพรรคสังกัด^{๓๑}

๔. รัฐ หรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรให้ข้อมูลแก่ประชาชน การเลือกตั้งผู้แทนของประชาชนตั้งแต่ระดับผู้ใหญ่บ้าน กำนัน องค์การบริหารส่วนตำบล เทศบาล องค์การบริหารส่วนจังหวัด สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ล้วนแล้วแต่ เกี่ยวข้องกับการซื้อเสียง จากผู้มีสิทธิ์ออกเสียงทั้งสิ้น^{๓๒}

๕. ผู้ที่สนับสนุนพรรคมักเป็นผู้ที่มีอำนาจ มีอิทธิพล ที่อยู่เบื้องหลังนักการเมือง กลุ่มผลประโยชน์ พรรคที่ได้รับคะแนนเสียงหรือความนิยมในพรรคมีสัดส่วนที่สูงได้แก่พรรคการเมืองเก่าแก่^{๓๓}

๖. การสนับสนุนพรรคการเมืองเกิดขึ้นยากในกลุ่มประชาชนที่เป็นแรงงานของประเทศ แค่ทำมาหากินเลี้ยงปากเลี้ยงท้องก็ลำบาก ในเมื่อนักการเมืองได้ประโยชน์จากการเลือกตั้งแล้ว จะให้ไปจ่ายให้อีกทำไม^{๓๔}

๗. การสนับสนุนพรรคการเมือง ส่วนใหญ่จะสนับสนุนกันด้วยความศรัทธาและความเชื่อมั่นต่อพรรคการเมืองนั้นๆ หรือนักการเมืองอาจจะจ้างหาเสียงเลยทำให้เป็นการสนับสนุนไปโดยไม่รู้ตัวทำให้เป็นการประกาศตัวอย่างชัดเจนว่าสังกัดพรรคไหน หรือชอบนักการเมืองคนใด การเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคที่ได้รับคะแนนเสียงหรือความนิยมในพรรคมีสัดส่วนที่สูงได้แก่พรรคการเมืองเก่าแก่ที่ทำชื่อเสียงให้แก่ประเทศทั้งในยามสงบและยามสงคราม ชื่อเสียงและเกียรติยศของหัวหน้าพรรครวมถึงสมาชิกพรรค^{๓๕}

สรุปได้ว่า สนับสนุนกันด้วยความศรัทธาและความเชื่อมั่นต่อพรรคการเมืองนั้นๆ หรือนักการเมือง การสนับสนุนพรรคการเมืองเป็นเรื่องของคนที่มีอิทธิพลหรือมีบทบาทในสังคมนั้น หรือพรรคการเมืองที่สนับสนุนเป็นตัวแปรสำคัญในการสร้างอำนาจต่อรองหรือเพื่ออำนวยความสะดวกประโยชน์แก่ตน

ตารางที่ ๔.๒๘ สรุปความถี่จำนวนผู้ให้สัมภาษณ์ ด้านการสร้างเครือข่าย

^{๓๐} สัมภาษณ์ ให้ข้อมูลสำคัญลำดับที่ ๒, ๑๔ มกราคม ๒๕๖๔.

^{๓๑} สัมภาษณ์ ให้ข้อมูลสำคัญลำดับที่ ๓, ๑๔ มกราคม ๒๕๖๔.

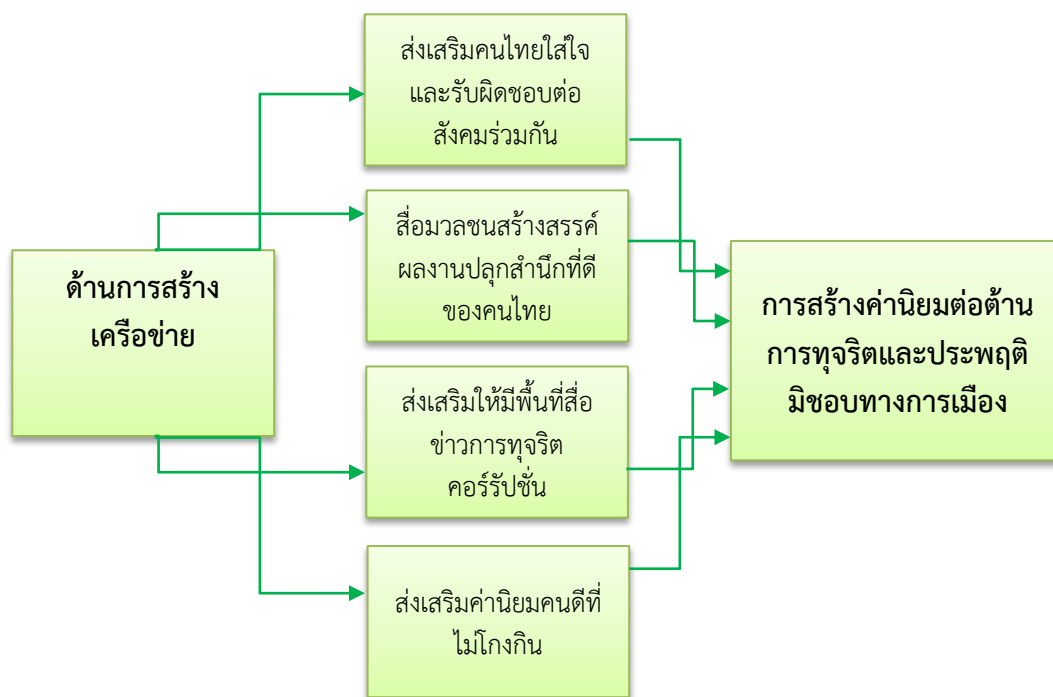
^{๓๒} สัมภาษณ์ ให้ข้อมูลสำคัญลำดับที่ ๔, ๑๗ มกราคม ๒๕๖๔.

^{๓๓} สัมภาษณ์ ให้ข้อมูลสำคัญลำดับที่ ๕, ๒๐ มกราคม ๒๕๖๔.

^{๓๔} สัมภาษณ์ ให้ข้อมูลสำคัญลำดับที่ ๖, ๒๐ มกราคม ๒๕๖๔.

^{๓๕} สัมภาษณ์ ให้ข้อมูลสำคัญลำดับที่ ๗, ๒๐ มกราคม ๒๕๖๔.

ประเด็น/ตัวบ่งชี้	ผู้ให้สัมภาษณ์	
	ความถี่	คน
การสนับสนุนพรรคการเมืองด้วยการให้เงิน บริจาค หน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรให้ข้อมูล หรือทำความเข้าใจที่ถูกต้องแก่ประชาชน ว่าสิทธิ เสรีภาพในการสนับสนุนพรรค การเมือง และให้ข้อมูลแก่ประชาชน การ สนับสนุนพรรคการเมือง ส่วนใหญ่จะ สนับสนุนกันด้วยความศรัทธาและความ เชื่อมั่นต่อพรรคการเมืองนั้นๆ	๘	๑, ๒, ๓, ๔, ๕, ๖, ๗, ๘

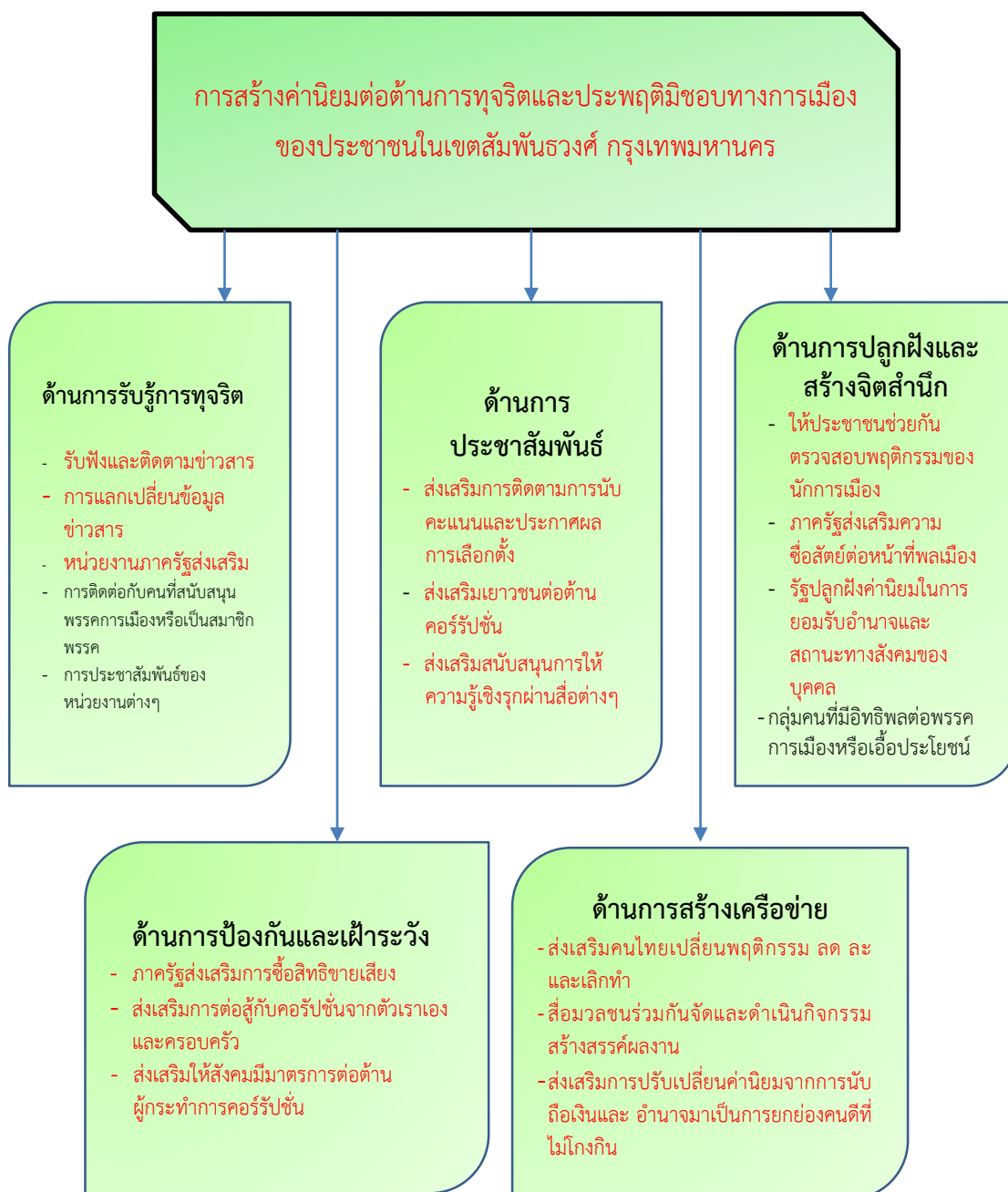
แผนภาพที่ ๔.๕ การสร้างค่านิยมต่อต้านการทุจริตและประพฤติ มิชอบทางการเมือง
“ด้านกรสร้างเครือข่าย”

๔.๖ องค์ความรู้

๔.๖.๑ องค์ความรู้ที่ได้รับจากการวิจัย

ผู้วิจัยได้สรุปองค์ความรู้ (Body of knowledge) ที่ได้จากการศึกษา เรื่อง การสร้างค่านิยมต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบทางการเมืองของประชาชนในเขตสัมพันธวงศ์

กรุงเทพมหานคร และจากการสัมภาษณ์ สามารถนำมาสรุปเพื่อไปใช้ประโยชน์ได้จริง ดังแสดงในแผนภาพที่ ๔.๑

แผนภาพที่ ๔.๑ องค์ความรู้ที่ได้จากการวิจัย

จากแผนภาพที่ ๔.๑ สรุปได้ว่า พฤติกรรมทางการเมืองในการออกเสียงลงคะแนนเลือกตั้งทั่วไป ปี พ.ศ. ๒๕๖๒ ในตำบลท่าช้าง อำเภอเฉลิมพระเกียรติ จังหวัดนครราชสีมา อธิบายได้ดังนี้

ด้านการรับรู้การทุจริต ประชาชนสามารถรับฟังและติดตามข่าวสารทางการเมืองในระดับชาติและระดับท้องถิ่นจากสื่อต่างๆ หรือได้แลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสารทางการเมืองกับบุคคลอื่น รวมถึงการพูดจากถกเถียงเกี่ยวกับเรื่องการเมืองกับเพื่อนบ้าน แสดงความคิดเห็นวิพากษ์วิจารณ์ทางการเมือง โดยตรงกับเจ้าหน้าที่รัฐ นักการเมือง หรือสื่อมวลชน หรือการได้รับข้อมูลข่าวสารจากสื่อโซเชียลต่างๆ

ด้านการปลูกฝังและสร้างจิตสำนึก ประชาชนไปใช้สิทธิ์เลือกตั้งเพื่อเรียกร้องต่อนักการเมืองท้องถิ่น เพื่อรักษาผลประโยชน์ของชุมชน ท้องถิ่น ในการให้เป็นตัวแทนตน การรวมตัวกันเป็นองค์การ สร้างเครือข่ายการทำงาน ระหว่างองค์กร การจัดระดมความคิด เพื่อหาวิธีการตรวจสอบการเลือกตั้ง การเลือกตั้งเพื่อยุติปัญหาและลดความขัดแย้งในสังคม

ด้านการป้องกันและเฝ้าระวัง ประชาชนได้ติดตามข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับผู้สมัครเลือกตั้ง ระดับต่างๆ อย่างต่อเนื่องเพื่อประกอบการตัดสินใจ เลือกผู้สมัคร โดยดูผลการทำงาน เพื่อพิจารณาต่อไป การเข้าไปช่วยผู้สมัครติดป้ายหาเสียงหรือร่วมเดินหา เสียงกับผู้สมัครการเมือง ทำให้เป็นสมาชิกโดยไม่รู้ตัว

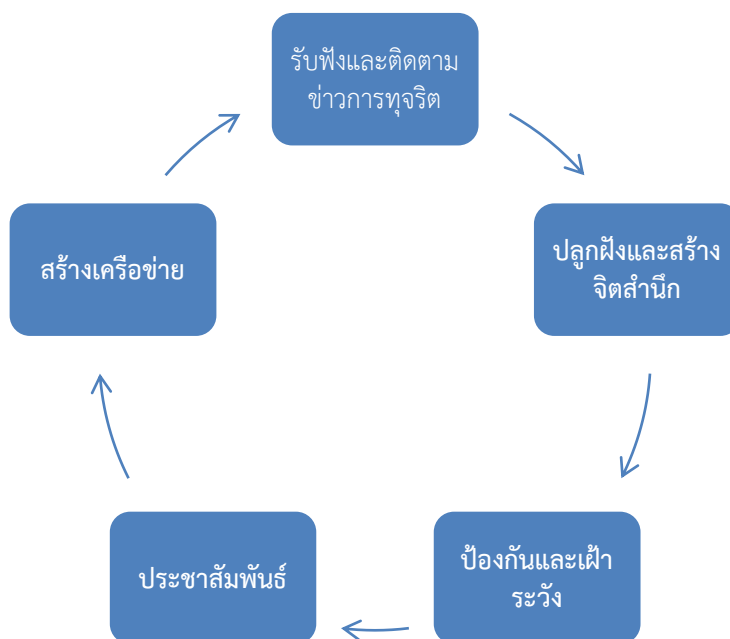
ด้านการประชาสัมพันธ์ การได้เข้าร่วมการรณรงค์เลือกตั้งหาเสียงของผู้รับสมัครเลือกตั้งในระดับชาติและระดับท้องถิ่น เข้าร่วมในการแสดงประชามติแสดงความคิดเห็นทางการเมือง ในการเปิดเวทีสาธารณะ การเข้าไปมีส่วนร่วมในการกำหนดนโยบาย การวางแผนพัฒนาทางการเมืองร่วมกับ อบต. เป็นการวิพากษ์ หรือการมีส่วนร่วมออกความเห็นวิพากษ์วิจารณ์เกี่ยวกับพรรคการเมือง ความเป็นมาของพรรคการเมือง และนักการเมืองในพรรคนั้นๆ

ด้านการสร้างเครือข่าย ประชาชนร่วมสนับสนุนพรรคการเมืองโดยการติดตามและไปฟังการหาเสียงของนักการเมืองท้องถิ่น การติดตามและไปฟังการหาเสียงของนักการเมืองท้องถิ่น ได้รับรู้ข้อมูลจากการเข้าร่วมชุมนุมทางการเมืองในโอกาสต่างๆ

๔.๖.๒ องค์ความรู้ที่ได้สังเคราะห์จากงานวิจัย

ผู้วิจัยได้สรุปองค์ความรู้ (Body of knowledge) ที่ได้จากการศึกษา เรื่อง พฤติกรรมทางการเมืองในการออกเสียงลงคะแนนเลือกตั้งทั่วไป ปี พ.ศ. ๒๕๖๒ ในตำบลท่าช้าง อำเภอเฉลิม

พระเกียรติ จังหวัดนครราชสีมา จากสำรวจและจากการสัมภาษณ์ สามารถนำมาสรุปเพื่อไปใช้ประโยชน์ได้จริง ดังแสดงในแผนภาพที่ ๔.๒

แผนภาพที่ ๔.๒ องค์ความรู้ที่ได้สังเคราะห์จากงานวิจัย

อธิบายได้ว่า การเลือกตั้งเป็นการปกครองโดยประชาธิปไตย เป็นหน้าที่ของคนไทยทุกคนที่ต้องไปเลือกตั้ง ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการปกครองประเทศโดยการเลือกผู้แทน ที่ต้องอยู่ในขอบเขตการให้ข้อมูลข่าวสารที่เป็นจริงและถูกต้องไม่บิดเบือน ประชาธิปไตยที่แท้จริง ต้องสนับสนุนความถูกต้องและชอบธรรมของสังคม โดยการออกเสียงประชามติเมื่อมีปัญหาหรือข้อถกเถียง

บทที่ ๕

สรุป อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่อง “การเสริมสร้างค่านิยมของประชาชนเพื่อต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบทางการเมืองในเขตสัมพันธวงศ์ กรุงเทพมหานคร” มีวัตถุประสงค์ในการวิจัย ดังนี้ ๑) เพื่อศึกษาระดับความคิดเห็นต่อการเสริมสร้างค่านิยมของประชาชนเพื่อต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบทางการเมืองในเขตสัมพันธวงศ์ กรุงเทพมหานคร ๒) เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นต่อการเสริมสร้างค่านิยมของประชาชนเพื่อต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบทางการเมืองในเขตสัมพันธวงศ์ กรุงเทพมหานคร โดยจำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล และ ๓) เพื่อศึกษาปัญหาและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการเสริมสร้างค่านิยมของประชาชนเพื่อต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบทางการเมืองในเขตสัมพันธวงศ์ กรุงเทพมหานคร

โดยในการวิจัยในครั้งนี้ เป็นการวิจัยแบบผสมวิธี (Mixed Research Method) โดยประกอบด้วย การวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) เก็บข้อมูลภาคสนาม (Field Study) จากผู้มีสิทธิ์เลือกตั้งในเขตสัมพันธวงศ์ กรุงเทพมหานคร จำนวน ๓๙๕ คน โดยใช้แบบสอบถาม (Questionnaire) เป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล ลักษณะของแบบสอบถามเป็นทั้งปลายเปิดและปลายปิด ผู้วิจัยได้วิเคราะห์ข้อมูลที่ได้ โดยหาค่าความถี่ (Frequency), ค่าร้อยละ (Percentage), ค่าเฉลี่ย (Mean) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) ทดสอบสมมติฐานโดยการทดสอบค่าที (t-Test) และค่าเอฟ (F-Test) วิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-Way ANOVA) โดยมีรายละเอียด ดังนี้

๕.๑ สรุปผลการวิจัย

๕.๒ อภิปรายผลการวิจัย

๕.๓ ข้อเสนอแนะ

๕.๓.๑ ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

๕.๓.๒ ข้อเสนอแนะเชิงปฏิบัติการ

๕.๓.๓ ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยครั้งต่อไป

๕.๑ สรุป

สรุปผลการวิจัยเรื่อง “การสร้างค่านิยมต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบทางการเมืองของประชาชนในเขตสัมพันธวงศ์ กรุงเทพมหานคร” สามารถสรุปผลการวิจัย ได้ดังนี้

๕.๑.๑ ปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม

ข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคลของประชาชนผู้ตอบแบบสอบถาม เรื่องการสร้างค่านิยมต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบทางการเมืองของประชาชนในเขตสัมพันธวงศ์ กรุงเทพมหานคร ดังนี้

พบว่า ข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคลของประชาชนผู้ตอบแบบสอบถาม เรื่องการสร้างค่านิยมต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบทางการเมืองของประชาชนในเขตสัมพันธวงศ์ กรุงเทพมหานคร พบว่า ประชาชนผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เพศหญิง จำนวน ๒๓๙ คน คิดเป็นร้อยละ ๖๐.๕ มีอายุ ๔๑ - ๕๐ ปี จำนวน ๑๒๐ คน คิดเป็นร้อยละ ๓๐.๔ การศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรี จำนวน ๑๙๙ คน คิดเป็นร้อยละ ๕๐.๔ มีอาชีพรับจ้าง จำนวน ๑๑๔ คน คิดเป็นร้อยละ ๒๘.๙ มีรายได้ต่ำกว่า ๑๐,๐๐๐ - ๒๐,๐๐๐ บาท จำนวน ๑๕๒ คน คิดเป็นร้อยละ ๓๘.๕ ตามลำดับ

๕.๑.๒ สรุปผลการวิเคราะห์การสร้างค่านิยมต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบทางการเมืองของประชาชนในเขตสัมพันธวงศ์ กรุงเทพมหานคร

พบว่า ความคิดเห็นต่อการสร้างค่านิยมต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบทางการเมืองของประชาชนในเขตสัมพันธวงศ์ กรุงเทพมหานคร โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง (\bar{X} = ๓.๔๙, S.D.=๐.๖๓) เมื่อจำแนกเป็นรายด้านพบว่า โดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย ดังนี้ อยู่ในระดับมากดังนี้ ด้านการรับรู้การทุจริต (\bar{X} = ๓.๕๗, S.D.=๐.๖๖), ด้านการประชาสัมพันธ์ (\bar{X} = ๓.๕๕, S.D.=๐.๗๗) และอยู่ในระดับปานกลาง ด้านการปลูกฝังและสร้างจิตสำนึก (\bar{X} = ๓.๔๘, S.D.=๐.๗๗) และด้านการดำเนินการป้องกันและเฝ้าระวัง (\bar{X} = ๓.๔๓, S.D.=๐.๗๕) ด้านการสร้างเครือข่าย (\bar{X} = ๓.๔๓, S.D.=๐.๗๗) ตามลำดับ

เมื่อพิจารณาแต่ละด้าน พบดังนี้

ด้านการรับรู้การทุจริต พบว่า ความคิดเห็นต่อการสร้างค่านิยมต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบทางการเมืองของประชาชนในเขตสัมพันธวงศ์ กรุงเทพมหานคร โดยรวมอยู่ในระดับมาก (\bar{X} = ๓.๕๗, S.D.=๐.๖๖) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากทุกข้อ โดยเรียงตามลำดับค่าเฉลี่ย ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุดได้แก่ ข้อที่ว่า “การรับฟังและติดตามข่าวสารการทุจริตและประพฤติมิชอบทางการเมืองจากสื่อต่างๆ” (\bar{X} = ๓.๗๙, S.D.=๐.๕๕) รองลงมาได้แก่ ข้อที่ว่า “การแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสารการทุจริตและประพฤติมิชอบทางการเมืองทางการเมืองกับบุคคลอื่น”

($\bar{X}=3.55$, $S.D.=0.86$) และข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ได้แก่ข้อที่ว่า “หน่วยงานภาครัฐส่งเสริมให้ประชาชนได้มีโอกาสติดต่อกับเจ้าหน้าที่ของรัฐหรือเจ้าหน้าที่การเมืองเกี่ยวกับการทุจริตและประพฤติมิชอบทางการเมือง” อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X}=3.47$, $S.D.=0.87$) ตามลำดับ

ด้านการปลูกฝังและสร้างจิตสำนึก พบว่า ความคิดเห็นต่อการสร้างค่านิยมต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบทางการเมืองของประชาชนในเขตสัมพันธวงศ์ กรุงเทพมหานคร โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X}=3.48$, $S.D.=0.87$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ โดยเรียงตามลำดับค่าเฉลี่ยพบว่าข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุดได้แก่ ข้อที่ว่า “หน่วยงานภาครัฐส่งเสริมให้ประชาชนช่วยกันตรวจสอบพฤติกรรมทางการเมืองของนักการเมือง” อยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=3.56$, $S.D.=0.83$) รองลงมาได้แก่ ข้อที่ว่า “หน่วยงานภาครัฐส่งเสริมความซื่อสัตย์ต่อหน้าที่พลเมือง” อยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=3.54$, $S.D.=0.83$) และข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ได้แก่ ข้อที่ว่า “หน่วยงานภาครัฐส่งเสริมการมีระเบียบวินัยเคารพกฎหมายและยอมรับการเลือกตั้งที่เป็นเสียงของคนส่วนใหญ่” อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X}=3.36$, $S.D.=0.86$) ตามลำดับ

ด้านการป้องกันและเฝ้าระวัง พบว่า ความคิดเห็นต่อการสร้างค่านิยมต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบทางการเมืองของประชาชนในเขตสัมพันธวงศ์ กรุงเทพมหานคร โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X}=3.43$, $S.D.=0.87$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ โดยเรียงตามลำดับค่าเฉลี่ย ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุดได้แก่ ข้อที่ว่า “หน่วยงานภาครัฐส่งเสริมท่านให้ไม่ยอมรับการซื้อสิทธิขายเสียงช่วงที่มีการเลือกตั้ง” อยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=3.50$, $S.D.=0.81$) รองลงมาได้แก่ ข้อที่ว่า “หน่วยงานภาครัฐส่งเสริมการต่อสู้กับคอร์รัปชันต้องเริ่มต้นจากจุดเล็กๆ คือที่ตัวเราเองและครอบครัว พ่อแม่มีหน้าที่สร้างค่านิยม และจิตสำนึกทำตัวเป็นตัวอย่าง และที่ยึดมั่นในความพอเพียง” อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X}=3.45$, $S.D.=0.88$) และข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ได้แก่ ข้อที่ว่า “หน่วยงานภาครัฐส่งเสริมท่านให้ติดตามการทำงานของนักการเมือง” อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X}=3.34$, $S.D.=0.87$) ตามลำดับ

ด้านการประชาสัมพันธ์ พบว่า การสร้างค่านิยมต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบทางการเมืองของประชาชนในเขตสัมพันธวงศ์ กรุงเทพมหานคร โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=3.55$, $S.D.=0.87$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ โดยเรียงตามลำดับค่าเฉลี่ย พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุดได้แก่ ข้อที่ว่า “หน่วยงานภาครัฐส่งเสริมท่านให้ได้เฝ้าดูการนับคะแนนการประกาศผลการเลือกตั้งการเมือง สถานที่นับคะแนน ($\bar{X}=3.59$, $S.D.=0.81$) รองลงมาได้แก่ ข้อที่ว่า “หน่วยงานภาครัฐส่งเสริมสนับสนุนให้เยาวชนเข้าร่วมขบวนการเป็นกระบอกเสียงในการต่อต้านคอร์รัปชัน” ($\bar{X}=3.57$, $S.D.=0.84$) และข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด อยู่ในระดับปานกลาง ได้แก่ ข้อที่ว่า “หน่วยงานภาครัฐจัดทำโฆษณาณรงค์ต่อต้านการทุจริต ส่งเสริมให้มีพื้นที่สื่ออย่างกว้างขวางเพื่อให้มีการประชาสัมพันธ์ ข่าวกรณีการทุจริตคอร์รัปชัน” ($\bar{X}=3.48$, $S.D.=0.81$) ตามลำดับ

ด้านการสร้างเครือข่าย พบว่า การสร้างค่านิยมต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบทางการเมืองของประชาชนในเขตสัมพันธวงศ์ กรุงเทพมหานคร โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.43, S.D. = 0.75$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากทุกข้อ โดยเรียงตามลำดับค่าเฉลี่ย ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุดได้แก่ ข้อที่ว่า “หน่วยงานภาครัฐส่งเสริมคนไทยเปลี่ยนพฤติกรรม ลด ละ และเลิกทำ นิสัยเสียกระตักให้ทุกคนหันมาใส่ใจและรับผิดชอบต่อสังคมร่วมกัน” ($\bar{X} = 3.51, S.D. = 0.56$) รองลงมาได้แก่ ข้อที่ว่า “องค์กรสื่อมวลชนร่วมกันจัดและดำเนินกิจกรรมสร้างสรรค์ผลงานบทเพลง ภาพถ่ายประกอบ คำ บรรยาย และสปอร์ตโทรทัศน์ เพื่อค้นหา และปลูกสำนึกที่ดีของคนไทย” ($\bar{X} = 3.44, S.D. = 0.51$) และข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด อยู่ในระดับปานกลางได้แก่ ข้อที่ว่า “หน่วยงานภาครัฐประชาสัมพันธ์ราชการใสสะอาด เผยแพร่ให้ความรู้เรื่องการทุจริตและโทษที่จะได้รับ” ($\bar{X} = 3.35, S.D. = 0.54$) ตามลำดับ

๕.๑.๓ สรุปผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบการสร้างค่านิยมต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบทางการเมืองของประชาชนในเขตสัมพันธวงศ์ กรุงเทพมหานคร

พบว่า ประชาชนที่มี อายุ การศึกษา ต่างกัน การสร้างค่านิยมต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบทางการเมืองของประชาชนในเขตสัมพันธวงศ์ กรุงเทพมหานคร โดยรวมแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ ๐.๐๕ จึงยอมรับสมมติฐานการวิจัย ส่วนประชาชนที่มี เพศ อาชีพ และ รายได้ต่างกัน โดยรวมไม่แตกต่างกัน จึงปฏิเสธสมมติฐานการวิจัย

สมมติฐานที่ ๑ ประชาชนที่มีเพศต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการสร้างค่านิยมต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบทางการเมืองของประชาชนในเขตสัมพันธวงศ์ กรุงเทพมหานคร แตกต่างกัน

พบว่า ประชาชนที่มีเพศต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการสร้างค่านิยมต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบทางการเมืองของประชาชนในเขตสัมพันธวงศ์ กรุงเทพมหานคร โดยรวมไม่แตกต่างกัน จึงปฏิเสธสมมติฐานการวิจัย

สมมติฐานที่ ๒ ประชาชนที่มีอายุต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการสร้างค่านิยมต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบทางการเมืองของประชาชนในเขตสัมพันธวงศ์ กรุงเทพมหานคร แตกต่างกัน

พบว่า ประชาชนที่มีอายุต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการสร้างค่านิยมต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบทางการเมืองของประชาชนในเขตสัมพันธวงศ์ กรุงเทพมหานคร โดยรวมแตกต่างกัน จึงยอมรับสมมติฐานการวิจัย

สมมติฐานที่ ๓ ประชาชนที่มีการศึกษาต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการสร้างค่านิยมต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบทางการเมืองของประชาชนในเขตสัมพันธวงศ์ กรุงเทพมหานคร แตกต่างกัน

พบว่า ประชาชนที่มีการศึกษาต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการสร้างค่านิยมต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบทางการเมืองของประชาชนในเขตสัมพันธวงศ์ กรุงเทพมหานคร โดยรวมแตกต่างกัน จึงยอมรับสมมติฐานการวิจัย

สมมติฐานที่ ๔ ประชาชนที่มีอาชีพต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการสร้างค่านิยมต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบทางการเมืองของประชาชนในเขตสัมพันธวงศ์ กรุงเทพมหานคร แตกต่างกัน

พบว่า ประชาชนที่มีอาชีพต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการสร้างค่านิยมต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบทางการเมืองของประชาชนในเขตสัมพันธวงศ์ กรุงเทพมหานคร โดยรวมไม่แตกต่างกัน จึงปฏิเสธสมมติฐานการวิจัย

สมมติฐานที่ ๕ ประชาชนที่มีรายได้ต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการสร้างค่านิยมต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบทางการเมืองของประชาชนในเขตสัมพันธวงศ์ กรุงเทพมหานคร แตกต่างกัน

พบว่า ประชาชนที่มีรายได้ต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการสร้างค่านิยมต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบทางการเมืองของประชาชนในเขตสัมพันธวงศ์ กรุงเทพมหานคร โดยรวมไม่แตกต่างกัน จึงปฏิเสธสมมติฐานการวิจัย

๕.๑.๔ สรุปผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาอุปสรรค และแนวทางการเกี่ยวกับการสร้างค่านิยมต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบทางการเมืองของประชาชนในเขตสัมพันธวงศ์ กรุงเทพมหานคร

พบว่า ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับปัญหาอุปสรรค และแนวทางเกี่ยวกับการสร้างค่านิยมต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบทางการเมืองของประชาชนในเขตสัมพันธวงศ์ กรุงเทพมหานคร ดังนี้

ด้านการรับรู้การทุจริต ปัญหา อุปสรรค ข้อเสนอแนะ คือ ๑) ประชาชนยังไม่เข้าใจถึงการส่งเสริมและการรณรงค์การต่อต้านการทุจริตของหน่วยงานภาครัฐจำนวน ๑๕ คน ๒) รัฐบาลและหน่วยงานระดับท้องถิ่นไม่ส่งเสริมการต่อต้านการทุจริตอย่างจริงจัง จังๆ จำนวน ๑๓ คน และมีข้อเสนอแนะดังนี้ ๑) ให้ความรู้แก่ประชาชนถึงความสำคัญของการส่งเสริมและการรณรงค์การต่อต้านการทุจริต จำนวน ๑๔ คน ๒) หน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการเลือกตั้งต้องรณรงค์ให้เห็นประโยชน์ที่เกิดจากข่าวลวงข่าวลือข่าวลอก อนาคตการเมืองของประเทศ จำนวน ๘ คน

ด้านการปลูกฝังและสร้างจิตสำนึก ปัญหา อุปสรรค ข้อเสนอแนะ คือ ๑) การเมืองไทยไม่ชี้้นำให้ประชาชนเกิดจิตสำนึกต่อประเทศชาติ เห็นแต่นักการเมืองต้องการอำนาจ และส่งผลต่อการ

ชี้แนะทางการเมือง จำนวน ๑๘ คน ๒) รัฐบาลแรงจูงใจและการปลูกฝังจิตสำนึกที่จริงจัง ไม่มีกิจกรรมที่บ่งบอกให้เป็นรูปธรรม จำนวน ๖ คน และมีข้อเสนอแนะดังนี้ ๑) สื่อควรมีการนำเสนอข่าวการเลือกตั้ง ที่สร้างสรรค์การไปใช้สิทธิที่เป็นธรรมทั้งสองฝ่าย และให้วิเคราะห์บนพื้นฐานความเป็นจริง จำนวน ๘ คน ๒) ต้องกระตุ้นให้ประชาชนไปใช้สิทธิกันเยอะๆ จำนวน ๗ คน

ด้านการป้องกันและเฝ้าระวัง ปัญหา อุปสรรค ข้อเสนอแนะ คือ ๑) กลไกการกำหนดให้นักการเมืองแสดงเจตจำนงทางการเมืองในการต่อต้านการทุจริต จำนวน ๑๔ คน ๒) การบังคับใช้กฎหมายขาดประสิทธิภาพไม่ส่งเสริมและป้องกันและเฝ้าระวัง เมื่อเกิดเหตุครั้งก็กระเทือนครั้ง หลังจากนั้นก็เป็นน้ำกระทบฝั่ง มีแต่หน่วยงาน องค์กรอิสระ แต่ไม่สามารถป้องกันได้จริง จำนวน ๑๓ คน และมีข้อเสนอแนะดังนี้ ๑) รัฐบาลจัดทำมาตรการป้องกันการแสวงหาผลประโยชน์ของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง จำนวน ๑๓ คน ๒) การพัฒนานวัตกรรมต่อต้านการทุจริตเพื่อสนับสนุนให้การดำเนินงานของหน่วยงานภาครัฐมีความโปร่งใส ตรวจสอบได้ในทุกขั้นตอนการดำเนินงาน และมีความเท่าทันต่อพลวัตการทุจริตของนักการเมือง จำนวน ๑๐ คน

ด้านการประชาสัมพันธ์ ปัญหา อุปสรรค ข้อเสนอแนะ คือ ๑) ไม่เปิดโอกาสให้บุคลากรภายในหรือบุคคลภายนอกมีส่วนร่วมในการตรวจสอบการใช้จ่ายงบประมาณของหน่วยงาน จำนวน ๑๙ คน ๒) การเสนอข่าวการเมืองที่ปกป้องผลประโยชน์ส่วนรวมที่ไม่ใช่ปกป้องอำนาจบางกลุ่มในสังคม การเสนอข่าวการเมืองในประเด็นเกี่ยวกับรัฐบาลและประเด็นเกี่ยวกับฝ่ายค้านและนักวิชาการ จำนวน ๑๓ คน และมีข้อเสนอแนะดังนี้ ๑) ให้ความสำคัญกับการเปิดโอกาสให้บุคลากรภายในองค์กรและบุคคลภายนอกมีส่วนร่วมในการตรวจสอบการใช้จ่ายงบประมาณของหน่วยงาน จำนวน ๑๕ คน ๒) การปราบปรามการทุจริตและการบังคับใช้กฎหมายให้มีความรวดเร็ว เป็นธรรม และได้รับความร่วมมือจากประชาชน จำนวน ๙ คน

ด้านการสร้างเครือข่าย ปัญหา อุปสรรค ข้อเสนอแนะ คือ ๑) ประชาชนโดยทั่วไป ไม่สนใจการสนับสนุนพรรคการเมืองด้วยการให้เงินบริจาค ยกเว้นกลุ่มที่มีส่วนได้เสียกับนักการเมืองหรือพรรคการเมือง จำนวน ๘ คน ๒) ขาดการร่วมมือระหว่างประชาชน สื่อ องค์กรอิสระต่างๆ จำนวน ๘ คน และมีข้อเสนอแนะดังนี้ ๑) รัฐบาลหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรให้ข้อมูลหรือทำความเข้าใจที่ถูกต้องแก่ประชาชน และส่งเสริมอย่างจริงจัง จำนวน ๘ คน ๒) สื่อต่างๆ ต้องร่วมกันส่งเสริมสนับสนุนหรือส่งเสริมการใช้อำนาจรัฐในทางที่ผิด จำนวน ๗ คน

๕.๑.๕ สรุปผลการวิเคราะห์จากการสัมภาษณ์เกี่ยวกับแนวทางการเกี่ยวกับการสร้างค่านิยมต่อต้านการทุจริตและประพฤตินิยมชอบทางการเมืองของประชาชนในเขตสัมพันธวงศ์ กรุงเทพมหานคร

ด้านการรับรู้การทุจริต สรุปได้ว่า ให้ความสำคัญในเรื่องการรับรู้ข้อมูลข่าวสารที่ถูกต้อง และโปร่งใส ควรส่งเสริมให้มีการแสดงรายการทรัพย์สินของนักการเมือง ทั้งก่อน ระหว่าง และหลัง

นอกจากตำแหน่ง ควรมีระบบข้อมูลของบุคคล และสิ่งสำคัญที่สุดคือการสร้างเสริมจริยธรรม โดยเริ่มจากตนเอง ครอบครัว และองค์กร ช่วยกันให้ข่าวสาร เพื่อลดการซื้อสิทธิ์ขายเสียง ช่วยกันให้ข่าวสาร เพื่อลดการซื้อสิทธิ์ขายเสียงไม่สามารถจางหายไปได้ ส่วนใหญ่ในระดับกลางจะมีการซื้อสิทธิ์ขายเสียงมาจากห้วคเนน กลุ่มผู้นำ คนในพื้นที่คือปัญหาที่ควรได้รับการแก้ไข ผู้หาเสียงต้องใจจากที่จริงใจ และตรงไปตรงมาต่อประชาชน

ด้านการปลูกฝังและสร้างจิตสำนึก สรุปได้ว่า หน่วยงานภาครัฐ ให้ความรู้ให้กับประชาชน ชาวบ้านได้รับรู้ประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับการทุจริต โดยการตีแผ่นป้ายและการประชาสัมพันธ์ ให้มีการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารภาครัฐให้ประชาชนสามารถเข้าถึงและตรวจสอบได้ และสนับสนุนแนวร่วมปฏิบัติของภาคเอกชน ประชาชน องค์กรอิสระ ในการต่อต้านการทุจริตเพื่อขจัดปัญหาการทุจริตที่เกี่ยวข้องกับการติดต่อกับหน่วยงานภาครัฐ รมรงค์ให้ประชาชนแต่ละคนรับทราบการทุจริต และในส่วนของงานท้องถิ่นส่งเสริม สนับสนุนให้เกิดการปรับปรุงการให้บริการประชาชนของหน่วยงานภาครัฐให้มีพฤติกรรมและการปฏิบัติงานที่สามารถตอบสนองความต้องการของประชาชน การให้ประชาชน ภาคเอกชน สื่อมวลชน เข้ามามีส่วนร่วมเพื่อเป็นแบบอย่างและเป็นกลไกขับเคลื่อนให้เกิดผลในทางปฏิบัติ แต่งตั้งคณะกรรมการขับเคลื่อนการป้องกันการทุจริตในหน่วยงานราชการโดยให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมเป็นกรรมการ ให้มีการสอดส่องและระบบเฝ้าระวังและรับข้อมูลเกี่ยวกับการทุจริตประพฤติมิชอบในหน่วยงาน หรือเพิ่มช่องทางรับข้อร้องเรียน ข้อคิดเห็น ข้อเสนอแนะจากประชาชน เพื่อนำไปปรับปรุงและพัฒนาการบริหารราชการให้มีประสิทธิภาพและมีความคุ้มค่า

ด้านการป้องกันและเฝ้าระวัง สรุปได้ว่า การปลูกฝังและสร้างจิตสำนึก ต้องเป็นแบบอย่างในการปลูกฝังค่านิยมโตไปไม่โกงตั้งแต่เด็กๆ พฤติกรรมทางการเมืองในการออกไปใช้สิทธิ์เลือกตั้งทั่วไปโดยส่วนใหญ่แล้วพบว่า กลุ่มผลประโยชน์ พรรคการเมือง นักการเมือง ผู้มีสิทธิ์เลือกตั้งไม่สามารถแยกออกจากกันได้แม้จะมีการแก้ไขกฎหมายมาตราต่างๆ แล้วก็ตามนิสัยของนักการเมืองก็ไม่มีมีการเปลี่ยนแปลงโดยเฉพาะในเรื่องของการซื้อสิทธิ์ขายเสียงในการเลือกตั้งแต่ละครั้งที่ผ่านมายังแต่จะมีการซื้อสิทธิ์ขายเสียงเพิ่มมากขึ้นและเห็น ได้ชัดในยุคปัจจุบันนี้ จึงทำให้การพัฒนาประเทศชาติล่าช้าลงเกิดการทุจริตคอร์ปชั่นของนักการเมืองประเทศชาติเสียหายเศรษฐกิจแย่ นักลงทุนไม่กล้าเข้ามาร่วมลงทุนด้วย

ด้านการประชาสัมพันธ์ การคอร์ปชั่นจะน้อยลงถ้าสื่อมวลชนช่วยกันสร้างกระแสให้ทุกคนตระหนักรู้ว่า เรื่องคอร์ปชั่นเป็นเรื่องใกล้ตัว รวมทั้งกระทุ้งให้คนที่เตรียมจะคอร์ปชั่นเกรงกลัวกับความผิดที่จะเกิดขึ้น ซึ่งการสร้างค่านิยมใหม่เพื่อไม่ให้คนสยบยอมต่อการคอร์ปชั่นก็ถือเป็นเรื่องหนึ่งที่ภาคประชาชนและภาคเอกชนคาดหวังจากสื่อมวลชน หากสื่อร่วมสร้างกระแสต่อต้านคอร์ปชั่น ควรให้มีการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารภาครัฐให้ประชาชนสามารถเข้าถึงและตรวจสอบได้ และสนับสนุนแนวร่วมปฏิบัติของภาคเอกชนในการต่อต้านการทุจริตเพื่อขจัดปัญหาการทุจริตที่เกี่ยวข้องกับการติดต่อ

กับหน่วยงานภาครัฐ การสร้างลักษณะนิสัยไม่โกงและไม่ยอมให้ผู้ใดโกง เพื่อต่อต้านการทุจริต โดยเริ่มจากเด็ก เยาวชน และผู้ประกอบการ สร้างบทบาทการมีส่วนร่วมของภาคประชาชนในการเสริมสร้างธรรมาภิบาลและต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบให้ชัดเจนเป็นรูปธรรม

ด้านการสร้างเครือข่าย สรุปได้ว่า สนับสนุนกันด้วยความศรัทธาและความเชื่อมั่นต่อการร่วมมือกันในการช่วยกันตรวจสอบสังคม และสร้างเครือข่ายเพื่อปลูกจิตสำนึกในความรับผิดชอบต่อความเป็นพลเมือง สื่อมวลชนก็สามารถสร้างสรรค์ผลงานให้สาธารณะชนร่วมกันสร้างภูมิคุ้มกัน ส่งเสริมคนดีให้มีพื้นที่ในสังคม ส่งเสริมคนไทยใส่ใจและรับผิดชอบต่อสังคมส่วนรวมร่วมกัน ในการร่วมกันตรวจสอบการต่อต้านการทุจริต รัฐมีนโยบายส่งเสริมให้ประชาชนตั้งเป็นเครือข่ายที่ชัดเจน เริ่มตั้งแต่ต้นนโยบายตัวพนักงานที่จะต้องปรับค่านิยม ทักษะคติในการใช้ชีวิตในการทำงาน ให้เห็นประโยชน์ส่วนรวมมากกว่าส่วนตน เพื่อป้องกันการทุจริตเชิงนโยบาย การแสวงหาประโยชน์หรือการเอื้อประโยชน์ การสร้างให้ประชาชนมีจิตสาธารณะ เพื่อการมีจิตสำนึกเพื่อส่วนรวม ตระหนักรู้และคำนึงถึงสังคมส่วนรวม มีความรับผิดชอบต่อตัวเองในการกระทำใดๆ เพื่อไม่ให้เกิดผลเสียหายต่อส่วนรวม และพร้อมที่จะเสียสละประโยชน์ ส่วนตนเพื่อรักษาผลประโยชน์ส่วนรวม ก็สามารถสร้างเกราะป้องกันได้

๕.๒ อภิปรายผล

๕.๒.๑ จากผลการวิเคราะห์ระดับความคิดเห็นต่อการสร้างค่านิยมต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบทางการเมืองของประชาชนในเขตสัมพันธวงศ์ กรุงเทพมหานคร

จากการศึกษา พบว่า ความคิดเห็นต่อการสร้างค่านิยมต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบทางการเมืองของประชาชนในเขตสัมพันธวงศ์ กรุงเทพมหานคร โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง อภิปรายได้ว่า การรับรู้การทุจริต ฟังและติดตามข่าวสารการทุจริตและประพฤติมิชอบทางการเมืองจากสื่อต่างๆ ไม่ยอมรับการซื้อสิทธิขายเสียงช่วงที่มีการเลือกตั้ง การประชาสัมพันธ์ การปลูกฝังและสร้างจิตสำนึก การป้องกันและเฝ้าระวัง การสร้างเครือข่าย ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ **บงกช สุกทัศน์ ณ อยุธยา** ได้วิจัยเรื่อง “การสร้างจิตสำนึกของความเป็นไทย ค่านิยม เพื่อการต่อต้านป้องกันการทุจริต คอร์รัปชัน” สาเหตุหนึ่งของปัญหาสังคมไทยในปัจจุบันคือการบริหารราชการแผ่นดินที่ผิดพลาด และการทุจริตคอร์รัปชัน ซึ่งเกิดจากการที่ข้าราชการประจำ และข้าราชการการเมืองส่วนใหญ่ ยังขาดความรับผิดชอบและไม่สามารถตอบสนองความต้องการของประชาชนส่วนใหญ่ของประเทศ ได้อย่างทั่วถึง กล่าวคือไม่สามารถทำให้เป็นไปตามความหมายที่ว่า “การเมือง และการบริหารราชการ เป็นกระบวนการการจัดสรรแบ่งปันทรัพยากรที่มีอยู่อย่างจำกัดให้กับทุกคนในสังคมได้อย่างเท่าเทียม และเป็นธรรม” เนื่องจากปัญหาที่คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ (ป.ป.ช.) ตรวจสอบพบมากที่สุด คือ การทุจริตคอร์รัปชันรูปแบบใหม่ เช่น การคอร์รัปชันเชิง

นโยบาย และผลประโยชน์ทับซ้อน ดังนั้น การแก้ไขปัญหาก็ควรถูกปรับเปลี่ยนมาเป็นการสร้างค่านิยมแบบใหม่ให้กับประชาชน โดยการสร้างจิตสำนึกของความเป็นไทย ค่านิยมเพื่อการต่อต้านป้องกันการทุจริตคอร์รัปชัน และร่วมตรวจสอบบทบาทหน้าที่ของข้าราชการประจำ และข้าราชการการเมืองให้เข้มข้นยิ่งขึ้น รวมถึงต้องสามารถจูงใจให้คนดีมีคุณธรรม จริยธรรมและความรู้ความสามารถ เป็นที่ยอมรับของสังคมเข้าสู่ระบบราชการและระบบการเมืองอันเป็นปัจจัยสำคัญที่จะนำไปสู่การเป็นประเทศที่พัฒนาแล้ว^๑

เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน สามารถอภิปรายเป็นรายด้านได้ดังนี้

ด้านการรับรู้การทุจริต พบว่า ความคิดเห็นต่อการสร้างค่านิยมต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบทางการเมืองของประชาชนในเขตสัมพันธวงศ์ กรุงเทพมหานคร โดยรวมอยู่ในระดับมาก อภิปรายได้ว่า ประชาชนรับฟังและติดตามข่าวสารการทุจริตและประพฤติมิชอบทางการเมืองจากสื่อต่างๆ และมีการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสารการทุจริตและประพฤติมิชอบทางการเมืองทางการเมืองกับบุคคลอื่น ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ **ณชรัต อิมณะรัญ** ได้วิจัยเรื่อง “สัญลักษณ์เพื่อการรณรงค์ต่อต้านการทุจริตคอร์รัปชันทางสื่อวีดิทัศน์ออนไลน์” พบว่า สัญลักษณ์เพื่อการรณรงค์ต่อต้านการทุจริต คอร์รัปชันทางสื่อ วีดิทัศน์ สามารถจำแนกได้ ๒ ประเภทคือ (๑) สัญลักษณ์ภาพและภาษา ประกอบด้วย (ก) สัญลักษณ์เกี่ยวกับสาเหตุของปัญหาทุจริตคอร์รัปชัน ได้แก่ สัญลักษณ์เกี่ยวกับความ ซบซ้อนและความไร้ระเบียบของสังคม (ข) สัญลักษณ์เกี่ยวกับพฤติกรรมกรรมการทุจริตคอร์รัปชัน ประกอบด้วย สัญลักษณ์เกี่ยวกับพฤติกรรมกรรมการโกงกิน และสัญลักษณ์ภาษาท่าทางการแสดงออกเกี่ยวกับการประเมินคุณค่าพฤติกรรมกรรมการทุจริตคอร์รัปชัน (๒) องค์ประกอบทางการสร้างสรรค์ของงานรณรงค์การทุจริตคอร์รัปชันที่กระตุ้นให้เยาวชนตระหนักถึงปัญหาคอร์รัปชัน^๒

ด้านการปลูกฝังและสร้างจิตสำนึก พบว่า ความคิดเห็นต่อการสร้างค่านิยมต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบทางการเมืองของประชาชนในเขตสัมพันธวงศ์ กรุงเทพมหานคร โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง อภิปรายได้ว่า หน่วยงานภาครัฐส่งเสริมให้ประชาชนช่วยกันตรวจสอบพฤติกรรมทางการเมืองของนักการเมืองแต่ประชาชนยังขาดความกล้าแสดงออกในประเด็นที่มีความถูกต้องเป็นธรรม ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ **เศรษฐวิวัฒน์ โชควรรกุล และคณะ** ได้วิจัยเรื่อง “แนวทางสร้างค่านิยมต่อต้านการคอร์รัปชันทุกรูปแบบให้กับกลุ่มเยาวชน ในจังหวัดนครราชสีมา” ผลการวิจัยพบว่า ๑) ปัญหาและอุปสรรค คือ (๑) ด้านตัวบุคคล (๒) ด้านระบบราชการและสังคม และ (๓) องค์ประกอบภายนอกอื่นๆ เช่น เศรษฐกิจ สังคม การเมือง และการเปลี่ยนแปลงทางเทคโนโลยี ๒)

^๑ บงกช สุทัศน์ ณ อยุธยา, “การสร้างจิตสำนึกของความเป็นไทย ค่านิยม เพื่อการต่อต้านป้องกัน การทุจริต คอร์รัปชัน”, **วารสารศรีนครินทรวิโรฒวิจัยและพัฒนา** (สาขามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์) ปีที่ ๖ ฉบับที่ ๑๑ (มกราคม - มิถุนายน ๒๕๕๗) : ๒๔๘.

^๒ ณชรัต อิมณะรัญ, “สัญลักษณ์เพื่อการรณรงค์ต่อต้านการทุจริตคอร์รัปชันทางสื่อวีดิทัศน์ ออนไลน์”, **วิทยานิพนธ์นิเทศศาสตรมหาบัณฑิต**, (กรุงเทพมหานคร : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยรังสิต, ๒๕๕๗).

แนวทางสร้างค่านิยมต่อต้านการคอร์รัปชันทุกรูปแบบ คือ ยึดหลักแนวคิดสังคมวิทยาที่เชื่อว่า กระบวนการทางสังคมเป็นกระบวนการสำคัญที่ทำให้ บุคคลได้เรียนรู้การอยู่ร่วมกับผู้อื่น โดยบุคคลที่มีบทบาทสำคัญในการขัดเกลาทางสังคมและสร้างค่านิยม ได้แก่ พ่อ- แม่, ครู, เพื่อน, พระสงฆ์ และ สื่อมวลชน และ ๓) วิธีการสร้างภาคี เครือข่ายต่อต้านการคอร์รัปชันทุกรูปแบบ คือ (๑) มีความตั้งใจ ร่วมใจกันในการเป็นภาคีต่อต้านการคอร์รัปชัน (๒) เผยแพร่ให้ความรู้ด้านต่อต้านการคอร์รัปชันให้กับ คนที่ไม่ได้เข้าร่วมโครงการ (๓) มหาวิทยาลัย สนับสนุนส่งเสริมโครงการต่อต้านการคอร์รัปชัน อย่าง ต่อเนื่อง (๔) ร่วมเป็นเครือข่ายต่อต้านการคอร์รัปชันกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง และ (๕) ตั้ง Facebook Fan Page Nrru ตำบลโง้ง เพื่อขยายเครือข่ายต่อต้านการคอร์รัปชัน^๓

ด้านการป้องกันและเฝ้าระวัง พบว่า ความคิดเห็นต่อการสร้างค่านิยมต่อต้านการทุจริต และประพฤตินิยมชอบทางการเมืองของประชาชนในเขตสัมพันธวงศ์ กรุงเทพมหานคร โดยรวมอยู่ใน ระดับปานกลาง อภิปรายได้ว่า หน่วยงานภาครัฐส่งเสริมประชาชนให้ไม่ยอมรับการซื้อสิทธิขายเสียง ช่วงที่มีการเลือกตั้ง แต่ขาดการส่งเสริมท่านให้ติดตามการทำงานของนักการเมือง สถาบันครอบครัว และสถาบันการศึกษาต้องมีบทบาทสำคัญในการ ปลูกฝังจิตสำนึกด้านคุณธรรมจริยธรรม อบรมสั่ง สอนเด็กและเยาวชนให้มีคุณธรรมจริยธรรม ความ ซื่อสัตย์ความมีระเบียบวินัย และความรับผิดชอบ ต่อหน้าที่ ผู้บริหารประเทศและผู้บริหารองค์กรต้อง ประพฤติตัวเป็นแบบอย่างที่ดี นอกจากนี้คนใน สังคมต้องเปลี่ยนทัศนคติและความเชื่อโดยให้การ เคารพยกย่องคนดีมีคุณธรรม รวมทั้งสื่อมวลชน ต้องยกย่องชมเชยผู้ที่ประพฤติดี ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ **พรเทพ จันทรมณี** ได้วิจัยเรื่อง “การ พัฒนารูปแบบการป้องกันการทุจริตคอร์รัปชันในภาครัฐเพื่อการบริหารจัดการบ้านเมืองที่ดีใน สังคมไทย” พบว่า สาเหตุของการทุจริตคอร์รัปชันในภาครัฐมาจากกฎหมายหรือระเบียบการ ปฏิบัติงานมีช่องว่าง ขาดผู้นำที่เป็นแบบอย่างที่ดี การใช้อำนาจของนักการเมือง ระเบียบปฏิบัติของ หน่วยงานราชการมีหลายขั้นตอน กระบวนการ คัดเลือกบุคลากรเข้าสู่ระบบเน้นด้านความรู้ไม่มุ่งเน้น ด้านคุณธรรมจริยธรรม^๔

ด้านการประชาสัมพันธ์ พบว่า การสร้างค่านิยมต่อต้านการทุจริตและประพฤตินิยมชอบ ทางการเมืองของประชาชนในเขตสัมพันธวงศ์ กรุงเทพมหานคร โดยรวมอยู่ในระดับมาก อภิปรายได้ ว่า หน่วยงานภาครัฐจัดทำโฆษณาณรงค์ต่อต้านการทุจริต ส่งเสริมให้มีพื้นที่สื่ออย่างกว้างขวาง เพื่อให้มีการประชาสัมพันธ์ ข่าวกรณีการทุจริตคอร์รัปชัน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ **ดิฐภัทร บวรชัย** ได้วิจัยเรื่อง “รูปแบบการป้องกันการทุจริตและประพฤตินิยมชอบของเจ้าหน้าที่ตำรวจ

^๓ เศรษฐวัฒน์ โชควรรกุล และคณะ, “แนวทางสร้างค่านิยมต่อต้านการคอร์รัปชันทุกรูปแบบให้กับกลุ่ม เยาวชน ในจังหวัดนครราชสีมา”, วารสารการบริหารการปกครองและนวัตกรรมท้องถิ่น, ปีที่ ๒ ฉบับที่ ๓ (กันยายน-ธันวาคม ๒๕๖๑) : ๑๕-๑๖.

^๔ พรเทพ จันทรมณี, “การพัฒนารูปแบบการป้องกันการทุจริตคอร์รัปชันในภาครัฐเพื่อการบริหาร จัดการบ้านเมืองที่ดีในสังคมไทย”, วารสารเกษมบัณฑิต ปีที่ ๑๖ ฉบับที่ ๑ (๒๕๕๙) : ๘๘-๘๙.

กรณีศึกษาระดับสถานีตำรวจ” สรุปผลการวิจัย การวิจัยรูปแบบการป้องกันการทุจริตและประพฤติมิชอบของเจ้าหน้าที่ตำรวจ กรณีศึกษา ระดับสถานีตำรวจแสดงผลของการวิจัย ดังนี้ ผลการวิจัยพบว่า สภาพปัญหาการทุจริตและประพฤติมิชอบของข้าราชการตำรวจระดับสถานีโดยรวมอยู่ในระดับมาก

ด้านการสร้างเครือข่าย พบว่า การสร้างค่านิยมต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบทางการเมืองของประชาชนในเขตสัมพันธวงศ์ กรุงเทพมหานคร โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง อภิปรายได้ว่า หน่วยงานภาครัฐส่งเสริมคนไทยเปลี่ยนพฤติกรรม ลด ละ และเลิกทำ นิสัยเสียกระดูกให้ทุกคนหันมาใส่ใจและรับผิดชอบต่อสังคมร่วมกัน หน่วยงานภาครัฐส่งเสริมการปรับเปลี่ยนค่านิยมจากการนับถือเงินและอำนาจมาเป็นการยกย่องคนดีที่ไม่โกงกิน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ **เศรษฐวัฒน์ โชควรรกุล และคณะ** ได้วิจัยเรื่อง “แนวทางสร้างค่านิยมต่อต้านการคอร์รัปชันทุกรูปแบบให้กับกลุ่มเยาวชน ในจังหวัดนครราชสีมา” ผลการวิจัยพบว่า แนวทางสร้างค่านิยมต่อต้านการคอร์รัปชันทุกรูปแบบ มีความตั้งใจร่วมกันในการเป็นภาคีต่อต้านการคอร์รัปชัน (๒) เผยแพร่ให้ความรู้ต่อต้านการคอร์รัปชันให้กับคนที่ไม่ได้เข้าร่วมโครงการ (๓) มหาวิทยาลัย สนับสนุนส่งเสริมโครงการต่อต้านการคอร์รัปชัน อย่างต่อเนื่อง (๔) ร่วมเป็นเครือข่ายต่อต้านการคอร์รัปชันกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง และ (๕) ตั้ง Facebook Fan Page Nrru ตำบลโคง เพื่อขยายเครือข่ายต่อต้านการคอร์รัปชัน^๕

๕.๒.๒ จากผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบระดับความคิดเห็นต่อการสร้างค่านิยมต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบทางการเมืองของประชาชนในเขตสัมพันธวงศ์ กรุงเทพมหานคร

จากผลการทดสอบสมมุติฐาน สามารถอภิปรายได้ ดังนี้

ประชาชนที่มีเพศต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการสร้างค่านิยมต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบทางการเมืองของประชาชนในเขตสัมพันธวงศ์ กรุงเทพมหานคร โดยรวมไม่แตกต่างกัน อภิปรายได้ว่า ปัจจุบันเพศหญิงให้ความสนใจการเมือง ทั้งช่วงก่อนเลือกตั้งและช่วงเลือกตั้ง ค่านิยมต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบทางการเมืองเช่นเดียวกับเพศชาย ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ **ณัฐกาญจน์ เข็มนาค** ได้วิจัยเรื่อง “พฤติกรรมทางการเมืองในการออกเสียงลงคะแนนเลือกตั้งทั่วไป ปี พ.ศ. ๒๕๖๒ ในตำบลท่าช้าง อำเภอเฉลิมพระเกียรติ จังหวัดนครราชสีมา” ผลการ

^๕เศรษฐวัฒน์ โชควรรกุล และคณะ, “แนวทางสร้างค่านิยมต่อต้านการคอร์รัปชันทุกรูปแบบให้กับกลุ่มเยาวชน ในจังหวัดนครราชสีมา”, วารสารการบริหารการปกครองและนวัตกรรมท้องถิ่น, ปีที่ ๒ ฉบับที่ ๓ (กันยายน-ธันวาคม ๒๕๖๑) : ๑๕-๑๖.

เปรียบเทียบพบว่า ประชาชนที่มีเพศ ต่างกัน มีความคิดเห็นต่อพฤติกรรมทางการเมือง โดยรวมไม่แตกต่างกัน^๖

ประชาชนที่มีอายุต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการสร้างค่านิยมต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบทางการเมืองของประชาชนในเขตสัมพันธวงศ์ กรุงเทพมหานคร โดยรวมแตกต่างกัน อภิปรายได้ว่า ประชาชนที่ช่วงอายุ ๕๑-๖๐ ปี มีความสนใจการเมืองมีค่านิยมและให้ความสำคัญกับต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบทางการเมืองมากกว่าช่วงอายุอื่นและมักติดตามข่าวสารเกี่ยวกับการทุจริตของนักการเมือง ซึ่งคล้อยกับงานวิจัยของ **พระจักรพงษ์ อนุตตรโร (วงษ์โพธิ์)** ได้วิจัยเรื่อง “ความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อจริยธรรมของผู้ที่ดำรงตำแหน่งทางการเมือง อำเภอวิเชียรบุรี จังหวัดเพชรบูรณ์” ผลการเปรียบเทียบ ประชาชนที่มีอายุต่างกัน มีความคิดเห็นต่อจริยธรรมของผู้ที่ดำรงตำแหน่งทางการเมือง แตกต่างกัน^๗

ประชาชนที่มีการศึกษาต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการสร้างค่านิยมต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบทางการเมืองของประชาชนในเขตสัมพันธวงศ์ กรุงเทพมหานคร โดยรวมแตกต่างกัน อภิปรายได้ว่า ประชาชนมีการศึกษาไม่สูงมากนักมักให้ความสำคัญมีความรู้ความเข้าใจและรับผิดชอบต่อสังคมส่วนรวมกับสภาพทั่วไปทางการเมืองมากกว่าสนใจเรื่องบันเทิง ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ **ปิ่นอนงค์ ทองบ่อ** ได้วิจัยเรื่อง “การเสริมสร้างความเข้าใจการเมืองการปกครองในระบอบประชาธิปไตยของประชาชนในเขตเทศบาลตำบลพระอินทราชา อำเภอบางปะอิน จังหวัดพระนครศรีอยุธยา” ผลการเปรียบเทียบพบว่า ประชาชนที่มีระดับการศึกษาต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการเสริมสร้างความเข้าใจการเมืองการปกครองในระบอบประชาธิปไตย แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญ ๐.๐๕^๘

ประชาชนที่มีอาชีพต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการสร้างค่านิยมต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบทางการเมืองของประชาชนในเขตสัมพันธวงศ์ กรุงเทพมหานคร โดยรวมไม่แตกต่างกัน อภิปรายได้ว่า ประชาชนทุกอาชีพมีความตื่นตัวและสนใจการเมือง และติดตามการทุจริตและประพฤติมิชอบทางการเมือง จากสถิติการเลือกตั้งจะเห็นว่าประชาชนมาใช้สิทธิเลือกตั้งเพิ่มขึ้น ทุกอาชีพก็หวังว่าเมื่อมีการเลือกตั้งทุกอย่างก็ดีขึ้น ประเทศไทยจะมีทางออกทางการเมืองเร็วขึ้น และ

^๖ ภัฏฐกาญจน์ เข็มนาค, “พฤติกรรมทางการเมืองในการออกเสียงลงคะแนนเลือกตั้งทั่วไป ปี พ.ศ. ๒๕๖๒ ในตำบลท่าช้าง อำเภอเฉลิมพระเกียรติ จังหวัดนครราชสีมา”, **สารนิพนธ์รัฐศาสตรมหาบัณฑิต**, (บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย, ๒๕๖๓).

^๗ พระจักรพงษ์ อนุตตรโร (วงษ์โพธิ์), “ความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อจริยธรรมของผู้ที่ดำรงตำแหน่งทางการเมือง อำเภอวิเชียรบุรี จังหวัดเพชรบูรณ์”, **สารนิพนธ์รัฐศาสตรมหาบัณฑิต**, (บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย, ๒๕๖๓).

^๘ ปิ่นอนงค์ ทองบ่อ, “การเสริมสร้างความเข้าใจการเมืองการปกครองในระบอบประชาธิปไตยของประชาชนในเขตเทศบาลตำบลพระอินทราชา อำเภอบางปะอิน จังหวัดพระนครศรีอยุธยา”, **สารนิพนธ์รัฐศาสตรมหาบัณฑิต**, (บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย, ๒๕๖๓).

หวังให้นักการเมืองแก้ปัญหาเรื่องปากท้อง เศรษฐกิจ ความเป็นอยู่ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ **เกรียงไกร พัฒนะโชติ** ได้วิจัยเรื่อง “วัฒนธรรมการมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชนในอำเภอลำปางน้อย จังหวัดพระนครศรีอยุธยา” ผลการเปรียบเทียบพบว่า ประชาชนที่มี อาชีพต่างกัน มีความคิดเห็นไม่แตกต่างกัน^๙

ประชาชนที่มีรายได้ต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการสร้างค่านิยมต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบทางการเมืองของประชาชนในเขตสัมพันธวงศ์ กรุงเทพมหานคร โดยรวมไม่แตกต่างกัน อภิปรายได้ว่า อภิปรายได้ว่า ปัจจุบันประชาชนมีความตื่นตัวทางการเมือง ประชาชนคาดหวังกับการเลือกตั้ง ที่ต้องการนักการเมืองที่ดี ทำงานโปร่งใส บริหารงบประมาณตรวจสอบได้ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ **ปิ่นอนงค์ ทองบ่อ** ได้วิจัยเรื่อง “การเสริมสร้างความเข้าใจการเมืองการปกครองในระบอบประชาธิปไตยของประชาชนในเขตเทศบาลตำบลพระอินทราชา อำเภอบางปะอิน จังหวัดพระนครศรีอยุธยา” ผลการเปรียบเทียบพบว่า ประชาชนที่มีรายได้ต่อเดือนมีการเสริมสร้างความเข้าใจในการเมือง ไม่แตกต่างกัน^{๑๐}

๕.๓ ข้อเสนอแนะ

ผลการศึกษาวิจัยเรื่อง “การสร้างค่านิยมต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบทางการเมืองของประชาชนในเขตสัมพันธวงศ์ กรุงเทพมหานคร” มีข้อเสนอแนะ ดังนี้

๕.๓.๑ ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

ผลการศึกษาวิจัยเรื่อง “การสร้างค่านิยมต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบทางการเมืองของประชาชนในเขตสัมพันธวงศ์ กรุงเทพมหานคร” มีนโยบายเสนอแนะ ดังนี้

๑. **ด้านการรับรู้การทุจริต** รัฐ หรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ควรบังคับใช้กฎหมายเกี่ยวกับข่าวสารทางการเมือง

๒. **ด้านการปลูกฝังและสร้างจิตสำนึก** รัฐ หรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ควรชี้แจงหรือรณรงค์เพื่อทำความเข้าใจกับประชาชน ถึงสิทธิประโยชน์ในการต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบทางการเมือง

^๙เกรียงไกร พัฒนะโชติ, “วัฒนธรรมการมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชนในอำเภอลำปางน้อย จังหวัดพระนครศรีอยุธยา”, **สารนิพนธ์รัฐศาสตรมหาบัณฑิต**, (บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย, ๒๕๖๓).

^{๑๐}ปิ่นอนงค์ ทองบ่อ, “การเสริมสร้างความเข้าใจการเมืองการปกครองในระบอบประชาธิปไตยของประชาชนในเขตเทศบาลตำบลพระอินทราชา อำเภอบางปะอิน จังหวัดพระนครศรีอยุธยา”, **สารนิพนธ์รัฐศาสตรมหาบัณฑิต**, (บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย, ๒๕๖๓).

๓. **ด้านการป้องกันและเฝ้าระวัง** รัฐ หรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ประชาสัมพันธ์ การต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบทางการเมือง

๔. **ด้านการประชาสัมพันธ์** รัฐ หรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเปิดโอกาสและให้ความคุ้มครองให้ประชาชนที่ร่วมต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบทางการเมือง

๕. **ด้านการสร้างเครือข่าย** รัฐ หรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเปิดโอกาส และประชาสัมพันธ์ และให้สิทธิและสนับสนุนการสร้างเครือข่ายต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบทางการเมือง

๕.๓.๒ ข้อเสนอแนะเชิงปฏิบัติการ

ผลการศึกษาวิจัยเรื่อง “การสร้างค่านิยมต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบทางการเมืองของประชาชนในเขตสัมพันธวงศ์ กรุงเทพมหานคร” มีข้อเสนอแนะเชิงปฏิบัติการ ดังนี้

๑. **ด้านการรับรู้การทุจริต** รัฐ หรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ควรรณรงค์ทำความเข้าใจกับประชาชนและประชาสัมพันธ์ให้ทั่วถึง เช่น การเลือกตั้งล่วงหน้า การตรวจสอบบัญชีรายชื่อก่อนการเลือกตั้ง

๒. **ด้านการปลูกฝังและสร้างจิตสำนึก** รัฐ หรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง รณรงค์ทำความเข้าใจการสร้างค่านิยมต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบทางการเมือง

๓. **ด้านการป้องกันและเฝ้าระวัง** รัฐ หรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ควรให้ประชาชนได้มีส่วนร่วม โดยการประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนเห็นประโยชน์ของการสร้างค่านิยมต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบทางการเมือง

๔. **ด้านการประชาสัมพันธ์** รัฐ หรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเปิดโอกาสให้สื่อต่างๆ ร่วมประชาสัมพันธ์การสร้างค่านิยมต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบทางการเมือง

๕. **ด้านการสร้างเครือข่าย** รัฐ หรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเปิดโอกาสให้ประชาชนทั่วไป ได้สร้างเครือข่ายต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบทางการเมือง แต่ต้องมีขอบเขตที่ชัดเจน

๕.๓.๓ ข้อเสนอแนะสำหรับการทำวิจัยครั้งต่อไป

จากการวิจัยเรื่อง “การสร้างค่านิยมต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบทางการเมืองของประชาชนในเขตสัมพันธวงศ์ กรุงเทพมหานคร” พบว่าจะต้องวิจัยต่อในประเด็นดังนี้

๑) ควรวิจัยเกี่ยวกับเรื่อง “นโยบายหน่วยงานภาครัฐส่งเสริมประชาชนเกี่ยวกับการทุจริตและประพฤติมิชอบทางการเมือง”

๒) ควรวิจัยเกี่ยวกับเรื่อง “การสร้างระเบียบวินัยเคารพกฎหมายของนักการเมือง”

๓) ควรวิจัยเกี่ยวกับเรื่อง “ทัศนคติต่อการส่งเสริมการติดตามการสอบสวนลงโทษทั้งทางอาญาและทางวินัยการทุจริตทางการเมือง”

๔) ควรวิจัยเกี่ยวกับเรื่อง “ส่งเสริมให้สังคมมีมาตรการต่อต้านผู้กระทำการคอร์รัปชันไม่ให้มีสิทธิต่างๆ ในสังคม”

๕) ควรวิจัยเกี่ยวกับเรื่อง “การสร้างเครือข่ายค่านิยมและจิตสำนึกทางการเมือง”

บรรณานุกรม

๑. ภาษาไทย

ก. ข้อมูลปฐมภูมิ

มหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย. **พระไตรปิฎกภาษาบาลี ฉบับมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย**. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์มหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย, ๒๕๓๕.

ข. ข้อมูลทุติยภูมิ

(๑) หนังสือ:

จรูญ สุภาพ. **การเมือง**. กรุงเทพมหานคร: ไทยวัฒนาพานิช, ๒๕๑๔.

จันทนา สุทธิจารี. **การมีส่วนร่วมของประชาชนในการเมืองการปกครองไทยตามรัฐธรรมนูญฉบับประชาชน**. กรุงเทพมหานคร: สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา, ๒๕๔๔.

จุฑารัตน์ เอื้ออำนวย, **จิตวิทยาสังคม**. กรุงเทพมหานคร: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, ๒๕๔๙.

จิตยา สุวรรณชฎ. **สังคมวิทยา**. กรุงเทพมหานคร: ไทยวัฒนาพานิช, ๒๕๒๗.

ณรงค์ สิ้นสวัสดิ์. **จิตวิทยาการเมือง**. พิมพ์ครั้งที่ ๔. กรุงเทพมหานคร: ออเรียนแทลสโกล่า, ๒๕๓๙.

ณรงค์ สิ้นสวัสดิ์. **จิตวิทยาการเมือง**. พิมพ์ครั้งที่ ๔. กรุงเทพมหานคร: ออเรียนแทลสโกล่า, ๒๕๓๙.

ทิพาพร พิมพ์สุทธิ และ อนุสรณ์ ลีมนมณี. **พฤติกรรมการเมือง**. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยรามคำแหง, ๒๕๒๐.

นวลศิริ เปาโรหิต. **จิตวิทยาสังคมเบื้องต้น**. กรุงเทพมหานคร: รุ่งศิลป์การพิมพ์, ๒๕๔๕.

พรรคักดี ผ่องแผ้ว. **วัฒนธรรมการเมืองไทย**. กรุงเทพมหานคร: สมาคมสังคมศาสตร์, ๒๕๒๓.

ราชกิจจานุเบกษา. ส่วนที่ ๒ **ผู้มีสิทธิเลือกตั้ง**. หน้า ๕๓ เล่ม ๑๓๕ ตอนที่ ๖๘ ก ๑๒ กันยายน ๒๕๖๑.

สิทธิพันธ์ พุทธหุณ. **ทฤษฎีพัฒนาการเมือง**. พิมพ์ครั้งที่ ๗. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยรามคำแหง, ๒๕๔๑.

สุจิต บุญบงการ. **การพัฒนาทางการเมืองของไทย : ปฏิสัมพันธ์ระหว่างทหารสถาบันทางการเมืองและการมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชน**. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, ๒๕๓๗.

สุรางค์ ไคว้ตระกูล. **จิตวิทยาการศึกษา**. พิมพ์ครั้งที่ ๙. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, ๒๕๕๓.

สุรางค์ ไคว้ตระกูล. **จิตวิทยาการศึกษา**. พิมพ์ครั้งที่ ๙. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, ๒๕๕๓.

อนุสรณ์ ลีมนมณี และ ทิพาพร พิมพ์สุทธิ. **พฤติกรรมทางการเมือง**. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยรามคำแหง, ๒๕๒๐.

อเนก เหล่าธรรมทัศน์. **๑ ทศวรรษแห่งประชาธิปไตยไทย**. กรุงเทพมหานคร: มิติใหม่, ๒๕๔๕.

บรรณานุกรม (ต่อ)

(๒) ดุษฎีนิพนธ์/วิทยานิพนธ์/สารนิพนธ์:

เกรียงไกร พัฒนะโชติ. “วัฒนธรรมการมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชนในอำเภอวังน้อย จังหวัดพระนครศรีอยุธยา”. สารนิพนธ์รัฐศาสตรมหาบัณฑิต. บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย, ๒๕๖๓.

ณชรัต อิมณะรัฐ. “สัญลักษณ์เพื่อการรณรงค์ต่อต้านการทุจริตคอร์ปชั่นทางสื่อวีดิทัศน์ ออนไลน์”. วิทยานิพนธ์นิเทศศาสตรมหาบัณฑิต. บัณฑิตวิทยาลัย: มหาวิทยาลัยรังสิต, ๒๕๕๗.

ณัฐกาญจน์ เข้มนาถ. “พฤติกรรมทางการเมืองในการออกเสียงลงคะแนนเลือกตั้งทั่วไป ปี พ.ศ. ๒๕๖๒ ในตำบลท่าช้าง อำเภอเฉลิมพระเกียรติ จังหวัดนครราชสีมา”. สารนิพนธ์รัฐศาสตรมหาบัณฑิต. บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย, ๒๕๖๓.

ธัญชนก สุขแสง. “ค่านิยมและอิทธิพลจากบุคคลที่ส่งผลต่อกระบวนการตัดสินใจคัดสรรความงาม”. การค้นคว้าอิสระเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต. บัณฑิตวิทยาลัย: มหาวิทยาลัยกรุงเทพ, ๒๕๕๖.

ปิ่นอนงค์ ทองบ่อ. “การเสริมสร้างความเข้าใจการเมืองการปกครองในระบอบประชาธิปไตยของประชาชนในเขตเทศบาลตำบลพระอินทราชา อำเภอบางปะอิน จังหวัดพระนครศรีอยุธยา”. สารนิพนธ์รัฐศาสตรมหาบัณฑิต. บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย, ๒๕๖๓.

พระจักรพงษ์ อนุตตโร (วงษ์โพธิ์). “ความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อจริยธรรมของผู้ที่ดำรงตำแหน่งทางการเมือง อำเภอวิเชียรบุรี จังหวัดเพชรบูรณ์”. สารนิพนธ์รัฐศาสตรมหาบัณฑิต. บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย, ๒๕๖๓.

พระปลัดเอกชัย จันทโชโต (คงชีวะ). “การมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชนในการเลือกตั้งระดับท้องถิ่นตำบลหนองแก อำเภอพระพุทธบาท จังหวัดสระบุรี”. สารนิพนธ์รัฐศาสตรมหาบัณฑิต. บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย, ๒๕๖๓.

พระมหาณัฐพล กิตติปัญญา (อรรถารส). “การมีส่วนร่วมทางการเมืองการปกครองของประชาชน ในเขตเทศบาลตำบลมหาพราหมณ์ อำเภอบางบาล จังหวัดพระนครศรีอยุธยา”. สารนิพนธ์รัฐศาสตรมหาบัณฑิต. บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย, ๒๕๖๓.

พระสร้อยทอง ปญญาวุโร (ประทุมทอง). “การพัฒนาการมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชนในเขตตำบลเมืองเตา อำเภอพยุหะคีรี จังหวัดมหาสารคาม”. สารนิพนธ์รัฐศาสตรมหาบัณฑิต. บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย, ๒๕๖๓.

บรรณานุกรม (ต่อ)

สุนทรีย์ โคมิน และสนธิ สมัครการ. รายงานการวิจัยเรื่องค่านิยมและระบบค่านิยมไทย : เครื่องมือในการสำรวจวัด. สำนักวิจัย สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์, ๒๕๒๒.

(๓) บทความในวารสาร/หนังสือพิมพ์/สารานุกรม/บทวิจารณ์หนังสือ:

พรเทพ จันทนิภ. การพัฒนารูปแบบการป้องกันการทุจริตคอร์รัปชันในภาครัฐเพื่อการ บริหารจัดการบ้านเมืองที่ดีในสังคมไทย. วารสารเกษมบัณฑิต. ปี ๒๕๕๙ ฉบับที่ ๑ (มกราคม-มิถุนายน): ๘๘-๘๙.

(๔) รายงานวิจัย/รายงานการประชุมทางวิชาการ:

(๕) สื่ออิเล็กทรอนิกส์:

ณภัทร เตโช และคณะ. (๒๕๕๙). แนวทางการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในส่วนราชการไทย. เอกสารวิชาการนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรนักบริหารเชิงยุทธศาสตร์ การป้องกันและปราบปรามการทุจริตระดับกลาง รุ่นที่ ๑ ของ สำนักงานคณะกรรมการป้องกัน และปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ. [ออนไลน์]. แหล่งข้อมูล http://www.nacc.go.th/download/article/article_๒๐๑๐๐๑๒๖๑๘๔๑๓๓.pdf.

นโยบายพื้นฐานแห่งรัฐ, <https://th.wikisource.org/wiki/>

แผนยุทธศาสตร์ว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต

<http://www.mfa.go.th/acc/th/other/8592/91894>. แผนยุทธศาสตร์ว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต.html

สำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้ง. **องค์ความรู้การเลือกตั้ง**. [ออนไลน์] แหล่งที่มา:

https://www.ect.go.th/ect_th/news_page.php?nid=๘๖๕ [๓๐ มีนาคม ๒๕๖๒].

(๖) ผู้ให้ข้อมูลสำคัญ:

๒. ภาษาอังกฤษ

Anthony Downs. **An Economic Theory of Democracy**. New York: Harper & Row, 1957.

Geert Hofstede & R. R. McCrae. (2004). "Personality and Culture Revisited: Linking Traits and Dimensions of Culture", *Cross-Cultural Research* 38 (1): 52-88.

Gordow W. Allport and Leo Postman. **Personality : A Psychological Interpretation**. New York: Henry Holt and Company, 1973.

บรรณานุกรม (ต่อ)

- Grönlund. Kimmo. “How Education and Political Information Affect Turnout in Different Electoral Systems”. **Paper prepared for the 30th ECPR Joint Sessions of Workshops** Workshop 22 "Political Participation and Information". March 22-28. 2002. Università di Torino, 2002.
- Ichard G. Niemi and Herbert F. Weisberg. **Controversies in Voting Behavior**. Washington D.C.: Congressional Quarterly, 1984.
- Lee J. Cronbach. **Essentials of Psychological Testing**. 4th ed. New York: Harper & Row, 1971.
- Rokeach, Milton. **Beliefs, Attitudes and Values**. San Francisco: Jossey Basso, Inc. 1973.
- Taylor. Curtis and Huseyin Yildirim. “Public Information and Electoral Bias”. **Paper provided by Duke University**. Department of Economics in its series Working Papers with number 05-11, 2005.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) Index of Concurrence

แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

เรื่อง การสร้างค่านิยมต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบทางการเมืองของประชาชนในเขตสัมพันธวงศ์ กรุงเทพมหานคร

คำชี้แจง

แบบสอบถามเพื่อการวิจัยนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อใช้ประกอบการศึกษาวิจัยเรื่อง "การสร้างค่านิยมต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบทางการเมืองของประชาชนในเขตสัมพันธวงศ์ กรุงเทพมหานคร" อันจะเป็นประโยชน์ในการศึกษาการสร้างค่านิยมต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบทางการเมืองของประชาชนในเขตสัมพันธวงศ์ กรุงเทพมหานคร ทั้งยังสามารถใช้เป็นแนวทางแก้ไขปัญหาอุปสรรค และส่งเสริมการสร้างค่านิยมต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบทางการเมืองของประชาชนอย่างมีประสิทธิภาพต่อไป

ข้อมูลที่ได้จะแปลผลการวิจัยในภาพรวม ผู้วิจัยจะเก็บข้อมูลของท่านเป็นความลับและใช้ประโยชน์เฉพาะการวิจัยนี้เท่านั้น ไม่มีผลกระทบต่อท่านหรือหน่วยงานของท่านแต่อย่างใด"

แบบสอบถามฉบับนี้แบ่งเป็น ๓ ตอน

- ตอนที่ ๑ เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม
- ตอนที่ ๒ ระดับการสร้างค่านิยมต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบทางการเมืองของประชาชนในเขตสัมพันธวงศ์ กรุงเทพมหานคร
- ตอนที่ ๓ แบบสอบถามปลายเปิด (Open Ended Questionnaire) ให้ผู้ตอบแบบสอบถามแสดงความคิดเห็นและข้อเสนอแนะที่เกี่ยวข้องกับการสร้างค่านิยมต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบทางการเมืองของประชาชน

ผู้วิจัยหวังเป็นอย่างยิ่งว่า จะได้รับความอนุเคราะห์จากผู้ตอบแบบสอบถาม เป็นอย่างดี จึงขออนุโมทนามา ณ โอกาสนี้

พระครูศรีปริยัตยาภิรมณ์
 นิสิตหลักสูตรรัฐศาสตรมหาบัณฑิต
 มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
 พุทธศักราช ๒๕๖๓

ตอนที่ ๑ ปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง () หน้าข้อความต่อไปนี้ให้สมบูรณ์ตามความเป็นจริงเกี่ยวกับ
ตัวผู้ตอบแบบสอบถาม

๑. เพศ	() ชาย	() หญิง
๒. อายุ	() ต่ำกว่า ๓๐ ปี
() อายุ ๔๑-๕๐ ปี
() อายุ ๖๑ ปี ขึ้นไป	() อายุ ๓๑-๔๐ ปี
() อายุ ๕๑-๖๐ ปี
๓. อาชีพ	() เกษตรกรรม
() รัฐวิสาหกิจ/รับราชการ
() นักศึกษา	() รับจ้าง
() พนักงานบริษัท
() อื่น ๆ
๔. ระดับการศึกษา	() ต่ำกว่าปริญญาตรี
() สูงกว่าปริญญาตรี	() ปริญญาตรี
๕. รายได้ต่อเดือน	() ต่ำกว่า ๑๐,๐๐๐ บาท
() ๒๐,๐๐๑ - ๓๐,๐๐๐ บาท	() ๑๐,๐๐๑ - ๒๐,๐๐๐ บาท
() ๓๐,๐๐๑ บาทขึ้นไป

ตอนที่ ๒ ระดับการสร้างค่านิยมต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบทางการเมืองของประชาชนใน
เขตสัมพันธวงศ์ กรุงเทพมหานคร

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย X ลงในช่องคำตอบที่ต้องการ

การสร้างค่านิยมต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบ ทางการเมืองของประชาชนในเขตสัมพันธวงศ์ กรุงเทพมหานคร	ความคิดเห็น				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
๑. ด้านการรับรู้การทุจริต					
๑) ท่านรับฟังและติดตามข่าวสารการทุจริตและ ประพฤติมิชอบทางการเมืองจากสื่อต่างๆ					
๒) ท่านแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสารการทุจริตและ ประพฤติมิชอบทางการเมืองทางการเมืองกับ บุคคลอื่น					
๓) ท่านมีโอกาสได้พูดคุยกับเพื่อนๆ เกี่ยวกับการ ทุจริตและประพฤติมิชอบเกี่ยวกับนโยบายทาง การเมือง					
๔) ท่านได้มีโอกาสติดต่อกับเจ้าหน้าที่ของรัฐหรือ เจ้าหน้าที่การเมืองเกี่ยวกับการทุจริตและ ประพฤติมิชอบทางการเมือง					
๕) ท่านได้ให้ข่าวสารการทุจริตและประพฤติมิชอบ ทางการเมืองแก่เพื่อนๆ					
๒. ด้านการปลูกฝังและสร้างจิตสำนึก					
๑) การปลูกฝังให้ประชาชนการยึดมั่นในการ ปกครองตามระบอบประชาธิปไตยอันมี พระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข					
๒) หน่วยงานภาครัฐส่งเสริมให้ประชาชนช่วยกัน ตรวจสอบพฤติกรรมทางการเมืองของ นักการเมือง					
๓) หน่วยงานภาครัฐส่งเสริมความซื่อสัตย์ต่อหน้าที่ พลเมือง					

การสร้างค่านิยมต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบ ทางการเมืองของประชาชนในเขตสัมพันธวงศ์ กรุงเทพมหานคร	ความคิดเห็น				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
๔) หน่วยงานภาครัฐปลูกฝังค่านิยมในการยอมรับ อำนาจและสถานะทางสังคมของบุคคลที่มี ตำแหน่งต่างกันในสังคม					
๕) หน่วยงานภาครัฐส่งเสริมให้ท่านมีความกล้า แสดงออกในประเด็นที่มีความถูกต้องเป็นธรรม					
๖) ท่านมีระเบียบวินัย เคารพกฎหมายและยอมรับ การเลือกตั้งที่เป็นเสียงของคนส่วนใหญ่					
๓. ด้านการป้องกันและเฝ้าระวัง					
๑) หน่วยงานภาครัฐส่งเสริมท่านให้ติดตามการการ ทำงานของนักการเมือง					
๒) หน่วยงานภาครัฐส่งเสริมท่านให้ไม่ยอมรับการ ซื้อสิทธิขายเสียงช่วงที่มีการเลือกตั้ง					
๓) หน่วยงานภาครัฐส่งเสริมให้ท่านได้ติดตามและ เฝ้าระวังคนรอบตัวไม่ให้ขายสิทธิ ขายเสียง ใน การใช้สิทธิลงคะแนนเสียงเลือกตั้งในระดับต่างๆ					
๔) หน่วยงานภาครัฐส่งเสริมให้ท่านชักชวน เผยแพร่ให้ความรู้เรื่องการทุจริตและโทษที่จะ ได้รับแก่บุคคลอื่น					
๕) หน่วยงานภาครัฐส่งเสริมให้ท่านติดตามการ สอบสวนลงโทษทั้งทางอาญาและทางวินัยการ ทุจริตที่เกิดขึ้น					
๖) หน่วยงานภาครัฐส่งเสริมท่านให้ร่วมตรวจสอบ บทบาท หน้าที่ของข้าราชการประจำและ ข้าราชการการเมือง					
๗) หน่วยงานภาครัฐส่งเสริมให้สังคมมีมาตรการ ต่อต้านผู้กระทำการคอร์รัปชันไม่ให้มีสิทธิต่างๆ ในสังคม					
๘) หน่วยงานภาครัฐส่งเสริมการต่อสู้กับคอร์รัปชัน ต้องเริ่มต้นจากจุดเล็กๆ คือที่ตัวเราเองและ					

การสร้างค่านิยมต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบ ทางการเมืองของประชาชนในเขตสัมพันธวงศ์ กรุงเทพมหานคร	ความคิดเห็น				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
ครอบครัว พ่อแม่มีหน้าที่สร้างค่านิยม และ จิตสำนึกทำตัวเป็นตัวอย่าง และที่ยึดมั่นใน ความพอเพียง					
๔. ด้านการประชาสัมพันธ์					
๑) หน่วยงานภาครัฐส่งเสริมท่านชักชวนเพื่อนหรือ คนใกล้ชิดสอดส่องการทำงานของเจ้าหน้าที่ที่ ปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบ					
๒) หน่วยงานภาครัฐส่งเสริมท่านให้ได้เฝ้าดูการนับ คะแนนการประกาศผลการเลือกตั้ง การเมือง ณ สถานที่นับคะแนน					
๓) ท่านเข้าไปมีส่วนร่วมในการกำหนดนโยบาย การวาง แผนพัฒนาทางการเมืองร่วมกับพรรค การเมือง					
๔) จัดทำ โฆษณาณรงค์ต่อต้านการทุจริต ส่งเสริม ให้มี พื้นที่สื่ออย่างกว้างขวางเพื่อให้มีการ ประชาสัมพันธ์ ข่าวกรณีการทุจริตคอร์รัปชัน					
๕) ส่งเสริม สนับสนุนการให้ความรู้เชิงรุกทั้งทาง หนังสือพิมพ์ รายการโทรทัศน์ และสื่อออนไลน์ จัดสร้าง ละครหรือภาพยนตร์ที่มีเนื้อหา สอดแทรกการต่อ ด้านการคอร์รัปชันเพื่อเป็น การปลูกฝังค่านิยม ในสังคม					
๖) ส่งเสริม สนับสนุนการให้ความรู้เชิงรุกทั้งทาง หนังสือพิมพ์ รายการโทรทัศน์ และสื่อออนไลน์ จัดสร้าง ละครหรือภาพยนตร์ที่มีเนื้อหา สอดแทรกการต่อ ด้านการคอร์รัปชันเพื่อเป็น การปลูกฝังค่านิยม ในสังคม					
๗) ส่งเสริม สนับสนุนให้เยาวชนเข้าร่วมขบวนการ เป็นกระบอกเสียงในการต่อต้านคอร์รัปชัน					
๕. ด้านการสร้างเครือข่าย					

การสร้างค่านิยมต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบ ทางการเมืองของประชาชนในเขตสัมพันธวงศ์ กรุงเทพมหานคร	ความคิดเห็น				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
๑) ท่านเข้าร่วมกิจกรรมกับเครือข่ายการต่อต้าน การทุจริตและประพฤติมิชอบ					
๒) ประชาสัมพันธ์ราชการใสสะอาด เผยแพร่ให้ ความรู้เรื่องการทุจริตและโทษที่จะได้รับ					
๓) แจ้งเบาะแสการทุจริตของเจ้าหน้าที่ให้ทำการ ตรวจสอบ					
๔) ส่งเสริมและสร้างความเข้าใจในความเป็น พลเมือง และ “หน้าที่พลเมือง”					
๕) คนไทยเปลี่ยนพฤติกรรม ลด ละ และเลิกทำ นิสัยเสีย กระตุกให้ทุกคนหันมาใส่ใจและ รับผิดชอบต่อสังคม ร่วมกัน					
๖) การปรับเปลี่ยนค่านิยมจากการนับถือเงินและ อำนาจมาเป็นการยกย่องคนดีที่ไม่โกงกิน					
๗) องค์กรสื่อมวลชนร่วมกันจัดและดำเนินกิจกรรม สร้างสรรค์ผลงานบทเพลง ภาพถ่ายประกอบ คำ บรรยาย และสปอร์ตโทรทัศน์ เพื่อค้นหา และปลูกสำนึกที่ดีของคนไทย					

ตอนที่ ๓ แบบสอบถามปลายเปิด (Open) ให้ผู้ตอบแบบสอบถามแสดงความคิดเห็นเพิ่มเติม เกี่ยวกับ
ปัญหา อุปสรรคและข้อเสนอแนะต่อการสร้างค่านิยมต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบทางการเมือง
ของประชาชนในเขตสัมพันธวงศ์ กรุงเทพมหานคร

๑. ด้านการรับรู้การทุจริต

๑.๑ ปัญหาและอุปสรรค.....
.....
.....

๑.๒ ข้อเสนอแนะ.....

.....

๒. ด้านการปลูกฝังและสร้างจิตสำนึก

๒.๑ ปัญหาและอุปสรรค.....

.....

๒.๒ ข้อเสนอแนะ.....

.....

๓. ด้านการปลูกฝังและสร้างจิตสำนึก

๓.๑ และอุปสรรค.....

.....

๓.๒ ข้อเสนอแนะ.....

.....

๔. ด้านการประชาสัมพันธ์

๔.๑ และอุปสรรค.....

.....

๔.๒ ข้อเสนอแนะ.....

.....

๕. ด้านการสร้างเครือข่าย

๕.๑ และอุปสรรค.....

.....

๕.๒ ข้อเสนอแนะ.....

.....

• ขอขอบคุณทุกท่านที่ช่วยตอบแบบสอบถามฉบับนี้ ขอขอบคุณอย่างสูง •

ภาคผนวก ค

ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม

Reliability Statistics

Cronbach's Alpha	N of Items
.932	30

Item-Total Statistics

	Scale Mean if Item Deleted	Scale Variance if Item Deleted	Corrected Item-Total Correlation	Cronbach's Alpha if Item Deleted
A1	92.2069	346.670	.749	.931
A2	92.5517	353.399	.741	.931
A3	93.0690	344.924	.744	.931
A4	93.1724	342.219	.857	.929
A5	92.9310	350.852	.726	.932
B1	93.1034	347.025	.851	.930
B2	92.4828	353.759	.736	.931
B3	92.6552	349.734	.743	.931
B4	93.0690	335.424	.872	.928
B5	93.2414	350.261	.735	.932
B6	92.3103	337.579	.852	.930
C1	92.4483	339.685	.747	.931
C2	92.0345	362.177	.706	.935
C3	92.9655	346.106	.744	.931
C4	92.5517	344.756	.856	.930
C5	92.4828	335.759	.950	.927
C6	92.8276	339.791	.863	.929
C7	92.3448	341.663	.865	.929
C8	92.7241	334.278	.865	.928
D1	92.4828	336.687	.860	.929
D2	92.5517	336.685	.859	.929
D3	92.5862	338.823	.899	.929
D4	92.6207	338.887	.803	.929
D5	92.7241	340.921	.823	.930
D6	92.0000	335.643	.682	.929
D7	92.2414	331.833	.968	.927

E1	92.4483	337.470	.825	.928
E2	92.3793	339.101	.859	.929
E3	92.4828	336.116	.872	.928
E4	92.3103	338.793	.833	.928
E5	102.4138	430.823	.987	.940
E6	102.4138	430.823	.987	.940
E7	102.4138	430.823	.987	.940

Scale Statistics

Mean	Variance	Std. Deviation	N of Items
105.7241	466.993	21.61001	33

ภาคผนวก ง

หนังสือขอความอนุเคราะห์ข้อมูล

ที่ ฮจ ๕๐๐๕๒/ว ๐๓/๐

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีสุทธานนท์ คณะศิลปกรรมศาสตร์
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีสุทธานนท์
อาคารเรียนรวม โถงที่ 5 ชั้น 5 ห้อง 8 504
เลขที่ 79 หมู่ 1 ตำบลลำไทร อำเภอศรีบุญเรือง
จังหวัดนครราชสีมา 31170
โทร. 035 - 248 - 000 ต่อ 8202, 8203
Fax : 035 - 248 - 000 ต่อ 8203
Website : gpa@mcu.ac.th
E-mail : gpa@mcu.ac.th

๒๐ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๔

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์ให้บันทึกใบข้อมูลเพื่อการวิจัย
เรียน นางลัดดา นมรัชประสิทธิ์ ประธานชุมชนอิสรานุภาพ สำนักงานเขตสัมพันธ์วงศ์
กรุงเทพมหานคร

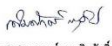
สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสัมภาษณ์ที่ใช้ในการเก็บข้อมูล จำนวน ๑ ชุด

เนื่องด้วย พระครูศรีปรีดีธยานิมิตต์ ฉายา เขมโนโว รหัสประจำตัวนิสิต ๒๒๐๑๒๕๐๐๑ นิสิตหลักสูตรรัฐศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ได้ทำวิทยานิพนธ์เรื่อง "การส่งเสริมค่านิยมของประชาชนเพื่อต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบทางการเมืองในเขตสัมพันธวงศ์ กรุงเทพมหานคร" เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาค้นคว้าหลักสูตรดังกล่าว

ในการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับเรื่องนี้เป็นต้องเก็บข้อมูลจากท่าน จึงขอความอนุเคราะห์จากท่านเพื่อโปรดพิจารณาอนุญาตให้นิสิตดำเนินการสัมภาษณ์ และเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัย ซึ่งเป็นประโยชน์ทางวิชาการต่อไป หลักสูตรรัฐศาสตรมหาบัณฑิต ภาควิชารัฐศาสตร์ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย หรือเป็นอย่างยิ่งว่าจักได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณในความเอื้อเฟื้อทางวิชาการมา ณ โอกาสนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์

*๑.๕๕ ใบข้อมูลเอกสาร
พ.ศ.๒๕๖๔/๒๕๖๕*

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.นิเมศิต์ ทองอินทร์)
ผู้อำนวยการหลักสูตรบัณฑิตศึกษา
สาขาวิชารัฐศาสตร์

ผู้ประสานงาน : พระครูศรีปรีดีธยานิมิตต์ เขมโนโว
โทร. ๐๘๖-๖๖๖๒๖๒๖

ที่ ฮจ ๕๐๐๕๒/ว ๐๓/๐

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีสุทธานนท์ คณะศิลปกรรมศาสตร์
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีสุทธานนท์
อาคารเรียนรวม โถงที่ 5 ชั้น 5 ห้อง 8 504
เลขที่ 79 หมู่ 1 ตำบลลำไทร อำเภอศรีบุญเรือง
จังหวัดนครราชสีมา 31170
โทร. 035 - 248 - 000 ต่อ 8202, 8203
Fax : 035 - 248 - 000 ต่อ 8203
Website : gpa@mcu.ac.th
E-mail : gpa@mcu.ac.th

๒๐ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๔

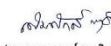
เรื่อง ขอความอนุเคราะห์ให้บันทึกใบข้อมูลเพื่อการวิจัย
เรียน นายสุวิทย์กร ศรีสุข ผู้อำนวยการสถานศึกษา โรงเรียนวัดสัมพันธวงศ์
กรุงเทพมหานคร

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสัมภาษณ์ที่ใช้ในการเก็บข้อมูล จำนวน ๑ ชุด

เนื่องด้วย พระครูศรีปรีดีธยานิมิตต์ ฉายา เขมโนโว รหัสประจำตัวนิสิต ๒๒๐๑๒๕๐๐๑ นิสิตหลักสูตรรัฐศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ได้ทำวิทยานิพนธ์เรื่อง "การส่งเสริมค่านิยมของประชาชนเพื่อต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบทางการเมืองในเขตสัมพันธวงศ์ กรุงเทพมหานคร" เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาค้นคว้าหลักสูตรดังกล่าว

ในการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับเรื่องนี้เป็นต้องเก็บข้อมูลจากท่าน จึงขอความอนุเคราะห์จากท่านเพื่อโปรดพิจารณาอนุญาตให้นิสิตดำเนินการสัมภาษณ์ และเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัย ซึ่งเป็นประโยชน์ทางวิชาการต่อไป หลักสูตรรัฐศาสตรมหาบัณฑิต ภาควิชารัฐศาสตร์ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย หรือเป็นอย่างยิ่งว่าจักได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณในความเอื้อเฟื้อทางวิชาการมา ณ โอกาสนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.นิเมศิต์ ทองอินทร์)
ผู้อำนวยการหลักสูตรบัณฑิตศึกษา
สาขาวิชารัฐศาสตร์

ผู้ประสานงาน : พระครูศรีปรีดีธยานิมิตต์ เขมโนโว
โทร. ๐๘๖-๖๖๖๒๖๒๖

ที่ ฮจ ๕๐๐๕๒/ว ๐๓/๐

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีสุทธานนท์ คณะศิลปกรรมศาสตร์
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีสุทธานนท์
อาคารเรียนรวม โถงที่ 5 ชั้น 5 ห้อง 8 504
เลขที่ 79 หมู่ 1 ตำบลลำไทร อำเภอศรีบุญเรือง
จังหวัดนครราชสีมา 31170
โทร. 035 - 248 - 000 ต่อ 8202, 8203
Fax : 035 - 248 - 000 ต่อ 8203
Website : gpa@mcu.ac.th
E-mail : gpa@mcu.ac.th

๒๐ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๔

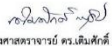
เรื่อง ขอความอนุเคราะห์ให้บันทึกใบข้อมูลเพื่อการวิจัย
เรียน นางเพ็ญพรรณ ปัตติวงกรไพศาล ผู้อำนวยการสถานศึกษา โรงเรียนวัดจักรวรรดิ
กรุงเทพมหานคร

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสัมภาษณ์ที่ใช้ในการเก็บข้อมูล จำนวน ๑ ชุด

เนื่องด้วย พระครูศรีปรีดีธยานิมิตต์ ฉายา เขมโนโว รหัสประจำตัวนิสิต ๒๒๐๑๒๕๐๐๑ นิสิตหลักสูตรรัฐศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ได้ทำวิทยานิพนธ์เรื่อง "การส่งเสริมค่านิยมของประชาชนเพื่อต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบทางการเมืองในเขตสัมพันธวงศ์ กรุงเทพมหานคร" เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาค้นคว้าหลักสูตรดังกล่าว

ในการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับเรื่องนี้เป็นต้องเก็บข้อมูลจากท่าน จึงขอความอนุเคราะห์จากท่านเพื่อโปรดพิจารณาอนุญาตให้นิสิตดำเนินการสัมภาษณ์ และเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัย ซึ่งเป็นประโยชน์ทางวิชาการต่อไป หลักสูตรรัฐศาสตรมหาบัณฑิต ภาควิชารัฐศาสตร์ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย หรือเป็นอย่างยิ่งว่าจักได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณในความเอื้อเฟื้อทางวิชาการมา ณ โอกาสนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.นิเมศิต์ ทองอินทร์)
ผู้อำนวยการหลักสูตรบัณฑิตศึกษา
สาขาวิชารัฐศาสตร์

นิตติธยานิมิตต์
(นางเพ็ญพรรณ ปัตติวงกรไพศาล)
ผู้อำนวยการสถานศึกษา
โรงเรียนวัดจักรวรรดิ สำนักงานเขตสัมพันธ์วงศ์

ผู้ประสานงาน : พระครูศรีปรีดีธยานิมิตต์ เขมโนโว
โทร. ๐๘๖-๖๖๖๒๖๒๖

ภาคผนวก จ
ภาพประกอบการสัมภาษณ์

นายสุรียกานต์ สุรชน

ผู้อำนวยการสถานศึกษา โรงเรียนวัดสัมพันธวงศ์ สำนักงานเขตสัมพันธวงศ์ กรุงเทพมหานคร

นางสาวโสภา นาคสงค์

ผู้อำนวยการสถานศึกษา โรงเรียนวัดปทุมคงคา สำนักงานเขตสัมพันธวงศ์ กรุงเทพมหานคร

นางลัดดา อมรชัยประสิทธิ์

ประธานชุมชนอิสราณภาพ สำนักงานเขตสัมพันธวงศ์ กรุงเทพมหานคร

นางเพ็ญพรรณ บัณฑิตวงศ์ไพศาล

ผู้อำนวยการสถานศึกษา โรงเรียนวัดจักรวรรดิ สำนักงานเขตสัมพันธวงศ์ กรุงเทพมหานคร

ประวัติผู้วิจัย

- ชื่อ-สกุล (ภาษาไทย) : พระครูศรีปริยัตยาภิมณฑ
(นพพล เขมนโว /บุญทราหาญ)
- วัน/เดือน/ปี เกิด : วันจันทร์ที่ ๒๐ เดือน ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๑๒
- สถานที่เกิด : ๓๙ ม.๘ ตำบลทุ่งคา อำเภอเมือง จังหวัดชุมพร ๘๖๐๐๐
- ที่อยู่ปัจจุบันที่สามารถติดต่อได้ : วัดปทุมคงคา แขวงสัมพันธวงศ์ เขตสัมพันธวงศ์ กรุงเทพมหานคร
- การศึกษา : นักธรรมชั้น เอก เปรียญธรรม ๖
: ปริญญาตรี รัฐศาสตรบัณฑิต (ร.บ.)
สาขาวิชาทฤษฎีและเทคนิคทางรัฐศาสตร์
มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช
- สำเร็จการศึกษา : หลักสูตรรัฐศาสตรมหาบัณฑิต (ร.ม.) รุ่นที่ ๒ ปีการศึกษา ๒๕๖๔
ภาควิชารัฐศาสตร์ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณ
ราชวิทยาลัย
- ตำแหน่งหน้าที่ปัจจุบัน : เลขานุการเจ้าคณะภาค ๑๘
- เบอร์ติดต่อโทร. : ๐๘๑-๖๓๗-๓๖๘๒